Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΑΡ. 32

Κυρίες μου,

Ὅ,τι λανσάρει τὸ Παρίσι, τὸ Λονδῖνον καὶ Νέα Ὑόρκη γιὰ τὸ ἄψογο καὶ μοντέρο ντύσιμό σας τὸ βρίσκετε πλέον καὶ στὴν Ἀθήνα

ΣΤΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΑΦΟΙ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ

ΦΟΡΕΜΑΤΑ, ΦΟΥΣΤΕΣ, ΜΠΛΟΥΖΕΣ, ΕΣΩΡΡΟΥΧΑ ΚΑΛΤΣΕΣ NYLON σὲ πρωτοφανῆ πλοῦτον ὑφασμάτων, μοντέλων καὶ ποιοτήτων γιὰ κάθε ἐποχή.

Γι' αὐτὸ κάθε κομψὴ γυναίκα ποὺ ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴ Μόδα ἐν συνδυασμῷ καὶ μὲ τὴν οἰκονομία ἔχει συμφέρον, πρὸ πάσης ἀγορᾶς, νὰ ἐπισκεφθῇ τὸ εἰδικὸν ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ

ΑΔΕΛΦΟΙ ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ

ΟΔΟΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47 (ΚΑΤΩΘΙ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ) Τηλέφ. 22.785

ΕΤΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ — ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 32 — ΑΘΗΝΑΙ 18 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1951 — ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΑΧΜΑΙ 4.000.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Διευθυντὴς Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ — Ἀρχισυντάκτης ΑΛ. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ 1. — ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφωνον 33.533
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΑΝΑΞΑΓΟΡΑ ΑΡΙΘ. 5. — Τηλέφωνον 26.343

ΤΡΙΑ ΟΜΟΡΦΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ

Τρία ὄμορφα κορίτσια, τρία ὄμορφα φορέματα. Τὸ πρῶτο εἶναι ἀπὸ καρὸ ὕφασμα, βαλμένο στὰ ἴσια, μὲ δύο ἀμπιεσεμὰν στὰ πλάγια λοξά, ποὺ ἀρχίζουν ἀπὸ τὸ νωμίτη, σχηματίζουν τὰ ζαπονὲ τρουὰ-κὰρ μανίκια, κάνουν μιὰ ἐλαφρειὰ σούρα στὴ μέση καὶ τελειώνουν ἀρκετοὺς πόντους πάνω ἀπὸ τὸ στρίφωμα.

Τὸ μεσαῖο ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐφαρμοστή, χρωματιστή, ἴσια φούστα καὶ ριχτὴ κιμονὸ μαύρη ζακέτα, ποὺ κουμπώνει ἀπὸ τὸ μιλιταὶρ γιακαδάκι μέχρι τὴ μέση. Ἀκτινωτὴ σούρα γύρω ἀπ' τὸ γιακὰ καὶ δύο «πὰτ» πάνω ἀπ' τὶς σχιστὲς τσέπες, εἶναι ὅλο τὸ σχέδιο τῆς ὡραίας καὶ πολὺ σὶκ ζακέτας.

Τὸ τρίτο φορεματάκι συνδυάζει σχέδιο βουλάτο καὶ καρὸ συγχρόνως. Τὸ ρεβὲρ τῶν φαρδειῶν κιμονὸ μανικιῶν δένεται σὲ κόμπο, ὅμοιο μὲ τοῦ ντεπὲ γιακᾶ τοῦ ἄσπρου πλαστρόν. Μιὰ κουφόπιετα συνεχίζει στὴ φούστα τὸ ἐμπρὸς ἄνοιγμα τοῦ κορσάζ. Τσέπες ξεχειλωτὲς σχιστές.

ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

Γυναικεῖες πνευματικὲς καὶ καλλιτεχνικὲς ἐκδηλώσεις

ΓΡΑΜΜΑΤΑ

* Ἡ πρωτεύουσα ἐφιλοξένησε γιὰ λίγες ἡμέρες τὴν ποιήτρια τῆς Θεσσαλονίκης κ. Ζωὴν Καρέλλη, ποὺ ἦρθε ἐδῶ γιὰ νὰ κυκλοφορήσῃ τὸ νέο της ποιητικὸ βιβλίο «Τῆς Μοναξιᾶς καὶ τῆς Ἔπαρσης». Μὲ τὸ βιβλίο αὐτό, ὕστερα ἀπὸ τὰ 4 προηγούμενά της, ἡ ἐκλεκτὴ ποιήτρια παίρνει μιὰ ξεχωριστὴ θέσι στὴ γυναικεία λογοτεχνία τοῦ τόπου.

* Ὁ ἑλληνικὸς τύπος τοῦ ἐξωτερικοῦ, βρῆκε τὴν εὐκαιρία ν' ἀσχοληθῆ εὐρύτατα αὐτὲς τὶς μέρες, μὲ τὴν Ἀγγλίδα ποιήτρια καὶ ἠθοποιὸ Μάριαν Ντόβγουελ, ποὺ μᾶς εἶναι τόσο γνωστὴ ἀπὸ τὶς φιλελληνικές της ἐκδηλώσεις, μὲ τὰ ἔργα της.

* Στὸν πνευματικὸ κόσμο τῆς πρωτευούσης εἶναι πολὺ γνωστὰ τὰ ὀνόματα τῆς Ἄννας καὶ Κούλας Μπεκιάρη, δυὸ ξεχωριστῶν καλλιτεχνίδων τοῦ τόπου. Ἡ Ἄννα Μπεκιάρη ποὺ εἶναι γλύπτρια καὶ συγγραφεύς, μ' ἐπίδοσι κυρίως στὴν παιδικὴ λογοτεχνία, ἔχει ἕτοιμη ἐργασία ποὺ θὰ παρουσιάσῃ πολὺ γρήγορα στὸ μεγάλο κοινό.

* Ὁ ἑλληνικὸς τύπος τῆς Αἰγύπτου, κρίνει μὲ πολλὴν συμπάθειαν τὸ τρίτο βιβλίο τῆς νέας λογίας τῆς Ἀλεξανδρείας δίδος Αἰμιλίας Ὀρεινοῦ ποὺ ἐκυκλοφόρησε προσφάτως μὲ τὸν τίτλο «Στὶς τρεῖς τὸ πρωΐ». Ἡ νέα συγγραφεὺς ποὺ εἶναι γνωστὴ κι' ἀπὸ ἄλλες της πνευματικὲς ἀπασχολήσεις μὲ τὸ καινούργιο της αὐτὸ ἔργο προστίθεται περισσότερο στερεὰ στὸ πνευματικὸ οἰκοδόμημα τοῦ Αἰγυπτιώτου Ἑλληνισμοῦ.

ΔΙΑΛΕΞΕΙΣ

Ἡ κ. Μαίρη Βλησίδου μίλησε τὴν περασμένη Τετάρτη στὸν «Παρνασσὸ» μὲ θέμα: «Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὸ θέατρο ἐν Ἀγγλίᾳ». Ἡ διάλεξις τῆς κ. Βλησίδου—ἡ ὁποία ἔχει παρακολουθήσει μαθήματα σκηνοθεσίας στὴν Ἀγγλία— ἐσημείωσεν ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν.

ΧΟΡΟΣ

Ὕστερα ἀπὸ τὴν καταπληκτικὴν ἐπιτυχίαν ποὺ ἐσημείωσε τὸ «Ἑλληνικὸ Χορόδραμα», ἐπαναλαμβάνεται σήμερον στὸ «Ρέξ» ἀπὸ τὸ δεύτερο πρόγραμμα: «Ἔξη λαϊκὲς ζωγραφιές», τὸ «Καταραμένο φίδι», ἐμπνευσμένο ἀπὸ μιὰ παράστασι τοῦ Καραγκιόζη τοῦ Εὐαγγέλου Σπαθάρη, καὶ τὶς «Μορφὲς μιᾶς Γυναίκας», ἀπὸ τὸ πρῶτο πρόγραμμα. Οἱ χορογραφίες εἶναι τῆς κ. Ραλοῦς Μάνου μὲ μουσικὴ τῶν Μ. Χατζηδάκη καὶ Α. Κουνάδη. Τὶς σκηνογραφίες ἐφιλοτέχνησαν οἱ ζωγράφοι Ι. Μόραλης καὶ Ν. Χατζηκυριάκος Γκίκας.

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

ΜΕ ΤΗΝ εὐκαιρία τοῦ Συνεδρίου τοῦ «Διεθνοῦς Συμβουλίου Γυναικῶν» στὶς 30 Μαρτίου, ἄνοιξε μιὰ πολὺ ἐνδιαφέρουσα ἔκθεσις ζωγραφικῶν καὶ γλυπτικῶν ἔργων Ἑλληνίδων καλλιτεχνῶν. Ἡ ἔκθεσι στεγάζεται στὸ σπίτι τῆς καλλιτέχνιδος κ. Φρόσως Εὐθυμιάδη καὶ συνεχίζεται μὲ ἐπιτυχία. Ἔργα ἐκθέτουν οἱ γνωστὲς καλλιτέχνιδες: Μαρία Ἀναγνωστοπούλου, Χαρ. Ἀλεξανδρίδου (Στεφανοπούλου), Λιλὴ Ἀρλιώτη, Ἀγλ. Παπᾶ, Κούλα Μπεκιάρη, Ναταλία Μελᾶ, Ἰσαβ. Χαρμπούρη, Ἑλένη Παγκάλου, Πην. Διαμαντοπούλου, Πην. Οἰκονομίδη, Ἑλένη Πολυχρονιάδη, Νίτσα Μακαρόνα, Βαρβάρα Κωνσταντοπούλου, Ἑλένη Κωνσταντινίδη, Ἑλένη Θεοχάρη—Περάκη, Μαρία Ραυτοπούλου, Τίτσα Χρυσοχοΐδη.

* Ἀπὸ τὶς ἀρχὲς τοῦ μηνὸς στὴν αἴθουσα Συντακτῶν Ἡμ. Ἀθην. Ἐφημερίδων, ἐκθέτει σειρὰ ἔργων της, ἡ γνωστὴ ζωγράφος κ. Ναυσικᾶ Μουσούρη (Γιοφύλλη). Τὰ ἔργα τῆς ἐκλεκτῆς καλλιτέχνιδος εἶναι ἐμπνευσμένα ἀπὸ τὶς ὀμορφιὲς τῆς Ἀθήνας, τοῦ Χαλανδριοῦ, τῆς Ραφίνας. Μαζὶ μ' αὐτὲς περιέχονται τοπία, Κερκύρας, Ἰθάκης, Πάρου, Αἰδηψοῦ, διάφορες νατύρ—μόρτ, προσωπογραφίες, ὡς καὶ νυχτερινὲς ὄψεις τῆς Ἀθήνας σὲ χαρακτηριστικὴ ἐμπρεσιονιστικὴ τεχνοτροπία.

Ἡ ἐκλεκτὴ πρωταγωνίστρια τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀλέκα Κατσέλη σὲ μιὰ σκηνὴ τῆς τελευταίας κινηματογραφικῆς ἐπιτυχίας «Λύκαινα».

ΕΚΘΕΣΕΙΣ

* Ἡ γνωστὴ γλύπτρια Μπέλλα Ραυτοπούλου, ποὺ ἡ κριτικὴ τόσα καλὰ τῆς ἔχει πῆ στὸ παρελθὸν γιὰ τὴν ἐργασία της, ἐγκατεστημένη ὡς γνωστὸν ἀπὸ ἐτῶν στὸ Παρίσι, μετέχει αὐτὴν τὴν φορὰ στὸ ἐφετεινὸ Παρισινὸ Salon μὲ ἕνα ἀπὸ τὰ τελευταῖα της ἔργα. Γιὰ τὴν Μπέλλα Ραυτοπούλου, καὶ ἄλλοτε βρῆκε τὴν εὐκαιρία ὁ γαλλικὸς τύπος ν' ἀσχοληθῆ μὲ τὸ ταλέντο της.

* Ἀγγέλθηκε ἀπὸ τὸ Παρίσι ὅτι ἡ γνωστὴ Ἑλληνὶς καλλιτέχνις Λέλα Πασχάλη, ποὺ τὴν γνωρίζουν οἱ Ἀθηναῖοι ἀπὸ τὴν ἐδῶ ἐργασία της καὶ εἰκονογραφήσεις βιβλίων μεγάλων Γάλλων συγγραφέων, βρίσκεται τώρα στὴν Ἱσπανία, ὅπου συγκεντρώνει ὑλικὸ γιὰ μιὰ σειρὰ ἔργων ἐμπνευσμένων ἀπὸ τὴ χώρα τοῦ Δὸν Κιχώτη.

Ἡ φωτογραφία τῆς ὀμορφῆς Ἑλληνοπούλας μὲ τὴν φορεσιὰ Καραγκούνας, ποὺ δημοσιεύσαμε στὸ ὑπ' ἀρ. 29 τεῦχος μας, δὲν εἶχε γίνει ἀπὸ τὸν καλλιτέχνη—φωτογράφο Δ. Πατρίδη, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν κ. Δ. Χαρισιάδη, φωτογράφο τῆς Ἀμερικανικῆς Ἀποστολῆς.

Ἀπὸ τὴν κριτικὴ τῆς κ. Σοφίας Παπαδάκη γιὰ τὸ νέο γλύπτη Νίκο Ἴκαρη, παραλείψαμε γιὰ λόγους καθαρὰ τεχνικούς, τὶς κρίσεις ποὺ ἀφοροῦσαν τὴ μεγάλη του σύνθεσι ἡ «Σκέψι». Ἐπειδὴ ἡ παράλειψις αὐτὴ ἀλλοίωνε τὸ συμπέρασμα, θεωροῦμε καθῆκον μας νὰ δημοσιεύσωμε τὴ φωτογραφία τοῦ ἔργου ποὺ κίνησε τόσο τὸ ἐνδιαφέρον τῆς κριτικῆς καὶ ποὺ—ὅπως σημειώνει μεταξὺ πολλῶν ἄλλων ἡ κ. Παπαδάκη— ἐκφράζει πολὺ ὑποβλητικὰ καὶ πρωτότυπα, στὴ μνημειακὴ σύνθεσί του, τὴ σύγχρονη ἀγωνία καὶ μαρτυρεῖ δύναμι καὶ τόλμη.....

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΙ ΤΥΠΟΙ

Η ΑΝΑΠΟΔΗ

Δὲ φταίει αὐτὴ ποὺ εἶναι ἔτσι. Τὄχει φυσικό, ἀπὸ τὰ γενοφάσκια της. Μωρὸ ἀκόμα κοιμόταν ἥσυχα ὅλη τὴν ἡμέρα κι' ὅλη τὴ νύχτα τὴν περνοῦσε κλαίγοντας καὶ τσιρίζοντας. Κι' ὅσο μεγάλωνε στὰ χρόνια, μεγάλωνε κι' ἡ ἀναποδιά της ὥσπου καταστάλαξε, σταθεροποιήθηκε καὶ τίποτα δὲν μπορεῖ νὰ τὴν ἀλλάξη.

Ἔτσι τὴν Κυριακή, σὰν ξυπνήση, τῆς ἔρχεται ὄρεξι νὰ ράψη καὶ νὰ μπαλώση, ἢ νὰ συγυρίση τὰ συρτάρια της. Καὶ τὴ Δευτέρα μπορεῖ νὰ τὴν περάση ὁλόκληρη, διαβάζοντας μυθιστόρημα. Ὅταν πρέπη νὰ μαγειρέψη βάζει νὰ σιδερώση, ὅταν περιμένη μοδίστρα, βγάζει εἰσιτήριο γιὰ τὸ θέατρο, κι' ὅταν κοντεύη νὰ τελειώση τὸ πλεχτό της, τὸ παρατᾶ, ξεπερνᾶ τὶς βελόνες της κι' ἀρχίζει ἄλλο μὲ καινούργια φούρια.

Εἶναι τὸ ἀπόγευμα καλεσμένη σὲ τσάϊ; Βαρυέται νὰ φτιάση τὰ νύχια της καὶ πηγαίνει ἔτσι. Καὶ μιὰ ὥρα τῆς ἔρχεται ξαφνικὰ ἡ ὄρεξι νὰ τὰ φτιάση καὶ περιμένει νὰ στεγνώση τὸ βερνίκι τους γιὰ νὰ μπῆ στὴν κουζίνα νὰ καθαρίση τὶς πατάτες.

Ἂν πᾶτε μιὰ Κυριακὴ ἢ μιὰ γιορτὴ στὸ σπίτι της, μπορεῖ νὰ βρῆτε σπανακόρυζο στὸ τραπέζι καὶ γουρουνόπουλο ψητὸ τὴν Παρασκευὴ τῆς Σαρακοστῆς. Τρίτη θὰ κόψη τὸ καινούργιο της φόρεμα, θὰ φύγη γιὰ τὸ ταξίδι. Τὸ πρωΐ στὴν ἀγορὰ φορεῖ τὶς καλές της κάλτσες καὶ τὸ ἀπόγευμα θὰ βάλη τὶς χοντρές, γιατὶ στὰ ψαράδικα τῆς ἔφυγαν οἱ πόντοι.

Ἀνάποδη σ' ὅλα της. Ἂν μποροῦσε καὶ τὴν ἐφημερίδα της ἀκόμη, ἀνάποδα θὰ τὴ διάβαζε.

ΠΙΠΙΝΑ ΤΣΙΜΙΚΑΛΗ

ΟΙ ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ

ΕΜΠΡΟΣΘΟΦΥΛΛΟ:

Πολὺ συμπαθητικὴ ἀνοιξιάτικη ἐμφάνισι. Φοῦστα ἀπὸ βελοῦδο κοτελέ, μὲ ὄρθιες τσέπες, ὑπογραμμισμένες μὲ μιὰ πὰτ κιμονό. Μπλοῦζα ἀπὸ βουλάτο μεταξωτό, μὲ μανίκι τρία τέταρτα. Στὸν ὦμο πένσα. Ἡ ἐλαφρὰ σουρίτσα τοῦ λαιμοῦ συγκρατεῖται μὲ μιὰ φαρδειὰ διπλῆ πάτ, ποὺ κλείνει χαρακτηριστικὰ μὲ δυὸ κουμπιά.

ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΛΟ:

Ταγιεράκι τῆς ἐποχῆς ἀπὸ γκρὶ—μπὲζ λαινάζ. Ἡ φοῦστα εἶναι ὅλη πλισέ. Ἡ ζακέτα εἶναι κομμένη σὲ φόρμα κιμονό. Κλείνει ψηλὰ στὸ λαιμὸ καὶ ἔχει ἀντὶ γιακᾶ λευκὸ φυτίλι ἀπὸ πικέ, ποὺ συνεχίζεται ἕως κάτω καὶ στὰ δυὸ ἐμπροσθινὰ φύλλα. Κούμπωμα μὲ στρογγυλὰ πλακὲ κουμπιὰ ἀπὸ τὸ λαιμὸ ἕως κάτω. Τὰ μανίκια ἀνεβαίνουν καὶ γίνονται τρία τέταρτα. Δυὸ πελώριες ἰδιόρρυθμες τσέπες σὲ σχῆμα χωνιοῦ στὸ στῆθος.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ:

ΕΤΗΣΙΑ	Δρχ.	110.000
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	»	55.000
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	»	30.000

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ (ἐτησία):

Λίραι Ἀγγλίας	3.10.0
Δολλάρια	9

ΕΝΩ ΚΥΛΑΗ Η ΖΩΗ

ΤΩΡΑ ΚΑΙ ΠΡΟΤΗΤΕΡΑ

Στὸ χὼλ τῆς ἰδιωτικῆς κλινικῆς ἔφτασε καὶ κάθησε τὸ πρῶτο κορίτσι τῶν 18 χρονῶν, ζωηρό, γελαστό, καλοβαλμένο καὶ μονάχο.

Βροχερὸ καὶ σκοτεινὸ ἦταν ἐκεῖνο τὸ πρωϊνὸ καὶ τὸ μεγάλο ρολόϊ του τοίχου ἔδειχνε 8. Σὲ λίγη ὥρα οἱ ἄλλες δύο πολυθρόνες γύρω στὸ τραπεζάκι πιάστηκαν ἀπὸ δυὸ κορίτσια, τὸ ἴδιο γελαστὰ καὶ ζωηρά, τὸ ἴδιο ντυμένα μὲ φροντίδα.

Στὴν ἀρχὴ ἔμειναν σιωπηλὰ καὶ τὸ καθένα κύτταζε τὰ παπούτσια καὶ τὴν τσάντα τοῦ ἄλλου. Ὁ γιατρὸς ποὺ πέρασε μιὰ στιγμὴ καὶ τὰ χαιρέτησε, ἔγινε αἰτία ν' ἀρχίση ἀνάμεσά τους ἡ κουβέντα ποὺ ζωήρεψε σιγὰ-σιγά, ἔγινε δυνατώτερη, κεφάτη, καὶ κάπου-κάπου ξέσπαγε σὲ τρελλὰ γελάκια.

Ἀπὸ τὶς κουβέντες τους μάθαινες τὰ καθέκαστα. Ραντεβοὺ εἶχαν κι' οἱ τρεῖς κοπέλλες μὲ τὸ γιατρὸ γιὰ ἐγχείρησι. Ἐκβλαστήσεις στὴ μύτη. Οἱ δυὸ τους τὴν εἶχαν κάνει κι' ἄλλη φορὰ κι' ἔδιναν θάρρος στὴν ἄλλη.

—Δὲ βαρυέσαι, δὲν εἶναι τίποτα. Μιὰ στιγμίτσα καὶ τελειώνεις!

Μὰ οὔτε καὶ τῆς τρίτης της ἔλειπε τὸ θάρρος.

—Ἦλθα τώρα ποὺ λείπει ἡ μαμά, εἶπε. Τὸ συλλογιζόταν τόσο πολύ, μῆνες τώρα, ποὺ ἀποφάσισα νὰ τῆς κάνω ἔκπληξι, σὰ γυρίση ἀπὸ τὸ ταξίδι της. Ὁ μπαμπᾶς πάλι δὲ μποροῦσε νὰ λείψη σήμερα ἀπὸ τὸ γραφεῖο του καὶ θὰ τηλεφωνήση. Θὰ περάση μονάχα τὸ μεσημέρι νὰ μὲ πάρη.... Καλύτερα ἔτσι... Τί ὡραία ἡ τσάντα σας.

—Σᾶς ἀρέσει; Τώρα τὴν πῆρα. Τὶς προτιμῶ μ' αὐτὸ τὸ κλείσιμο, εἶναι πιὸ βολικές.

—Ἐγὼ πέρυσι εἶχα μιά..

Τὸ ρολόϊ ἔδειχνε τώρα 9 ὅταν ἡ πόρτα τοῦ χὼλ ἄνοιξε σιγὰ καὶ προσεκτικὰ κι' ἡ περασμένη γενεὰ μπῆκε μέσα στηριγμένη στὸ χέρι τῆς ἀδελφῆς της. 35 μὲ 40 χρονῶν γυναίκα, κουκουλωμένη σὲ χοντρὸ παλτό, ἀναστατωμένη, νευρική, μὲ τὰ μαλλιὰ μαζεμένα πρόχειρα, ἔπεσε βαρειὰ στὸν καναπὲ κι' ἔρριξε φοβισμένο βλέμμα γύρω της. Τὸ ἴδιο κι' ἡ ἀδελφή της. Μιὰ νοσοκόμα ποὺ πέρασε, τῆς εἶπε δυὸ λόγια γελαστὴ καὶ τῆς χτύπησε τὸν ὦμο. Ἐκείνη ἀνασηκώθηκε κι' ἔβλεπες πὼς ἤθελε νὰ πῆ πολλά, νὰ ξαναρωτήση γιὰ ὅλα ἀκόμη μιὰ φορά, μὰ ἡ νοσοκόμα βιαστική, χάθηκε μέσα σὲ μιὰ πόρτα, ἀφίνοντάς τη μὲ τὴν ἀγωνία στὸ πρόσωπο. Ἡ ἀδελφή της τότε τῆς ἔρριξε ἕνα ψεύτικο, φτωχὸ χαμόγελο, τὸ μόνο ποὺ μποροῦσε νὰ τῆς κάνη.

Δὲ μίλησαν ἄλλο οἱ δυὸ ἀδελφές. Ὅμως τἄξερες ὅλα τὰ σχετικὰ μὲ τὴ μικρούλα ἀσήμαντη ἐπέμβασι, ποὺ ἦλθε νὰ κάνη. Ἤξερες πὼς ἡ κυρία εἶχε πάει καὶ ξαναπάει προτήτερα στὸ γιατρὸ μαζὶ μὲ τὸν ἄντρα της, πὼς εἶχαν συζητήσει ὥρα πολλὴ γιὰ ὅλες τὶς λεπτομέρειες καὶ πὼς σήμερα τ' ἀποφάσισε πιά! Κι' ἤξερες ἀκόμη πὼς ὁ ἄντρας της δὲν εἶχε καταφέρει νὰ λείψη τὶς πρωϊνὲς ὧρες τῆς δουλειᾶς του, ὅσο κι ἂν προσπάθησε. Τὰ παιδιά της ἦταν μικρὰ κι' ἀδελφός της ἔλειπε. Τί καλὰ νἄταν κι' αὐτὸς ἐδῶ, νὰ τῆς ἔδινε λίγο κουράγιο! Συγγενεῖς, γνωστοὶ καὶ φίλοι τὄχαν πληροφορηθῆ καὶ θὰ μαζεύονταν τὸ ἀπόγεμα, ἄλλοι μὲ λουλούδια κι' ἄλλοι μὲ κουτιὰ στὸ σπίτι της, ὅπου ἡ κυρία, ὠχρὴ ἀκόμη ἀπὸ τὴ συγκίνησι, θὰ τοὺς διηγόταν ὅσο πιὸ ζωντανὰ μποροῦσε, πὼς εἶχε ἀπαλλαχθῆ ἀπὸ ἐκεῖνο τὸ μικρὸ λίπωμα κάτω ἀπὸ τὸ δέρμα τῆς πλάτης της, ἐνῶ ἡ ἀδελφή της μὲ μάτια ποὺ θάστραφταν ἀπὸ χαρά, θὰ ἐπαναλάμβανε στὸ τέλος τῆς κάθε της φράσεως:

—Δὲ στάλεγα πὼς δὲν ἦταν τίποτα;

Κι' ἐκεῖνα τὰ κορίτσια ποὺ ἦρθαν πρωΐπρωΐ μὲ τόσο κέφι. Μὲ τόσο θάρρος, καταπληκτικό, σχεδὸν ἀπίστευτο!

Ποῦ νἄχη ἄραγε τὴν αἰτία της αὐτὴ ἡ διαφορά; Μήπως στὴν ἡλικία;

Ἕνα μέρος βέβαια, ὀφείλεται καὶ σ' αὐτή. Γιατὶ ὁ μικρότερος καὶ θάρρος ἔχει πιὸ πολὺ κι' οὔτε ἐπίγνωσι τοῦ κινδύνου. Ὁ μεγάλος ἐκτὸς ἀπὸ τὰ χρόνια του ποὺ αὐτὰ καὶ μόνο τὸν κάνουν νὰ διστάζη, νὰ ὑπολογίζη ὅλα μὲ τὸ νῖ καὶ μὲ τὸ σῖγμα, ἔχει δῆ, ἔχει ἀκούσει πολλά, γιὰ νὰ δειλιάζη σὲ κάθε περίστασι τῆς ζωῆς του, ἔξω ἀπὸ τὸ κανονικό.

Κι' ὅμως ἡ κυρία αἰτία δὲ φαίνεται νἆναι αὐτή. Οἱ γυναῖκες τῆς περασμένης γενεᾶς πέρασαν μιὰ ζωὴ πιὸ ἥσυχη, πιὸ κανονικὴ καὶ ἡ παραμικρὴ ἀνωμαλία ἢ ἀτύχημα ἦταν φυσικὸ νὰ τοὺς ἀφίνη μεγάλη ἐντύπωσι. Μιὰ ἀρρώστεια λόγου χάρι ποὺ τοὺς ἔτυχε, τὴ διηγοῦνται μὲ τὰ μελανώτερα χρώματα χρόνια ὁλόκληρα κι' ἔχω ὑπ' ὄψι μου μιὰ κυρία σ' ἐπαρχία, ποὺ ὡς τὰ γεράματά της ἔπερνε ξεχωριστὴ θέσι, κυριολεκτικά, ἐξ αἰτίας μιᾶς πλευρίτιδος ποὺ εἶχε πάθει, ὅταν ἦταν 18 χρονῶν. Ἦταν μιὰ πέτρα ποὺ τάραζε ἔξαφνα τὰ ἥσυχα νερὰ τῆς ζωῆς καὶ ἐκείνης καὶ ὅσων τὴν περιστοίχιζαν

Ἡ ἐποχὴ ποὺ ζῆ ἡ νέα γενεὰ εἶναι τόσο πολυτάραχη ποὺ αὐτὴ ἡ ἴδια μᾶς διδάσκει νὰ μὴν παίρνουμε στὰ σοβαρὰ κάθε μικροατυχήματα. Μᾶς ἔχει κάνει σκληροὺς καὶ στὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό μας. Πράγματα ποὺ λίγο παληότερα θὰ φαίνωνταν τραγικά, περνοῦν τώρα μᾶλλον ἀδιάφορα καὶ κάποτε κωμικά. Τὰ κορίτσια σήμερα ἔχουν τόσα πολλὰ νὰ σκεφθοῦν κι' εἶναι τόσο ἀπασχολημένα μὲ ἄλλα σοβαρώτερα ζητήματα ποὺ ἕνα τέτοιο μικροατύχημα, ποὺ θὰ τάραζε σύγκορμη τὴ μητέρα τους ἢ τὴ γιαγιά τους, περνᾶ τώρα σχεδὸν ἀπαρατήρητο, σὰ μιὰ παρένθεσι ποὺ ἀνοιγόκλεισε βιαστικὴ μέσα στὴν πολυάσχολη ζωή τους. Ἕνα καλὸ κι' αὐτό, καθόλου μικρὸ μάλιστα:

ΠΙΠΙΝΑ ΤΣΙΜΙΚΑΛΗ

ΤΟ ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΗΣ "ΓΥΝΑΙΚΑΣ" ΛΟΓΩ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ ΘΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΗ ΜΙΑΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΝΩΡΙΤΕΡΑ, ΔΗΛΑΔΗ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ, 25 ΑΠΡΙΛΙΟΥ.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟ

Τελείως ἀνακαινισμένο τὸ τεῦχος αὐτὸ θὰ σᾶς ἐνθουσιάση μὲ τὰ ἐκλεκτά του περιεχόμενα, καὶ τὴν λαμπρή του ἐμφάνισι. Στὴν πασχαλινή μας ἔκδοσι ἀρχίζουν:

1ον

Σολεντά

Ἕνα θαυμάσιο αἰσθηματικὸ μυθιστόρημα. Ἡ δραματικὴ ὑπόθεσίς του ἐκτυλίσσεται κάτω ἀπ' τὸ καυτερὸν ἥλιο τῆς Ἱσπανίας ποὺ πυρπολεῖ τὶς καρδιὲς καὶ δημιουργεῖ φλογερὰ πάθη. Ἕνα μυθιστόρημα ποὺ θὰ σᾶς συγκινήση, θὰ σᾶς γοητεύση, θὰ σᾶς συναρπάση.

2ον

ΤΟ ΡΟΔΙΝΟ ΠΑΛΑΤΙ

Στὴ μυστηριώδη Ἀνατολή, στὴν ἐξωτικὴ Μαλαισία ὑπάρχει ἕνα παλάτι χτισμένο ἀπὸ πολύτιμη ρόδινη πέτρα. Ἐκεῖ διαδραματίζεται μιὰ ἐκπληκτικὴ ἐρωτικὴ ἱστορία ὅμοια τῆς ὁποίας δὲν ἔχετε διαβάσει ὡς τώρα. Ἕνα περιπετειῶδες αἰσθηματικὸ μυθιστόρημα ἀσύγκριτο σὲ πλοκή, σὲ δρᾶσι, σὲ ἐρωτικὸ παλμό.

3ον

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ

Ἕνας πολύτιμος ὁδηγὸς καὶ ἕνα ἀπαραίτητο βοήθημα γιὰ κάθε γυναίκα ποὺ εἶναι ἢ πρόκειται νὰ γίνη μητέρα. Τὸ βιβλίο αὐτὸ περιλαμβάνει:

- ΠΛΗΡΕΙΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΕΙΣ γιὰ τὴ φροντίδα τοῦ μωροῦ καὶ τοῦ μικροῦ παιδιοῦ ἀπὸ τὴ γέννησι ὡς τὰ ἔξη του χρόνια.
- ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΣ ΟΔΗΓΙΕΣ γιὰ τὸν τρόπο ζωῆς καὶ τὴ διατροφὴ τῆς γυναίκας ποὺ περιμένει μωρὸ καὶ γιὰ κάθε τι ποὺ πρέπει νὰ ἔχη ἕτοιμο πρὶν ἀπὸ τὸν τοκετό.
- ΠΡΩΤΕΣ ΒΟΗΘΕΙΕΣ γιὰ τὰ συνηθισμένα μικροατυχήματα ποὺ συμβαίνουν στὸ παιδὶ καὶ τὶς πρῶτες του ἀρρώστειες.
- ΘΕΤΙΚΕΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ γιὰ τὴν ἀνατροφὴ τοῦ παιδιοῦ καὶ τὰ προβλήματα πειθαρχίας, τροφῆς, ὕπνου ποὺ παρουσιάζονται καὶ στενοχωροῦν τοὺς γονεῖς.
- ΑΦΘΟΝΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ποὺ δείχνουν πρακτικὰ κάθε τι ποὺ ἐνδιαφέρει τὴ μητέρα τοῦ βρέφους.

4ον

ΔΙΑΤΗΡΗΣΕΤΕ ΤΑ ΝΙΑΤΑ ΣΑΣ, ΖΗΣΕΤΕ ΠΟΛΛΑ ΧΡΟΝΙΑ!...

Εἶναι ἡ πρώτη μιᾶς σειρᾶς ἀπὸ πρωτότυπες νουβέλλες ποὺ θὰ σᾶς ἐνθουσιάσουν μὲ τὸ διαφορετικὸ κάθε φορὰ περιεχόμενό τους.

5ον

ΤΟ ΡΟΔΙΤΙΚΟ ΚΕΝΤΗΜΑ

Τὸ πρῶτο ἀπὸ σχέδια τοῦ φημισμένου μεταξοϋφαντουργείου τῆς Ρόδου ΑΡΧ. ΑΡΑΠΟΥΔΗ, γιὰ καρέ, σεμὲν ντὲ τάμπλ, τραπεζομάνδηλα, κουρτίνες μὲ θέματα παρμένα ἀπ' τὴ ροδίτικη λαογραφία, τὰ ροδίτικα τραγούδια, τὶς φυσικὲς καλλονὲς τῆς Ρόδου, τοὺς θρύλους καὶ τὴν ἱστορία της.

ΤΟ ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

θὰ εἶναι ἀσύγκριτο σὲ ἐμφάνισι καὶ περιεχόμενα. Μεταξὺ ἄλλων ἕνα πρωτότυπο ἑλληνικὸ διήγημα τῆς Ὑπατίας Δελῆ, Πλούσια ἀνοιξιάτικη Μόδα, πασχαλιάτικη μαγειρικὴ καὶ ζαχαροπλαστικὴ καὶ ἐξαιρετική, ποικίλη εἰδικὴ καὶ ἐπίκαιρη ὕλη.

ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ
ΤΟ ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

Συστήσετε σὲ κάθε συγγενή, φίλη ἢ γνωστή σας νὰ τὸ ἀγοράση. θὰ τῆς κάνετε πραγματικὴ ἐξυπηρέτησι.

ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΕΠΙΔΕΙΞΕΙΣ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΗΣ ΜΟΔΑΣ ΑΡΧΙΣΑΝ

ΣΤΟΝ ΟΙΚΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΟΥ - ΚΟΥΡΤΙΔΟΥ

Στὰ εὐρύχωρα σαλόνια τῆς ὁδοῦ Ὄθωνος, ἡ ἐπίδειξις μεγάλης μόδας τοῦ Οἴκου Εὐαγγελίδου — Κουρτίδου, συγκεντρώνει, ὅπως πάντα, πλῆθος κομψότατου γυναικείου κόσμου. Τὸ φῶς παίζει καὶ σχεδιάζει στοὺς τοίχους ἀραβουργήματα μὲ τὶς σκιὲς ποὺ ρίχνουν τὰ λουλούδια, οἱ σιλουέτες. Μαντεύει κανεὶς τὸ δυνατὸ χτυποκάρδι κάτω ἀπὸ τὴν τεντωμένη κορμοστασιά, τὸ παλλόμενο στῆθος κάτω ἀπὸ τὸν ἐφαρμοστὸ μποῦστο, τὴν κρυφὴ λαχτάρα ποὺ κάθεται στὶς κόχες τῶν χειλιῶν καὶ περνᾶ φευγαλέα μέσα ἀπὸ τῶν ματιῶν τὶς κόρες. Τοῦτες ἐδῶ οἱ Ἀθηναῖες εἶναι κι' ἀπὸ μιὰ δυνατὴ κραυγή: «Θέλω νὰ εἶμαι ὡραία! Θέλω νὰ φαίνωμαι ὡραία, κομψή!». Κι' εἴτε γιὰ δροσερὰ νιᾶτα πρόκειται, εἴτε γιὰ μαραμένα τὰ ρόδα τῶν πρώτων Μαΐων, ὅλες μαζὶ καὶ κάθε μιὰ ξεχωριστά, παρακολουθοῦν ἄγρυπνα νὰ περνοῦν ἀπὸ μπροστά τους δυὸ χαριτωμένες πεταλοῦδες καὶ νὰ σαλεύῃ στὰ φτερά τους ὅλη ἡ ἁπαλωσύνη καὶ ἡ ἁβρὴ χάρι τῆς ἀνοιξιάτικης κομψότητος.

Τὰ μοντέλα ποὺ παρουσίασε ἡ κ. Εὐαγγελίδου ξεχωρίζουν γιὰ τὴν ἁπλότητα καὶ τὸ καλό τους γοῦστο. Πολλὰ ταγιέρ, πολλοὶ πλισέδες, πολλὰ μπλουζάκια, ποὺ ξεμυτίζουν μὲ χάρι σὰν πλαστρὸν μέσα ἀπὸ τὸ ντὲ πιές.

Ξεχωρίσαμε:

● Ἕνα ταγιεράκι τῆς Μαντλὲν ντὲ Ρόκ. Ἡ φούστα ἔχει πίσω μιὰ βαθειὰ πιέτα καὶ ἡ σταυρωτὴ ζακέτα εἶναι ρελιασμένη καὶ σχηματίζει γιλέκο. Οἱ τσέπες της εἶναι ξεχειλωτές. Ἕνα μανσετάκι μὲ μυτούλα προσθέτει ἄλλη μία γυναικεία νότα στὴν κλασικὴ γραμμὴ τοῦ ταγιὲρ καὶ ἕνα μπλουζάκι ἀπὸ καρὸ μὲ γλῶσσες ἀνεβαίνει καὶ κλείνει μὲ χάρι σὰν ἕλικας ἀεροπλάνου.

● Ἕνα μοντέλο τοῦ Φὰθ σὲ χρῶμα σάμπλ, μὲ μαῦρα ρεβὲρ καὶ μανσέτες, πολὺ φαρδὺ χαμηλὸ κιμονὸ μανίκι ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ τὴ μέση.

● Ἕνα ἔξοχο τρουὰ-πιὲς ἀπὸ μπλὲ μαρὶν μαλακὸ ταφτά. Ἡ φούστα ἔχει πλισὲ ποὺ τὸν παίρνει ὁ ἄνεμος. Φοριέται μὲ μιὰ θαυμάσια λευκὴ μπλουζίτσα, ἁπλὴ καὶ ἐφαρμοστὴ μὲ ὀβὰλ ντεκολτὲ καὶ συμπληρώνεται μ' ἕνα χαριτωμένο μπολερό, ἀπὸ τὸν ἴδιο μπλὲ ταφτά. Τὸ μπολερὸ ἔχει γυριστὰ ρεβὲρ ποὺ κατεβαίνουν φαρδαίνοντας ἕως τὴ μέση. Τὰ τρουὰ κὰρ μανίκια εἶναι σουρωτά. Μιὰ μαύρη στενὴ λουστρινένια ζωνίτσα καὶ ἕνα κόκκινο τριαντάφυλλο στὴ μέση ἔδιναν ἕνα νεανικώτατο σύνολο γιὰ βράδυ.

● Ἕνα ντὲ πιὲς τοῦ Ντιόρ, ἁπλούστατο, ἀπὸ μπλὲ σαντούγκ, μὲ ὄρθιο γιακὰ σὲ ὀβὰλ ντεκολτὲ ποὺ θυμίζει στὴ βάσι σχῆμα καρδιᾶς.

Πολλὰ μπλέ, πολλὰ ἰβουάρ, πολλὰ γκρί. Πολλὲς δαντέλες, πολλὲς μουσελίνες, ποὺ κάνουν τόσο νεανικὴ καὶ τόσο αἰθέρια τὴ σιλουέτα. Ὅλα μὲ ἀλάθητο γοῦστο καὶ μὲ μιὰν ὀμορφιὰ ἀληθινὰ ἀττική.

ΟΙΚΟΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΟΥ—ΚΟΥΡΤΙΔΟΥ

Φόρεμα ἀπὸ συρὰ σὲ χρῶμα γκρὶ—συκλαμέν, μὲ πολὺ πλατειὰ πλισὲ φούστα καὶ ἰδιότροπο μποῦστο, ποὺ κατεβαίνει χαμηλὰ κάτω ἀπὸ τὴ μέση, σχηματίζοντας ἀμπιεσεμὰν μὲ μύτες καὶ φύλλα. Μεγάλο ντεκολτέ, μὲ ὄρθιο γυριστὸ ψηλὸ γιακά. Τόκα λουλουδένια.

Στὸ κέντρο: Φόρεμα ἀπὸ συρὰ μπλὲ καὶ ἄσπρο, μὲ σκαμμένο μεγάλο ὀβὰλ ντεκολτέ, συμπληρωμένο μὲ λευκὸ πλαστρόν.
Ἀριστερά: Ταγιὲρ ἀπὸ βαρὺ τσελβὸλ σὲ χρῶμα ψημένου ψωμιοῦ μὲ νοστιμώτατη μπάσκα γαρνιρισμένη μὲ δυὸ λοξὲς τσέπες.
Δεξιά: Ταγιεράκι μὲ φούστα ποὺ ἔχει στὰ πλάγια πιέτες. Ἡ ζακέτα πρωτότυπη, ἔχει λοξὲς τσέπες καὶ σχηματίζει στὴ μπάσκα ζιλέ. Οἱ τσέπες κατεβαίνουν πολὺ χαρακτηριστικά.
(Ἀπὸ τὴν «Μπουτίκ» τοῦ Οἴκου Εὐαγγελίδου—Κουρτίδου)

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Η κ. ΕΥΑΓΓΕΛΙΔΟΥ — ΚΟΥΡΓΙΔΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΜΟΔΑ

Ἡ ἐπίδειξι μᾶς βάζει σ' ἕναν πειρασμό: Νὰ ὑποβάλουμε μερικὰ ἐρωτήματα στὴν κ. Εὐαγγελίδου — Κουρτίδου, ποὺ ἐπισκέφθηκε προσφάτως τὸ Παρίσι καὶ τὸ Λονδῖνο καὶ σίγουρα κάτι ἀξιόλογο θὰ μᾶς πῆ γιὰ τὴ Μόδα, ἀφοῦ μᾶς τὴν παρουσίασε μὲ τόσο θαυμάσιο τρόπο:

— Πῶς εἴδατε τὴ μόδα στὸ Παρίσι, κ. Εὐαγγελίδου;

— Ἡ ἐφετεινὴ μόδα εἶναι ὡραία καὶ ἁπλή. Ἄλλαξε χωρὶς νὰ φαίνεται πὼς ἄλλαξε καὶ εὐνοεῖ ἐξαιρετικὰ τὸ κλῖμα μας. Τὰ φορέματα εἶναι ἁπλᾶ, πάρα πολὺ στενὰ καὶ πάρα πολὺ φαρδειά. Τὸ στένεμα τῆ φούστας εἶναι πάνω ἀπὸ τὰ γόνατα. Ἔπειτα τὸ κάτω μέρος φαρδαίνει γιὰ νὰ ἐπιτρέπη ἄνεσι στὸ βάδισμα.

»Τὰ ταγιὲρ θὰ φορεθοῦν ὅσο ποτὲ σὲ ὅλα τὰ ὑφάσματα καὶ σὲ ὅλους τοὺς μῆνες καὶ τὶς ὧρες τοῦ καλοκαιριοῦ. Εἶναι ἀρκετὰ κλειστά, ὥστε νὰ φοριοῦνται χωρὶς μπλοῦζες, σωστὰ ντὲ πιές.

»Ἡ μόδα εἶναι ἐπίσης ἐφέτος πολὺ ἐλαστικὴ καὶ ἐπιτρέπει τὰ πάντα. Τὸ νέο στοιχεῖο ποὺ τὴν χαρακτηρίζει εἶναι ἡ σημασία ποὺ ἔχουν οἱ λεπτομέρειες. Ὁ Ντιὸρ π. χ. ἔγινε ἁπλούστερος, μαλακώτερος, ἀλλὰ ἔφερε μιὰ χαριτωμένη λεπτομέρεια: τὴ φάσα στὸ ντεκολτέ. Ἔβγαλε τοὺς ὄγκους ἀπὸ τοὺς γοφοὺς καὶ παρουσίασε τὸ γυναικεῖο σῶμα στὶς ἀναλογίες του. Ὁ Φὰθ παίζει κυριολεκτικὰ μὲ τὶς ἐσάρπες. Στὰ μοντέλα του ὑπάρχει ἕνα ποζάρισμα μὲ πλισὲ ἐσάρπες σὲ χιλιάδες ἰδέες. Πότε τυλίγει δυὸ μαντήλια μὲ πλισὲ σολέϊγ, τὰ δένει πίσω στὸ λαιμὸ καὶ τὰ κατεβάζει στριφτὰ κάτω ἀπὸ τὴ

Θαυμάσιο ταγιὲρ γκρὶ ἀπὸ φανέλλα, μὲ τέσσερις πιέτες δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ στὴ φούστα. Ζακέτα ἐφαρμοστή, μὲ ἀρκετὰ κλειστὸ κούμπωμα. Τσέπες ἐνκρουστὲ μὲ ρεβὲρ ποὺ σχηματίζουν ἐλαφρὲς μπάσκες. Τὰ μανίκια ἀνεβαίνουν καὶ γίνονται τρία τέταρτα γιὰ νὰ φανῇ μιὰ θαυμάσια μπλούζα ἀπὸ ριγὲ ὀργκαντζὰ κίτρινη καὶ γκρί, μὲ μανσετάκια σεμιζιὲ καὶ κλειστὸ μιλιταὶρ γιακὰ ποὺ δένει στὸ λαιμὸ μὲ στενὸ λουριδάκι.

ζώνη, δημιουργώντας ἔτσι, ἕνα πανὸ πλισέ, ποὺ κάνει ἀμπιγιὲ τὸ ἁπλούστερο φόρεμα. Πότε οἱ ἐσάρπες του σχηματίζουν φύλλο καὶ δημιουργοῦν ἕνα ἁρμονικὸ σύνολο, μαζὶ μὲ τὴν καθαυτὸ τουαλέτα.

Ὁ Ντεσὲ ἐνθουσιάζεται μὲ τὶς ποδιές, κάθε λογῆς, πλισέ, λοξές, μὲ κουμπιά, ραφτὲς ἢ προσθετές, ποὺ πολὺ συχνὰ μετατρέπονται σὲ κάπες. Ὁ Καρβὲν ἐμπνέεται ἀπὸ τὴν Ἄπω Ἀνατολὴ καὶ τὰ μοντέλα του εἶναι τόσο ἐξαντρίκ, ποὺ φθάνουν στὴν ἀκρότητα.

— Τί ἐννοεῖτε ὅταν λέτε ὅτι ἡ ἐφετεινὴ μόδα εὐνοεῖ τὸ κλῖμα μας;

— Ἡ μόδα δίνει ἐφέτος περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορὰ τὴν ἐλευθερία στὴ γυναίκα, ἀλλὰ εἰδικώτερα στὴν Ἑλληνίδα νὰ ντυθῆ σύμφωνα μὲ τὶς διαστάσεις καὶ τὶς ἀναλογίες τοῦ κορμιοῦ της. Οἱ περισσότεροι ραπτικοὶ οἶκοι τῆς Γαλλίας μεταχειρίζονται ἀραχνοΰφαντα ὑφάσματα, εἴτε σκέτα, εἴτε ἐμπριμέ, ποὺ εἶναι μιὰ χαρὰ νὰ τὰ φορῆ μιὰ γυναίκα στὸ ἀττικὸ κλῖμα. Ἐπίσης ἡ ἐλευθερία τῶν πλατειῶν φουστανιῶν εἶναι γιὰ μᾶς τὶς Ἑλληνίδες εὐλογία, ἐπειδὴ τὸ θερμὸ κλῖμα τοῦ τόπου μας τὸ καλοκαῖρι δὲν ἐπιτρέπει τὰ πολὺ στενὰ φουστάνια, ποὺ φυσικὸ εἶναι νὰ στενοχωροῦν καὶ νὰ ζεσταίνουν περισσότερο τὸ σῶμα.

— Ποιὰ ὑφάσματα θὰ φορεθοῦν περισσότερο;

— Πολὺ θὰ φορεθοῦν τὰ σαντούγκ, ποὺ δὲν τσαλακώνονται καὶ εἶναι τόσο ὡραῖα καὶ πρακτικά. Θὰ φορεθοῦν ἐπίσης πολὺ οἱ μουσελίνες, οἱ ζωρζέτες, τὰ ψιλὰ κρέπ, ἀρκετὸς ταφτάς, ἀλλὰ σοῦπλ καὶ ὄχι σκληρός. Τὸ γκρὸ εἶναι πολὺ στὴ μόδα, ἀλλὰ προσωπικὰ δὲν τὸ ἀγαπῶ πολὺ γιὰ τὸ καλοκαῖρι. Τὸ βρίσκω σκληρὸ καὶ πολὺ ζεστό. Προτιμῶ ἀπὸ τὸ γκρὸ ἕνα εἶδος μεταξωτοῦ ἀλπακὰ μάτ.

Ἀπὸ τὰ βαμβακερὰ θριαμβεύουν οἱ πικέδες, οἱ ἐμπριμὲ καὶ οἱ σκέτοι καὶ ἕνας νέος τύπος ἀπομιμήσεως λινοῦ, ποὺ δὲν παραλλάζει ἀπὸ τὸ ἀληθινὸ καὶ εἶναι πολὺ ὡραῖο.

Ποιὰ χρώματα συνηθίζονται;

— Τὸ ἰβουάρ, τὸ γκρὶ σ' ὅλους τοὺς τόνους, τὸ μαρὸν-ροὺ καὶ τὸ ρὸζ-λιλά, ἀλλὰ αὐτὸ εἶναι τὸ χρῶμα τῆς ξανθῆς καὶ δύσκολα θὰ τὸ φορέσουν οἱ Ἑλληνίδες, ποὺ εἶναι μελαχροινές.

Εὐχαριστοῦμε τὴν κ. Εὐαγγελίδου. Ὡστόσο, καθὼς φεύγουμε, τὸ μάτι μας ἁρπάζει στὸ σαλόνι ἀρκετὰ μοντέλα, περασμένα σὲ κοῦκλες, σὰν κυρίες ποὺ κάθονται σὲ θέατρο, ἐπίσημες, προσμένοντας ν' ἀνοίξη ἡ αὐλαία. Ἡ κ. Εὐαγγελίδου—Κουρτίδου μᾶς ἐξηγεῖ πὼς πρόκειται γιὰ μοντέλα τῆς «Μπουτίκ», ὅπως ὀνομάζει τὰ ἕτοιμα φορέματά της. Ἡ ἐντύπωσι ποὺ μᾶς κάνουν εἶναι ζωηρὴ καὶ συλλογιζόμαστε μὲ πόση χαρὰ θὰ ἀποκτοῦσε ἡ κάθε γυναίκα ἕνα τέτοιο προσιτὸ καὶ τόσο καλοραμμένο ταγιέρ, μπλούζα ἢ φόρεμα.

ΟΙΚΟΣ ΤΣΟΥΧΛΟΥ

Θαυμάσιο ταγιεράκι ἀπὸ μπλε λινό, μοντέλο τοῦ Νιόρ. Ἡ φούστα εἶναι ἴσια καὶ ἁπλή. Ἡ ζακέτα γαρνίρεται μὲ φαρδειὲς μόστρες ποὺ σχηματίζουν λοξὲς τσέπες στὸ κορσὰζ καὶ στὴ μπάσκα. Ἡ κάθε τσέπη κουμπώνει μ' ἕνα μεγάλο στρογγυλὸ κουμπί, ὅμοιο μὲ τὸ μοναδικὸ κουμπὶ τῆς ἐφαρμοστῆς μέσης. Τὰ ρεβὲρ ἀνοίγουν πάνω ἀπὸ μιὰ γοητευτικὴ μπλούζα ἀπὸ λευκὴ ὀργαντίνα ποὺ ἔχει ὄρθιο μιλιταὶρ γιακαδάκι καὶ λευκὸ φιόγκο στὸ λαιμό.

ΣΤΟΝ ΟΙΚΟ ΤΣΟΥΧΛΟΥ

Οἱ γυναῖκες ποὺ πηγαινοέρχονταν στὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ κεῖνο τὸ συννεφιασμένο πρωϊνό, δὲν μποροῦσαν νὰ ὑποψιασθοῦν πὼς τόσο κοντά τους, πάνω σχεδὸν ἀπὸ τὸ κεφάλι τους, ἄλλες γυναῖκες παρακολουθοῦσαν μὲ κατανυκτικὴ προσήλωσι μιὰ ἐπίδειξι μοντέλων, ποὺ τόσο θὰ τὶς ἐνδιέφερε.

Πόσα χτυποκάρδια σὲ κάθε καρδιὰ Εὔας αὐτὲς τὶς ὧρες, ποὺ παίρνουν γι' αὐτὴν τὸ νόημα σωστῆς τελετουργίας. Τὰ ὄμορφα σαλόνια τοῦ Οἴκου Τσούχλου, εἶναι ἀσφυκτικὰ γεμᾶτα. Ἡ κάθε μιά τους εἶναι κι' ἕνα ζευγάρι μάτια, μονάχα μάτια θαρρεῖς, προσηλωμένα πάνω στὰ μανεκέν, ποὺ περνοῦν καὶ φεύγουν σὰν διαβατικὰ ἄστρα στὸν ἠλεκτρισμένο οὐρανὸ τοῦ καλοκαιριοῦ. «Ἄχ! Δὲν προλάβαμε νὰ τὸ δοῦμε καλά!» Τολμοῦν νὰ ψιθυρίσουν κάποια χείλη. Ἡ κοπέλλα ποὺ ἐμφανίζει τὸ μοντέλο, σταματάει. Πεταλούδα εἶναι ἢ χαμόγελο ὀνείρου;

Ὅλα τὰ μοντέλα ποὺ ἐπιδεικνύονται ἀντιπροσωπεύουν τὴ μόδα τῶν καλυτέρων παρισινῶν οἴκων, τοῦ Ντιὸρ καὶ τοῦ Μπαλμαίν, τοῦ Φὰθ καὶ τοῦ Πιγκώ, τῆς Σκιαπαρέλι καὶ τῆς Λαφωρί, τῆς Ρισὶ καὶ τοῦ Μπαλανσιαγκά. Ἐπικρατέστερα — σὲ ποσότητα — εἶναι τὰ μοντέλα τοῦ Μπαλανσιαγκὰ καὶ τοῦ Ντιόρ, τοῦ πρώτου κυρίως στὰ ταγιέρ, ποὺ ἔχουν ὅλα τους σχεδὸν τὴ χαρακτηριστικὴ στρογγυλὴ καὶ φουσκωτὴ μπάσκα.

Μία πρωτοτυπία ποὺ παρατηρήσαμε σὲ πολλὰ μοντέλα εἶναι ὁ συνδυασμὸς τοῦ λινοῦ καὶ τοῦ μεταξωτοῦ μὲ ἐνκρυστασιὸν ἀπὸ τούλι. Πολλὲς τέτοιες ἐνκρυστασιὸν μπαίνουν σὰν φάσες ἢ σὰν γιρλάντες στὴ φούστα, μὲ τρεῖς ἢ καὶ περισσότερες σειρές. Εἴδαμε γαρνιρισμένο ἔτσι ἕνα ἰβουὰρ λινὸ μοντέλο, γαρνιρισμένο μὲ φάσες ἀπὸ τούλι κιτρινόχρυσο, ποὺ σχημάτιζαν κυματοειδεῖς γλῶσσες. Ἐπίσης, ἕνα μοντέλο τοῦ Πιὲρ Μπαλμαὶν ἀπὸ σαντοὺγκ εἶχε ἄσπρη φούστα μὲ ὁριζόντιες ρίγες μαῦρες ἀπὸ τοῦλι. Κι' ἡ Νίνα Ρισὶ χρησιμοποίησε τὸν ἴδιο τρόπο γιὰ νὰ γαρνίρη ἕνα λευκό της φόρεμα μὲ ὁριζόντιες μπλὲ γιρλάντες ἀπὸ τούλι στὴ φούστα. Ἕνα κομπιναιζὸν ἀπὸ ταφτὰ σὲ γλυκύτατο βαθὺ μπλὲ σιὲλ χρῶμα συμπλήρωνε αὐτὴ τὴν πρωτότυπη γαρνιτούρα.

Ἡ Ζὰν Λαφωρὶ προτίμησε νὰ γαρνίρη ἕνα τούλινο μοντέλο της μὲ ὁριζόντιες λινὲς ἐνκρυστασιὸν λευκές, κεντημένες μὲ μπλὲ κορδονέτο. Τὸ μοντέλο ἔχει ἁπλό, ἐφαρμοστὸ κορσάζ, ποὺ ἀνεβαίνει ψηλὰ καὶ φοριέται μὲ ταφτὰ κομπιναιζόν, ποὺ τοῦ δίνει μιὰν ἐξαίρετη κομψότητα.

Τὰ κεντήματα, τὰ ἀζούρ, οἱ δαντέλες, τὰ τούλια εἶναι βασικὲς γαρνιτοῦρες στὰ μοντέλα ποὺ ἐπέδειξε ὁ Οἶκος Τσούχλου.

ΟΙΚΟΣ ΤΣΟΥΧΛΟΥ

Ἀριστερά: Μοντέλο τοῦ Ρομπὲρ Πιγκέ, ἀπὸ ἰβουὰρ λινὸ τὸ κορσάζ μὲ δαντέλα γκιπούρ, στὸ ἴδιο χρῶμα. Ἡ δαντέλα σχηματίζει μύτες στὴν πλάτη καὶ στὸ στῆθος χαμηλὰ καὶ περιβάλλει τοὺς ὤμους. Γιακὰς σμόκιν καὶ φάσα στὴ ζαπονὲ μασχάλη ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα. Ἀνοικτὴ κίτρινη ζώνη καὶ λουλούδια στὸ πλάϊ.
Δεξιά: Μοντέλο τοῦ Μπαλανσιαγκά. Λευκὸ ταγιεράκι ἀπὸ μεταξωτὸ γκρὸ γαρνιρισμένο μὲ μεγάλα χρυσᾶ κουμπιὰ στὸ κορσάζ, τὶς τσέπες καὶ τὶς μανσέτες. Ἡ στρογγυλὴ μπάσκα φουσκώνει ἀρκετὰ καὶ γαρνίρεται μὲ τσέπες ποὺ ἔχουν ρεβέρ. Τὰ πέτα τοῦ γιακᾶ κλείνουν ἀρκετὰ καὶ σχηματίζουν στρογγυλάδα στὸ κόψιμο. Φούστα σκέτη.

Ἡ δαντέλα καθὼς καὶ τὸ τούλι χρησιμοποιοῦνται ἰδιαίτερα ὄχι μονάχα σὰν γαρνιτούρα, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ ἀποτελέσουν τὸ κορσάζ, ἢ ὅλο τὸ φόρεμα.

Ὁ Μπαλανσιαγκὰ π.χ. στολίζει μιὰ τούλινη φαρδειὰ φούστα μὲ ἐνκρυστασιὸν ἀπὸ λευκὸ κεντημένο τούλι καὶ ὀργκαντίνα. Τὸ κορσὰζ εἶναι ἀπὸ μαῦρο τούλι μὲ ὁριζόντιες καθιστὲς πιέτες, χωρὶς μπρετέλες καὶ συμπληρώνεται μὲ ἕνα μεγάλο γυριστὸ γιακὰ ἀπὸ λευκὴ ὀργκαντίνα σὲ τύπο πελερίνας. Δυὸ κοσμήματα μὲ διαμάντια-ἰμιτασιὸν στολίζουν τὸ κορσὰζ ὅταν φοριέται χωρὶς τὴν πελερίνα, τὶς βραδυνὲς ὧρες.

Μιλήσαμε ἀρκετὰ γιὰ τὶς λεπτομέρειες χωρὶς νὰ ποῦμε τίποτα γιὰ τὰ ταγιέρ.

Τὰ ταγιὲρ ποὺ ἐπεδείχθησαν ἦταν γιὰ ὅλες τὶς ὧρες καὶ ἀπὸ ὅλα τὰ ὑφάσματα. Ταγιὲρ ἀπὸ γκρό, ἀπὸ σαντούγκ, ἀπὸ λινό, ἀπὸ λαινάζ, ἀπὸ ὀργκαντίνα, ἀπὸ ταφτά. Ἀκόμη καὶ τὰ φορέματα τῆς πλὰζ συμπληρώνονται μὲ χαριτωμένα μπολερὸ καὶ θυμίζουν ταγιέρ.

Ὅλα τὰ ταγιὲρ ποὺ εἴδαμε εἶχαν ἐφαρμοστὴ μέση. Τὰ πιὸ πολλὰ μὲ φουσκωτὲς περισσότερο ἢ λιγώτερο τὶς μπάσκες, μὲ τσέπες μὲ κούμπωμα συχνὰ σταυρωτὸ καὶ τριγωνικό. Φορεμένα ὅλα τους, ἄλλοτε μὲ καπέλλα κανοτιὲ ἢ πλατὼ καὶ ἄλλοτε μὲ καπελλίνες τῆς μαντὰμ Ἐλέν, ποὺ εἶχαν χαρακτηριστική τους γαρνιτούρα τὰ βέλα καὶ τὰ λουλούδια. Λουλούδια συμπλήρωναν ἐπίσης καὶ τὰ φορέματα, ὁλόκληρα γοητευτικὰ μπουκέτα, κίτρινα, συκλαμέν, κόκκινα...

Γ. Δεληγιάννη—Ἀναστασιάδη

Ἡ αἰσθηματική σας ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ ἀπαντᾶ

ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΖΥΓΟ

Πῶς ἄλλαξε! Πρῶτα ζοῦσε μονάχα γιὰ κεῖνον. Τὸν λάτρευε ὄχι μονάχα πρὶν ἀπὸ τὸ γάμο, ἀλλὰ καὶ ὕστερ' ἀπ' αὐτόν. Ὄχι πὼς δὲν τὸν ἀγαπᾶ καὶ τώρα. Μέσα στὰ βάθη τῆς καρδιᾶς της κλείνει τὴν εἰκόνα του. Μὰ αὐτὸ δὲν τοῦ τὸ δείχνει πιὰ ἐξωτερικά. Τὰ μάτια της τὸν κυττάζουν μ' ἀγάπη, μὲ στοργὴ καὶ μ' εὐγνωμοσύνη ποὺ τῆς χάρισε αὐτὸ τὸ μικρούτσικο πλασματάκι, ποὺ γεμίζει τώρα τὴν ἀγκαλιά της, τὴν καρδιά της, τὴ σκέψι της. Σὰν ὄνειρο τῆς φαίνεται τώρα ὁ ἔρωτας. Οἱ θωπεῖες τοῦ συζύγου δὲν τὴν ἐνδιαφέρουν πιὰ ὅσο πρίν. Τὴ συγκινοῦν, ἀλλὰ ὄχι ὅπως ἐκεῖνον. Κι' ὁ σύζυγος ρωτᾶ: «Μὰ ἔπαψε, λοιπόν, νὰ μ' ἀγαπᾶ ἡ γυναίκα μου;».

Φυλαχθῆτε ἀπ' αὐτὸ τὸ λάθος, ἀγαπητές μου μητέρες. Μὴ δινόσαστε μονάχα στὸ παιδί σας. Ὁ ἄνδρας σας, ὁ πατέρας τοῦ παιδιοῦ σας, ὁ σύντροφος τῆς ζωῆς σας, ἔχει πάντα ἀνάγκη ἀπὸ τὴ συμπάθειά σας, τὴ φροντίδα σας, τὴν περιποίησί σας, τὴν ἀγάπη σας ὅσο καὶ τὸ παιδί. Ἔχει ἀνάγκη κι' ἀπὸ τὸν ἔρωτά σας. Ἂν τοῦ τὰ στερήσετε, κινδυνεύετε νὰ τὸν χάσετε. Ἀλλοῦ θὰ στρέψη τὴν προσοχή του. Καὶ τότε θὰ τὸν βρίσκετε φταίχτη, ἀλλὰ στὸ βάθος ὁ πραγματικὸς ὁ φταίχτης θὰ εἶσαστε ἐσεῖς.

ΜΥΡΤΩ

ΚΑΚΤΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ: Τὸ αἰώνιο δράμα. «Δὲν θέλω νὰ ἔχω δεμένη μιὰ κοπέλλα, καὶ νὰ τὴν πάρω στὸ λαιμό μου, γιὰ νὰ μὲ περιμένη νὰ τακτοποιηθῶ οἰκονομικά». Αὐτὰ σοῦ εἶπε ὁ καλός σου καὶ σ' ἔκανε ν' ἀμφιβάλλης γιὰ τὴν ἀγάπη του. Καὶ μὲ ρωτᾶς: Ἕνας ἄνθρωπος ποὺ ἀγαπᾶ τὰ λέει αὐτά; Ναί, καλή μου, τὰ λέει! Τὸ σημερινὸ οἰκονομικὸ πρόβλημα, ἔφερε πολλοὺς ἀνθρώπους σὲ ἀπόγνωσι. Καὶ πιὸ πολὺ τοὺς νέους, ποὺ γίνονται 30 καὶ πάρα πάνω χρονῶν, δίχως νἄχουν μιὰ καριέρα. Φυσικὸ εἶναι νὰ τοὺς τρομάζη ὁ γάμος. Καὶ νομίζω πὼς πολὺ σωστὰ μίλησε ὁ ἀγαπημένος σου. Δὲν ἔχει τίποτε στὰ χέρια του. Πῶς θὰ σὲ ζήση; Αὐτὸ ὅμως δὲν σημαίνει πὼς δὲν σ' ἀγαπᾶ.

ΡΟΖΑΛΙ : Μὲ ρωτᾶς: «Διανοητικῶς εἶναι ἐν τάξει αὐτὸς ὁ κύριος;» Αὐτὸ δὲν εἶμαι σὲ θέσι νὰ τὸ ξέρω ἐγώ. Εἶναι ζήτημα φρενολόγου. Τὴν συμπεριφορά του ὅμως μπορῶ νὰ τὴν ἐξηγήσω. Δὲν εἶναι καὶ τόσο δύσκολο. Ἁπλᾶ καὶ μόνο, ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς εἶναι ἐπιπόλαιος ἐρωτιάρης. Καὶ καλὰ θὰ κάνη ἡ φίλη σου, νὰ ξεκόψη καὶ νὰ πάψη νὰ τὸν σκέφτεται, γιὰ νὰ μὴν ὑποφέρη ἀργότερα πιὸ πολύ.

ΓΙΑΣΕΜΙ Κ. Λ. Σ. : Δὲν μπόρεσα νὰ μὴ χαμογελάσω μὲ τὸ γράμμα σου. Ἔχει μέσα τόση παιδικὴ ἀφέλεια, κι' ἂς λὲς ἐσύ: «Τὸν ἀγαπῶ καλή μου Μυρτώ, τὸν ἀγαπῶ πάρα πολύ». Ὅμως δὲν ξέρεις πῶς νὰ τοῦ τὸ πῆς, καὶ ἀκόμα δὲν ξέρεις ἂν ὁ νέος αὐτὸς σὲ εἶδε ποτὲ σὰν γυναίκα.

Περίμενε, λοιπόν, καλή μου. Περίμενε! Θὰ σὲ προσέξη κάποτε ὁ ἴδιος. Δὲν κάνει ἐσὺ νὰ κάνης τὸ πρῶτο βῆμα, οὔτε νὰ τὸν ἐνοχλῆς μὲ τηλεφωνήματα.

ΠΛΗΓΩΜΕΝΗ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ : Κάτι ποὺ πεθαίνει μιὰ φορά, δὲν μπορεῖ ν' ἀναστηθῆ. Κι' εἶναι ματαιοπονία νὰ προσπαθοῦμε ἐμεῖς νὰ τ' ἀναστήσουμε. Πρέπει νἄχουμε τὴ δύναμι, νὰ τὸ θάψουμε καλά, καὶ νὰ πνίξουμε τὸν πόνο ποὺ μᾶς ἔφερε ὁ θάνατός του. Κι' ὅλ' αὐτὰ μ' ἀξιοπρέπεια.

Δὲν ἔχω τίποτ' ἄλλο νὰ σοῦ πῶ. Νοιώθω τὸν καϋμό σου. Ὅλα ὅμως εἶναι ὅπως σοῦ τὰ λέω: Πέθανε ἡ ἀγάπη του γιὰ σένα. Θρήνησέ την, ὅμως θάψε την, καὶ κύτταξε νὰ βρῆς ἀλλοῦ τύχη.

ΟΛΑ ΘΑ ΤΕΛΕΙΩΣΟΥΝ ΑΝΤΡΙΚΙΑ» : Ὡραία φράσι παρμένη ἀπ' «τ' Ἀρραβωνιάσματα». Καὶ τὴν ἔχεις γιὰ ψευδώνυμο. Ὅμως ἐκεῖ ποὺ τὴν χρησιμοποίησες δὲν ἄξιζε καὶ τόσο. Ἂς εἶναι. Καλὰ θὰ κάνης νὰ ξεκόψης μὲ τὸν ἄνθρωπο αὐτόν, γιατὶ ὅλα τὰ δείγματα δείχνουν πὼς εἶναι ἐπιπόλαιος.

ΠΩΣ ΝΑ ΓΙΑΤΡΕΥΤΩ, ΕΙΜΑΙ ΧΑΜΕΝΗ: Τί εἶναι αὐτὰ ποὺ λές; Νὰ χάσης τὴ ζωή σου; Ν' αὐτοκτονήσης στὰ εἴκοσι δυό σου χρόνια, γιατὶ σ' ἐγκατέλειψε Ἐκεῖνος; Μὰ καλή μου, ἂν γιὰ κάθε ἐγκατάλειψι ποὺ μᾶς ἔκαναν οἱ ἄντρες, αὐτοκτονούσαμε, δὲν θὰ ὑπῆρχε καμμιὰ γυναίκα ζωντανή. Ἔλα σκέψου λογικά. Δὲν εἶσαι οὔτε ἡ πρώτη, οὔτε ἡ τελευταία. Στήλωσε ψηλὰ τὸ κορμί σου, καὶ σβύσε τὸ παρελθόν. Σὲ κατέστρεψε σωματικά. Γι' αὐτὸ βέβαια ἔπρεπε νὰ τιμωρηθῆ. Ρώτησε κανέναν δικηγόρο. Δὲν ξέρω τί λέει ὁ νόμος. Γιὰ μένα ὅμως δὲν ὑπάρχει νόμος καὶ τιμωρία, ὅταν τελειώνη μιὰ ἀγάπη. Θέλω νὰ μοῦ ξαναγράψης τὰ νέα σου.

ΤΑΝΑ Λ. : Τὸ πόσο χάρηκα, δὲν λέγεται. Μὲ δυσκολία κρατῶ ἕνα δάκρυ μου. Εἶναι τόσο συγκινητικὴ ἡ ἱστορία σου Τάνα μου, καὶ μ' ἔκανε τόσο νὰ σ' ἀγαπήσω, ποὺ θαρρῶ πὼς ἡ χαρά σου εἶναι καὶ δική μου. Ὥστε, λοιπόν, θὰ ἑνωθῆς μὲ τὸν ἀγαπημένο σου; Βλέπεις πόσο δίκηο εἶχα, ὅταν σοὔγραψα νὰ μὴν ἀπελπίζεσαι; Ὅταν σοὔγραφα πὼς κάποτε θὰ νοιώσουν ὅλοι πὼς εἶσαι ἁγνὴ σὰν ἕνα κομμάτι χιόνι σὲ κλωνάρι ἀνθισμένης ἀμυγδαλιᾶς;

ΑΝΘΗ ΠΑΤΑΖΙΟΥ, Κομοτινή : Ἴσως νὰ μὴν περίμενες γράμμα μου, καλή μου φίλη. Ὅμως σοῦ γράφω γιὰ νὰ σοῦ δώσω μιὰ χαρά. Ἡ Τάνα μας ἀρραβωνιάστηκε τὸν ἀγαπημένο της ποὺ γίνηκε καλά, καὶ ἡ μανούλα του, τὴ δέχτηκε στὴν ἀγκαλιά της σὰν ἀληθινὴ κόρη της. Μοῦ ἔγραψε ἡ Τάνα, νὰ σ' εὐχαριστήσω ἐκ μέρους της γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον ποὺ ἔδειξετς γιὰ κείνην. Συγχαρητήρια, λοιπόν, σ' ὅλους μας, καὶ πιὸ πολλὰ στὸ ζευγάρι αὐτὸ ποὺ μᾶς ἔδωσε τόση συγκίνησι.

ΜΥΡΤΩ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

ΚΑΡΔΙΑ ΜΟΥ ΜΗ ΛΥΠΑΣΑΙ

Καρδιά μου, μὴ λυπᾶσαι ἂν τὴν ἔχασες
ἔτσ' εἶναι ὁ κόσμος, ἔτσι κι' ἡ ἀγάπη
θὰ ἰδῆς σὲ λίγες μέρες πῶς τὴν ξέχασες
κι' ὁ Ἔρωτας ποὺ κάνει τὸν σατράπη,
καρδιά μου πικραμένη καὶ δειλὴ
θὰ σ' ἔχη ἀφήσει ψύχραιμη πολύ.

Καρδιά μου, μὴ λυπᾶσαι, μὴ χτυπᾶς
μὲ τόση πιὰ θλιμμένη ἀπελπισία
κι' ἀφοῦ δὲν σ' ἀγαποῦν, μὴν ἀγαπᾶς..
Γιατί νὰ κάνης τέτοια ἀνοησία
ἐνῷ θἄρθοῦνε ὄμορφες βραδυὲς
ποὺ θἄβρης τρυφερώτερες καρδιές.

Καὶ πάλι μὲ λαχτάρα θ' ἀγαπήσης
καὶ πάλι ὅπως χτυποῦσες θὰ χτυπήσης
καὶ ἴσως νὰ ξανάρθη μιὰ βραδυὰ
ποὺ μόνη σου καὶ πάλι θ' ἀπομείνης,
φτωχὴ καὶ πονεμένη μου καρδιὰ
καὶ πάλι τὶς ἐλπίδες σου θὰ σβήνης.

Ὁ κόσμος ἔχει πάντοτε τραγούδια
ξεχνιοῦνται τὰ παλιὰ καὶ βγαίνουν ἄλλα
κι' ἡ Φύσι βγάζει πάντοτε λουλούδια,
πολύχρωμα, σεμνά, μικρὰ ἢ μεγάλα.
Γιατί λοιπὸν σὲ νύχτες ἀξημέρωτες
δὲν θὰ γεννᾶ ἐλπίδες γι' ἄλλους ἔρωτες;

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΓΙΑΝΝΟΥΚΑΚΗΣ

ΟΙ ΧΡΥΣΟΔΕΤΟΙ ΤΟΜΟΙ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ» ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΠΑΣΧΑΛΙΝΟ ΔΩΡΟ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΟΜΟΥ ΔΡΧ. 65.000

Λόγω τῆς παρατηρουμένης ἐλλείψεως, τὰ ὑλικὰ βιβλιοδεσίας πρόκειται νὰ αὐξηθοῦν. Γι' αὐτό, παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνώστριές μας ὅπως σπεύσουν εἰς τὴν βιβλιοδέτησιν τῶν τόμων τῆς «Γυναίκας».

Τὸ καλλιτεχνικὸ δέσιμο ἑκάστου τόμου στοιχίζει δρχ. 20.000.

ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΠΑΡΧΙΕΣ

Γιὰ τὶς ἀναγνώστριές μας τῶν ἐπαρχιῶν, ποὺ ἐπιθυμοῦν νὰ δέσουν τὰ τεύχη τους, μπορέσαμε μὲ εἰδικὴ συμφωνία νὰ ἐπιτύχουμε μείωσι τῆς τιμῆς τῶν καλυμμάτων σὲ 15.000 δραχμὲς τὸ καθένα. Στὴν τιμὴ αὐτὴ περιλαμβάνονται καὶ τὰ ταχυδρομικά.

Ἡ λύσις αὐτὴ τῆς ἀποστολῆς καλυμμάτων στὶς ἐπαρχίες, κρίθηκε ἀπὸ τὰ πράγματα ὡς ἡ καλύτερη, γιατὶ ἡ ἀποστολὴ τευχῶν γιὰ δέσιμο ταχυδρομικῶς καὶ ἀντιστρόφως ἡ ἀποστολὴ τόμων στὶς ἐπαρχίες, εἶναι φοβερὰ δαπανηρή. Σὲ βιβλιοδέτη τῆς πόλεως ἢ τῆς περιοχῆς ποὺ κατοικοῦν, μαζὶ μὲ τὰ σχετικὰ τεύχη, γιὰ νὰ δέση τὸν τόμο. Ἡ ἀποστολὴ τόμων... Ἔτσι λοιπὸν οἱ ἀναγνώστριές μας μποροῦν νὰ μᾶς παραγγέλλουν καὶ ν' ἀποστέλλουμε στὴ διεύθυνσί τους τὸ σχετικὸ κάλυμμα τοῦ Α' ἢ τοῦ Β' τόμου. Ἐν συνεχείᾳ, θὰ τὸ δίδουν στολὴ τῶν 15.000 δραχ. στὰ γραφεῖά μας μπορεῖ νὰ γίνεται μὲ ταχυδρομικὴ ἐπιταγή.

ΤΟ ΛΕΞΙΚΟ ΤΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ

Ἡ βιβλιοδέτησι τοῦ «Λεξικοῦ τῆς Ὀμορφιᾶς» ποὺ περιέχεται στὰ τεύχη τοῦ Α' καὶ Β' τόμου, προσφέρεται στὶς ἀναγνώστριές μας δωρεάν.

Ἀλληλογραφία Συντάξεως

ΒΑΣΩ Κ., Ἐνταῦθα: Τὸ ζήτημα ποὺ σᾶς ἀπασχολεῖ ἔχει γενικώτερη κοινωνικὴ σημασία. Γι' αὐτὸ οἱ στῆλες τῆς «Γυναίκας» θ' ἀσχοληθοῦν προσεχῶς ἐκτενέστερα μὲ τὸ θέμα αὐτό.

ΣΤ. ΚΑΤΣΙΛΟΜΗΤΗ: Ἡ «Γυναίκα» εὐχαρίστως δημοσιεύει θέματα ποὺ ἔχουν κάποια πρακτικὴ ἀξία. Ἡ «Ἀγάπη» σας, σὰν λυρικὴ πρόζα ποὺ εἶναι, ἔχει θέσι στὶς στῆλες λογοτεχνικῶν περιοδικῶν.

ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΣΟΝΙΑ, Ναύπακτο: Αἰσθανόμαστε ἱκανοποίησι ἐπειδὴ συντελέσαμε κατὰ κάποιον τρόπο στὴν τακτοποίησι τοῦ ζητήματος ποὺ σᾶς ἀπασχολοῦσε. Ἡ λύσις ποὺ δόθηκε ἦταν ἡ καταλληλότερη. Ὅταν ἔλθετε στὴν Ἀθήνα, περάστε ἀπὸ τὸ γραφεῖο μας.

ΖΩΖΩ Η ΚΑΙΡΙΝΗ, Κάϊρον: Γνωρίσατέ μας τὴ διεύθυνσί σας γιὰ νὰ σᾶς στείλουμε τὰ καλύμματα. Ἡ ἀξία των μαζὶ μὲ τὰ ταχυδρομικὰ ἔξοδα εἶναι μία £ Αἰγύπτου.

ΣΩΤΗΡΗΝ ΚΑΛΑΦΑΤΗΝ: Τὸ ποίημά σας εἶναι πολὺ καλό. Ἡ «Γυναίκα» ὅμως δὲν δημοσιεύει στίχους μὲ ἐλεύθερο μέτρο.

Μ. ΣΤΟΦΟΡΟΥ, Πάτρα: Κρατᾶμε τὸν «Χαιρετισμό».

Ἡ συντάκτις τῆς Μόδας ἀπαντᾶ

ΤΖΕΚΥ ΜΠΙΓΚΛΕΥ: Ἀφοῦ τὸ ὕφασμα ποὺ διαθέτετε δὲν εἶναι ἐντελῶς τετράγωνο, μπορεῖτε νὰ τὸ κεντήσετε μὲ τὸ εὐκολώτερο καὶ τόσο νόστιμο σχέδιο ποὺ δημοσιεύεται στὸ ἴδιο μας τεῦχος. Ἡ βελονιὰ καὶ ὁ συνδυασμὸς τῶν χρωμάτων εἶναι ἐξαίρετος. Ἀφοῦ ὅμως τὸ ὕφασμά σας εἶναι θαλασσί, τὰ ἀνθάκια πρέπει νὰ κεντηθοῦν μὲ ἄλλο συνδυασμὸ χρωμάτων. Π.χ. μποροῦν νὰ γίνουν σὲ δυὸ ἀποχρώσεις σωμὸν καὶ ἀνοικτὸ λιλὰ καὶ ἡ γιρλάντα νὰ γίνη σὲ χρῶμα μελί. Τὰ φύλλα σὲ χρῶμα λαδοπράσινο. Θὰ δημοσιεύσωμε πάντως καὶ ἄλλα σχέδια γιὰ καρέ.

ΤΟ ΠΡΙΣΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΦΩΣ

Τοῦ ΗΛ. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΣΤΗΝ Πεντέλη, ἀκριβῶς στὸ τέρμα. Τὸ λεωφορεῖο ποὺ φτάνει ἐκείνη τὴ στιγμὴ ἀπ' τὴν Ἀθήνα, ἀνοίγει τὶς πόρτες του. Τὸ Κορίτσι πηδάει ἐλαστικὰ στὴ γῆ. Εἶναι σβέλτη, χαριτωμένη. Μιὰ ὀμορφιὰ σεμνή, «ἀθόρυβη». Εἴκοσι χρονῶν. Ἄντε εἰκοσιδύο. Οὔτε μέρα ὅμως πιὸ πάνω.

Ὁ Ἄντρας τὴν περιμένει ἀπὸ ὥρα σὲ κάποιο τραπεζάκι, κάποιου κέντρου. Μόλις τὴ βλέπει, σηκώνεται νὰ τὴν ὑποδεχθῆ. Εἶναι ψηλός, ἀσφαλῶς ὡραῖος, πολύπειρος «γόης», ποὺ προσποθεῖ νὰ δείχνη «δειλία» καὶ «τρὰκ» ἐρωτευμένου γυμνασιόπαιδος. Τὰ σαράντα τὰ ἔχει περάσει ὁπωσδήποτε. Ἀπὸ κεῖ καὶ πάνω, ὅμως, χάνεις τὰ ἴχνη τῆς... ἡλικίας του καὶ δὲν μπορεῖς νὰ τὸν «τοποθετήσης» μὲ σιγουριά. Μπορεῖ νὰ εἶναι σαρανταένα, ὅπως μπορεῖ νὰ καβατζάρη καὶ τὰ σαρανταοχτώ.

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μὲ μιὰ «μπάσα» ὑποβολὴ στὴ φωνή του): Ἐπιτέλους ἦρθες... (οἱ δυὸ του παλάμες κλείνουν μέσα τους τὸ χεράκι της).

ΤΟ ΚΟΡΤΣΙ (δειλὸ χαμόγελο, ἀνεξήγητο, ὄχι λυπημένο, μὰ οὔτε καὶ χαρούμενο): Ἦσουν ἐδῶ πολλὴν ὥρα μόνος;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (ἐνῷ περπατοῦν πλάϊ—πλάϊ πρὸς τὸ δάσος) : Ὥρα; Ὧρες, νὰ λές... Πολλὲς ὧρες... Ἀλλά... (ἐντυπωσιακὸ τρυφερὸ βλέμμα) ὄχι μόνος!

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (μὲ κάποιαν ἀδιαφορία σὰ νὰ τ' ἀπασχολῆ ἄλλη, σοβαρὴ σκέψη: Μπᾶ; Εἶχες καὶ συντροφιά;

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μὲ οἶστρο κατὰ παραγγελίαν): Ναί, βέβαια, εἶχα συντροφιά μου δυὸ Ἀνοίξεις... Εἶχα Ἐσένα, τὴ Σκιά σου, τὴν Ὀπτασία σου, ποὺ εἶναι ἡ Ἄνοιξι τῆς ζωῆς μου. Κι' εἶχα καὶ τὸν Ἀπρίλη, ποὺ εἶναι ἡ Ἄνοιξι τῆς Φύσεως! (Κοντοστέκεται ἀπότομα): Ἄκου... (Ἔχουν πιὰ εἰσχωρήσει βαθειὰ στὰ πεῦκα καὶ γύρω τους ὑπάρχει ἡ «φλύαρη σιγὴ» τοῦ δάσους — τὰ πουλιὰ ποὺ τιτιβίζουν καὶ τὰ νερὰ ποὺ κατρακυλᾶνε στὴ μαρμαρόπετρα). Ὅλ' αὐτὰ μοῦ κάνουν τόσο καλό...μοῦ ξαναγεννᾶνε τὴν ψυχή.. Ἔγραψα μάλιστα κάτι στίχους τὴν ὥρα ποὺ σὲ περίμενα... (μὲ ζωηρὴ ἀντίρρησι): Ὄχι... ὄχι.. μὴ μοῦ πῆς νὰ στοὺς διαβάσω, δὲν ἀξίζει τὸν κόπο... (τὴν κυττάζει μ' ἔκπληξι, γιατὶ μένει σιωπηλή) ...δηλαδή, θὰ στοὺς διαβάσω, ἂν μοῦ ὑποσχεθῆς πὼς δὲν θὰ μὲ κοροϊδέψης... Μοῦ τὸ ὑπόσχεσαι; (Τὸ κορίτσι δὲν μιλάει). Ἔ, ἀφοῦ μοῦ τὸ ὑπόσχεσαι, ἄκουσέ τους... (Μὲ λεπτὴ φωνή):

Μικρή μου, τοῦτο τὸ πρωΐ,
σὲ μιὰ τῆς Ἄνοιξης πνοὴ
μοὖρθε ἡ χαρὰ τοῦ Ἀπρίλη,
μοὖρθε τοῦ Ἀπρίλη ἡ χαρὰ
σ' ἑνὸς χελιδονιοῦ φτερὰ
καὶ στὰ δικά σου χείλη...
Ἔλα, ὁ Ἀπρίλης σὲ καλεῖ
γιὰ ἕνα ὁλόγλυκο φιλὶ
στὰ δυὸ ζεστά σου χείλη,
γιὰ ἕνα φιλὶ ποὺ θὰ μιλᾶ
καὶ πιὸ βαθειὰ καὶ πιὸ ἁπαλὰ
κι' ἀπ' τὶς πνοὲς τ' Ἀπρίλη!

(τῆς πιάνει μὲ κάποιον «αὐθορμητισμὸ» τὸ χέρι): Λοιπόν ; (Κάνει νὰ τὴν τραβήξη πιὸ κοντά του): Πῶς σοῦ φάνηκε;

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (ἀποτραβιέται ἤρεμα): Καλό... (Ξαναρχίζει νὰ περπατάη).

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μὲ πολλὴν ἔκπληξι): Μὰ τί τρέχει; Εἶσαι παράξενη σήμερα. Θἄλεγε κανεὶς πὼς σὲ κούρασε ἡ Ἀγάπη μας!

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (ἀπότομα μὲ κάποιαν ὀδύνη): Ἡ Ἀγάπη μας; (μ' ἐκεῖνο τὸ «εἰδικὸ» γέλιο, ποὺ ἀντικαθιστᾶ τὰ δάκρυα): Ἄ, ναί... ξέρεις... (ἔχει τὸ «τρὰκ» τῆς μαθήτριας μπροστὰ στὸ δάσκαλο) σκέφτηκα.. (μὲ ξαφνικὴ ἀπόφασι). Πῆρα ἕνα-ἕνα τὰ συστατικὰ αὐτῆς τῆς Ἀγάπης καὶ ἀνεκάλυψα κάτι περίεργο....

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μὲ ταραχή): Τί;

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ; Ἄκου... Εἶναι ἕνα ὡραῖο «ἀποτέλεσμα», στὸ ὁποῖο φθάνουμε μὲ τὶς πιὸ ἄσκημες κι' ἐπικίνδυνες προϋποθέσεις...

Ο ΑΝΤΡΑΣ: Δὲ σὲ καταλαβαίνω!

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (συνεχίζει) : Εἶναι πρῶτα-πρῶτα ἡ διαφορὰ τῆς ἡλικίας. Ἔχω τὰ μισά σου χρόνια. Αὐτό, ὅπως, κι' ἂν τὸ κάνης, θὰ ἔχη κάποτε κάποιες συνέπειες. Εἶναι μιὰ ἀπρονοησία...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (μπερδεμένος): Ἴσως, ἀλλά...

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (συνεχίζει): Ὕστερα εἶναι τὸ οἰκονομικὸ πρόβλημα. Ἐσύ, μιὰ φορά, δουλειὰ δὲν ἔχεις... Δὲν μποροῦμε, συνεπῶς, νὰ στηριχτοῦμε στὶς δυνάμεις μας. Αὐτὸ εἶναι τὸ δεύτερο «συνθετικὸ» τῆς Ἀγάπης μας. Εἶναι μιὰ τρέλλα...

Ο ΑΝΤΡΑΣ (ἀμήχανα): Ἴσως, ἀλλά... (μὲ ξαφνικὴ «δραστηριότητα»). Ἄκουσε, ἀγάπη μου... Ἄφησε τὴ Λογικὴ στὴν πάντα. Ἡ Λογικὴ στὸν Ἔρωτα εἶναι ὅ,τι καὶ τὸ πρῖσμα στὸ φῶς τοῦ ἥλιου. Τὸ ἀναλύει σ' ἕνα σωρὸ χρώματα κουραστικὰ κι' ἀκατάλληλα γιὰ τὰ μάτια τοῦ ἀνθρώπου. Κι' ὅμως, ὅλα μαζὶ δίνουν αὐτὸ τὸ λαμπρὸ φῶς ποὺ βλέπεις γύρω. Μὴ βάζης, λοιπόν, σὰν πρῖσμα καὶ τὴ Λογικὴ μπροστὰ στὸν ἔρωτά μας καὶ τὸν «ἀναλύεις» σὲ ἀκατάλληλα καὶ κουραστικὰ συστατικά. Ἄσε νὰ τὸν χαροῦμε ἔτσι ὡραῖον, ὅπως εἶναι ὁλόκληρος... Ἡ ἡλικία! Τί ρόλο παίζει ὅταν ὑπάρχη κατανόησις; Ἔπειτα τὸ οἰκονομικό... Ἔ, ὅσο νᾆναι... βαθύπλουτο πατέρα ἔχεις... μοναχοκόρη εἶσαι... Διάβολε... κάπως θὰ μᾶς βοηθήση στὴν ἀρχή!

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ: Μὲ τί; (σκληρά): Δὲν ὑπάρχει πιὰ δεκάρα! Σήμερα τὸ πρωΐ τὄμαθα! Καταστράφηκε, ἔβαλε χέρι σὲ ξένα λεφτά, θὰ τὸν κυνηγήσουν γιὰ καταχραστή!

Ο ΑΝΤΡΑΣ (κεραυνόπληκτος): Ἔ; Ὁ πατέρας σου;

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (ἀσυγκίνητο): Προσπαθεῖ νὰ διαφύγη στὸ ἐξωτερικό!

Ο ΑΝΔΡΑΣ: Ὥστε... (στιγμή). Νὰ σοῦ πῶ... βέβαια... Θὰ ἦταν φοβερὸ μὲ τέτοιες συνθῆκες, νὰ σὲ πάρω καὶ νὰ σὲ καταδικάσω σὲ μιὰ δύσκολη ζωή.. Δηλαδή, δὲν μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ τὸ κάνω αὐτό... Μοῦ τὸ ἀπαγορεύει ὁ ἀνθρωπισμός... ἡ Λογική...

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (πικρὸ χαμόγελο): Ἡ Λογική... Βλέπεις, λοιπόν, ποὺ τὸ χρησιμοποιεῖς καὶ σὺ αὐτὸ τὸ «πρῖσμα» ποὺ ἀναλύει τὴ λεγομένη «Ἀγάπη»; Ὥστε δικαίως τὸ χρησιμοποίησα κι' ἐγὼ καὶ βρῆκα τ' ἄσχημα συστατικά της...

Ο ΑΝΤΡΑΣ: Ἐννοεῖς τὴ διαφορὰ τῆς ἡλικίας καί...

ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ (τὸν διακόπτει): Ἐννοῶ κάτι χειρότερο, κάτι ποὺ μοῦ σφύριξαν ὅσοι σὲ ξέρουν... (τονισμένο) Τὸ πιὸ συχαμερὸ συνθετικὸ τῆς «Ἀγάπης»: Τὴν προικοθηρία! Βλέπεις ὅτι μὲ λίγη Λογικὴ τὴ βρήκαμε κι' αὐτὴν στὴν ἀνάλυσι τῆς δῆθεν Ἀγάπης σου. Γιατί, βέβαια, θὰ ἦταν κουτὸ νὰ πιστεύης ὅσα σοῦ εἶπα γιὰ τὸν πατέρα μου. Οὐδέποτε ἦταν οἰκονομικῶς καλύτερα ἀπὸ σήμερα... Γειά σου!

(Τὸ Κορίτσι φεύγει τρέχοντας. Ὁ Ἄντρας ψάχνει νὰ βρῆ πεῦκο κατάλληλο γιὰ νὰ βροντήση τὸ κεφάλι του).

ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Τὸ μοντέλο αὐτὸ τοῦ Ζὰκ Φὰθ, ἀπὸ τὴν ἀνοιξιάτικη ἔκθεσί του, εἶχε τὴν περισσότερη ἴσως ἐπιτυχία ἀπ' ὅλα τ' ἄλλα μοντέλα. Ξεδιαλέχθηκε ἀπ' ὅλους τοὺς Ραπτικοὺς Οἴκους ὅλων τῶν χωρῶν καὶ τὸ βλέπουμε σὲ κάθε εἴδους περιοδικό. «Ἡ «Γυναίκα καὶ τὸ Σπίτι» τὸ δημοσιεύει ἐπίσης καὶ ἀφίνει σὲ σᾶς νὰ κρίνετε ἂν δίκαια ἢ ἄδικα εἶχε τόση ἐπιτυχία τὸ μοντέλο αὐτό, ποὺ ἔχει ὅλο του τὸ βάρος ἐπάνω στὸ πλισὲ «πανό», ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἀριστερὴ ραφή, ἔρχεται λοξά, γαζωμένο ὣς στὸ στῆθος κι' ἐλεύθερο ἀπ' ἐκεῖ καὶ πέρα — ἀπὸ τὸ σημεῖο ἐκεῖνο ἀρχίζει ὁ πλισὲς — περνᾶ τὸ λαιμό, σφίγγεται στὴ μέση μὲ φαρδειὰ ζώνη καὶ κατεβαίνει πλούσια ἀκτινωτό, ἕως κάτω. Μακρυὰ μαῦρα γάντια καὶ ἀσορτὶ καπελλίνα, πάνω στὸ μπὸρ τῆς ὁποίας στερεώνεται ἕνα ἀδαμάντινο «κλίπς», δίνουν περισσότερο «ἀέρα» στὸ φόρεμα. Δύο «κλίπς», ἄστρα ἀπὸ διαμάντια (ἀληθινὰ ἢ ψεύτικα, δὲν ἔχει πιὰ σημασία), εἶναι τὰ μόνα κοσμήματα ποὺ στολίζουν τὸ μοντελάκι.

ΣΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙ

Ἕνας σύγχρονος ζωγράφος δέχεται τὴν ἐπίσκεψι ἑνὸς πελάτου.

— Τί παριστάνει αὐτό; ρωτάει ὁ ἐπισκέπτης δείχνοντας ἕναν ἀφηρημένο πίνακα.

— Ἕνα ἄλογο ποὺ τρώει σανό.

— Ἄ! Μὰ δὲν βλέπω τὸ σανό.

— Τὸν ἔφαγε τὸ ἄλογο.

— Ἄ! Μὰ δὲν βλέπω οὔτε τὸ ἄλογο.

— Μὰ τὸ ἄλογο ἔφυγε ὅταν ἔφαγε τὸ σανό, λέει ἀπελπισμένος ὁ ζωγράφος.

ΕΝΑ ΝΤΕ-ΠΙΕΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Τὸ ντὲ-πιὲς αὐτὸ εἶναι καμωμένο ἀπὸ γκρίζο λινὸ ὕφασμα. Ἡ φούστα του εἶναι ἴσια καὶ τελείως σκέτη. Ἡ ζακέτα ἔχει μανίκια ζαπονέ. Σταυρώνει χαριτωμένα καὶ κουμπώνει μὲ ἕξ μεγάλα κουμπιά. Δύο βαθειὲς πένσες τονίζουν τὴ λεπτὴ μέση καὶ τὴν καμπύλη τῶν γοφῶν. Τὰ ζαπονὲ μανίκια καὶ ἡ σὲ καμπύλη γραμμὴ κομμένη μπάσκα, γαρνίρονται μὲ διπλῆ σειρὰ ἀπὸ βελούδινη κορδέλα. Κάτω ἀπ' τὸ ἰδιότροπο ντεκολτέ, μπορεῖτε νὰ δέσετε ἕνα κασκὸλ ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα, μὲ μιὰ σειρὰ ἀπ' τὴ βελούδινη κορδέλα στὴν κάθε ἄκρη του.

ΜΙΛΙΟΥΜ

ΤΟ ΥΦΑΣΜΑ — ΘΑΥΜΑ

Δὲν θὰ νοιώθετε ποτὲ πολὺ ζέστη ἤ πολὺ κρύο, ὅταν φορᾶτε φορέματα κατεργασμένα μὲ τὴ νέα καταπληκτικὴ μέθοδο τοῦ Μίλιουμ.

ΠΡΙΝ ἀπὸ δυὸ χρόνια, ἕνας Ἀμερικανὸς ἐργοστασιάρχης ὑφασμάτων ποὺ προσπαθοῦσε νὰ ἐπιτύχη τὴν κατασκευὴ ἑνὸς ὑφάσματος ποὺ θὰ ἦταν ἐξαιρετικὰ ἐλαφρὸ σὲ βάρος καὶ θὰ ἔδινε τὶς μεγαλύτερες δυνατὲς ἀνέσεις στοὺς ἀεροπόρους ποὺ πετοῦν σὲ στρατοσφαιρικὰ ὕψη, κατέφυγε στὸ συνεχῶς πολυάσχολο καὶ μοναδικὸ στὸ εἶδος του ἐργαστήριο τοῦ Τζέϊμς Ρὰντ ΙΙΙ, γιὰ νὰ ζητήση συμβουλὴ γιὰ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο θὰ ἔπρεπε νὰ κατασκευασθῆ τὸ κατάλληλο ὕφασμα.

— Τὸ πρόβλημα ποὺ ἀντιμετωπίζετε, ἀπήντησε στὸν ἐργοστασιάρχη ὁ Ράντ, εἶναι τὸ πῶς θὰ κάνετε τὸ σῶμα θερμό. Στὴν πραγματικότητα, ὅμως, δὲν πρόκειται περὶ αὐτοῦ. Δὲν χρειάζεται νὰ ζεστάνη κανεὶς ἕναν ἄνθρωπο. Ἀρκεῖ νὰ τὸν ἐμποδίση νὰ κρυώση. Τὸ ἀνθρώπινο σῶμα ἀποτελεῖ μόνο του τὸν καταπληκτικώτερο θερμοστάτη τοῦ κόσμου. Ὁ σκοπός μας λοιπὸν εἶναι νὰ ἐμποδίσουμε τὸ σῶμα νὰ χάση τὴ θερμότητά του. Ἀπὸ 'κεῖ πρέπει νὰ ἀρχίσουμε...

Ὁ Ράντ, ποὺ σὲ ἡλικία 35 ἐτῶν εἶχεν ἤδη ἀποκτήσει εὐρύτατη φήμη ὡς ἐφευρέτης καὶ ἐπιστήμων, ὄχι μόνον ἔλυσε τὸ πρόβλημα ποὺ τοῦ εἶχε παρουσιάσει ὁ ἐργοστασιάρχης Σὰμ Μπέντζαμιν, ἀλλά, μελετώντας το, κατέληξε στὴν κατασκευὴ τοῦ πραγματικὰ καταπληκτικῶς κατειργασμένου ὑφάσματος Μίλιουμ, ποὺ ὑπόσχεται ὅτι θὰ προκαλέση σωστὴ ἐπανάστασι στὴ ζωή μας, μὲ τὴν ἰδιότητα ποὺ διαθέτει νὰ διατηρῆ τὸν ἄνθρωπο ζεστὸ καὶ — ἴσως ἀργότερα — νὰ τὸν δροσίζη κι' ὅλας.

Τὸ Μίλιουμ ἀποτελεῖται ἀπὸ μιὰ μετάλλινη ἐπένδυσι τῆς μιᾶς πλευρᾶς τοῦ ὑφάσματος, ποὺ δημιουργεῖται μὲ τὸν ψεκασμὸ λεπτοτάτων ρινισμάτων μετάλλου ἐπάνω στὰ νήματα τοῦ ὑφάσματος. Ἐμποδίζοντας τὴν ἀπώλεια τῆς θερμότητος τοῦ σώματος ποὺ προκαλεῖται ἀπὸ τὴν ἀκτινοβολία του, τὸ Μίλιουμ σᾶς ἐξασφαλίζει ὅτι θὰ διατηρηθῆτε ζεστή. Θὰ σᾶς ἐπιτρέψη νὰ περιφέρεσθε στὸ χιονισμένο κῆπο μὲ τὶς πυτζάμες σας, χωρὶς νὰ αἰσθάνεσθε τὴν παραμικρὴ ψύχρα ἢ νὰ πᾶτε ταξιδάκι... στὸν Βόρειο Πόλο, ντυμένη μὲ τὸ λεπτὸ καλοκαιρινὸ φουστανάκι σας — φτιαγμένο βέβαια ἀπὸ Μίλιουμ.

Δὲν εἶχε καλὰ-καλὰ προλάβει νὰ βγῆ ἀπὸ τὸ ἐργαστήριό του ὁ Σὰμ Μπέντζαμιν καὶ ὁ Ρὰντ εἶχε κι' ὅλας ριχτῆ στὴ μελέτη τοῦ προβλήματος. Τὸ πρῶτο θέμα ποὺ ἄρχισε νὰ μελετᾶ προσεκτικὰ ἦταν ἡ θερμοκρασία τοῦ σώματος. Ἤξερε ὅτι στὶς μικρὲς θερμοκρασίες, ἡ κυριώτερη ἀφορμὴ ἀπωλείας τῆς θερμότητος τοῦ σώματος — σχεδὸν τὸ 80% — εἶναι ἡ ἀκτινοβολία. Μὲ τὴν ἀκτινοβολία, τὸ ἀνθρώπινο σῶμα ἐκπέμπει κύματα θερμότητος μὲ τὸν ἴδιο περίπου τρόπο μὲ τὸν ὁποῖον μιὰ σόμπα ἐκπέμπει κύματα θερμότητος μέσα σ' ἕνα ψυχρὸ δωμάτιο.

Τὸ μάλλινο ὕφασμα εἶναι θερμότερο ἀπὸ τὸ βαμβακερὸ ἐπειδὴ οἱ ἀνωμαλίες ποὺ παρουσιάζει ἡ ἐπιφάνεια τοῦ μαλλιοῦ χρησιμεύουν σὰν ἀντανακλαστικὲς ἐπιφάνειες ποὺ ξαναρίχνουν πάλι πίσω πρὸς τὸ σῶμα τὴ θερμότητα ποὺ ἀκτινοβολεῖ τὸ ἴδιο. Ὁ Ρὰντ συνεπαίρανε ὅτι ἡ ἀπώλεια τῆς θερμότητος τοῦ σώματος θὰ μποροῦσε νὰ προληφθῆ μὲ τὴν κατασκευὴ ἑνὸς ὑφάσματος ποὺ θὰ παρουσίαζε, πολλαπλασιασμένες στὸν ἀνώτατο βαθμό, τὶς ἀντανακλαστικὲς ἰδιότητες ὁποιουδήποτε ὑφάσματος — ἀκόμη καὶ τοῦ μάλλινου. Θὰ ἔπρεπε δηλαδὴ οὐσιαστικὰ νὰ ἀπομονωθῆ τὸ σῶμα, ὅπως ἀπομονώνονται ἐδῶ καὶ λίγα χρόνια τὰ σπίτια.

Ἡ ἀνακάλυψις ὅμως τῆς κατάλληλης ἀντανακλαστικῆς οὐσίας δὲν ἦταν διόλου ἁπλῆ ὑπόθεσις: Τὰ σπίτια καὶ τὰ ροῦχα εἶναι δύο τελείως διαφορετικὰ πράγματα. Τὸ ὕφασμα πρέπει νὰ ἔχη πόρους, ὥστε ὁ ἱδρὼς νὰ μὴ μένη ἐπάνω στὸ δέρμα. Πρέπει νὰ εἶναι εὔκαμπτο, ὥστε νὰ μὴν ἐμποδίζη διόλου τὶς κινήσεις ἐκείνου ποὺ τὸ φορεῖ. Πρέπει νὰ πλένεται καὶ νὰ καθαρίζεται.

Χρειάστηκαν ἑνὸς χρόνου συνεχεῖς προσπάθειες καὶ πειράματα μὲ κάθε εἴδους μέταλλα, γιὰ νὰ βρεθῆ τὸ Μίλιουμ.

Ἡ μέθοδος, στὴν ὁποίαν τελικῶς κατέληξε ὁ Ράντ, περιλαμβάνει κατεργασία τοῦ ὑφάσματος μὲ μιὰ μορφὴ ἀλουμινίου. Τὸ μέταλλο αὐτὸ ἀπεδείχθη τὸ πιὸ κατάλληλο, γιατί, ἐκτὸς τῶν ἄλλων του ἰδιοτήτων, εἶναι καὶ ἐξαιρετικὰ ἐλαφρὸ καὶ ἐπομένως μπορεῖ νὰ χρησιμοποιηθῆ ἐπάνω σὲ ὁποιοδήποτε ὕφασμα χωρὶς νὰ τοῦ αὐξήση τὸ βάρος, παρὰ κατὰ ἐλάχιστα δράμια.

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Μίλιουμ μπορεῖ νὰ κάνη τὰ ροῦχα τῶν παιδιῶν ζεστὰ καὶ συγχρόνως τόσο ἐλαφρά, ὥστε τὸ παιδὶ νὰ μὴν αἰσθάνεται ποτὲ τὴν ἀνάγκη νὰ τὰ βγάλη ἀπὸ πάνω του τὴν ὥρα ποὺ παίζει.

Ἐνδιαφέρον εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι τὸ κατειργασμένο μὲ Μίλιουμ ὕφασμα, ποὺ κρατεῖ τὸ χειμῶνα ζεστὸ τὸ σῶμα, μπορεῖ νὰ τὸ διατηρήση καὶ ἀρκετὰ δροσερὸ τὸ καλοκαῖρι, δεδομένου ὅτι ἀντανακλᾶ πρὸς τὰ ἔξω τὴν ἡλιακὴ θερμότητα ποὺ πέφτει ἐπάνω του.

Στὶς πολλαπλὲς πρακτικὲς ἐφαρμογὲς τοῦ Μίλιουμ, σημαντικὴ ἀπεδείχθη ἡ χρησιμοποίησίς του στὴν κατασκευὴ ὑφασμάτων γιὰ κουρτῖνες καὶ γιὰ στόρ. Δεδομένου ὅτι ἡ σημαντικώτερη ἀπώλεια τῆς θερμότητος τῶν σπιτιῶν ὅταν κάνη κρύο τὸ χειμῶνα, γίνεται ἀπὸ τὰ παράθυρα, ἡ χρησιμοποίησις κουρτινῶν καὶ στὸρ ἀπὸ Μίλιουμ, ἐπιτρέπει τὴ διατήρησι τοῦ σπιτιοῦ σὲ πολὺ ὑψηλότερη θερμοκρασία μὲ πολὺ χαμηλότερη κατανάλωσι καυσίμων.

Φυσικά, τὸ Μίλιουμ ἐχρησιμοποιήθη ἤδη ἀπὸ τὸ ἐργοστάσιο τοῦ Σὰμ Μπέντζαμιν γιὰ τὸ σκοπὸ γιὰ τὸν ὁποῖον εἶχε προορισθῆ ἀρχικά, δηλαδὴ γιὰ τὴν κατασκευὴ ἐλαφρῶν καὶ ζεστῶν ρούχων γιὰ τοὺς ἀεροπόρους ποὺ πετοῦν σὲ στρατοσφαιρικὰ ὕψη. Ἀσφαλῶς, θὰ χρησιμοποιηθῆ σύντομα καὶ γιὰ τὴν κατασκευὴ κουβερτῶν καὶ σάκκων ὕπνου τοῦ στρατοῦ. Οἱ στρατιῶτες στὸ μέλλον θὰ εἶναι ἀπηλαγμένοι ἀπὸ τὴ μεταφορὰ ἑνὸς σημαντικοῦ βάρους, ὅπως ἦταν ὁ μανδύας, ἡ κουβέρτα, ὁ σάκκος ὕπνου κλπ.

Ἐκεῖνο ποὺ ἔχει ἀσφαλῶς σημασία γιὰ τὶς γυναῖκες, εἶναι ἡ ἐπίδρασις ποὺ θὰ ἔχη σύντομα ἡ ἀνακάλυψις τοῦ Μίλιουμ στὴ μόδα: Ἀπὸ 'δῶ καὶ 'μπρός, τὰ παλτὰ θὰ μποροῦν νὰ γίνωνται τὸ ἴδιο σὶκ καὶ κομψά, ὅσο καὶ τὰ κομψότερα φουστάνια...

★

ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΙ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΙ

Γιὰ ν' ἀγοράσετε διπλὸ κρεβάτι στὰ μέτρα σας σᾶς συνιστοῦμε τὴν παρακάτω συνταγή:

Μὲ κανονικὸ πλάτος: Μετρῆστε τὸ πλάτος τῆς μέσης, τῆς δικῆς σας καὶ τοῦ συζύγου σας. Προσθέστε τοὺς δυὸ ἀριθμοὺς καὶ στὸ σύνολον προσθέστε 16 ἴντσες (1 ἴντσα = 2½ πόντοι). Δηλαδὴ 40 πόντους.

Ὁ ἀριθμὸς ποὺ θὰ βρῆτε θὰ ἰσοδυναμῆ μὲ τὸ πλάτος ποὺ πρέπει νὰ ἔχη τὸ κρεβάτι.

Μὲ κανονικὸ μῆκος.—Μετρῆστε τὸ ὕψος τοῦ σώματός σας καὶ προσθέσετε εἴκοσι πόντους.

⁂

Γιὰ νὰ μάθετε πόση παρκετίνη χρειάζετε γιὰ νὰ γυαλίσετε τὸ πάτωμα θὰ κάνετε τὸν παρακάτω λογαριασμό:

Μετρῆστε πόσους πόντους εἶναι τὸ μῆκος καὶ πόσους τὸ πλάτος τοῦ πατώματος. Τὸ μέτρημα μπορεῖτε νὰ τὸ κάνετε μὲ βηματισμοὺς καὶ θὰ ὑπολογίσετε τὸ κάθε βῆμα 75 πόντους. Τοὺς δυὸ ἀριθμοὺς ποὺ θὰ βρῆτε θὰ τοὺς πολλαπλασιάσετε μεταξύ τους. Καὶ ὅ,τι βρῆτε θὰ τὸ διαιρέσετε μὲ τὸ 300 ἂν ἡ παρκετίνη ποὺ θὰ μεταχειριστῆτε θέλετε νὰ εἶναι σὲ ὑγρὴ κατάστασι. Καὶ μὲ τὸ 400 ἂν θὰ εἶναι στερεά. Τὸ πηλίκον ποὺ θὰ βρῆτε θ' ἀντιπροσωπεύη τὸν ἀριθμὸ τῶν «κουάρτων» ἂν ἡ παρκετίνη εἶναι ὑγρὴ καὶ τῶν «πάουντς» ἂν εἶναι στερεά.

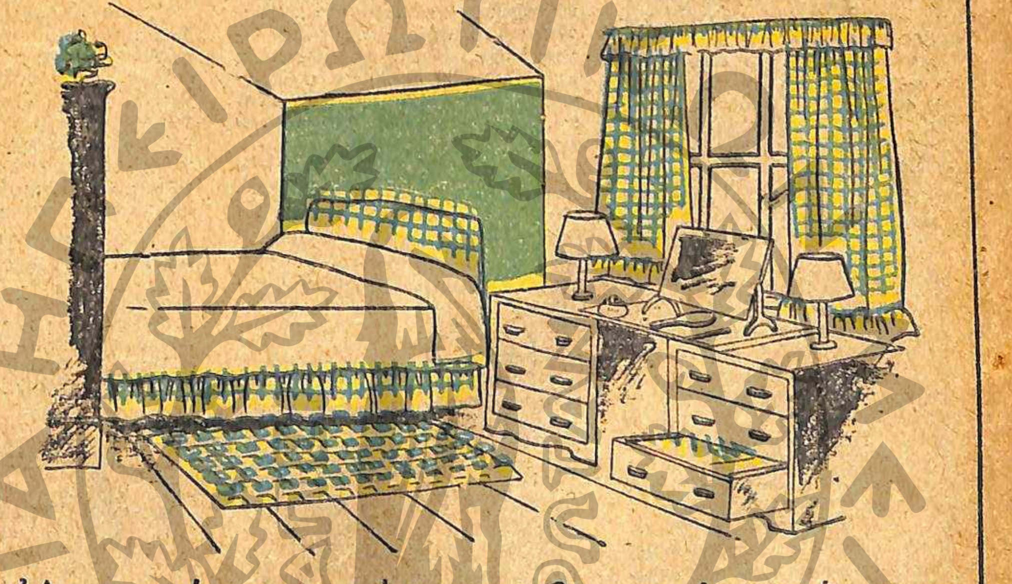

Ἀνανεώσετε τὴν κρεβατοκάμαρά σας

Μιὰ ἁπλῆ καὶ οἰκονομικὴ ἰδέα γιὰ νὰ φρεσκάρετε καὶ νὰ διακοσμήσετε μ' ἕναν ἐλαφρὸ καὶ εὐχάριστο τόνο τὴν παλιά σας κρεβατοκάμαρα.

Τὸ παλιό σας κρεβάτι, ἀκόμη καὶ ἂν εἶναι σιδερένιο, μπορεῖ θαυμάσια νὰ σκεπαστῆ εὔκολα μ' ἕνα καρὸ ὕφασμα, σὲ ἁπλὸ σχέδιο καὶ ζωηρὸ χρωματισμό. Τὸ σκέπασμα τελειώνει γύρω — γύρω μ' ἕνα βολάν, ποὺ δίνει χάρι καὶ φρεσκάδα. Ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα γίνονται οἱ κουρτῖνες τοῦ παραθύρου. Ἂν μπορῆτε νὰ ντύσετε καὶ μὲ χαρτὶ ἴδιου χρώματος ἢ νὰ βάψετε στὸ χρῶμα αὐτὸ τὸν τοῖχο ποὺ βρίσκεται πίσω ἀπὸ τὸ κεφάλι τοῦ κρεβατιοῦ σας, ἡ κρεβατοκάμαρά σας γίνεται ἕνα χαριτωμένο δωμάτιο, ὅπου θὰ νοιώθετε εὐτυχισμένη.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΝΙΚΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

ΓΥΝΑΙΚΕΣ στις ΕΚΛΟΓΕΣ

ΨΗΦΟΦΟΡΟΣ ΕΙΣ ΑΝΑΖΗΤΗΣΙΝ... ΥΠΟΨΗΦΙΑΣ.— ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΘΑ ΚΑΤΑΨΗΦΙΣΟΥΝ ΤΟΥΣ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ ΠΟΥ ΤΙΣ ΚΑΤΕΨΗΦΙΣΑΝ.— ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΕΣ ΑΣΧΟΛΙΕΣ ΚΑΙ... ΠΛΥΣΙΜΟ.— Η ΜΕΤΡΙΟΦΡΟΣΥΝΗ ΤΩΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.— ΑΝΟΙΞΕ Ο ΔΡΟΜΟΣ ΓΙΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΕΣ ΚΑΤΑΚΤΗΣΕΙΣ.

ΧΑΝΟΜΑΙ. Ἀφίσες, φεΐ-βολάν, πανό, τοιχοκολλητές, κομματικοὶ παράγοντες, μπράβοι, μεγάφωνα, ταμπέλες, προκαταβολικὰ συγχαρητήρια, χαμόγελα, ὑποσχέσεις ἐπιτροπὲς—ἰδοὺ μιὰ περίληψι... προεκλογικοῦ κέντρου. Στριμώχνομαι ἀνάμεσα σὲ ὅλ' αὐτά, προσπαθῶντας ν' ἀνακαλύψω τὶς γυναῖκες ὑποψήφιες γιὰ τὴ θέσι ἢ μᾶλλον γιὰ τὶς θέσεις τῶν δημοτικῶν συμβούλων. Ἔ! πρέπει! Χρόνια τώρα ἀκούγαμε ὅτι ἀποκτοῦν κι' οἱ Ἑλληνίδες τὸ δικαίωμα τοῦ «ἐκλέγειν καὶ τοῦ ἐκλέγεσθαι». Κι' ὁ εἰδικὸς νόμος — διαβάζαμε στὶς ἐφημερίδες — συζητεῖται, συντάσσεται, τροποποιεῖται, συμπληρώνεται, φουσκώνει, ξεφουσκώνει, μεγειρεύεται, ψήνεται, καίγεται. Καὶ μεταφέρεται ἀπ' τὸ ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης, στὸν πρόεδρο τῆς Βουλῆς κι' ἀπὸ τὸν πρόεδρο τῆς Βουλῆς, στὸ νομοθετικὸ συμβούλιο κι' ἀπὸ τὸ νομοθετικὸ συμβούλιο στὸ Ὑπουργικὸ Συμβούλιο κι' ἀπ' τὸ Ὑπουργικὸ Συμβούλιο — φτοῦ κι' ἀπ' τὴν ἀρχή: στὸ Ὑπουργεῖο Δικαιοσύνης.

Ἀμάν! Λέγανε πῶς θὰ δώσουνε τὸ δικαίωμα τοῦ «ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι» στὶς γυναῖκες ποὺ ἔχουν ἡλικία ἀπὸ εἰκοσιπέντε ἐτῶν καὶ ἄνω. Ἀλλὰ ὥσπου νὰ κάνη τὸν γύρο τῶν «ἁρμοδίων» ὁ ὑπὸ ψήφισιν νόμος, λίγο ἔλειψε νὰ αἰσιοδοξοῦμε ὅτι θὰ πάρη τὸ νομοσχέδιο καὶ τὰ κορίτσια τοῦ δημοτικοῦ σχολείου. Γιατί, θὰ συμπλήρωναν στὸ μεταξὺ τὴν... νόμιμον ἡλικίαν τῶν ἐκλογικῶν δικαιωμάτων!

Κι' ἔπρεπε νὰ φτάσουμε στὸ «νῦν καὶ ἀεὶ», δυὸ ἑβδομάδες μόλις πρὶν ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν, γιὰ νὰ ψηφισθῆ ἐπιτέλους ὁ ταλαίπωρος καὶ μπαϊλντισμένος νόμος περὶ «γυναικῶν κ.λ.π.»... Βέβαια, ἡ ἔγκρισίς του ἔγινε μ' ἐλάχιστη πλειοψηφία. Ἀρκετοὶ βουλευτὲς τὸν μαύρισαν μὲ φανατισμό. Μὰ εὐτυχῶς, ἀνακοινώθηκαν τὰ ὀνόματά τους γιὰ νὰ τ' ἀποθανατίση ἡ ἱστορία τοῦ γυναικείου κινήματος — καὶ νὰ τὰ περιποιηθῆ καταλλήλως!

Τέλος πάντων, γιὰ πρώτη φορὰ στὴν Ἑλλάδα, ἔχουν πιὰ ἴσα πολιτικὰ δικαιώματα οἱ γυναῖκες μὲ τοὺς ἄνδρες. Οἱ ἄλλες χῶρες κι' οἱ πιὸ καθυστερημένες τὰ εἶχαν ἀναγνωρίσει ἐδῶ καὶ χρόνια. Τελευταῖοι μέναμε ἐμεῖς κι' οἱ.. φυλὲς τῶν ἀγρίων τῆς Ἀφρικῆς. Ἴσως γιὰ νὰ παρηγοριοῦνται οἱ Μαῦρες. Ἔτσι τώρα τὶς ἀφήσαμε παραπονεμένες, πρὸς μεγάλην στενοχώρια τῶν βουλευτῶν ποὺ προσπάθησαν νὰ μαυρίσουν τὶς Ἑλληνίδες, χωρὶς τελικὰ νὰ τὸ καταφέρουν.

Τί τὰ θέλετε. Οἱ γυναῖκες δὲν πρέπει νὰ τοὺς ἀφήσουν ἔτσι. Τώρα μάλιστα π' ἀπέκτησαν ἐκλογικὸ βιβλιάριο «εἰς πρώτην εὐκαιρίαν», χρειάζεται νὰ τοὺς ἀνταποδώσουν τά... ἴσα!

Η ΩΡΙΜΟΤΗΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ

Βρίσκομαι, λοιπὸν στὴν βαβυλωνία τοῦ προεκλογικοῦ κέντρου καὶ προσπαθῶ ν' ἀνακαλύψω τὶς ὑποψήφιες. Ποῦ εἶναι; Λείπουν ἀπὸ τὴν προεκλογικὴ κίνησι; Δὲν δέχονται προκαταβολικὰ συγχαρητήρια; Δὲν ἑτοιμάζουν λόγους πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς των; Νὰ ἕνας ὅμιλος γυναικῶν σὲ μιὰ γωνιά. Αὐτὲς θἆναι. Πλησιάζω ἐκεῖ σπρώχνοντας τὸ ἰσχυρὸν φῦλον ποὺ θορυβεῖ καὶ δὲν λέει εὔκολα νὰ τό,... κουνήση ἀπ' τὴ θέσι του. Ὁμολογῶ τὴν «ἁμαρτία» μου. Ὡς ἐκείνη τὴ στιγμή, νόμιζα πῶς οἱ γυναῖκες, θ' ἀργήσουν νὰ προσαρμοσθοῦν στά... τερτίπια καὶ στὶς μανοῦβρες — γιατὶ ὄχι; — τῆς προεκλογικῆς κινήσεως. Ἡ κάθοδος στὶς ἐκλογὲς εἶναι ὁλόκληρη ἐπιστήμη. Χρειάζεται πεῖρα «ἐπὶ τοῦ προκειμένου».

Καὶ τί ἔκπληξις! Μὲ τὴν πρώτη γνωριμία, ἀναθεώρησα τὶς πάρα πάνω ἀπόψεις μου. Οἱ ὑποψήφιες γιὰ τὸ Δημοτικὸ Συμβούλιο Ἀθηνῶν, ὄχι μονάχα δὲν ἔχασαν τὰ νερά τους, ἀλλὰ ἔδειξαν πῶς εἶχανε «μπῆ στὸ νόημα» τῶν ἐκλογῶν, λὲς καὶ σ' ὅλο τὸ μεγάλο διάστημα ποὺ ἀγωνιζόνταν νὰ ἐπιβάλουν τὰ δικαιώματά τους, σπούδαζαν τὴν ἐπιστήμη τῆς προεκλογικῆς κινήσεως!

Σοβαρές, δραστήριες, χωρὶς περιττολογίες — ἐτοῦτο πάλι τί σᾶς λέει;... — μοίραζαν τὶς διάφορες δουλειές.

—Ἐσεῖς θὰ πᾶτε εἰς τὸν Σύνδεσμο Ἑλληνίδων Ἐπιστημόνων!

—Ἐγὼ ἔχω σύσκεψι μὲ γυναῖκες τοῦ Παγκρατίου...

—Μὴν ξεχάσετε νὰ τηλεφωνήσετε στὶς ὑφαντουργῖνες...

—Αὔριο στὰς δέκα ραντεβοὺ ἐδῶ!

—Γίνεται νάρθοῦμε στὰς δέκα καὶ μισή;

—Ἔστω!

—Ἔχω πλύσι αὔριο γι' αὐτό!

—Νὰ στείλετε νὰ πάρουν τὰ φεΐ-βολὰν ἀπ' τὸ τυπογραφεῖο!

—Πρέπει νὰ ὁρίσουμε ποιὰ θὰ μιλήση στὸ τέρμα Πατησίων!

Ἄντε τώρα νὰ τὶς διακόψω. Στέκομαι καὶ παρακολουθῶ τὶς προετοιμασίες τους μ' ἀνοιχτὸ στόμα. Τίποτα δὲν τοὺς ξεφεύγει. Ὅλα τὰ ζητήματα, λύνονται γρήγορα, πραχτικά. Ποῦ εἶναι ὅσοι θεωροῦν ἀνώριμες τὶς γυναῖκες γιὰ ἐκλογικὰ δικαιώματα, νὰ πάρουν ἕνα σύντομο μάθημα ἐπὶ τόπου;

ΕΞΥΓΙΑΝΣΙΣ ΣΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΜΑΣ ΗΘΗ !

Συνέρχομαι γρήγορα γιὰ νὰ ...περισώσω τὴν ἀξιοπρέπεια — διάβολε — τοῦ ἀνδρικοῦ φύλου. Ἐπεμβαίνω.

—Συγγνώμην...

Σταματοῦν γιὰ μιὰ στιγμή. Ὁ τρόπος τους φανερώνει ὅτι δὲν διαθέτουν καιρὸ πολύ. Δημοσιογραφικοὶ πρόλογοι πᾶνε περίπατο. Μπαίνω κατευθεῖαν στὸ «ψητό».

—Σᾶς εὐχαριστοῦμε, μὲ διακόπτουν, ἀλλὰ τώρα εἶναι ἀδύνατον νὰ σᾶς δώσωμε συνέτευξι.

—Δυὸ λόγια....

—Ἐλάτε σᾶς παρακαλῶ αὔριο τὸ πρωΐ. Θἄχουμε καιρὸ νὰ ποῦμε ὅ,τι θέλετε.

Μιὰ κουβέντα εἶναι τὸ «ὅ,τι θέλω». Μὰ δὲν μπορῶ καὶ νὰ ἐπιμένω. Ἡ ὥρα εἶναι ἀκατάλληλη. Τὸ βλέπω. Οἱ ἐκλογὲς πλησιάζουν. Κι' οἱ γυναῖκες ὑποψήφιες ὅλων τῶν συνδυασμῶν, θέλουν ἡ πρώτη τους κάθοδος στὶς ἐκλογές, νὰ σημειώση, τοὐλάχιστον ἀπὸ τὴν ἄποψι τῆς ἐμφανίσεως καὶ τοῦ πολιτικοῦ ἤθους, ἐπιτυχία. Ἐδῶ κρέμονται τὰ πάντα. Τότε μόνο θὰ κατοχυρώσουν, ἀλλὰ καὶ θὰ δικαιώσουν τοὺς μακροχρόνιους ἀγῶνες τους. Θὰ διαψεύσουν ὅσους ἀντιδροῦσαν. Καὶ θὰ προχωρήσουν πιὰ σίγουρα γιὰ μεγαλύτερες πολιτικές, κοινωνικὲς καὶ οἰκονομικὲς κατακτήσεις. (Ἀλήθεια πόσο ἄλλαξε κι' ἡ σημασία τοῦ ρήματος... κατακτῶ στὶς γυναῖκες!)

Σ' αὐτό, εἴπαμε, θαρρεῖς καὶ συμφώνησαν ἀπὸ κοινοῦ οἱ ὑποψήφιες ὅλων τῶν συνδυασμῶν. Χωρὶς νὰ λασκάρουν τὴν ἔντασι τοῦ προεκλογικοῦ ἀγῶνος, διατήρησαν στὶς ἐνέργειες καὶ στὶς ὁμιλίες τους, τὴ γνωστὴ γυναικεία λεπτότητα κι' εὐγένεια. Ὄχι βρισιὲς ἐναντίον τῶν ἀντιπάλων. Ὄχι συκοφαντίες. Ἄσε τοὺς ἄνδρες ὑποψηφίους γι' αὐτὲς τὶς δουλειές! Καθόλου περίεργο ἡ στάσι αὐτὴ τῶν γυναικῶν νὰ τοὺς ἐπηρεάση ἀργότερα, ν' ἀποφύγουν κι' ἐκεῖνοι τά... πατροπαράδοτα προεκλογικὰ ξεγυμνώματα. Μακάρι νὰ γίνη κάτι τέτοιο. Θἆναι μιὰ μεγάλη ἐπιτυχία τῶν γυναικῶν — θὰ ἐξυγειάνουν τὰ πολιτικά μας ἤθη!

"ΔΕΝ ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΤΟΡΟ" !

Ἡ μετριοφροσύνη, — νὰ τί χαρακτηρίζει τὶς γυναῖκες ποὺ ἀνακατεύτηκαν στὶς δημοτικὲς ἐκλογές. Ἐμφανίστηκαν ὑποψήφιες κάθε τάξεως. Καὶ τῆς κοσμικῆς. Καὶ τῆς νοικοκυρᾶς. Καὶ τῆς διανοουμένης. Καὶ τῆς ἐργάτριας. Σὲ καμμιὰ — δὲν ὑπερβάλλουμε — σὲ καμμιὰ δὲν συναντήσαμε ὑπεροψία. Ὅλες, εἶχαν συναίσθησι τῆς ἀποστολῆς τους κι' οἱ εὐθῦνες τὶς ἔκαναν περισσότερο ἁπλὲς καὶ μετριόφρονες. Σὲ τέτοιο σημεῖο μάλιστα, ὥστε εἴδαμε καὶ πάθαμε γιὰ νὰ τὶς πείσωμε νὰ δώσουν μερικὲς ἀπόψεις ἢ πληροφορίες στὴν δημοσιότητα.

Ἡ κ. Πράτσικα ποὺ ἀνήκει στὸ ψηφοδέλτιο τοῦ κ. Κοτζιᾶ, ἐπιμόνως ἀρνήθηκε νὰ μᾶς πῆ κάτι ἀπ' τὶς ἐκλογές.

—Ἡ συμμετοχή μας στὶς ἐκλογές, μᾶς εἶπε, δὲν σημαίνει ὅτι θέλουμε νὰ γίνη ντόρος γύρω ἀπ' τὸ ὄνομά μας!..

Τὶς ἴδιες περίπου ἀντιρρήσεις εἶχε καὶ ἡ πρόεδρος τῆς «Φανέλλας τοῦ Στρατιώτη», κ. Μεσσηνέζη.

Μὲ ἰδιαίτερη εὐχαρίστησι, δέχτηκαν οἱ γυναῖκες ὑποψήφιες τὴν ἀπαγόρευσι τῶν φωτογραφιῶν στοὺς τοίχους. Τὴν ρεκλάμα τῆς... φυσιογνωμίας τὴν θεωροῦν ἐντελῶς περιττὴ — ἀσχημίζει καὶ τὰ ἀθηναϊκὰ ντουβάρια! Ὡστόσο, πολλοὶ μόλις ἄκουσαν ὅτι δὲν θὰ δοῦμε φέτος τοὺς ὑποψηφίους καί, προπαντός, τὶς ὑποψήφιες κολλημένες στὸν τοῖχο κατσούφιασαν.

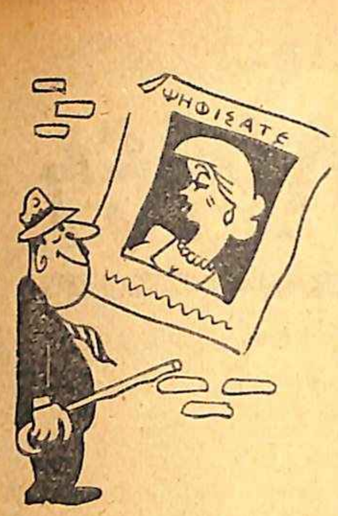

—Κύτταξε φίλε μου, ὅλα ἀνάποδα γίνονται στὸ ρωμαίϊκο, εἶπαν. Τόσα χρόνια δὲν τὸ σκεφτόντουσαν αὐτό. Τώρα ποὺ θὰ προσέχαμε τὶς φωτογραφίες ἕνεκα καὶ θὰ βάλουν κάλπη κι' οἱ γυναῖκες — τώρα λυπήθηκαν τὰ ντουβάρια!

Η ΑΘΗΝΑ ΘΑ... ΚΑΛΛΩΠΙΣΘΗ !

Κάποιος ζωγράφος — διαφημιστής, δείχνει στὴν κ. Εἰρήνη Κτενᾶ—Γλέζου — ὑποψηφία δημοτικὴ σύμβουλος τοῦ κ. Στ. Μερκούρη — τὶς «μακέτες» ποὺ εἰκονίζουν τὸ προεκλογικὸ πρόγραμμα. Σὲ μιὰ «μακέτα» εἶναι τά... πάρκα τῆς Ἀθήνας, σὲ ἄλλη οἱ παιδικοὶ σταθμοὶ κι' οἱ λαϊκὲς κατοικίες. Ἐδῶ ἡ κ. Κτενᾶ-Γλέζου παρατηρεῖ:

—Οἱ λαϊκὲς κατοικίες εἶναι πρόγραμμα δικό μας, τῶν γυναικῶν καὶ ὄχι τοῦ κ. Μερκούρη!

Καὶ συπληρώνει:

—Ἡ γυναίκα, θὰ παίξη τὸν πρῶτο ρόλο στὰ ζητήματα τῆς διακοσμήσεως τῆς πόλεως καὶ σὲ κάθε προσπάθεια ποὺ θ' ἀποβλέπη στὴν βελτίωσι τῶν ὅρων διαβιώσεως τῶν γυναικῶν καὶ τοῦ παιδιοῦ.

Νὰ μιὰ εὐκαιρία γιά... συζήτησι.

—Πόσες γυναῖκες θὰ συμμετέχουν στὸ τριακονταμελὲς συμβούλιο τοῦ Δήμου Ἀθηναίων;

—Ἕξη γυναῖκες. Θὰ ἐκλεγῆ μία σὲ κάθε «διαμέρισμα» ἐκλογικό...

—Ἔχετε ἐπηρεάσει τὸ προεκλογικὸ πρόγραμμα μὲ εἰδικὲς ἀπόψεις πάνω στὰ γυναικεῖα ζητήματα;

—Φυσικά. Σκοπός μας εἶναι νὰ προσφέρουμε στὶς Ἀθηναίες ὅ,τι προσφέρουν οἱ δῆμοι τῶν προοδευμένων χωρῶν Οἱ παιδικοὶ καὶ βρεφικοὶ σταθμοὶ πρέπει νὰ ὑπάρχουν σὲ κάθε συνοικία.

—Βρίσκετε κατανόησι ἀπὸ τοὺς ἄντρες συναδέλφους σας ὑποψηφίους;

—Ἀρκετή. Βέβαια ὁ... πάγος ἐξακολουθεῖ ἀκόμη νὰ ὑπάρχη, ὡς ἕνα βαθμό. Μὴν ξεχνᾶτε πῶς εἶναι πάγος αἰώνων.

—Ἐργάζεσθε;

—Ὄχι. Εἶμαι οἰκοκυρά, μητέρα τεσσάρων παιδιῶν.

—Ἡ ἀνάμιξίς σας στὰ κοινὰ δὲν σᾶς ἐμποδίζει ν' ἀφιερωθῆτε στὴν οἰκογενειακὴ ζωή;

—Καθόλου. Ἐξάλλου, κι' ὁ Δῆμος εἶναι μιὰ οἰκογένεια....

—Πῶς κρίνετε τὴν κατοχύρωσι τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων τῆς γυναίκας;

—Ἡ σημερινὴ νίκη τῆς Ἑλληνίδος, γύρω ἀπ' τὸ δικαίωμα τῆς ψήφου, θ' ἀποτελέση τὴν ἀφετηρία μιᾶς ἱστορικῆς περιόδου καὶ δι' αὐτὴν καὶ διὰ τὴν κοινωνίαν. Τὰ τέσσερα βασικὰ κύτταρα τῆς διοικήσεως εἶναι: Ἡ οἰκογένεια. Ἡ κοινότης. Ὁ Δῆμος. Καὶ ὁ Νομός. Ἡ θέσις τῆς γυναίκας εἰς τὴν οἰκογένειαν εἶναι θέσει καὶ φύσει πρωμιοῦχος. Κατὰ τὸ βάπτισμά της εἰς τὸ πῦρ τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν εἶμαι βεβαία ὅτι τὰ στοιχεῖα ποὺ θὰ καθοδηγήσουν καὶ θὰ ἐμπνεύσουν τὴν γνώμην καὶ τὴν ψῆφον της, θὰ εἶναι ἡ σύνεσις, ἡ δημιουργικὴ φύσις της, ἡ καλαισθησία, ἡ στοργή, τὸ αἴσθημα τῆς ἀλληλεγγύης καὶ ἡ ἀγάπη τῆς Παλλάδος, ποὺ ὑπῆρξε ἡ πρωτοπόρος τοῦ παγκοσμίου πολιτισμοῦ.

Ἐδῶ ἡ συζήτησις σταματάει.

Οἱ ἄλλες ὑποψήφιες τοῦ συνδυασμοῦ τοῦ κ. Μερκούρη, ἡ κ. Πεταλᾶ ἡ κ. Κολλιανέση—Πατριαρχέα, καλοῦν τὴν συνομιλήτριά μου σὲ σύσκεψι γιὰ νὰ κανονίσουν τὶς τελευταῖες λεπτομέρειες τοῦ προεκλογικοῦ ἀγῶνος. Ἡ μεγάλη μέρα ἔφτασε...

Τώρα πιὰ ποὺ καταλάγιασε ὁ θόρυβος τῶν Δημοτικῶν Ἐκλογῶν μποροῦμε νἄμαστε βέβαιοι πῶς ἡ ἐκλογὴ τῶν γυναικῶν θ' ἀνοίξη νέα περίοδο δημιουργικῆς ἐργασίας στὸν Δῆμο Ἀθηναίων. Ὅσες ἐξελέγησαν, ἀνεξαρτήτως κομματικῆς παρατάξεως, γνωρίζουν καλὰ ὅτι αὐτὴ τὴν ὥρα ἐκπροσωποῦν ὅλες τὶς Ἑλληνίδες. Θὰ δώσουν ἐξετάσεις. Ἀπ' τὴν ἐπιτυχία τους θὰ ἐξαρτηθῆ τὸ πᾶν. Καὶ δὲν θ' ἀφήσουν τόσοι ἀγῶνες, γιὰ τὰ δικαιώματα τῆς γυναίκας, νὰ πᾶνε χαμένοι...

Γ. Σ.

Θὰ μαυρίσουν τοὺς βουλευτές...

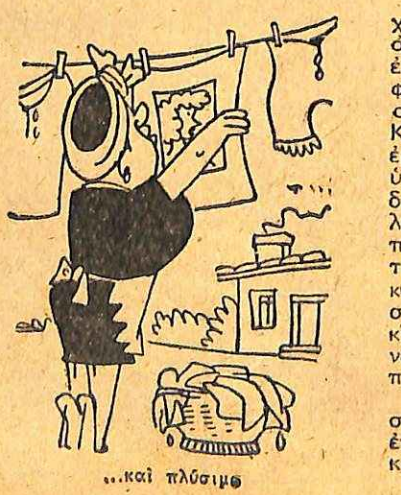

...καὶ πλύσιμο

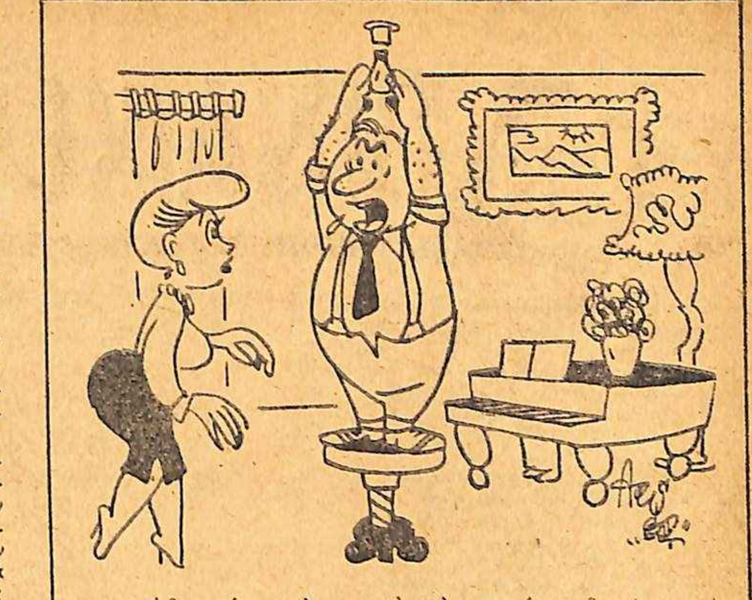

— Δῶσε τώρα μιὰ στροφὴ στὸ σκαμνάκι τ[illegible] γιὰ νὰ βιδώσω τὴ λάμπα. (Τοῦ Ἀρχέλαου)

ΗΡΘΕ Η ΑΝΟΙΞΙ

ΑΝΑΝΕΩΣΕΤΕ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΣΑΣ

Σήμερα τὸ πρωῒ μιὰ ἡλιαχτίδα σᾶς ξύπνησε ἀνάμεσα ἀπὸ τὴν μισοτραβηγμένη κουρτίνα. Καὶ ξαφνικὰ σκεφθήκατε: ἦρθε ξανὰ ἡ ἄνοιξι. Γιατὶ κάθε τέτοια ἐποχὴ ὁ ἥλιος χτυπάει τὸ πρωῒ τὸ παράθυρό σας. Ναί, ἦρθε ἡ ἄνοιξι, μ' ὅλες τὶς ὀμορφιές της, μ' ὅλες τὶς χάρες της, μὲ τὸ φῶς της, μὲ τὴ ζεστασιά της. Σηκωθῆτε γρήγορα ἀπὸ τὸ κρεβάτι. Ἔχετε τόσες δουλειὲς νὰ κάνετε. Πρέπει τὸ σπίτι νὰ καθαριστῆ ἀπὸ πάνω ἴσαμε κάτω, γιὰ νὰ ὑποδεχθῆ ὁλόλαμπρο τὴν καινούργια ἐποχή. Πρέπει νὰ ἀνανεώσετε τὸν ἑαυτό σας.

Τὸ αἷμα μας κυλάει τώρα μὲ μεγαλύτερη ζωηρότητα στὶς φλέβες μας. Θὰ προσέξουμε τὴν κυκλοφορία μας, τὶς ἐνδοκρινικὲς λειτουργίες μας, τὸ στομάχι μας. Μιὰ ἀποτοξινωτικὴ τροφή, στὴν ὁποία θὰ ἀφθονοῦν τὰ χορταρικά, θὰ μᾶς φέρη τὴν ἐπιθυμητὴ ἰσορροπία.

Μὲ λίγη γυμναστικὴ μπροστὰ στὸ ἀνοιχτὸ παράθυρό μας, μὲ λίγο περίπατο στὴν ἐξοχή, θὰ ξαναβροῦμε τὴ νιότη μας.

Θὰ κάνουμε μιὰ αὐστηρὴ ἐξέτασι στὸ δέρμα μας. Τὸ κουράσαμε ἀρκετὰ ὅλο τὸ χειμώνα. Καὶ τώρα ἔχει χάσει τὴ φρεσκάδα του. Οἱ πόροι ἔχουν ἀνοίξει, δὲν ἔχει πιὰ ζωηρὸ χρῶμα. Μιὰ κούρα μὲ λεμόνι θὰ τοῦ δώση καινούργια ζωή. Ἡ κούρα αὐτὴ γίνεται σὲ πέντε ἑβδομάδες: Πρώτη ἑβδομάδα: ἕνα λεμόνι κατὰ τὶς 10, ἕνα κατὰ τὶς 5 ἡ ὥρα. Δεύτερη ἑβδομάδα: δυὸ τὸ πρωΐ, δυὸ τὸ ἀπόγευμα. Τρίτη ἑβδομάδα: τρία τὸ πρωΐ, τρία τὸ ἀπόγευμα. Τέταρτη ἑβδομάδα: δυὸ τὸ πρωῒ δυὸ τὸ ἀπόγευμα. Πέμπτη ἑβδομάδα: ἕνα τὸ πρωΐ, ἕνα τὸ ἀπόγευμα.

Οἱ κοκκινάδες, καὶ οἱ λειχῆνες θὰ ἐξαφανισθοῦν. Θὰ κάνουμε κατόπι ἕνα γερὸ καθάρισμα στὰ κύτταρά μας μὲ νερὸ ἀπὸ βρασμένα μαρούλια.

Τί καλὰ ποὺ θὰ ἦταν ἂν μπορούσαμε νὰ ξεχάσουμε τὸ χειμῶνα! Ἄς μὴν ἀφήσουμε ὅμως νὰ μᾶς γοητεύσουν αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἀνοιξιάτικου ἥλιου. Φαίνονται ἀβλαβεῖς, μποροῦν ὅμως νὰ προκαλέσουν στὰ λεπτὰ δέρματα τὶς φοβερὲς φακίδες. Στὴν ἀρχὴ τῆς ἀνοίξεως πρέπει νὰ τὶς πολεμήσουμε, γιατὶ ἅμα ἐμφανισθοῦν στὸ δέρμα, δύσκολα φεύγουν. Γι' αὐτὸ πρὶν ἀπὸ κάθε περίπατο θὰ βάλουμε στὸ πρόσωπό μας λίγη κρέμα. Θὰ φορέσουμε μαῦρα γυαλιά.

Ἂν θέλετε νὰ εἶσθε τελεια γυναίκα ἀφιερῶστε κάθε μέρα γιὰ τὴν ὀμορφιά σας ἕνα τέταρτο. Κάθε βράδυ θὰ καθαρίζετε τὴν ἐπιδερμίδα σας μὲ καλλυντικὸ γάλα καὶ κατόπι θὰ βάζετε στὸ πρόσωπό σας καὶ θὰ τὴν ἀφίνετε 10 ἕως 15 λεπτὰ μιὰ θρεπτικὴ κρέμα. Θὰ τὴν ἀφαιρῆτε ὕστερα μὲ χλιαρὸ νερὸ καὶ θὰ βάζετε στὸ δέρμα σας ἕνα τονωτικό.

Κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ ὕπνου δὲν θ' ἀφίνετε στὸ πρόσωπό σας καμμιὰ λιπαρὴ οὐσία, γιατὶ τὸ δέρμα σας πρέπει ν' ἀναπνέη. Θὰ τελειώσετε τὴ βραδυνὴ τουαλέτα μ' ἕνα κατάλληλο γιὰ τὸ δέρμα σας τονωτικό.

Γίνεται πολὺς λόγος γιὰ τὴ γυμναστικὴ τοῦ προσώπου. Προσοχή! Ἐγὼ σᾶς τὴν συμβουλεύω μόνο ἂν ἔχετε νεανικὸ πρόσωπο. Οἱ μορφασμοὶ δυναμώνουν μὲν τοὺς μῦς, ὑπάρχει ὅμως κίνδυνος νὰ τονίσουν τὶς ρυτίδες ἑνὸς προσώπου στὸ ὁποῖο ὁ χρόνος ἔχει βάλει ἤδη τὴ σφραγίδα του.

Μιὰ ζάρα ἢ ἕνα αὐλάκωμα δὲν πρέπει νὰ σᾶς τρομοκρατήσουν, ὑπογραμμίζουν ὅμως ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται πιὰ ἀπὸ μέρους σας καμμιὰ ἀμέλεια.

Γιὰ τὸ μακιγιάζ ἐσεῖς θὰ ἀποφασίσετε. Πάντως σας λέμε ὅτι οἱ ὑπερβολὲς καταστρέφουν τὴ γοητεία.

ΠΡΟΣΕΞΕΤΕ ΓΙΑΤΙ...

ΤΟ ΒΕΡΝΙΚΙ ΤΩΝ ΝΥΧΙΩΝ

προκαλεῖ ἔκζεμα

Ἐδῶ καὶ μερικὰ χρόνια ἡ προσοχὴ τῶν εἰδικῶν δερματολόγων ἐστράφη σὲ ἕνα εἶδος ἐκζέματος, ποὺ προσέβαλλε κατὰ προτίμησιν τὴν ἐσωτερικὴ γωνία τῶν βλεφάρων, τοὺς αὔλακες ποὺ ἑνώνουν τὴ μύτη μὲ τὸ στόμα, τὴν περίμετρο τῶν χειλιῶν καὶ τοῦ πηγουνιοῦ καὶ σὲ μερικὲς περιπτώσεις τὸ λαιμό.

Καθὼς ξέρομε, τὸ ἔκζεμα εἶναι μία πολὺ δυσάρεστη πάθησις, ἀπὸ τὸ γεγονὸς τῆς πολλαπλότητος τῶν αἰτίων ποὺ τὴν προκαλοῦν. Οἱ πολυάριθμοι πάσχοντες ἀπὸ ἔκζεμα, πηγαίνουν στὸ γιατρό τους καὶ ζητοῦν μιὰ «ἀλοιφή». Ἀγνοοῦν ὅμως πὼς τέτοια ἀλοιφὴ δὲν ὑπάρχει καὶ ὅτι μόνον ἡ θεραπεία τῆς αἰτίας μπορεῖ νὰ ἐξαφανίσῃ τὸ ἔκζεμα.

Τὸ ἔκζεμα μπορεῖ νὰ ἔχῃ ἐσωτερικὴ αἰτία (διαταραχὲς τῆς λειτουργίας τοῦ πεπτικοῦ συστήματος, τῶν ἐνδοκρινῶν ἀδένων, ἡπατικὴ ἀνεπάρκεια) ἢ καὶ ἐξωτερική: ἂν δὲν ὀφείλεται σὲ κάποιο μικρόβιο ἢ μύκητα, τότε δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο παρὰ ἡ ἐκδήλωσις τῆς ἀντιδράσεως τοῦ ἀτόμου σὲ διαφόρους ἐρεθισμοὺς (νερό, σαπούνι, διάφορες χημικὲς οὐσίες, βαφὲς μαλλιῶν κ.λ.π.).

Στὴν τελευταία αὐτὴ περίπτωσι πρόκειται γιὰ μιὰ ἀλεργικὴ ἀντίδρασι, ὅμοια μ' ἐκείνη ποὺ ἐκδηλώνεται μὲ τὰ ὀρτικάρια, ὕστερα ἀπὸ τὴν βρῶσι φράουλων, στρειδιῶν, ψαριῶν, ἀπὸ τὴν εἴσπνοὴ γύρεως, ἀπὸ τὴν εἴσοδο σκόνης ἢ τριχῶν στὸ ἀναπνευστικό μας σύστημα κλπ.

Ὁ μόνος τρόπος θεραπείας αὐτῶν τῶν ἐκζεμάτων εἶναι ἡ ἐπίμονη ἀναζήτησις καὶ ἀνεύρεσις τῆς αἰτίας ποὺ τὰ προκαλεῖ.

Ἀλλά, παρὰ τὶς προόδους ποὺ πραγματοποιήθηκαν στὴν καταπολέμησι τοῦ ἐκζέματος, οἱ περιπτώσεις ποὺ ἀναφέραμε στὴν ἀρχή, παρέμεναν μυστηριώδεις. Καὶ μόλις τελευταῖα διαλευκάνθηκε τὸ μυστήριο αὐτό. Τὸ ἔκζεμα ποὺ ἐμφανίζεται στὸ πρόσωπο καὶ στὰ βλέφαρα, ἦταν μιὰ ἀντίδρασις τοῦ δέρματος... ἐξ ἀποστάσεως πρὸς τὸ βερνίκι τῶν νυχιῶν. Τὸ ἔκζεμα αὐτὸ ἀντιπροσωπεύει τὰ 15 % τῶν δερματιτίδων «καλλυντικῆς προελεύσεως».

Ἔπρεπε νὰ γίνουν συστηματικὲς ἔρευνες μὲ ὅλα τὰ καλλυντικὰ προϊόντα, γιὰ νὰ ἀνακαλυφθῇ ἡ αἰτία τῆς νέας αὐτῆς μορφῆς ἐκζέματος, ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ ἀνακαλυφθῇ κλινικῶς, γιατὶ ἡ δερματῖτις ἐμφανίζεται πάντα σὲ ἀπόστασι ἀπὸ τὰ δάκτυλα, τὰ ὁποῖα — περιέργως — παραμένουν ἄθικτα. Ἐκτὸς αὐτοῦ, πολλὲς αἰτίες μποροῦν νὰ προκαλέσουν ἀνάλογες ἀντιδράσεις.

Δὲν πρόκειται γιὰ δηλητηρίασι, ποὺ θὰ ὀφείλετο στὴν κακὴ ποιότητα ἑνὸς προϊόντος, ἀλλὰ γιὰ μιὰ «μὴ ἀνοχὴ» τοῦ ἀτόμου (ἐπὶ 203 προσώπων ποὺ ἐλήφθησαν στὴν τύχη, τὰ 10 παρουσίασαν τέτοιες ἀντιδράσεις. Οἱ δερματίτιδες προκαλοῦνται τόσο ἀπὸ καλῆς, ὅσο καὶ ἀπὸ κακῆς ποιότητος βερνίκια. Μερικὲς γυναῖκες ἀντιδροῦν σὲ ὡρισμένα, καὶ ὄχι σὲ ὅλα τὰ βερνίκια! Χωρὶς αὐτὸ νὰ σημαίνῃ ὅτι μποροῦμε νὰ καταρτίσουμε μιὰ ἱεραρχία ἐρεθιστικότητος τῶν οὐσιῶν αὐτῶν.

Μιὰ ἄρρωστη, ποὺ νοσηλευόταν στὸ νοσοκομεῖο «Σαὶν-Λουΐ» τοῦ Παρισιοῦ, ἐνόμιζε πὼς τὸ κλῖμα τῆς ἐξοχῆς τῆς ἔκανε πολὺ καλό, γιατί, καθὼς εἶχε παρατηρήσει, τὸ ἔκζεμά της ἐξαφανιζόταν τὸ καλοκαῖρι, γιὰ νὰ ξαναρχίσῃ τὸ χειμῶνα στὸ Παρίσι. Τὸ χειμῶνα, ποὺ ἄρχιζε νὰ περιποιῆται μὲ ἰδιαίτερη προσοχὴ τὰ νύχια της.

Μιὰ ἄλλη, ἀ[illegible] ἀπὸ παρόμοιο ἔκζεμα, σ[illegible]πεία μιᾶς ἐγχειρήσεως, στὴν [illegible]α ὑπεβλήθη, καὶ ἐξ αἰτίας τῆς ὁποίας ἔμεινε ἀρκετὸν καιρὸ στὸ νοσοκομεῖο — χωρὶς νὰ βάφῃ τὰ νύχια της.

Μιὰ τρίτη, εἶχε ὑποβληθῆ ἐπὶ ἑπτὰ μῆνες καὶ χωρὶς ἀποτέλεσμα σὲ θεραπεία δι' ἐνέσεων ἐκχυλίσματος σπληνὸς (ἔκαμε 59 ἐνέσεις) καὶ αὐτοαιμοθεραπεία. Γιατρεύθηκε, ὅμως, μέσα σὲ ὀκτὼ μέρες, ὅταν ἡ αἰτία τοῦ ἐκζέματός της διεπιστώθη μὲ τὴν κατάργησι τοῦ βερνικιοῦ τῶν νυχιῶν.

Μιὰ ἄλλη ποὺ εἶχε ἔκζεμα κι' ἔγινε καλά, «ξανακύλησε», γιατὶ φόρεσε ἕνα κολιὲ καὶ ἕνα βραχιόλι ἀπὸ ἀσήμι, τὰ ὁποῖα εἶχαν ἀλείψει μὲ βερνίκι.

Ποιὸς εἶναι, λοιπόν, ὁ μηχανισμὸς τῶν περιέργων αὐτῶν εὐαισθησιῶν; Προκαλοῦνται ἀπὸ ἄμεση ἐπαφή;

Μιὰ γυναίκα ποὺ εἶχε ἔκζεμα καὶ τὸ ἐξάλειψε καταργώντας τὸ βερνίκι τῶν νυχιῶν, ξανάπαθε τὸ ἴδιο.. ἀπὸ τὰ νύχια τῆς μασὲζ της!

Ἐπομένως, τὸ βερνίκι προκαλεῖ σὲ μερικοὺς ἀνθρώπους μιὰ ὑπερευαισθησία τοῦ δέρματος στὰ μέρη ποὺ αὐτὸ εἶναι περισσότερο λεπτὸ ἀπὸ τὰ ἄλλα. Ἔτσι ἐξηγεῖται τὸ γεγονὸς ὅτι τὰ βλέφαρα εἶναι τὸ προτιμώμενο σημεῖο. Ἐνῶ ἡ παλάμη τῶν χεριῶν, τὸ πέλμα τῶν ποδιῶν καί, πολὺ περισσότερο, τὰ νύχια, παραμένουν ἄθικτα. Ἡ μὴ ἀνοχὴ στὸ βερνίκι τῶν νυχιῶν, εἶναι ἡ μόνη δερματῖτις ἐξ ἐπαφῆς ποὺ προκαλεῖ ἀντιδράσεις πολὺ πιὸ ἰσχυρὲς σὲ ἀπομακρυσμένα σημεῖα.

Ἕνα ἔκζεμα ποὺ θεραπεύθηκε, ὑποτροπίασε σὲ λίγες μέρες, γιατὶ ἡ κυρία ἐκδικήθηκε τούς... γιατροὺς ποὺ τῆς εἶχαν ἀπαγορεύσει νὰ χρησιμοποιῇ βερνίκι νυχιῶν στὰ χέρια της, βάφοντας τὰ νύχια τῶν ποδιῶν της.

Ὁ μηχανισμὸς αὐτὸς τῆς «μὴ ἀνοχῆς» παραμένει, καθὼς εἴπαμε, σκοτεινός. Καθὼς καὶ ἡ αἰτία του.

Τὸ οὐσιῶδες, ὅμως γιὰ τοὺς ἀρρώστους παραμένει αὐτό: ὅτι ἡ διακοπὴ τῆς χρήσεως τοῦ βερνικιοῦ τῶν νυχιῶν θεραπεύει τὸ ἔκζεμα.

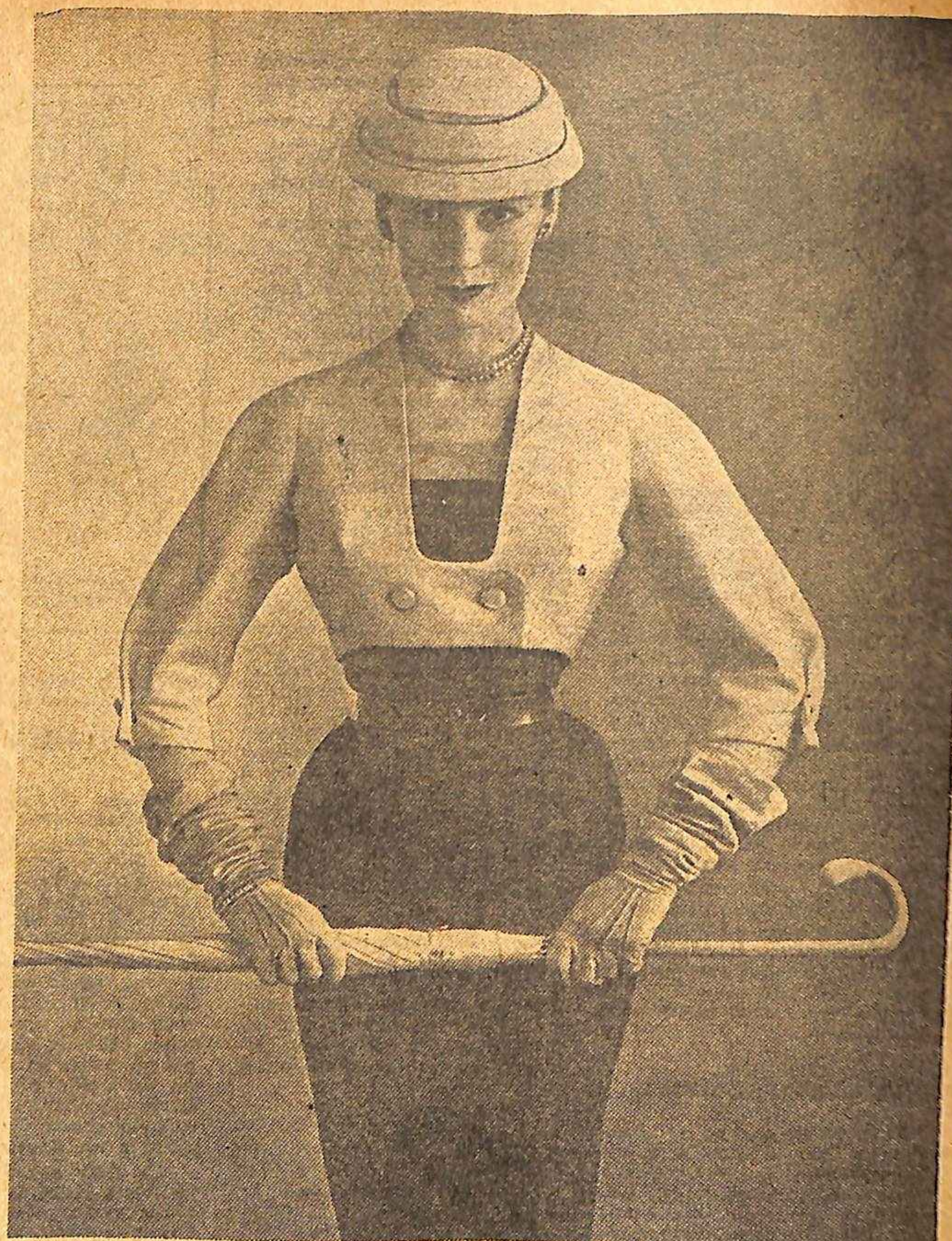

Ἕνα μαῦρο μάλλινο φόρεμα, σὲ πολὺ ἁπλῆ γραμμή, τὸ συνδυάζει ὁ Κριστιὰν Ντιόρ, μ' ἕνα πολὺ κοντὸ ἄσπρο μπολερό. Δὲν ἔχει τίποτα τὸ κοινὸ τὸ μπολερὸ αὐτὸ μὲ ὅσα ἕως τώρα ἔχουν λανσαρισθῆ καὶ φορεθῆ. Εἶναι ἐφαρμοστὸ στὸ σῶμα (δύο πένσες κάτω ἀπ' τὸ στῆθος βοηθοῦν στὴν καλύτερη ἐφαρμογή), ἔχει τετράγωνο ντεκολτὲ ἢ μᾶλλον ὀρθογώνιο, ποὺ φαρδαίνει πρὸς τὸ λαιμό. Τὸ μπολερὸ αὐτὸ σταυρώνει καὶ κουμπώνει μὲ δύο ἀντικρυστὰ κουμπιὰ καὶ τὰ μανίκια του. Ἡ μεγάλη ἰδιοτροπία του εἶναι ἡ πένσα τῆς μασχάλης ποὺ ἀνεβαίνει πρὸς τὸν ὦμο, δίνοντας γάρμπος στὸ ζαπονὲ μανίκι καὶ τὴν ἐντύπωσι πὼς εἶναι κολλητό. Τὸ μανίκι ἔχει μάκρος τρία τέταρτα καὶ σφίγγεται χαμηλὰ μὲ ἕνα τσάκισμα στερεωμένο μ' ἕνα ντυτὸ κουμπί, ὅμοιο μὲ τὰ μπροστινά.

ΠΑΙΔΙΚΑ ΚΤΕΝΙΣΜΑΤΑ

Τὰ μαλλάκια τῶν μικρῶν κοριτσιῶν, τώρα ποὺ ἔρχονται οἱ ζέστες, πρέπει νὰ μαζευτοῦν ἔτσι ὥστε ν' ἀφίνουν ν' ἀερίζεται τὸ παιδιάστικο κεφαλάκι. Δυὸ κοτσίδες εἶναι πάντα ὡραῖες καὶ μποροῦν μὲ διάφορους τρόπους νὰ πλαισιώνουν τὸ πρόσωπο.

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙ ΤΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙ ΤΟΥ 1821

Ἡ παιδεία τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ στὰ χρόνια τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ Εἰκοσιένα, καθὼς καὶ στὰ πρῶτα χρόνια τῆς ἀνεξαρτησίας (ἐπὶ Καποδίστρια), δὲν βρισκόταν καθόλου σὲ καλὴ κατάστασι. Ὁ πόλεμος, ποὺ βάσταξε ἑπτὰ χρόνια καὶ τὰ ἐρείπια ποὺ ἄφησε κατόπι του, παρέλυσε τὶς πρῶτες γόνιμες προσπάθειες γιὰ τὴ μόρφωσι τῶν Ἑλλήνων. Πρὶν ἀπὸ τὴν Ἐπανάστασι ὑπήρχανε πολλὰ σχολεῖα καὶ στὴν κυρίως Ἑλλάδα καὶ στὴν ἄλλην τῆς Ἀσίας καὶ τῶν νήσων, ἀλλὰ καὶ στὶς κοινότητες τοῦ ἐξωτερικοῦ. Τὰ σχολεῖα τῶν Ἀθηνῶν, τῆς Δημητσάνας, τῆς Χίου, τῆς Πόλης, τῆς Σμύρνης, τῶν Κυδωνιῶν, τῆς Ἠπείρου, τῆς Θεσσαλίας, τῆς Μακεδονίας καὶ τοῦ Βουκουρεστίου, ἦσαν φημισμένα, ἀλλ' ὅταν ξέσπασε ἡ Ἐπανάστασι, πολλὰ ἀπ' αὐτὰ κλείσανε κι' οἱ δάσκαλοι οἱ περισσότεροι κατέφυγαν στὴν ἀγωνιζομένην Ἑλλάδα ὄχι γιὰ νὰ διδάξουν, παρὰ γιὰ νὰ ἀγωνισθοῦν ὡς δημοσιογράφοι, ὡς ὑπάλληλοι ἢ πολιτικοί.

Πῶς νὰ ἑδραιωθῆ σχολεῖο στὴν Ἑλλάδα τότε, ποὺ κάθε τόσο μετακινιόταν ὁ πληθυσμός, ὅταν κατέβαινε τούρκικος στρατὸς γιὰ νὰ ξαναϋποτάξῃ τὸν τόπο; Παρ' ὅλην ὅμως τὴν ἀνώμαλη κατάστασι καὶ τοὺς κινδύνους, ἡ φροντίδα γιὰ τὴν παιδεία ἐκ μέρους τῶν πρώτων συνελεύσεων δὲν ἔπαυε. Ἡ Συνέλευσι τοῦ Ἄστρους ἐψήφισε: «Συστηματικῶς νὰ ὀργανισθῆ ἡ ἐκπαίδευσις τῆς νεολαίας καὶ νὰ εἰσαχθῆ καθ' ὅλην τὴν Ἐπικράτειαν ἡ ἀλληλοδιδακτικὴ μέθοδος». Καὶ ἡ Πελοποννησιακὴ Γερουσία ἐξέδωκε κατὰ τὴν ἴδιαν ἐποχὴ μιὰ πολὺ σπουδαία προκήρυξι: «Ὁ ἄνθρωπος δὲν γεννᾶται φύσει κακοῦργος ἢ ἐνάρετος, ἀλλ ἡ διοίκησις τὸν ἀποκαθιστᾷ... τοιουτότροπον. Διὰ τοῦτο ἡ σεβαστὴ Πελοποννησιακὴ Γερουσία μὲ ὅλας (= παρ' ὅλας) τὰς πολυμερίμνους καὶ κατεπειγούσας ἀνάγκας τῆς πατρίδος ἔλαβε πατρικὴν κηδεμονίαν (= φροντίδα) διὰ τὴν ἀγωγὴν τῆς νεολαίας, προθυμουμένη νὰ συστήσῃ σχολεῖον εἰς ταύτην τὴν πόλιν (= Τριπολιτσά) ἀνάλογον τῆς παρούσης περιστάσεως διὰ τοῦ διωρισμένου ἐπὶ τούτου (= ἐπὶ τούτῳ) ἐφόρου ἀρχιμανδρίτου Κ. Γρηγορίου Δικαίου (= Παπαφλέσσα), τοῦ καὶ γερουσιαστοῦ. Προσκαλεῖ δὲ ἀξίους διδασκάλους νὰ διδάξουν διὰ τῆς Λαγκαστερίου μεθόδου (= τῆς ἀλληλοδιδακτικῆς) κοινὰ γράμματα, ἑλληνικά, μαθηματικὰ καὶ πρὸς τούτοις τὴν ἰταλικὴν καὶ τὴν γαλλικὴν διάλεκτον· προσκαλεῖ δὲ καὶ τὴν φιλομαθῆ νεολαίαν ἐφ' ὅλην τὴν Πελοπόννησον νὰ συντρέξῃ ἐδῶ διὰ νὰ διδαχθῇ ἀμισθί, κηρύττουσα, ὅτι κάθε μαθητὴς δὲν θὰ ἐξοδεύσῃ ἄλλο τι παρὰ διὰ τὰ βιβλία του καὶ τὴν ζωοτροφίαν του...»

Πῶς ὅμως ἦτανε δυνατὸ νὰ συστηθοῦν σχολεῖα; Ποῦ καὶ ποῦ στὴ γωνιὰ κάποιας μὴ κατεστραμμένης ἐκκλησιᾶς ἢ σὲ καλύβα, ἢ καὶ στὸ ὕπαιθρο κανένας γέρος παπᾶς ἢ κανένας γέρος ἀνάπηρος τοῦ πολέμου διδάσκει τὸ «Σταυρὲ βοήθει μοι» καὶ τὸ «Χτωήχι». Μονάχα στὴν Ὕδρα, στὴ Σάμο, στὸ Ναύπλιο καὶ στὰ νησιὰ τοῦ Αἰγαίου μπορούσανε νὰ λειτουργοῦν σχολεῖα, γιατὶ μέναν ἔξω ἀπὸ τὶς ἐπιθέσεις τοῦ ἐχθροῦ. «Ἐγὼ δὲ καὶ ἐνθυμοῦμαι, (λέγει ὁ Ν. Δραγούμης) μετὰ πόθου τὸν Βασίλειον Κυδωνιέα διδάσκοντα ἀλληλοδιδακτικῶς τὸ 1822 ἐν Νάξῳ ἑκατοντάδα παιδίων ἐντὸς σεσαθρωμένου ναοῦ μετ' ἀπαραμίλλου ἀφοσιώσεως. Ἐνόμιζεν ὁ μετριόφρων καὶ σεμνόβιος ἐκεῖνος μοναχός, ὅτι ἀνεύρισκε τὴν καταστραφεῖσαν πατρίδα, δι' ἣν ἐδάκρυε συνεχῶς, ἐν τῷ στενῷ ἐκείνῳ χώρῳ, ἐν ᾧ ἠκούετο ἡ μείλιχος αὐτοῦ φωνὴ ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου».

Γιὰ πρώτη φορὰ στὰ 1824 ἔγινε ἡ πρώτη συστηματικὴ σκέψι γιὰ σχολεῖα. Μιὰ ἐπιτροπὴ ποὺ τὴν προήδρευε ὁ πολὺς Ἄνθιμος ὁ Γαζῆς, ὑπέβαλε στὴν κυβέρνησι ἕνα σχέδιο ἐκπαιδευτικό, ποὺ κοντὰ στ' ἄλλα ἐπρόβλεπε καὶ γιὰ τὴν ἵδρυσι «προτύπου διδασκαλείου» στὸ Ἄργος, «ἐν ᾧ νὰ ἐκπαιδεύωνται νέοι ἄξιοι καὶ χρηστοήθεις, οἵτινες τελειοποιούμενοι, νὰ διδάξωσιν εἰς τὰ χωρία».

Τοῦ διδασκαλείου αὐτοῦ «ἔφορος» διωρίστηκε ὁ μεγάλος Γρηγόριος Κωσταντᾶς. Κι' ὁ Ἰωάννης Βαρβάκης ἐδώρησε στὸ Κράτος 300.000 ρούβλια, «ἵνα διὰ τῶν τόκων των συντηρῶνται σχολεῖα καὶ ἐπὶ τοῦ παρόντος μόνον ἐν Ἄργει».

Ἀλλὰ ἡ ἀκαταστασία, ἡ φτώχεια, οἱ ἀρρώστειες, ὁ φόβος τῆς σφαγῆς καὶ τῆς αἰχμαλωσίας παρέλυαν κάθε ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς παιδείας τοῦ λαοῦ. Καὶ πρώτη ἡ Συνέλευσι τῆς Τροιζῆνος, ἑφτὰ χρόνια ὕστερ' ἀπὸ τὴν ἔκρηξι τῆς Ἐπαναστάσεως, σύστησε Ὑπουργεῖον Παιδείας!

Ὁ Καποδίστριας, πρὶν ἀκόμα κατεβῆ στὴν Ἑλλάδα, μιὰ ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες φροντίδες του ἤτανε νὰ ὀργανώσῃ τὴν ἐθνικὴ ἀγωγή. «Πρέπει νὰ μάθουν τὰ παιδιά, ἔγραφε, ὅτι ἡ ζωή τους ἀνήκει μονάχα στὴν Πατρίδα, ὅτι ἡ Πατρίδα τοὺς ἐπιβλέπει ἄγρυπνη κι' ὅτι στὴν Πατρίδα ὀφείλουν τὸ εὐεργέτημα τῆς ἀνατροφῆς τους καὶ σ' αὐτὴν θὰ πληρώσουν τὰ τροφεία ὑπηρετώντας την...»

Καὶ πραγματικά, ὅταν κατέβηκε στὴν Ἑλλάδα, ἀπὸ τὶς πρῶτες του μέριμνες ἤτανε νὰ ἱδρύσῃ σχολεῖα. Ἵδρυσε τὸ Ὀρφανοτροφεῖον στὴν Αἴγινα, ὅπου συγκέντρωσε περισσότερ' ἀπὸ πεντακόσια ὀρφανὰ ἀγωνιστῶν, καὶ παράλληλα ἵδρυσε στὴν Αἴγινα τὸ λεγόμενον «κεντρικὸν» σχολεῖον, στὸν Πόρο τὸ ἐκκλησιαστικό, στὴν Τύρινθα γεωργικὸ καὶ στὸ Ναύπλιο στρατιωτικό. Καὶ μαζὶ μ' αὐτὰ τυπογραφεῖο καὶ μουσεῖο.

Καὶ τόσο εἶχε ἀνάψει ἡ φιλομάθεια τῶν νέων, ὥστε σὲ πόλεις, κωμοπόλεις καὶ χωριά, ἤτοι σ' ἐρείπια πόλεων, κωμοπόλεων καὶ χωριῶν, ὅπου ξαναγυρίζανε οἱ παληοί τους κάτοικοι, ποὺ ἦσαν σκορπισμένοι στὰ βουνά, ὅλοι δίνανε τὸν ἔρανό τους γιὰ νὰ γίνουν σχολεῖα καὶ μάλιστα ἔρανον ἀξιόλογο, παρ' ὅλη τὴν οἰκονομικὴ πανωλεθρία τῶν κατοίκων.

Ἀλλ' ἐδῶ φθάνουμε σ' ἕνα σημεῖο, ποὺ ἐνδιαφέρει ἰδιαιτέρως τὶς ἀναγνώστριες τοῦ περιοδικοῦ μας. Ἐνῶ τόσο ζῆλο καὶ τόσες θυσίες κάνανε καὶ ὁ Κυβερνήτης καὶ οἱ ὑπουργοί του καὶ οἱ ἰδιῶτες γιὰ τὴν παιδεία τῶν ἀγοριῶν, ἀντιδροῦσαν οἱ περισσότεροι προκειμένου νὰ ἱδρυθοῦν καὶ σχολεῖα κοριτσιῶν. Ὅπως ἦσαν ἄνθρωποι παλαιοί, συνηθισμένοι νὰ θεωροῦν ὅτι τῆς γυναίκας ἡ θέσι εἶναι νὰ μένῃ στὸ σπίτι καὶ νὰ ἐνδιαφέρεται μονάχα γιὰ τὸ νοικοκυριό της, γιὰ τὸν ἄντρα της καὶ γιὰ τὰ παιδιά της, νομίζανε πὼς ἅμα τὰ κορίτσια πηγαίνουν στὸ σχολεῖο καὶ μάθουνε γράμματα, θὰ πάρῃ ὁ νοῦς τους ἀέρα καὶ κυρίως φοβόντουσαν μήπως μεταχειριστοῦν τὰ γράμματα γιὰ νὰ γράφουν ραβασάκια ἤ, ὅπως λέγει μὲ κάποια χαριτωμένη περίφρασι ὁ Δραγούμης: «μὴ μαθόντα (τὰ θήλεα) γράμματα, μεταχειρισθῶσιν αὐτὰ ἀντὶ ὀργάνων ἀτόπου ἀνταποκρίσεως»!

Ἀλλὰ λίγα χρόνια βάσταξε αὐτὴ ἡ ἀντίδρασι τῶν γονιῶν («ἡ ἀπηρχαιωμένη αὕτη πρόληψις»). Τοὐναντίον ἡ ἀντίθετη ἐπιθυμία ἐπεκράτησε κι' ἔτσι δὲν ἔμεινε ἑλληνικὴ γωνιὰ χωρὶς σχολεῖο θηλέων. Ὁ ἴδιος ζῆλος, γιὰ τὸν ἐξαίρετο ζῆλο τῶν Ἑλλήνων νὰ μορφώσουν τὰ κορίτσια τους: «Ὅθεν οὔτε γωνίαν εὑρίσκεις σήμερον ἄνευ σχολείου κορασίων οὔτε πατέρα ἢ μητέρα μὴ φλεγομένους ὑπὸ τοῦ πόθου τῆς ἀγωγῆς τῶν ἰδίων θυγατέρων...» Κι' ὄχι μονάχα στὴν κυρίως Ἑλλάδα ἱδρυθήκανε παρθεναγωγεῖα, παρὰ καὶ στὶς πόλεις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, ὅπου ὑπῆρχαν ἄλλοτε μονάχα σχολεῖα ἀρρένων.

Ὥστε ὀλίγα μόνον χρόνια ὕστερ' ἀπὸ τὴν ἀπελευθέρωσι, ἡ Ἑλληνίδα πέτυχε νὰ ἀποκτήσῃ τὸ δικαίωμα τῆς μορφώσεως, ὅπως ὀλίγα χρόνια πρωτήτερα τὸ εἶχαν ἀποκτήσει οἱ Εὐρωπαῖες.

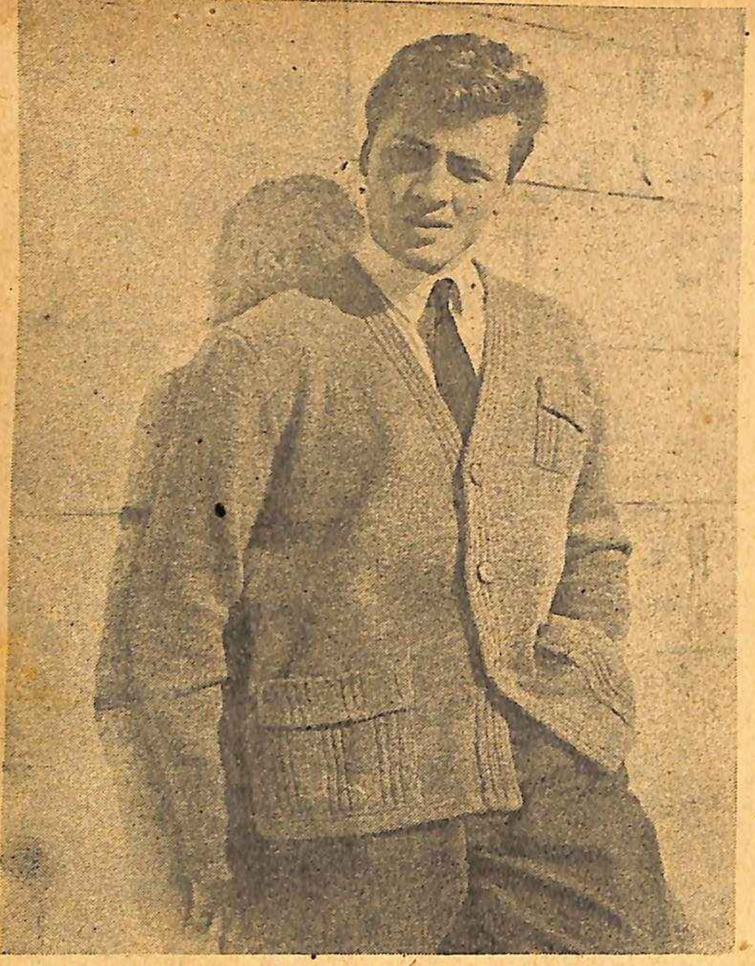

ΓΙΑ ΤΙΣ ΕΚΔΡΟΜΕΣ

Ὑλικά: 650 γραμ. ἢ 210 δράμ. μαλλὶ ΠΙΓΚΟΥΕΝ—ΠΡΟΜΕΝΤ χρώματος μπέζ. Βελόνες Νο 3½. 3 κουμπιὰ τοῦ ἰδίου χρώματος.

Τρόπος πλεξίματος: Ζέρσεϋ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ἀνάποδη. Λάστιχο-κοτσίδα = 1η βελόνα: 1 π. ἀνάποδη, κατόπιν πλέξετε τὸ δεύτερο πόντο καλή, ἀπὸ τὸ κάτω μέρος τῆς βελόνας χωρὶς νὰ τὸν βγάλετε. Πλέξετε τὸν πρῶτο καλὴ καὶ ἀφήσετέ τους νὰ ξεπεραστοῦν καὶ οἱ δύο μαζί. 2η βελόνα = 2 π. ἀνάποδη, 1 π. καλὴ κ.ο.κ. Θὰ ἐπαναλαμβάνετε πάντα αὐτὲς τὶς δύο βελόνες.

Δεῖγμα: 13 π. = 5 ἑκατ. 16 βελόνες = 5 ἑκατ.

ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε 80π: Πλέξετε μὲ ζέρσεϋ 40 ἑκατ. γενικὸ μάκρος καὶ ἀρχίσετε νὰ κόβετε γιὰ τὸ ντεκολτὲ κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Κάθε 1½ ἑκατ. στὴν δεξιὰ μεριὰ τῆς βελόνας σας (πλέκοντας τὴν καλὴ μεριὰ) θὰ κλείνετε 1π (19 φορές). Ἐξακολουθήσετε ἴσια. Ταυτοχρόνως καὶ σὲ 50 ἑκατ. γενικὸ μάκρος θὰ κόψετε γιὰ τὴν μασχάλη κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Στὴν ἀριστερὴ μεριὰ τῆς βελόνας κλείσετε 4π: κατόπιν κάθε δεύτερη βελόνα 3π (5 φορὲς): 1π (4 φορὲς). Πλέξετε 3 ἑκατ. ἴσια μετὰ τὸν τελευταῖο πόντο ποὺ κλείσατε καὶ κατόπιν ἀρχίσετε νὰ βάζετε κάθε 2 ἑκατ. περίπου 1π (6 φορές). Σὲ γενικὸ μάκρος τῆς μασχάλης 21 ἑκατ. κλείσετε τοὺς πόντους ποὺ ἔχετε σὲ 6 φορὲς γιὰ τὸν ὦμο, ἀρχίζοντας νὰ κλείνετε ἀπὸ τὴν δεξιὰ μεριὰ τῆς βελόνας, πλέκοντας τὴν ἀνάποδη μεριὰ τοῦ πλεκτοῦ σας.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε 148π. Πλέξετε μὲ ζέρσεϋ 50 ἑκατ. γενικὸ μάκρος καὶ κατόπιν ἀρχίσετε νὰ κόβετε γιὰ τὶς μασχάλες κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Κλείσετε 3π ἀπὸ κάθε μεριὰ κατόπιν κάθε δεύτερη βελόνα θὰ κλείνετε 2π (2 φορές): 1π (5 φορές). Ἐξακολουθήσετε ἴσια ἕως ὅτου ἔχετε γενικὸ μάκρος τῆς κάθε μασχάλης 20 ἑκατ. Κλείσετε ἀπὸ κάθε μεριὰ 44 π γιὰ τοὺς ὤμους. Θὰ τοὺς κλείσετε αὐτοὺς τοὺς 44π σὲ 6 φορές. τοὺς ὑπόλοιπους πόντους κλείσετέ τους σὲ μιὰ φορὰ γιὰ τὸ ντεκολτὲ τῆς πλάτης.

ΜΑΝΙΚΙ

Θ' ἀρχίσετε ἀπὸ τὸ ἐπάνω μέρος: Βάλετε 15π. Κάθε δεύτερη βελόνα θὰ βάζετε ἀπὸ κάθε μεριὰ 3π. (2 φορές): 2π. (2 φορές): 1π. (14 φορές): 2π. (3 φορὲς) καὶ 5π. Κατόπιν κάθε 4 ἑκατ. θὰ ἐξακολουθήσετε νὰ βάζετε 1π. ἀπὸ κάθε μεριὰ (13 φορές). Σὲ γενικὸ μάκρος 71 ἑκατ. κλείσετε τοὺς πόντους. Πλέξετε καὶ τ' ἄλλο μανίκι τὸ ἴδιο.

ΤΣΕΠΗ

Βάλετε 43π. καὶ ἀρχίσετε κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: 4π. καλή, 1π. ἀνάποδη, 2π. καλή, 1π. ἀνάποδη, 2π. καλή, 1π. ἀνάποδη (μετὰ τοὺς 4π. καλὴ οἱ 7π. θὰ πλεχθοῦν λάστιχο-κοτσίδα): 7π. καλή: 7 π. λάστιχο-κοτσίδα: 7π. λάστιχο κοτσίδα: 4π. καλή. Πλέξετε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο 16 ἑκατ. γενικὸ μάκρος. Κατόπιν πλέξετε στὴν ἀνάποδη μεριὰ τοῦ πλεκτοῦ σας μιὰ βελόνα καλὴ δηλαδὴ ἡ ἀνάποδη μεριὰ νὰ γίνη καλή. Στὴν τρίτη βελόνα ἀρχίσετε τὸ λάστιχο-κοτσίδα στὴν μεριὰ ποὺ εἶναι τὸ σκέτο ζέρσεϋ μὲ τοὺς 7π. (θὰ ἔρθη τὸ λάστιχο-κοτσίδα γυρίζοντας τὸ καπάκι αὐτὸ ποὺ πλέκετε τὴν ἀνάποδη καλὴ στὴν ἀντίθετη μεριὰ μὲ τὸ κάτω μέρος τῆς τσέπης)· Πλέξετε 6 ἑκατ. τὸ καπάκι δηλαδὴ ἀπὸ ἐκεῖ ποὺ ἀρχίσατε νὰ πλέκετε τὴν ἀνάποδη.

Κατόπιν πλέξετε 1½ ἑκατ. σκέτο ζέρσεϋ καὶ κλείσετε τοὺς πόντους. Πλέξετε ἄλλη μιὰ τὴν ἴδια τσέπη.

Γιὰ τὴν ἐπάνω τσέπη θὰ βάλετε 25π. καὶ θὰ πλέξετε κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: 2π. ἀνάποδη, 2π. καλή, 1π. ἀνάποδη, 2π. καλή, 1π. ἀνάποδη, 7π. καλή, 1π. ἀνάποδη, 2π. καλή, 1π. ἀνάποδη, 2π. καλή, 2π. ἀνάποδη. Θ' ἀρχίσετε τὸ λάστιχο-κοτσίδα μετὰ τοὺς 2π. ἀπὸ τὴν ἀνάποδη: 7π. καλή: λάστιχο-κοτσίδα. Θὰ τελειώσετε μὲ 2π. ἀνάποδη. Πλέξετε 11 ἑκατ. γενικὸ μάκρος. Κατόπιν σχηματίσετε τὸ καπάκι κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ὅπως καὶ στὶς ἄλλες τσέπες.

ΦΑΣΑ

Βάλετε 15π. καὶ πλέξετε κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: 2π. ἀνάποδη, 2π. καλή, 1π. ἀνάποδη, 2π. καλή, 1π. ἀνάποδη, 2π. καλή, 2π. ἀνάποδη. Αὐτοὺς τοὺς πόντους θὰ τοὺς πλέξετε μὲ λάστιχο κοτσίδα. Σὲ 16 ἑκατ. μάκρος σχηματίσετε τὴν πρώτη κουμπότρυπα κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Μετὰ τοὺς 4 πρώτους πόντους κλείσετε 5π. Στὴν ἑπόμενη βελόνα θὰ προσθέσετε τοὺς 5π. ποὺ κλείσατε. Θὰ σχηματίσετε ἀκόμη 2 κουμπότρυπες, ἔχοντας 11½ ἑκατ. ἀπόστασι ἡ μιὰ ἀπὸ τὴν ἄλλη δηλαδὴ ἡ δεύτερη ἀπὸ τὴν πρώτη καὶ ἡ τρίτη ἀπὸ τὴ δεύτερη. Θὰ κλείσετε τοὺς πόντους τῆς φάσας ὅταν θὰ ἔχετε πλέξει τόση ὅση χρειάζεται γιὰ τὰ δυὸ μπροστινὰ καὶ τὸ ντεκολτὲ τῆς πλάτης.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώσετε τὸ πλεκτό σας ἀπὸ τὴν ἀνάποδη μὲ βρεγμένο πανί. Γυρίσετε τὸ στρίφωμα στὰ καπάκια τῆς κάθε τσέπης (τὸ σκέτο ζέρσεϋ). Θὰ τὸ τοποθετήσετε τὴν κάθε τσέπη στὸ κάτω μέρος σὲ 7 ἑκατ. ἀπὸ τὴν ἄκρη, καὶ μετὰ 4 ἑκ. ἀπὸ τὴν πλαϊνὴ ραφή. Τὰ καπάκια θὰ τὰ πιάσετε στὴν κάθε ἄκρη μὲ δυὸ πονταρισιές. Τὴν ἀπάνω τσέπη θὰ τὴν τοποθετήσετε στὸ ἀριστερὸ μπροστινό, σὲ 43 ἑκατ. ἀπὸ κάτω καὶ σὲ 9 ἑκατ. ἀπὸ τὴν πλαϊνὴ ραφή. Ράψετε τὶς πλαϊνὲς ραφὲς καὶ τὶς ραφὲς τῶν ὤμων. Ράψετε τὶς ραφὲς τῶν μανικιῶν καὶ γυρίσετε στὸ κάτω μέρος τοῦ μανικιοῦ ἕνα στριφωματάκι ἕως 2 ἑκατ. Τοποθετήσετε τὰ μανίκια στὶς μασχάλες. Ράψετε τὴν φάσα γύρω-γύρω στὴν ζακέτα ἀκουμπιστά. Κατόπιν κόψετε στὸ κάτω μέρος κάθε κουμπότρυπας τὸ ζέρσεϋ καὶ κάνετε τὶς δύο κουμπότρυπες μαζὶ ὅπως στὸ ὕφασμα. Ράψετε τὰ κουμπιά.

ΔΕΝ ΤΑ ΔΙΑΒΑΣΑΤΕ ΠΟΥΘΕΝΑ...

* Πενῆντα χρόνια ἐγγάμου βίου... Τί συγκινητικό!.. Αὐτὸ ὅμως δὲν ἐμπόδισε δύο γέρους συζύγους σ' ἕνα χωριὸ τῆς Γαλλίας νὰ τσακωθοῦν καὶ ἡ κυρία (71 χρονῶν) νὰ πετάξη μιὰ λάμπα τοῦ πετρελαίου ἀναμμένει στὸ πρόσωπο τοῦ κυρίου (74 χρονῶν).

Καὶ ὁ κύριος πέθανε.

* Στὸ Ἀμστερνταμ ἕνας νέος 23 ἐτῶν παρίστανε τὸν ἀεροπόρο. Εἶχε γνωρισθῆ μὲ 16 κοπέλλες καὶ σὲ ὅλες εἶχε ὑποσχεθῆ γάμο. Ὅταν ἀφινε τὴ μία γιὰ νὰ πιάση τὴν ἄλλη, ἔλεγε πὼς τὸν ἔστελναν μὲ τὸ ἀεροπλάνο του στὴν Ἰνδονησία ἢ στὴν Ἀμερική.

Μιὰ μέρα ὅμως ἀναγκάσθηκε νά... προσγειωθῆ ὁριστικά.

* Προσέξτε καλὰ γιατὶ εἶναι λίγο μπερδεμένη αὐτὴ ἡ ἱστορία, ποὺ ἔγινε στὸ Παρίσι. Ἡ Σιμοὺ Περιά, ποὺ εἶχε κάνει στὴ φυλακή, ἐρωτεύθηκε ἕναν ἄντρα. Καὶ τὸν παντρεύθηκε μὲ τὸ ὄνομα τῆς ἀδελφῆς της ποὺ εἶχε λευκὸ ποινικὸ μητρῷο.

Μὰ ἡ Σιμοὺ βαρέθηκε γρήγορα τὸν ἄντρα της καὶ τὸν ἐγκατέλειψε. Καὶ ἡ ἀδελφή της πῆγε νὰ ζήση μὲ τὸν γαμπρό της, ὁ ὁποῖος ἦταν ἐπίσης καὶ ἄντρας της.

Οὔτε γάτα, οὔτε ζημιά.

* Ἕνας πρωταθλητὴς τοῦ μπόξ, ἡλικίας 30 ἐτῶν, ὁ Ἀρθοῦρος Γκοντάρ (Ἀγγλία) ἐπέστρεψε στὸ σπίτι τῆς μητέρας του γιατὶ φοβόταν τὴ γυναίκα του.

Εἶχε τολμήσει νὰ κάνη σκηνὴ στὴ σύζυγό του γιατὶ εἶχε ἀνακαλύψει ὅτι ἕνα καπέλλο ποὺ τοῦ εἶχε πῆ ὅτι τῆς εἶχε κοστίσει 30 σελλίνια, ἔκανε στὴν πραγματικότητα 7 λίρες! Τότε ἐκείνη τὸν πέταξε ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι.

* Οἱ γυναῖκες στὴ Γαλλία ἔχουν ἕνα παράπονο. Γιατὶ στὰ ἑστιατόρια οἱ μερίδες ποὺ δίδονται στοὺς ἄνδρες εἶναι πιὸ μεγάλες ἀπὸ κεῖνες ποὺ δίδονται στὶς γυναῖκες;

Τὴν ἴδια πεῖνα ἔχουν κι' αὐτές!

* «Ὁ σύζυγός μου εἶναι σκληρός. Δέρνει τὸ σκύλο μου». Μ' αὐτὸ τὸ ἐπιχείρημα ἐπέτυχε τὸ διαζύγιό της ἡ Μίσες Μάμπελ Βανστὰν (Μίντλεσαξ, Ἡνωμένες Πολιτεῖες).

* Διαβάστε τὸ ἐρωτικὸ ρομάντσο τῆς Νέλλης καὶ τοῦ Ἔρνεστ Οὐάλς. Εἶχαν παντρευτῆ πρὶν ἀπὸ 45 χρόνια, ὅταν ὁ Ἔρνεστ ἦταν στρατιώτης. Ἀπέκτησαν ἕνα παιδὶ ποὺ τὸ ὠνόμασαν Χέρμπερτ, μὰ τὸ φώναζαν Σάμροκ. Τὸ ζεῦγος ἐχώρισε. Ἡ Νέλλη ξαναπαντρεύτηκε. Τὸ ἴδιο καὶ ὁ Ἔρνεστ. Κατόπιν καὶ οἱ δύο ἐχήρεψαν. Δὲν εἶχαν ξαναϊδωθῆ.

Μιὰ μέρα, σ' ἕνα μπὰρ ὁ Ἔρνεστ εἶπε:

— Ὀνομάζομαι Οὐάλς.

—Κι' ἐγὼ τὸ ἴδιο, εἶπε ἕνας θαμώνας.

—Μπᾶ, καὶ τὸ μικρό σας ὄνομα;

— Χέρμπερτ, μὰ μὲ φωνάζουν Σάμροκ.

Κι' ἔτσι ὁ Ἔρνεστ, στὰ 74 του χρόνια συνήντησε τὴν Νέλλη, ποὔταν πιὰ 71 καὶ ξαναπαντρεύτηκαν.

Στὴν Ἀγγλία ἔγινε αὐτό.

ΤΑ ΝΕΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ

Ὅσο ἁπλούστερα ντύνεται τὸ νέο κορίτσι, τόσο πιὸ χαριτωμένο εἶναι. Τὰ μοντελάκια αὐτὰ εἶναι γοητευτικὰ στὴν ἁπλότητά τους καὶ ἀναδεικνύουν ὅλη τὴν εὐλυγισία καὶ τὴν ἁρμονία τοῦ νεανικοῦ σώματος:

1.— Μάλλινη λοξὴ μπλέ φούστα, μὲ ἄσπρο κλειστὸ μπλουζάκι καὶ κοντὸ μανίκι. Τὸ μπλουζάκι μπορεῖ νὰ γίνη ἀπὸ ποπλίνα, τρικολίνα, πικέ.

2.— Ἡ ἴδια φούστα, μὲ ἕνα μεταξωτὸ μπλουζάκι ἀπὸ κρὲπ σατὲν ἢ κρὲπ ντὲ σὶν ἢ ἄλλο, μαύρη ζώνη καὶ μαῦρα γάντια δημιουργεῖ μιὰ θαυμάσια βραδυνὴ ἐμφάνισι, γιὰ νέο κορίτσι.

3.— Νεανικὸ ταγιεράκι μὲ ἴσια φούστα καὶ ἁπλῆ ζακέτα, μὲ ἐφαρμοστὴ μέση καὶ ἀνδρικὰ τσεπάκια στὸ στῆθος. Ἡ μπάσκα στρογγυλεύει ἐμπρός, ἀπαλύνοντας ἔτσι τὸν αὐστηρὸ τόνο τοῦ ταγιέρ.

4.— Ρεντιγκότα μὲ μεγάλες τσέπες, γαρνιρισμένη μὲ διπλᾶ ἐξωτερικὰ γαζιὰ τόσο στὶς τσέπες ὅσο καὶ στὰ ρεβέρ τοῦ γιακᾶ. Ταιριάζει θαυμάσια σὲ πολὺ νέες γυναῖκες.

5.— Ἀνοιξιάτικο φουστάνι, μὲ φούστα ἀπὸ τέσσερα φύλλα καὶ κορσὰζ μὲ μιλιταὶρ γιακαδάκι. Κούμπωμα πάνω σὲ μιὰν ἴσια πάτ. Δυὸ τσέπες στὸ στῆθος καὶ ἄλλες δυὸ μεγαλύτερες, ποὺ ἀρχίζουν ἀπὸ τὴ μέση, ψηλὰ στὴ φούστα, ἔχουν ἕνα καπάκι, ποὺ κλείνει μὲ ἕνα κουμπί.

6.— Καρὸ σπὸρ φουστανάκι, μὲ ἁπλῆ λοξὴ φούστα καὶ σκέτο κλειστὸ κορσάζ, γαρνιρισμένο μὲ κουμπάκι στὴν πάτ τοῦ κλεισίματος. Μανσέτες λοξὲς ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα.

ΜΗΝ ΤΣΑΚΩΝΕΣΘΕ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

ΚΑΤΑ τὴ διάρκεια τοῦ γεύματος ἡ ἀτμόσφαιρα εἶναι τεταμένη καὶ τὸ παιδὶ κυττάζει ἀνήσυχο τὸν πατέρα του καὶ τὴ μητέρα του. Νοιώθει ἤδη ἕνα σφίξιμο στὴν καρδιά. Τέλος, ὁ πατέρας πετάει μερικὲς λέξεις μὲ ξερὴ φωνή, κι' ἡ μητέρα ἀπαντάει μὲ ὕφος νευριασμένο: Οἱ θεοὶ τσακώνονται! Βέβαια, ἡ κατάστασι δὲν εἶναι τραγική, μὰ τὸ παιδὶ φαντάζεται ἀμέσως αὐτὸ τὸ καταστρεπτικὸ πρᾶγμα: ὁ μπαμπὰς καὶ ἡ μαμὰ δὲν ἀγαπιοῦνται πιά. Κλαίει, τάχει χαμένα.

Τὸ παιδὶ-μάρτυρας δὲν εἶναι μονάχα ἐκεῖνο ποὺ ὑποβάλλεται σὲ φρικτὰ βασανιστήρια. Καμμιὰ φορὰ μάλιστα τυγχάνει ἐξαιρετικῶν περιποιήσεων. Μὰ εἶναι πληγωμένο βαθειὰ στὴν ψυχή του. Τελευταῖα ἔφεραν στὸ Σταθμὸ Πρώτων Βοηθειῶν ἕνα κοριτσάκι δεκατεσσάρων ἐτῶν ποὺ εἶχε ριχτῆ ἀπὸ μιὰ γέφυρα κι' εἶχε σπάσει τὰ πόδια του:

— Ὁ μπαμπὰς καὶ ἡ μαμὰ τσακωνόντουσαν, ἐξήγησε. Ὁ μπαμπὰς ἔλεγε βαρειὲς λέξεις στὴ μαμά. Θέλησα νὰ σκοτωθῶ γιὰ νὰ δείξω στὸν μπαμπὰ ὅτι δὲν μπορεῖ νὰ μιλάη ἔτσι στὴ μαμά.

Οἱ γονεῖς ποὺ τσακώνονται μπροστὰ στὰ παιδιά τους δὲν εἶναι ἴσως δήμιοι. Εἶναι ὅμως ὑπεύθυνοι ἑνὸς σοβαροῦ ἐγκλήματος ἀπέναντι στὰ παιδιά τους, ποὺ βλέπουν νὰ καταρρέη ὅ,τι θεωροῦσαν σὰν τὴν ὑπέρτατη ἀσφάλεια. Γιὰ ἕνα φυσιολογικὸ παιδί, τὸ σπίτι εἶναι τὸ σημεῖο ἐκκινήσεως τοῦ σύμπαντος. Γιὰ τοὺς γονεῖς, ἡ συζυγικὴ σκηνὴ εἶναι ἴσως ἕνα κοινότατο ἐπεισόδιο, ποὺ οἱ βλάβες του ἐξαλείφονται ἀπὸ τὴ συνήθεια τῆς συμφιλιώσεως. Μὰ τὸ παιδὶ ποὺ παρίσταται μάρτυρας στοὺς καυγάδες, βλέπει σ' αὐτοὺς τὴν ἀπειλὴ μιᾶς μεγάλης καταστροφῆς. Κλονίζεται ἡ ἰσορροπία τοῦ κόσμου του.

«Τὰ 50% σχεδὸν τῶν νεαρῶν ἐγκληματιῶν εἶναι παιδιὰ διαζευγμένων, βεβαιώνει ὁ καθηγητὴς Χόϋγερ καὶ ἡ ἰσορροπία τους διεσπάσθη ὅταν ἔσπασε ἡ ἑνότητα καὶ ἡ ἁρμονία τῆς οἰκογενείας, στὴν ὁποία εἶχαν μεγαλώσει». Ἡ κυρία Λοῦσλι—Οὐστέρι, Ἑλβετίδα παιδαγωγός, δὲν διστάζει νὰ πῆ ὅτι «ὅλα» τὰ παραστρατημένα παιδιὰ ποὺ τῆς ἐμπιστεύονται, προέρχονται ἀπὸ οἰκογένειες ὅπου βασιλεύει ἡ διχόνοια: «Ὑπάρχει μεγαλύτερη πιθανότης νὰ γίνη ἐγκληματίας ἕνα παιδὶ ποὺ οἱ γονεῖς του σπᾶνε ὁ ἕνας στοῦ ἄλλου τὸ κεφάλι τὰ πιάτα, παρὰ ἕνα παιδὶ ποὺ δὲν ἔχει γονεῖς. Μεγαλύτερη πιθανότης ὑπάρχει νὰ πάρη τὸν κακὸ δρόμο ἕνα κορίτσι ποὺ προέρχεται ἀπὸ μιὰ τέτοια οἰκογένεια, ἀπὸ ἕνα ὀρφανὸ κορίτσι. Ὁ πρῶτος τυχόντας θὰ τὴν παρηγορήση γιὰ τὴν «οἰκογενειακὴ κόλασι.». Καμμιὰ φορά, ἡ φαντασία λειτουργεῖ σαν ἐνστικτώδης ἄμυνα ἐναντίον τῆς ἀπελπισίας. Ἔτσι, ἡ μικρὴ Μαρία διηγόταν στὶς ἔκθαμβες φίλες της ὅτι ὁ πατέρας της ἦταν συνταγματάρχης. Ὀκτὼ μέρες ἀργότερα τὸν ἔκανε διευθυντὴ τῆς ἀστυνομίας, κατόπιν ἠθοποιὸ τοῦ κινηματογράφου, κάου-μπόϋ καὶ αἱμοδότη. Στὴν πραγματικότητα, ὁ πατέρας της ἦταν ἕνας τιποτένιος, ποὺ εἶχε ἐξαφανισθῆ ἀφοῦ εἶχε ρίξει στὴ δυστυχία τοὺς δικούς του. Μὰ ἡ Μαρία δὲν μποροῦσε νὰ παραδεχθῆ τὸν ξεπεσμὸ τοῦ πατέρα της. Ἡ ἰδέα ὅτι δὲν μποροῦσε νὰ μιλήση γι' αὐτόν, τῆς ἦταν ἀνυπόφορη καὶ γι' αὐτὸ δημιούργησε μὲ τὴν φαντασία της ἕναν ἄλλον πατέρα, ἀντάξιο μὲ τοὺς πατέρες τῶν ἄλλων κοριτσιῶν.

Κατὰ τοὺς δικαστὰς τῶν παιδικῶν δικαστηρίων, ὁ κακὸς κινηματογράφος καὶ ἡ οἰκογενειακὴ διχόνοια ἀποτελοῦν τὶς κύριες αἰτίες τῆς παιδικῆς ἐγκληματικότητος. Ἕνας δικαστὴς ποὺ ἔχει καταγίνει μὲ τὸ θέμα αὐτό, ἰσχυρίζεται ὅτι τὰ ἤθη τοῦ παρελθόντος ἐπέτρεπαν μιὰ πιὸ ἀποτελεσματικὴ ἄμυνα ἐναντίον τῆς οἰκογενειακῆς δυσαρμονίας. «Οἱ πρόγονοί μας, λέει, ζοῦσαν σὲ μεγάλα σπίτια καὶ ἡ ὑλικὴ ἀπόστασι ποὺ χώριζε τὰ παιδιὰ ἀπὸ τοὺς γονεῖς τους, ἀπεμάκρυνε τὸν κίνδυνο νὰ παρίστανται τὰ παιδιὰ στοὺς καυγάδες τῶν γονέων τους. Οἱ γονεῖς τσακωνόντουσαν στὸ διαμέρισμά τους. Τώρα, πολλὲς οἰκογένειες μένουν στὸ ἴδιο δωμάτιο».

Ἕνας σύζυγος ποὺ ὑφίσταται τὰ πάνδεινα ἀπὸ τὴ γυναίκα του, ἀκόμα κι' ἐξευτελισμοὺς καὶ ταπεινώσεις, ἐφαρμόζει τὴ μέθοδο τῆς σιωπῆς. Στοὺς φίλους του, ποὺ τὸν συμβουλεύουν νὰ τῆς δώση μερικὰ χαστούκια ὅταν παραφέρεται, ἀπαντᾶ:

— Ὄχι. Εἶδα τὸν πατέρα μου καὶ τὴ μητέρα μου νὰ τσακώνωνται δέκα χρόνια πρὶν χωρίσουν. Ὑπέφερα τόσο πολὺ γι' αὐτὸ τὸ πρᾶγμα, ποὺ ἀκόμα καὶ τώρα, ὡρισμένα βράδυα, ἀκούω τὶς φωνές τους. Ὡρκίστηκα, λοιπόν, ὅ,τι κι' ἂν συμβῆ, νὰ μὴν προσφέρω τὸ ἴδιο θέαμα στὰ παιδιά μου. Ἂν δὲν εἴχαμε τὸ κοριτσάκι μας, ἀσφαλῶς θὰ εἶχα ἐγκαταλείψει τὴ γυναίκα μου ἀπὸ καιρό. Μὰ μένω καὶ δὲν μιλάω ἐξ αἰτίας τῆς μικρῆς. Ἔπειτα ἀπὸ κάθε σκηνή, μοῦ φέρνει μιὰ καραμέλα, μισογλυμμένη καμμιὰ φορά, ἢ μοῦ πιάνει τὸ χέρι.

Μὰ ἡ μικρὴ θὰ μεγαλώση. Καὶ θὰ ὡριμάση μέσα της τὸ συναίσθημα τῆς ἐκδικήσεως τοῦ πατέρα της. Καὶ τότε ἴσως ἡ μητέρα της πληρώση τὴν κακὴ συμπεριφορά της. Δὲν εἶναι σπάνια ἡ περίπτωσι φιλάρεσκων ἢ τυραννικῶν γυναικῶν ποὺ βασανίζουν τὸν ἄντρα τους μπροστὰ στὰ μάτια τοῦ παιδιοῦ τους, καὶ ὅταν γεράσουν ὑφίστανται τὰ ἴδια ἀπὸ τὴν κόρη τους.

Ἕνα ἄλλο κοριτσάκι κάθε φορὰ ποὺ τσακωνόντουσαν οἱ γονεῖς του, πήγαινε τὸ βράδυ κι' ἔβαζε στὰ πιάτα τους ἕνα συγκινητικὸ σημείωμα: «Σᾶς ἀγαπῶ καὶ τοὺς δύο. Ὑποφέρω πολὺ ὅταν τσακωνόσαστε.». Οἱ γονεῖς ποὺ δὲν μποροῦν νὰ δοῦν σ' αὐτὴν τὴν ἱκεσία τὸ σῆμα κινδύνου μιᾶς πληγωμένης ἤδη καρδιᾶς, δὲν εἶναι ἄξιοι ν' ἀναθρέψουν παιδιά.

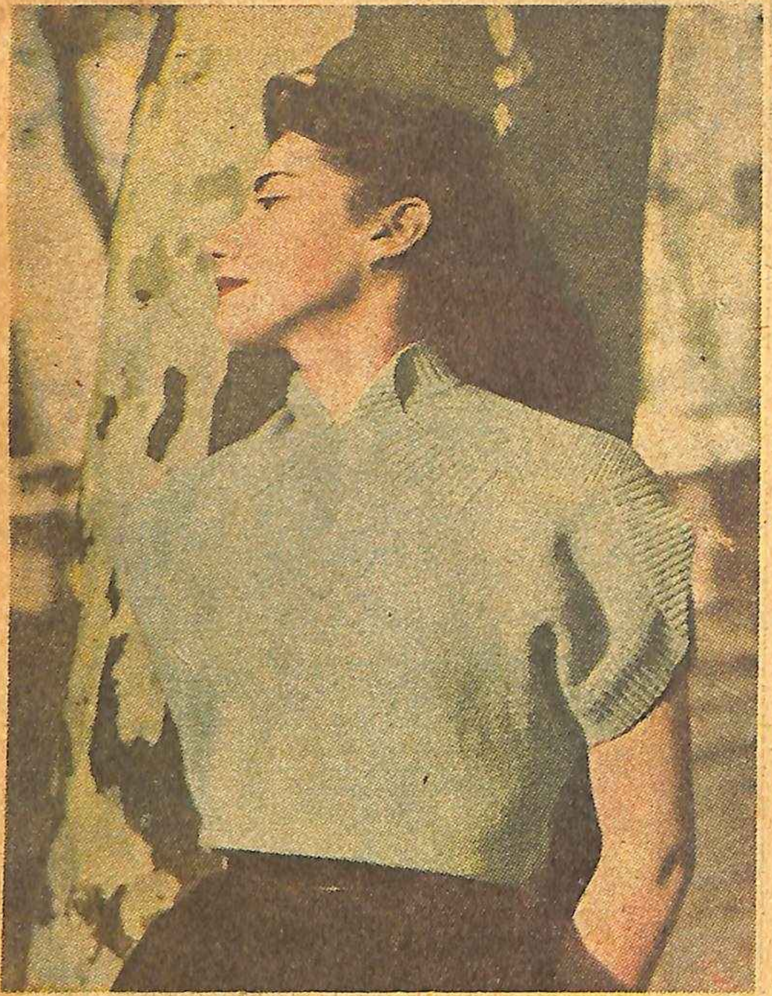

ΜΠΛΟΥΖΑ ΧΩΡΙΣ ΜΑΝΙΚΙΑ

ΥΛΙΚΑ

Ἕνα πλεκτὸ εἶναι πάντοτε χρήσιμο γιὰ τὶς βραδυνὲς ψυχροῦλες.

Ὑλικά: 250 γραμ. ἢ 80 δράμ. μαλλὶ ΠΙΓΚΟΥΕΝ—ΧΟΥΛΕ χρώματος μπλὲ-παστέλ. Βελόνες Νο 2½ καὶ Νο 1½. 1 ἐκλαὶρ 18 ἑκατ. μάκρος.

Τρόπος πλεξίματος: Στριφτὸ-ζέρσεϋ = τὴ βελόνα ἀπὸ τὴν καλὴ θὰ παίρνετε τὸν πόντο ἀπὸ τὸ πίσω μέρος καὶ θὰ τὸν πλέκετε καλή. Στὴν ἄλλη βελόνα θὰ πλέξετε ὅλους τοὺς πόντους ἀνάποδη.

Λάστιχο: 2+2 π. = 2 π. καλή, 2 π. ἀνάποδη.

Δεῖγμα: 20 π. = 6 ἑκατ. 20 βελόνες = 5 ἑκατ.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Βάλετε 124 π. στὶς βελόνες Νο 2½. Ἀρχίσετε μὲ τὸ στριφτὸ-ζέρσεϋ. Κάθε δύο ἑκατοστὰ περίπου θὰ κλείνετε καὶ ἀπὸ τὶς δύο μεριὲς 1 π. (6 φορές). Σὲ γενικὸ μάκρος 12 ἑκατ. θὰ κάνετε στὴν ἀμέσως ἑπόμενη βελόνα 15 στενέματα κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Θὰ πλέκετε δύο πόντους μαζὶ σὲ κανονικὲς ἀποστάσεις (γιὰ τὴ μέση θὰ γίνουν αὐτὰ τὰ στενέματα). Ἀφοῦ κάνετε τὰ 15 στενέματα πλέξετε 1 ½ ἑκατ. μ' αὐτοὺς τοὺς πόντους. Κατόπιν προσθέσετε 16 π. κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ποὺ κάνατε τὰ στενέματα, δηλ. στὶς ἴδιες ἀποστάσεις, ἀλλὰ αὐτὴ τὴ φορὰ θὰ πλέκετε δύο φορὲς τὸν ἴδιο πόντο. Ἐξακολουθήσετε τὸ πλέξιμο, βάζοντας κάθε 4 βελόνες 1 π. ἀπὸ κάθε μεριὰ (10 φορές), κατόπιν κάθε δεύτερη βελόνα 1 π. (17 φορὲς) καὶ ἀπὸ 1 π. (3 φορές).

Σχηματίστε τὴ μασχάλη κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Κάθε ἑκατοστὸ κλείσετε καὶ ἀπὸ τὶς δύο μεριὲς 1 π. (2 φορές). Σὲ γενικὸ μάκρος τῆς μασχάλης 6 ἑκατ. θὰ βάλετε κάθε 1½ ἑκατ. περίπου 1 π. ἀπὸ κάθε μεριὰ (5 φορές). Σὲ γενικὸ μάκρος τῆς μασχάλης 14 ἑκατ. κλείσετε κάθε δεύτερη βελόνα 1 π. ἀπὸ κάθε μεριὰ (5 φορές). Κατόπιν, κάθε 4 βελόνες θὰ βάζετε ἀπὸ 1 π. σὲ κάθε μεριὰ (5 φορές). Σὲ γενικὸ μάκρος τῆς μπλούζας 51 ἑκατ. κλείσετε στὸ μέσον 7 π. γιὰ τὸ ντεκολτέ. Ἡ κάθε μεριὰ θὰ πλεχθῆ χωριστά. Στὴ μεριὰ τοῦ ντεκολτὲ θὰ ἐξακολουθήσετε νὰ κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: 3 π. (2 φορές), 2 π. (4 φορές), 1 π. (2 φορές). Ἐξακολουθήσετε ἴσια τὴ μεριὰ τοῦ ντεκολτέ. Ταυτοχρόνως ποὺ θὰ κλείνετε γιὰ τὸ ντεκολτέ, θὰ κλείνετε καὶ γιὰ τὸν ὦμο κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Κάθε δεύτερη βελόνα 2 π. (13 φορὲς) καὶ 3 π. (8 φορές).

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε 120 π. στὶς βελόνες Νο 2½. Ἀρχίσετε μὲ τὸ στριφτὸ-ζέρσεϋ. Κάθε 2 ἑκατ. περίπου θὰ κλείνετε 1 π. ἀπὸ κάθε μεριὰ (6 φορές). Σὲ γενικὸ μάκρος 12 ἑκατ. κάνετε 14 στενέματα κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ὅπως καὶ στὸ μπροστινό. Πλέξετε 1 ½ ἑκατ. καὶ προσθέσετε 15 π. καὶ πάλι κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ὅπως καὶ στὸ μπροστινό. Κατόπιν θὰ βάζετε 1 π. ἀπὸ κάθε μεριὰ κάθε 4 βελόνες (14 φορὲς) καὶ κάθε δεύτερη βελόνα ἀπὸ 4 π. (3 φορές). Κλείσετε γιὰ τὶς μασχάλες κάθε ἑκατοστὸ 1 π. ἀπὸ κάθε μεριὰ (2 φορές). Σὲ γενικὸ μάκρος τῆς μασχάλης 6 ἑκατ., θὰ βάλετε κάθε ἑκατοστὸ 1 π. ἀπὸ κάθε μεριὰ (3 φορές). Σὲ γενικὸ μάκρος 14 ἑκατ. τῆς μασχάλης, κάθε δεύτερη βελόνα θὰ κλείνετε 2 π. ἀπὸ κάθε μεριὰ (12 φορές). Ταυτοχρόνως θὰ χωρίσετε τὸ πλεκτό σας στὴ μέση στὰ 44 ἑκατ. γενικὸ μάκρος γιὰ τὸ ἄνοιγμα τῆς πλάτης (ἡ κάθε μεριὰ θὰ πλεχθῆ χωριστά, ἐξακολουθήσετε τὸ πλέξιμο τῆς ἄκρης μὲ τὰ στενέματα καὶ τ' ἀνοίγματα). Στὴ μεριὰ ποὺ χωρίσατε τὸ πλεκτό σας, προσθέστε στὴ βελόνα 4 π. (στρίφωμα γιὰ τὸ ἐκλαίρ).

Ὅταν τελειώσετε ὅλα τὰ στενέματα τοῦ ὤμου, θὰ βάλετε 1 π. κάθε 4 βελόνες (5 φορές), κατόπιν θὰ κλείσετε κάθε δεύτερη βελόνα 3 π. (15 φορὲς) καὶ τοὺς ὑπόλοιπους πόντους θὰ τοὺς κλείσετε σὲ μιὰ φορὰ γιὰ τὸ ντεκολτὲ τῆς πλάτης.

ΜΠΑΝΤΑ ΓΙΑ ΤΟ ΝΤΕΚΟΛΤΕ

Βάλετε 144 π. στὶς βελόνες Νο 1½. Πλέξετε 4½ ἑκατ. λάστιχο 2+2 π. Κλείσετε τοὺς πόντους ὅπως τοὺς βρίσκετε. Πλέξετε ἄλλη μιά, τὴν ἴδια μπάντα.

ΜΠΑΝΤΑ ΜΑΝΙΚΙΟΥ: Βάλετε 341 π. στὶς βελόνες Νο 1 ½. Πλέξετε 4½ ἑκατ. λάστιχο 2+2 π. Κλείσετε τοὺς πόντους ὅπως τοὺς βρίσκετε. Πλέξετε ἄλλη μιά, τὴν ἴδια μπάντα.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώσετε τὸ πλεκτό σας ἀπὸ τὴν ἀνάποδη μὲ βρεγμένο πανί. Τὶς μπάντες μὲ τὸ λάστιχο δὲ θὰ τὶς σιδερώσετε. Ράψετε τὶς πλαϊνὲς ραφὲς καὶ τὶς ραφὲς τῶν ὤμων. Τοποθετήσετε τὶς μπάντες στὸ ντεκολτὲ καὶ στὰ μανίκια ὅπως στὴ φωτογραφία. Στὸ ἄνοιγμα τῆς πλάτης γυρίσετε τὸ στρίφωμα καὶ τοποθετήσετε τὸ ἐκλαίρ.

Στὸ κάτω μέρος τῆς μπλούζας γυρίσετε ἕνα στριφωματάκι 1 ½ ἑκατ.

★

ΜΗ...

Ἂν σᾶς ἀρέση ἡ καθαριότης, μὴ φυλᾶτε τὰ κλειδιά σας στὴν τσέπη ἢ στὴν τσάντα σας παρὰ μόνον ἀφοῦ τὰ βάλετε μέσα σ' ἕνα προστατευτικὸ κουτάκι.

... Μὴ στίβετε τὰ ροῦχα, ὅταν τὰ πλένετε κι' ἰδίως ὅταν πρόκειται γιὰ μεταξωτὰ ἢ λεπτὰ ὑφάσματα.

ΚΑΘΕ ΗΛΙΚΙΑ θέλει ἀνάλογο ΜΑΚΙΓΙΑΖ

Τὰ τελευταῖα ἐργαστηριακὰ πειράματα ἀπέδειξαν ὅτι τὸ δέρμα ἔχει μιὰ ἀπορροφητικὴ ἱκανότητα ποὺ κρατάει μισὴ ὥρα περίπου. Ἔπειτα ἀπὸ αὐτὸ τὸ χρονικὸ διάστημα ἡ κρέμα ποὺ μένει πάνω στὸ πρόσωπο, ἁπλῶς μαλακώνει τὸ δέρμα, ἀλλὰ δὲν ἀπορροφᾶται πιὰ ἀπ' αὐτό. Ἑπομένως σᾶς συνιστοῦμε νὰ βάζετε πολλὲς φορὲς τὴν ἡμέρα κρέμα πάνω στὸ πρόσωπό σας. Π.χ. τὸ πρωΐ, τὸ βράδυ κι' ἔπειτα ἀπὸ κάθε ντεμακιγιάζ.

Μεταξὺ τῶν εἴκοσι καὶ τῶν τριάντα ἐτῶν κι' ὅσο διατηρῆτε τὴν φρεσκάδα τῆς νειότης εἶναι προτιμότερο νὰ μὴν μακιγιάρεσθε. Λίγο κόκκινο στὰ χείλη, λίγο κοκκινάδι στὰ μάγουλα, μιὰ ὑποψία πούδρας πάνω στὴ μύτη, λίγο λάδι στὰ τσίνουρα καὶ θὰ εἶσθε «ἡ πιὸ ὄμορφη μέσα στὴ χώρα».

⁂

Μεταξὺ τῶν τριάντα καὶ τῶν σαράντα ἐτῶν σᾶς ἐπιτρέπεται μεγαλύτερη τολμηρότης. Εἶναι ἡ ἡλικία ποὺ μπορεῖτε νὰ τονίσετε τὴν προσωπικότητά σας, νὰ γίνετε λίγο ἐκκεντρική. Ἂν σᾶς ἀρέση νὰ μακιγιάρεσθε, ἐπωφεληθῆτε ἀπὸ τὴν περίοδο αὐτὴ τῆς ζωῆς σας. Βάλτε λίγο μαῦρο στὰ βλέφαρά σας, ἐπιμηκύνατε τὰ τσίνουρά σας μὲ ρίμελ, βάλτε μπόλικο κοκκινάδι στὰ μάγουλά σας, κοκκινίστε καλὰ τὸ στόμα σας. Ὅλα ἐν μέτρῳ, ὅμως, καὶ μὲ γοῦστο, χωρὶς νὰ γελοιοποιῆσθε.

⁂

Μεταξὺ σαράντα καὶ πενήντα ἐτῶν, πρέπει ν' ἀποφεύγετε τὸ κοκκινάδι γιὰ τὰ μάγουλα καὶ τὸ ρίμμελ γιὰ τὰ βλέφαρα. Νὰ χρησιμοποιῆτε ἕνα φοὺ ντὲ τὲν σὲ κρέμα γιὰ χρῶμα. Νὰ βάζετε ἀνοιχτὴ πούδρα, νὰ βουρτσίζετε μὲ λαδωμένο βουρτσάκι τὰ τσίνουρά σας, νὰ χρησιμοποιῆτε ὄχι ἔντονο κόκκινο γιὰ τὰ χείλη.

⁂

Στὴν ἡλικία τῶν λευκῶν μαλλιῶν ἂν κατορθώσατε νὰ διατηρήσετε τὴν ψυχή σας νέα, πρέπει νὰ εἶσθε καὶ ὄμορφη. Ἂν ἔχετε ἀκόμη λεπτὸ δέρμα, μὴν διστάζετε νὰ χρησιμοποιῆτε μιὰ κρέμα φοὺ ντὲ τὲν χρώματος ρασέλ, λίγο ρόζ. Θὰ πουδράρεσθε μιὰ φορὰ μὲ ἀνοιχτὸ χρῶμα. Τίποτα στὰ βλέφαρα καὶ στὰ τσίνουρα. Ἕνα ρουζ γιὰ τὰ χείλη ἀνοιχτὸ θὰ συμπληρώση τὸ διακριτικὸ αὐτὸ μακιγιάζ.

Ἂν τὸ δέρμα σας εἶναι λίγο μαραμένο ἢ ἂν ἔχετε ρυτίδες, μὴν βάζετε φοὺ ντὲ τὲν ποὺ ὑπογραμμίζει αὐτὰ τὰ ἐλαττώματα καὶ ἀντικαταστῆστέ το μὲ μιὰ καλὴ παχειὰ κρέμα ποὺ θὰ συγκρατῆ τὴν πούδρα σας. Νὰ πουδράρετε πάντοτε τὸ λαιμό σας καὶ νὰ μὴν ξεχνᾶτε ὅτι λίγο μπλὲ ἢ μὼβ θὰ δώση στὰ μαλλιά σας ἕνα χρῶμα γλυκό.

ΠΟΙΟ ΑΠΟ ΤΑ ΔΥΟ·

Τὸ ταγιεράκι στ' ἀριστερὰ ἔχει γιακὰ μὲ ἀνδρικὰ πέτα καὶ κουμπώνει ὥς τὴ μέση, μὲ 3 κουμπιά. Μία κόψι κάθετη καὶ μία ἐλαφρὰ λοξή, τονισμένες μὲ φαρδὺ γαζὶ μὲ κορδονέτο, σχηματίζουν ἕνα κοφτὸ τσεπάκι ὄρθιο στὴ μπάσκα κι' ἕνα ὁριζόντιο ψηλά, στὸ κορσάζ, ποὺ κουμπώνει μ' ἕνα κουμπί.

Τὸ ταγιεράκι δεξιὰ ἔχει μία πολὺ φαρδειὰ πὰτ ἐμπρὸς καὶ κουμπώνει ὥς τὸ λαιμό, ποὺ κλείνει μὲ μυτερὰ γιακά. Μία ραφή, στὴ μέση τοῦ κάθε μπροστινοῦ κομματιοῦ, καμπυλοῦται ἀπὸ τὸ σημεῖο τοῦ στήθους ὥς τὴ ραφὴ τοῦ μανικιοῦ. Μία βαθειὰ πένσα, ποὺ φθάνει ὥς τὸ στῆθος, τσεπάκια μὲ ρεβέρ, ποὺ ἔχουν γαζὶ μὲ κορδονέτο.

ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ

Γ´

Κατὰ τὴν ἔμμηνη ρύσι: Κατὰ τὴν περίοδο αὐτή, μαζὶ μὲ τὴν ἄλλη ὑγιεινο-διαιτητικὴ ἀγωγὴ (ἀνάπαυσι, ἀποφυγὴ συγκινήσεων, σεξουαλικὴ ἀποχὴ κλπ.), πρέπει ἰδιαίτερα ἡ γυναίκα νά προσέχη τὴ διατροφή της. Τῆς εἶναι τότε ἐξαιρετικὰ ὠφέλιμα τὰ φροῦτα καὶ ἀκόμα τὸ ὠμὸ καλὸ λάδι. Συνιστᾶται ἀποφυγὴ τῶν ἁλμυρῶν φαγητῶν, τῶν βαρειῶν σαλτσῶν, τῶν καυστικῶν καρυκευμάτων. Ἡ τροφή, κατὰ ἕνα γενικὸ τρόπο, πρέπει νὰ εἶναι ἐλαφρὴ καὶ οὐσιαστική. Ὄχι ὄσπρια. Λίγα αὐγά, βραστὰ μελάτα ἢ μάτια. Λίγο βραστὸ ἀρνί, ἢ κοτόπουλο. Λίγα φρέσκα ψάρια. Ζυμαρικά, ρύζι, χορτόσουπες, σὲ συνδυασμὸ μὲ ὠμὲς σαλάτες καὶ φροῦτα. Ὄχι κρασί, ἢ ἄλλα οἰνοπνευματώδη ποτά. Ὄχι καφές. Ὄχι τσάϊ. Ἀντίθετα λίγο τίλλιο ἢ ἕνα βραστικὸ (ἔγχυμα) ἀπὸ φύλλα νεραντζιᾶς, ἢ πορτοκαλιᾶς ὠφελεῖ.

Κατὰ τὸ κλιμακτήριο: Εἶναι ἡ ἡλικία ποὺ σταματάει ἡ ἔμμηνη ρύσι καὶ κατά τὴν ὁποία ἀναφαίνονται συνηθέστατα σοβαρὲς ἐνδοκρινικὲς διαταραχές, μ' ἐπακόλουθα ἀπὸ ὅλο τὸν ὀργανισμό. Εἶναι γιὰ τὴ γυναίκα μιὰ μεταβατικὴ περίοδος ἀπὸ τὰ νειᾶτα στὰ γηρατειά. Κατὰ τὴν ἐποχὴ αὐτὴ ἡ χρῆσι τῶν λευκωματούχων οὐσιῶν πρέπει νὰ περιορίζεται στὸ ἐλάχιστο, γιατὶ τὸ λεύκωμα (καὶ ἰδίως τὸ ζωϊκὸ) διεγείρει τότε τὸν ὀργανισμὸ τῆς γυναίκας, ποὺ παράλληλα δὲν ἔχει καὶ ἀνάγκη πολλῆς οἰκοδομικῆς ὕλης, γιατὶ δὲν συμβαίνει στὴν ἡλικία αὐτὴ μεγάλη ἀπόσχισι καὶ φθορά σωματικῶν οὐσιῶν. Τὰ καυστικὰ καρυκεύματα, ὁ καφές, τὸ τσάϊ καὶ τὸ οἰνόπνευμα πρέπει κι' αὐτὰ νὰ ἀποφεύγωνται, γιατὶ διεγείρουν τὴν ψυχικὴ σφαῖρα τῆς γυναίκας, ποὺ βρίσκεται κυριολεκτικὰ κάτω ἀπὸ τὴν ἐπίδρασι τοῦ σάλου τῆς ἐνδοκρινικῆς διαταραχῆς. Κατὰ τὴν περίοδο αὐτὴ τῆς ζωῆς τῆς γυναίκας παρουσιάζονται ἀκόμη: ἀνορεξία, γι' αὐτὸ ἡ τροφὴ πρέπει νά εἶναι ἐλαφρὰ καὶ γευστική, δυσκοιλιότητα ποὺ ἐπιβάλλει τὴν λῆψι φυτικῆς τροφῆς, μαρμελάδας (ἰδιαίτερα δαμασκήνων), μελιοῦ κλπ. καὶ τέλος μετεωρισμὸς τῆς κοιλιᾶς (ἀέρια), πού κάνει νὰ ἀπαγορεύονται ἡ χρῆσις τροφῶν ποὺ δημιουργοῦν ἀέρια, ὅπως τὸ παληὸ τυρί, τὸ πολὺ πιτυροῦχο, ὅπως καὶ τὸ «ἐκλεκτὸ» ἄσπρο ψωμί, τὰ κραμβοειδῆ (λάχανο, κουνουπίδι, μπρόκολο, παραπούλια κλπ.), τὰ φασόλια καὶ γενικώτερα τὰ ὄσπρια, ἐκτὸς ἂν δίνωνται σὲ μικρὴ ποσότητα, καὶ σὲ μορφὴ πουρέ. Τὰ παξιμάδια ὁ ὁλόαρτος (πλῆρες ψωμί), οἱ πατάτες, τὰ κρεμμύδια, τά μικρὰ καρότα, τὰ κοκκινογούλια, τὰ νεαρὰ πράσινα μπιζέλια, τὸ νεαρὸ σπανάκι καὶ τὸ σέλινο συμβουλεύονται σὰν λιγώτερο «ἀεριογόνα», ἂν καὶ μερικά ἀπ' αὐτὰ ἀπαγορεύονται πολλὲς φορὲς ἀπ' τὸ λόγο ὅτι οἱ γυναῖκες κατὰ τὴν κλιμακτηριακὴ ἡλικία παρουσιάζουν συνήθως καὶ συμπτώματα οὐρικοαρθριτικά καὶ ἀρτηριακὴ ὑπερπίεσι. Στὴν ἀρτηριακὴ ὑπερπίεσι ἀπαγορεύεται ἐπίσης τὸ ζωϊκὸ λεύκωμα καὶ τὸ μαγειρικὸ ἁλάτι. Σὲ παχειὲς δὲ γυναῖκες καὶ μάλιστα ὅταν παρουσιάζουν καὶ ὑπερχοληστεριναιμία, ἀπαγορεύονται καὶ οἱ κρόκοι τῶν αὐγῶν, τὸ βούτυρο, τὰ παχειὰ τυριά, τὸ πολὺ γάλα, τὰ μυαλά, τὰ μεδούλια καὶ τὸ σηκότι. Καλὸ εἶναι ἐπίσης ν' ἀποφεύγωνται οἱ μεγάλες ποσότητες ὑγρῶν. Ἀνάλατη λευκωματοῦχα φυτικὴ τροφή, μὲ συμμετοχὴ φρούτων καὶ μικρά διαλείμματα ἀπόλυτης νηστείας εἶναι ὅ,τι χρειάζεται.

Κατὰ τὴν ἐγκυμοσύνη: Ἡ διατροφὴ τότε πρέπει νὰ εἶναι ἀνάλογη, ὄχι μόνο πρὸς τὶς ἀνάγκες τῆς γυναίκας, τὶς ἄμεσες καὶ τὶς μελλοντικές, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὶς ἀνάγκες τὶς ἄμεσες καὶ τὶς μελλοντικὲς τοῦ παιδιοῦ, ποὺ σὰν ἔμβρυο κλείνει μέσα της καὶ ποὺ εἶναι σὰν πραγματικὸ σπλάχνο της. Χρειάζεται ὅμως γνώση καὶ προσοχή, γιὰ νὰ μὴν πέση κανένας σὲ ὑπερβολές. Στὶς συνηθισμένες ἡμερήσιες ἀνάγκες τῆς γυναίκας, τὸ ἔμβρυο προσθέτει μόνο τόσες, ποὺ ἐκφράζονται μὲ τὸ ποσὸ τῶν 350—450 θερμίδων. Ὑπερβολικὸς ὑπερσιτισμὸς τῆς ἔγκυας γυναίκας προκαλεῖ σ' αὐτὴν μὲν ὑπερλίπωσι, ποὺ παραμένει ὕστερα μόνιμη καὶ δύσκολα γιατρεύεται, στὸ δὲ παιδὶ αὔξησι τοῦ βάρους του ποὺ δυσκολεύει τὴ γέννα. Ἡ βουλιμία ποὺ παρουσιάζεται στὶς ἔγκυες δὲν εἶναι πάντοτε ἐκδήλωσι ἀναγκῶν τοῦ ὀργανισμοῦ τους, ποὺ σ' αὐτὴ μάλιστα τὴν περίστασι ἔχει τὴν ἔμφυτη ἱκανότητα νὰ χρησιμοποιῆ μὲ ἀξιοθαύμαστη οἰκονομία καὶ εὐστοχία τὶς θρεπτικὲς οὐσίες. Ἂν ὅμως ἡ ἔγκυα γυναίκα δὲν ἔχει ἀξιόλογες ποσοτικὲς διαιτητικὲς ἀνάγκες, ἔχει τέτοιες ποιοτικές. Τὶς ἀνάγκες αὐτὲς πρέπει νὰ ἐξετάσωμε μία πρὸς μία. Κατὰ τὴν ἐγκυμοσύνη οἱ ἀνάγκες τῆς γυναίκας σὲ λευκώματα ἐλαττώνονται. Γι' αὐτὸ ἡ ἄμετρη λῆψι λευκώματος ἀπὸ τὴν ἔγκυα καὶ ἰδιαίτερα κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνες τῆς ἐγκυμοσύνης, ἐπιβαρύνει τὴν ἀνταλλαγὴ τῆς ὕλης της καὶ δημιουργεῖ βλαβερὲς τοξικώσεις. Παράλληλα ὅμως ἡ στέρησις τοῦ λευκώματος ὅταν μάλιστα παρατείνεται γιὰ καιρό, ἔχει σὰν ἀποτέλεσμα ἐλλείψεις σοβαρὲς καὶ γιὰ τὴ γυναίκα καὶ γιὰ τὸ ἔμβρυο. Τὸ σωστὸ εἶναι ἡ ἔγκυα νὰ παίρνη μὲ τὴν τροφή της τόση ποσότητα λευκωματούχων οὐσιῶν, ὅση ἔπαιρνε κι' ὅταν δὲν ἦταν ἔγκυα ποὺ νὰ τὴν ἐλαττώνη κάπως κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνες τῆς ἐγκυμοσύνης. Ἀλλὰ θὰ συνεχίσουμε στὸ ἑπόμενο.

ΑΝ. Μ. ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗΣ
Ἰατρὸς

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΟΥ ΕΚΑΝΑΝ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ ΝΑ ΤΡΕΜΟΥΝ!...

Ἀναζητῶντας ἐπιχειρήματα γιὰ νὰ θεμελιώσουν τὸ θέμα τους, ὡρισμένοι ἀπολογηταὶ τοῦ φεμινισμοῦ, ἀνέτρεξαν στὴν ἱστορία γιὰ νὰ καταδείξουν ὅτι οἱ γυναῖκες ἐπεβλήθησαν κατὰ καιροὺς πάνω στοὺς ἄντρες καὶ τοὺς ἔκαναν νὰ τρέμουν...

Χωρὶς νὰ γυρίσουμε στὴν ἐποχὴ τῶν πρωτοπλάστων, κατὰ τὴν ὁποία κάποια Εὔα ἔσερνε ἀπὸ τὴ μύτη κάποιον Ἀδάμ, διάσημα ὀνόματα ἔρχονται στὴ μνήμη μας. Μποροῦμε ν' ἀναφέρουμε ἀμέσως τὴν Ἐλισάβετ τῆς Ἀγγλίας, τὴν Μεγάλη Αἰκατερίνη τῆς Ρωσίας, τὴν Μαρία—Θηρεσία τῆς Αὐστρίας καὶ τὴ βασίλισσα Βικτωρία.

Τὸν 8ο αἰώνα, στὴν Κεντρικὴ Εὐρώπη, ἡ πριγκήπισσα Λιμπούσα τῆς Βοημίας, ἡ ἱδρύτρια τῆς δυναστείας Πρεγεμοσλίντ, εἶχε γιὰ σύντροφο μιὰ ἀτρόμητη καὶ φιλόδοξη κοπέλα. Τὴν ἔλεγαν Βλάστα κι' ὅταν πέθανε ἡ προστάτριά της τὸ 735, ἐκήρυξε τὸν πόλεμο.... στοὺς ἄντρες! Μιμούμενη τὰ κατορθώματα τῶν Ἀμαζόνων ἡ Βλάστα καὶ οἱ συντρόφισσές της, ὅλες περίφημες καβαλάρισσες, ἐλεηλάτησαν τὶς περιοχὲς τῆς Βοημίας καὶ τῆς Μοραβίας. Μὰ τό.... ἰσχυρὸ φῦλο ἀντέδρασε στὶς κατακτητικὲς βλέψεις τῆς νεωτέρας Ἱππολύτης καὶ τότε ἡ Βλάστα κατεσκεύασε τὴν ἰσχυρὴ πόλι τῆς Βιντόβλ καὶ ἵδρυσε ἕνα κράτος γυναικῶν, στὸ ὁποῖο οἱ ἄντρες ἐθεωροῦντο σὰν κατώτερα ὄντα.

Τὸν δέκατο ἕβδομο αἰώνα, στὴν Ἱσπανία, ἡ ντόνα Καταλίνα ντὲ Ἐράουζο τὄσκασε ἀπὸ τὸ μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Σεβαστιανοῦ, ὅπου ἦταν καλόγρηα, φόρεσε πανταλόνια καὶ ἐπεβιβάσθη ὡς ναύτης σ' ἕνα καράβι ποὺ ἔφευγε γιὰ τὶς Ἰνδίες, ὅπως ἔλεγαν τότε τὴ Νότιο Ἀμερική. Στὸ Περοῦ, μεταμφιεσμένη σὲ ἄντρα, γνώρισε χίλιες δυὸ περιπέτειες. Ἔπειτα ἀπὸ μιὰ μονομαχία οἱ ἀρχὲς τὴν κατεδίωξαν. Τότε ἡ Καταλίνα κατέφυγε στὸν ἐπίσκοπο καὶ τοῦ ἀπεκάλυψε πὼς ἦταν γυναίκα. Ὁ ἐπίσκοπος δὲν τὴν πίστεψε κι' ἔβαλε καλόγρηες νὰ τὴν ἐξετάσουν. Αὐτὲς διεπίστωσαν ὅτι ὄχι μόνο ἦταν γυναίκα ἀλλὰ καὶ παρθένος παρὰ τὴ ζωὴ ποὺ εἶχε κάνει. Ὁ κυβερνήτης τῆς ὑποσχέθηκε νὰ τῆς δώση χάρι ὑπὸ τὸν ὅρο ὅτι θὰ ζητοῦσε συγγνώμη ἀπὸ τὸν βασιλέα τῆς Ἱσπανίας. Ὁ Φίλιππος ὁ 4ος τὴν δέχθηκε στὴν αὐλή του, μὰ τὴν διέταξε νὰ φορέση ροῦχα ἀντάξια τοῦ φύλου της. Ἡ Καταλίνα πῆγε στὸν Πάπα καὶ τὸν παρεκάλεσε νὰ τῆς ἐπιτρέψη νὰ φοράη τὰ ροῦχα ποὺ τῆς ἄρεσαν. Ὁ Πάπας Οὐρβιανὸς ὁ 8ος τῆς ἔδωσε τὴν ἄδεια, κι' ἡ ντόνα μπάρκαρε πάλι σ' ἕνα καράβι γιὰ νὰ γνωρίση καινούργιες περιπέτειες. Ἔγινε ἀξιωματικὸς στὸν ἱσπανικὸ στρατὸ καὶ στὸ τέλος ἵδρυσε ἕνα μεγάλο «ράνς» στὸ μυθικὸ Ἐλντοράντο, ὅπου εἶχε ὑπὸ τὶς διαταγές της ἑκατοντάδες ἄντρες.

Σὲ μιὰ πιὸ κοντινὴ ἐποχὴ γυναῖκες ἐβασίλεψαν καὶ ἐδιοίκησαν κράτη. Ἡ Ταϊτοῦ, ἡ γυναίκα τοῦ Μενελὶκ τοῦ 2ου, αὐτοκράτειρα τῆς Αἰθιοπίας, ἐβασίλεψε ἀπὸ τὸ 1908—1910.

Λίγο πρὶν ἀπὸ αὐτήν, μιὰ ἄλλη γυναίκα, στὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ κόσμου, ἀνέβηκε στὸ θρόνο τῆς Κίνας, χωρὶς νὰ κατάγεται ἀπὸ βασιλικὴ οἰκογένεια. Τὴν ἔλεγαν Τσοῦ—Χί.

Ὁ αὐτοκράτορας Χιὲν—Φούνγκ δὲν ἀπέκτησε παιδιὰ μὲ τὴ νόμιμη γυναίκα του καὶ πῆρε γιὰ παλλακίδα τὴν ὄμορφη Τσοῦ—Χί, ἡ ὁποία δὲν ἄργησε νὰ τοῦ χαρίση ἕνα γυιό.

Μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Χιὲν—Φούνγκ, ἀνέβηκε στὸ θρόνο τοῦ Πεκίνου, ὁ γυιός του, μὲ τὸ ὄνομα Τούνγκ—Τσί. Σὰν καλοανατεθραμμένο παιδὶ ποὺ ξέρει ὅτι πρέπει νὰ σεβόμαστε τοὺς γονεῖς μας, ὁ Τσούνγκ—Τσί ὠνόμασε τὴ μητέρα του βασιλομήτορα κι' αὐτὴ οὐσιαστικὰ ἐδιοίκησε τὴν Κίνα ἀπὸ τὸ 1861 ἕως τὸ 1875. Ἦταν ὅμως ἔξυπνη κι' εἶχε πολλὲς ἱκανότητες. Ὅταν πέθανε ὁ Τούνγκ—Τσί, ἄφησε ἕνα παιδὶ πέντε ἐτῶν, τὸν Κουάνγκ—Σί. Ἡ βασιλομήτωρ ἀνέλαβε τὴν ἀντιβασιλεία μέχρι τῆς ἐνηλικιώσεως τοῦ ἐγγονοῦ της, ἀπὸ τό 1875 ἕως τὸ 1889. Ὅταν ὁ Κουάνγκ—Σὶ ἐνηλικιώθηκε ἡ Τσοῦ—Χί ἀναγκάσθηκε νὰ τὸν ἀφήση νὰ διοικήση. Κατὰ τὸν Κινζεοϊαπωνικὸ πόλεμο ἀπομακρύνθηκε ἐντελῶς ἀπὸ τὰ ἀνάκτορα, μὰ ὅταν ἔγινε εἰρήνη, ξαναφάνηκε στὸ προσκήνιο. Παραμέρισε μάλιστα τὸν ἔγγονό της μὲ πραξικόπημα κι' ἔγινε αὐτὴ αὐτοκράτειρα τῆς Κίνας. Τὸ 1894 γιορτάστηκε τὸ ἰωβιλαῖο της.

Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΕΥΤΥΧΙΑ ΣΤΗ ΓΗ

Ὕστερα ἀπὸ 29 χρονῶν παντρειά, ὁ Ἄνταλμερτ Στίφτερ (ενας ἀπὸ τοὺς μεγαλύτερους Γερμανοὺς συγγραφεῖς τοῦ περασμένου αἰῶνος) ἔγραφε στὴ γυναίκα του:

«Δὲν εἶναι γελοῖο, ἐγώ, ενας γερος ἄνθρωπος, νὰ γράφω στὴ γυναίκα ποὺ παντρεύτηκα πρὶν ἀπὸ 29 χρόνια, ἐρωτικὲς ἐπιστολές, σὰ νάμουν κανένας νεαρὸς ἐρωτευμένος ποὺ στέλνει γράμματα στὴ μνηστή του; Ὁ Θεὸς νὰ διορθώση ἕνα τέτοιο πρᾶγμα. Ἂς ἐλπίσωμε ὅμως ὅτι δὲ θὰ τὸ διορθώση, ἀλλὰ θὰ τὸ κάνη ἀκόμα χειρότερο. Γιατί, ἀλήθεια, τί καταλαβαίνει ἕνας πρωτόβγαλτος νεαρός, ποὺ ἔχει τρελλαθῆ μὲ τὰ κόκκινα χείλια καὶ τὰ καστανὰ μάτια μιᾶς κοπέλλας, ἀπὸ τὴν καλωσύνη, τὴν πίστι, τὴν δικαιοσύνη καὶ τὴ σταθερότητα μιᾶς καρδιᾶς, ποὺ 29 ὁλόκληρα χρόνια χτυπᾶ δίπλα στὴ δική μου; Γι' αὐτὸ ἡ ἀγάπη, ὅσο περνοῦν τὰ χρόνια, τόσο μεγαλύτερη γίνεται.

»Σὲ παρακαλῶ, φρόντισε τὴν ὑγεία σου, φύλαξε τὴ ζωή σου γιὰ μένα, ὅπως φυλάω κι' ἐγὼ γιὰ σένα τὴ δική μου. Ὁ Θεὸς ἔχει δώσει στὶς καρδιές μας μιὰ εὐτυχία πολὺ μεγάλη».

Πόσο καλο μᾶς κάνει νὰ τὰ διαβάζουμε αὐτά! Δὲν θὰ θέλαμε ὅλες, νὰ κρατήσουμε κάποτε στὰ χέρια μας ἕνα τέτοιο γράμμα; Ἢ μήπως ἄραγε σήμερα δὲν εἶναι πιὰ δυνατό;

Τὰ τελευταῖα χρόνια οἱ ὑποθέσεις διαζυγίων στοιβάζονται στὰ δικαστήρια καὶ στοὺς γνωστοὺς μας κύκλους μιλοῦν γιὰ ἀπιστίες καὶ τσακώματα ἀνάμεσα στ' ἀντρόγυνα. Ἡ ἐποχὴ τοῦ Ἄνταλμπερτ Στίφτερ εἶναι ἡ ἐποχὴ τῶν ἁπλῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνθρώπων, ἡ ἐποχὴ τῶν ἥσυχων ἀστῶν, ἡ ἐποχὴ ὅπου μαζεύονταν καὶ ποὺ μιλοῦσαν ὧρες ὁλόκληρες καθισμένοι ἀναπαυτικὰ στὶς πολυθρόνες μπροστὰ στὴν καφετιέρα ποὺ ἄχνιζε. Μποροῦμε τάχα νὰ συγκρίνουμε μιὰ οἰκογένεια τοῦ 1840 μὲ μιὰ σημερινὴ οἰκογένεια; Παληότερα δὲν ἦταν αὐτονόητο πὼς ἕνας γάμος ποὺ ἄρχιζε ἀσφαλισμένος καὶ ὑποστηριγμένος ἀπὸ τοὺς ἔξω, θἆταν εὐτυχισμένος ἢ τουλάχιστον θὰ κυλοῦσε εἰρηνικά;

Κι' ὅμως δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε πὼς καὶ σήμερα, ὅπως καὶ τότε οἱ ἄνθρωποι εἶναι καὶ ἦταν ἐκεῖνοι ποὺ σχηματίζουν τὴν οἰκογένεια, ὁ ἄντρας καὶ ἡ γυναίκα καὶ ἡ ζωντανὴ σχέσις τους, τὰ παιδιά. Οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἔζησαν στὰ μέσα τοῦ περασμένου αἰώνα, ἔνοιωθαν τὰ ἴδια συναισθήματα, καὶ τὰ ἴδια πάθη μ' ἐμᾶς.

Ὁ φοιτητὴς Ἄνταλμπερτ Στίφτερ ἀπὸ τὸ Μπέμερβαλντ, γνώρισε στὴ Βιέννη τὴν ὄμορφη μορφωμένη καὶ πλούσια νέα Φάνυ Γκέϊμπλ. Ἀμέσως ἔνοιωσε πὼς ἡ κοπέλλα αὐτὴ ἦταν προωρισμένη γι' αὐτόν. Ὅμως ἔπρεπε νὰ παραιτηθῆ ἀπὸ τὸ ὡραῖο του ὄνειρο, γιατὶ δὲν εἶχε καμμιὰ σταθερὴ θέσι. Κι' ἦταν τότε 28 χρονῶν.

Ὅ,τι ὁ Ἄνταλμπερτ αἰσθανόταν, δὲν ἦταν ἡ πρώτη ἐρωτικὴ ἔκστασις ἑνὸς νεαροῦ. Ἦταν ἡ σοβαρὴ ἀγάπη τοῦ νέου ἄντρα, ποὺ ἔγραφε: «Πρέπει νὰ φέρω ἕνα παράδειγμα ἀπὸ τὶς τόσες χιλιάδες ἀτυχεῖς γάμους καὶ νὰ διαλέξω μιὰ γυναίκα, ποὺ θὰ μὲ κάνη κάθε μέρα νὰ σκέπτωμαι πόσο πιὸ εὐτυχισμένος θἄμουν μαζί σου; Τί λοιπὸν θὰ μοῦ ἔδινε χαρὰ σ' αὐτὸν τὸν κόσμο ἂν ὄχι ἡ γυναίκα μου; Εἶσαι γιὰ μένα! Δὲ μὲ μέλλει πιὰ γιὰ τίποτ' ἄλλο στὸν κόσμο».

Τέσσερα χρόνια ἀργότερα ὁ Ἄνταλμπερτ Στίφτερ παντρευόταν ἕνα ἀσήμαντο κορίτσι, τὴν Ἀμαλία Μοχάουπτ. Πόσα δὲν εἶπαν γιὰ τὴν ἁπλότητά της, γιὰ τὴ χωρὶς ἀξιώσεις αὐτὴ νοικοκυρά! Πὼς δὲν καταλάβαινε τίποτα ἀπὸ τὸ ἔργο τοῦ ἄντρα της, πὼς δὲν ἦταν γυναίκα γιὰ ἕναν ποιητὴ καὶ πὼς αὐτὸς δὲν εἶχε ξεχάσει οὔτε μιὰ στιγμὴ τὴ Φάνυ. Τὴν καλύτερη ἀπάντησι τὴν ἔδωσε ὁ ἴδιος ὁ Στίφτερ στὸ γράμμα του ποὺ ἀναφέραμε πάρα πάνω. Στὰ μακρυὰ χρόνια τῆς συζυγικῆς του ζωῆς αἰσθάνεται κανεὶς μιὰ κλίσι, ἕναν σεβασμό, μιὰ εὐγνωμοσύνη νὰ γεννιέται καὶ νὰ μεγαλώνη μέσα του. Στὰ πρῶτα χρόνια τοῦ γάμου τους, ὁ Ἄνταλμπερτ ἔγραψε στὴ γυναίκα του. «Χίλιες φορὲς σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὴν καλή, ἀγαπητὴ καρδιά σου. Τί ἀνούσιοι, τι ἀσήμαντοι ποὺ εἶναι ὅλοι οἱ ἄλλοι ἔρωτες μπροστὰ στὴν ἀληθινὴ συζυγικὴ ἀγάπη! Καὶ παρακαλῶ τὸ Θεὸ νὰ μὴν ἐπιτρέψη νὰ πεθάνη πρόωρα κανεὶς ἀπὸ τοὺς δυό μας, γιὰ νὰ μὴν ἀφήση τὸν ἄλλο καταμόναχο στὸν μεγάλο ἔρημο δρόμο τῆς ζωῆς.».

Μένει κανεὶς ἔκπληκτος βλέποντας πόσο δυὸ διαφορετικοὶ ἄνθρωποι εἶναι τόσο στενὰ ἑνωμένοι μεταξύ τους.

Ὁ Στίφτερ εἶδε τὴν ἀξία τῆς γυναίκας του στὸν ἥσυχό της τρόπο καὶ ἔγραφε κάποτε σ' ἕνα φίλο του «Ἂν παντρευτῆς, διάλεξε μιὰ κοπέλλα ἥσυχη, ἁπλῆ, πιστή. Ὅποια εἶναι πολὺ καθαρὴ καὶ πολὺ ἁπλῆ στὸ ἐξωτερικό της, τὶς περισσότερες φορὲς εἶναι τὸ ἴδιο ἁπλῆ καὶ καθαρὴ στὴν ψυχή».

Ὁ μεγαλύτερος πόνος τοῦ Ἄνταλμπερτ Στίφτερ ἦταν πὼς δὲν εἶχε ἀποκτήσει παιδιά. Πόσες μάταιες ἐλπίδες ἔνοιωσε ὥσπου νὰ ὑποταχθῆ μὲ πόνο στὴ μοῖρα του, μᾶς τὸ δείχνουν δυὸ κομμάτια ἀπὸ τὰ γράμματά του. Λίγο ὕστερ' ἀπὸ τὸ γάμο του ἔγραφε. «Λοιπὸν ἀγαπημένη μου γυναίκα, γιὰ ἕνα πρᾶγμα σὲ παρακαλῶ. Χάρισέ μου ἕνα ἀγοράκι ὄμορφο σὰν καὶ σένα καὶ χαρούμενο σὰν καὶ μένα. Τότε ὅλα θἆναι καλὰ ὥσπου νὰ γεννηθῆ ἕνα κορίτσι. Καὶ γι' αὐτὸ σὲ παρακαλῶ πολύ». Κατὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς του ὁμολογεῖ: «Εἶμαι πικραμένος ποὺ ὁ Θεὸς δὲ μοῦ ἔδωσε παιδιά».

Αὐτὸ ὅμως ποτὲ δὲν στάθηκε αἰτία νὰ ἀγαπᾶ λιγώτερο τὴ γυναίκα του.

Ὅταν κάποτε πῆγε νὰ κάνη λουτρὰ γιὰ τὴν ὑγεία του—ἦταν πιὰ 64 χρονῶν—ἔγραφε: «Ὁ χωρισμός ἔφερε ἕνα θαυμάσιο ἀποτέλεσμα. Βλέποντας τὸν ἥσυχο καὶ σιωπηλὸν τρόπο τῆς γυναίκας μου, δὲν ἤξερα πόσο πολὺ μὲ ἀγαποῦσε. Εἴμαστε ἑνωμένοι στενὰ οἱ δυό μας μὲ μιὰ ἀγάπη ποὺ ποτὲ δὲν ἦταν τόσο μεγάλη. Ἡ εὐτυχία τοῦ σπιτιοῦ μου εἶναι γιὰ μένα ἡ μεγαλύτερη εὐτυχία σ' αὐτὴ τὴ γῆ».

ΤΡΟΥΝΤΕ ΚΕΜΠ

ΤΟ ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΜΑΚΙΓΙΑΖ ΕΙΝΑΙ ΦΥΣΙΚΟ

Ὕστερα ἀπὸ ἀρκετὰ χρόνια, κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ὁποίων τὸ μακιγιὰζ τοῦ προσώπου χρησιμοποιήθηκε καὶ ἐξελίχθηκε μὲ τρόπο ποὺ παρουσίαζε τὸ γυναικεῖο πρόσωπο σὰν ψεύτικο καὶ ζωγραφισμένο τελείως διαφορετικὰ ἀπὸ τὴν φυσική του γραμμή, τὸ μακιγιὰζ ἐπανέρχεται τώρα στὴν φύσι. Ὅπως φαίνεται καὶ στὶς καινούργιες ταινίες τῆς κινηματογραφικῆς παραγωγῆς καὶ στὶς φωτογραφίες τῶν διαφόρων ἀστέρων καὶ μανεκέν, καὶ ὅπως μᾶς δείχνει χαρακτηριστικὰ ἐδῶ ἡ νέα ἠθοποιὸς τοῦ Ἀγγλικοῦ κινηματογράφου Ρόντα Φλέμιγκ, ἡ μόδα τοῦ μακιγιὰζ ἐπιβάλλει τὴ διατήρησι τοῦ προσώπου στὶς φυσικές του γραμμές, μὲ τὰ φυσικὰ του χαρακτηριστικὰ καὶ ἐπιτρέπει μόνο τὸν ζωηρότερο τονισμὸ ὡρισμένων ἀπ' αὐτά, ὥστε τὸ πρόσωπο νὰ φανῆ περιποιημένο καὶ φωτεινό. Ἡ ὡραιοτάτη Ρόντα Φλέμιγκ, ποὺ ἔχει πράσινα μάτια καὶ μακρυὰ κόκκινα μαλλιά, δείχνει στὶς φωτογραφίες αὐτὲς 1 καὶ 2 πὼς πρέπει νὰ εἶναι μακιγιαρισμένο ἕνα γυναικεῖο πρόσωπο: τὸ στόμα τονισμένο στὴ φυσική του γραμμή, τὰ τσίνορα βουρτσισμένα πρὸς τὰ ἐπάνω, τὸ φρύδι φυσικὸ ἀλλὰ περιποιημένο καὶ καθαρισμένο στὴ γραμμὴ ποὺ ταιριάζει στὸ πρόσωπο, τὰ μαλλιὰ χτενισμένα ἁπλᾶ. Ὅπως ὅμως φαίνεται στὴν φωτογραφία 3, ἡ Ρόντα Φλέμιγκ δὲν παραμελεῖ διόλου τὸ πρόσωπό της: ἀκριβῶς γιὰ νὰ τὸ διατηρήση φρέσκο καὶ ἱκανὸ νὰ ἐμφανίζεται τόσο ἁπλᾶ καὶ φυσικὰ μακιγιαρισμένο, φροντίζει νὰ περιποιῆται τὰ ἀδύνατα σημεῖα του. Κάθε βράδυ, πρὶν πλαγιάση, κάνει ἕνα ἐλαφρὸ μασὰζ μὲ τὰ δάκτυλα καὶ μὲ λίγη κρέμα, στὸ κάτω μέρος τοῦ πηγουνιοῦ της, ἐκεῖ ὅπου ὑπάρχει πιθανότης νὰ ἐμφανισθῆ κάποτε τὸ διπλὸ πηγούνι.

Τὸ ἐξωφρενικὸ ρεπορτὰζ τῆς μόδας

ΠΑΡΙΣΙ, Ἀπρίλιος. — Κάθε ἐποχή, ὁ «πυρετὸς τῆς μόδας» δυναμώνει καὶ ἁπλώνεται σὰν ἀπροσδόκητη καὶ ἰσχυρὴ ἐπιδημία. Ἕως τὴν ἡμέρα ποὺ προηγεῖται ἀπὸ τὸ ἄνοιγμα τῶν ἐκθέσεων, οἱ Παριζιάνοι οὔτε βάζουν μέσα στὸ μυαλό τους τὰ προβλήματα τῆς «Ὢτ Κουτύρ». Ἔπειτα, ξαφνικά, ἀρχίζουν οἱ δημοσιεύσεις στὸν Τύπο γιὰ τὶς πρῶτες συλλογές, ποὺ ξεσηκώνουν σωστὸ κῦμα ἀπὸ ἐνδιαφέρον.

Πιάνει τότε τὶς Παριζιάνες μιὰ σωστὴ ἐπιδημία νὰ διαβάσουν ἢ νὰ μάθουν τὰ σχόλια καὶ τὶς συζητήσεις γύρω ἀπὸ τὶς συλλογὲς τῆς σαιζόν. Στὴ μεγάλη τους πλειοψηφία οἱ γυναῖκες δὲν κρίνουν μόνες τους καὶ τὰ περισσότερα σχόλια δὲν ἔχουν καμμιὰ ἀνεξάρτητη καὶ δική τους λογικὴ βάσι. Ὑπαγορεύονται κυρίως ἀπὸ τὶς γνῶμες τῆς Σιμὸν Μπαρόν, τοῦ Λουσιὲν Φρανσουὰ καὶ τῆς Μόνικας Νταμόν, ποὺ εἶναι κριτικοὶ τῆς Μόδας στὶς καθημερινὲς ἀπογευματινὲς ἐφημερίδες τοῦ Παρισιοῦ.

Δὲν λείπουν φυσικὰ οἱ «καλὰ πληροφορημένοι» τύποι, ποὺ συχνάζουν στὰ μπὰρ καὶ στὰ μεγάλα κέντρα, τύποι ποὺ, ἐπειδὴ ἔλαχε νὰ συναντήσουν σ' ἕνα χορὸ ἢ σὲ μιὰ συνάθροισι τὴν ἄλφα ἢ τὴ βῆτα γνωστὴ ἢ ὑπάλληλο τοῦ τάδε δημιουργοῦ μόδας, κάνουν παρατηρήσεις καὶ προβλέψεις, χωρὶς νὰ δέχωνται ἀμφισβήτησι.

Στὴν πραγματικότητα, ὅμως, οἱ πωλήτριες καθὼς καὶ ὅσες ἢ ὅσοι μοιράζονται τὴ ζωὴ τῶν ἀτελιέ, εἶναι καὶ οἱ λιγώτερο πρόθυμοι καὶ πρόθυμες νὰ κάνουν καὶ τὶς παραμικρὲς ἀκόμη, ἀδιάκριτες ἀποκαλύψεις. Μόλις τελειώσουν τὴ δουλειά τους ξεχνοῦν κάθε τί σχετικὸ μὲ τὴ δουλειά τους καὶ ἀρνοῦνται νὰ μιλήσουν γιὰ τὰ ἐπαγγελματικὰ μυστικὰ ἀκόμη καὶ στὸ πρόσωπο τῆς ἀγάπης τους.

Ἔτσι, οἱ ἀνυπόμονες προσπαθοῦν νὰ μαντεύσουν μᾶλλον παρὰ νὰ ἐξακριβώσουν τὰ μυστικὰ τῆς μόδας. Γιατί, σ' ὡρισμένες στιγμές, ἕνα «μυστικὸ τοῦ ἀτελιὲ» φαίνεται ἐξ ἴσου σπουδαῖο γιὰ τοὺς ράφτες μὲ ἕνα «μυστικὸ τοῦ κράτους», ἀφοῦ ἀπειλεῖ τὴν πρωτοτυπία πάνω στὴν ὁποία στηρίζονται.

Ὡστόσο, ἀκόμη καὶ οἱ πιὸ σχολαστικὲς προφυλάξεις δὲν εἶναι ἀρκετὲς γιὰ νὰ ἐμποδίσουν νὰ σχηματίζεται κάθε τόσο μιὰ νέα μορφὴ ληστείας, ποὺ κατορθώνει νὰ ἀποσπᾶ πολλὰ μυστικὰ τῶν δημιουργῶν τῆς μόδας μὲ ἀπίστευτη μαεστρία. Ἀνακαλύφθηκε πράγματι μία σπεῖρα ἀπὸ ψευτορακοσυλλέκτες, ποὺ ἔβγαλε συμπεράσματα γιὰ τὰ μοντέρνα ὑφάσματα καὶ χρώματα καὶ ἑτοιμαζόταν νὰ κάνη ἀγορὲς γιὰ μεταπώλησι στὴν Ἀμερικὴ μὲ ὑπέρογκα κέρδη.

Ἐκεῖνο ποὺ προκάλεσε τὶς ζωηρότερες συζητήσεις, εἶναι ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ κρινολίνου. Πραγματικά, ὁ Πιὲρ Μπαλμαὶν λανσάρησε τὴν «ἐβασίν», γιὰ τὶς ἑορτὲς τῆς δισχιλιετηρίδος τοῦ Παρισιοῦ. Τὸ φόρεμα αὐτό, πέφτει πάνω σ' ἕναν ἐλαφρότατο σκελετὸ ἀπὸ σκληραλουμίνιο, καὶ κρατιέται ἔτσι ἀρκετὰ μακρυὰ ἀπὸ τὸ σῶμα. Ἀντίθετα, ὁ Ρομπὲρ Πιγκέ, τὸ κρινολίνο ποὺ λυγάει καὶ συγκρατεῖται μὲ μιὰ σκληρὴ κορδέλα, ποὺ περνᾶ μέσα ἀπὸ τὰ στρειφώματα ἑνὸς ταφταδένιου φουστανιοῦ.

Τὸ «κρινολίνο τοῦ 1951» δὲν θὰ εἶναι βαρύτερο ἀπὸ ἕνα χιλιόγραμμο καὶ θὰ μπορῆ νὰ χωράη μέσα σὲ μιὰ βαλίτσα.

Ἂς ποῦμε καὶ δυὸ λόγια γιὰ τὰ ὑπερμοντέρνα καπέλλα. Εἴδαμε πραγματικὰ δυὸ σύνολα τῆς τελευταίας μόδας, μὲ τὴ χαρακτηριστικὴ γραμμὴ τοῦ Λ καὶ τοῦ Λ ἀνεστραμμένου (V) νὰ συμπληρώνωνται μὲ δυὸ μικροσκοπικὰ καπελλάκια σὲ στὺλ «μπιὲ κυρέ», καθολικοῦ παπᾶ δηλαδή.

Ἔτσι, ἡ γαλλικὴ «Ὢτ Κουτύρ» εἶναι ἐπηρεασμένη ἀπὸ τὴ δισχιλιετηρίδα τοῦ Παρισιοῦ, πρᾶγμα ποὺ δὲν μποροῦν νὰ καταλάβουν πάντα οἱ Ἀμερικανοὶ ἀγορασταὶ μοντέλων.»

ΑΝΝΑ ΒΑΝΝΕΡ

ΜΟΝΤΕΡΝΟΙ ΓΙΑΚΑΔΕΣ

Στὶς ἀνοιξιάτικες ἐμφανίσεις, τὰ τελειώματα τοῦ λαιμοῦ, παρουσιάζουν ἐφέτος πάρα πολὺ μεγάλη ποικιλία καὶ τὸ καθένα τους ἔχει καὶ τὸ δικό του ἔντονο χαρακτήρα. Ἄλλοι φωτίζονται μ' ἕνα λευκὸ ζαμπό, ἄλλοι μ' ἕνα ζωηρὸ φουλάρι.

Ἡ Ζὰν Λανβὲν σκάβει τὸ λαιμὸ στὰ ἐμπριμὲ μεταξωτά της καὶ τὸν πλαισιώνει μ' ἕναν ὄρθιο γυριστὸ βελούδινο γιακά· Μέσα ἀπ' αὐτὸν τὸ στρογγυλὸ ὄρθιο γιακὰ δένει ἕνα κασκὸλ ἀπὸ τὸ ἴδιο μεταξωτό. Ὁ Ζὰκ Γκρὶφ κλείνει στὸ λαιμὸ ἕνα μαντὸ ἀπὸ φίνο, γκρίζο, μάλλινο ὕφασμα μὲ μιὰ πὰτ ποὺ κουμπώνει πάνω σὲ μιὰ μύτη καὶ ποὺ σταυρώνει πίσω.

Ὁ Ρομπὲρ Πιγκὲ διαλέγει ἕνα λεπτὸ σινὲ λαινάζ, κίτρινο βασικὰ καὶ μαῦρο γιὰ ἕνα φουστάνι μὲ κλειστὸ γιακαδάκι, ποὺ τὸ ὀμορφαίνει μιὰ γραβάτα ἀπὸ ὀργκαντζά, δεμένη στὴ βάσι του. Ἡ γραβάτα ἔχει κουμπότρυπες γιὰ νὰ στερεώνεται πάνω στὰ κουμπάκια τοῦ κορσάζ.

Ὁ Κριστιὰν Ντιὸρ σκάβει βαθειὰ τὸ κορσὰζ ἑνὸς φορέματος ἀπὸ πτί καρὸ μάλλινο ὕφασμα καὶ περνᾶ μέσ' ἀπὸ τὸ σκάψιμο μιὰν ἐσάρπα σὲ χρῶμα ἐκάϊγ συμπληρωμένη μὲ ἕνα κεχριμπαρένιο κολιέ.

Ὁ Γκρές, σουρώνει μὲ μεγάλη μαεστρία τὸ ἐπάνω μέρος ἑνὸς φαρδειοῦ ζαπονὲ κορσάζ, ἀκριβῶς στὴ μέση καὶ ἀπὸ τὴ βάσι τοῦ λαιμοῦ ἕως τὰ μέσα τοῦ στήθους, δίνοντάς του τὴν καμπύλη ἑνὸς καλοντραπαρισμένου σαλιοῦ.

Ὁ Ζὰν Ντεσέ, γαρνίρει ἕνα κομψὸ φόρεμα ἀπὸ μπλὲ ἀλπακὰ μ' ἕνα ζαμπὸ ἀπὸ λευκὴ ὀργκαντίνα, ποὺ ἔχει πολλὰ ἀπανωτὰ φύλλα καὶ κλείνει μ' ἕνα κουμπί.

ΠΩΣ ΖΗ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΤΙΣ ΧΩΡΕΣ ΤΗΣ ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗΣ

ΤΟ „ΑΡΩΜΑ ΤΟΥ ΝΟΤΟΥ"

Η ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΕΙΡΑΣ ΝΑΜ — ΦΟΥΟΓΚ ΕΝΑ ΕΙΔΥΛΛΙΟ ΠΟΥ ΕΞΕΛΙΣΣΕΤΑΙ ΣΕ ΣΦΟΔΡΟ ΕΡΩΤΑ. ΤΟ ΕΥΡΩΠΑ·Ι·ΚΟ ΠΝΕΥΜΑ ΚΑΙ Η ΑΝΑΤΟΛΙΤΙΚΗ ΣΥΝΤΗΡΗΤΙΚΟΤΗΣ

ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ Δ. ΚΑΛΛΟΝΑ

Τὸ Νταλὰτ εἶναι μιὰ ὡραιότατη μοντέρνα πόλις τοῦ μεσημβρινοῦ Ἀννὰμ ποὺ κτίσθηκε ἀπὸ τοὺς Γάλλους γιὰ νὰ χρησιμοποιηθῆ ὡς καλοκαιρινὸ διοικητικὸ κέντρο. Φαρδειὲς λεωφόροι μὲ μεγαλοπρεπεῖς δενδροστοιχίες, ρομαντικοὶ κῆποι, γήπεδα τέννις ἢ γκόλφ, τὸ στάδιο καὶ Ἱππόδρομος, ἕνα λαμπρὰ ἐξωπλισμένο ἀπὸ τεχνικῆς ἀπόψεως ἀεροδρόμιο, κέντρα πολυτελείας, ξενοδοχεῖα 3 ἀστέρων, ἕνα ὡραῖο θέατρο καὶ κομψοὶ κινηματογράφοι, κάνουν τὴν Νταλὰτ μιὰ ἀπὸ τὶς ὡραιότερες πόλεις τῆς Νοτιοανατολικῆς Ἀσίας. Σ' αὐτὸ συμβάλλει κατὰ πολὺ καὶ τὸ γλυκύ της κλίμα καθὼς καὶ ἡ γεωγραφικὴ θέσις της. Σιγά-σιγὰ ἡ διοικητικὴ αὐτὴ πόλις ἔγινε τὸ ἀγαπημένο θέρετρο τῆς Βιετναμικῆς ἀριστοκρατίας καὶ ὅλων τῶν πλουσίων Εὐρωπαίων ποὺ ζοῦν στὴν Ἰνδοκίνα. Γύρω ἀπὸ τὸ θερινὸ ἀνάκτορο τοῦ Αὐτοκράτορα Μπάο—Ντάϊ, ἐκτίσθησαν μεγαλοπρεπεῖς ἐπαύλεις μὲ ἰαπωνικοὺς κήπους, ὅπου συγκεντρώνεται κάθε καλοκαίρι ὅ,τι ὡραιότερο ἔχει νὰ ἐπιδείξη ὁ ἀνατολίτικος ἐξωτισμός.

Μέσα σ' αὐτὸ τὸ ρομαντικὸ περιβάλλον ὁ Αὐτοκράτωρ τοῦ Βιὲτ Νάμ, Μπάο—Ντάϊ ἐγνώρισε γιὰ πρώτη φορὰ τὴν ὡραία Αὐτοκράτειρα Νὸμ—Φοὺγκ (Ἄρωμα τοῦ Νότου).

Αὐτὸ συνέβη στὰ 1934 ὅταν τὸ «Ἄρωμα τοῦ Νότου» ἦταν 16 χρονῶν. Ἕνα ἐξωτικὸ λουλούδι, μὲ θαυμάσια μαῦρα μάτια, μ' ἕνα κορμὶ εὐλύγιστο καὶ καλοφαρμαρισμένο, μὲ μιὰ σειρὰ ἀπὸ λαμπρὰ μαργαριτάρια στὴ θέσι τῶν δοντιῶν, μὲ «δυὸ χέρια ποὺ ἔχουν τὴν ἁγνὴ λεπτότητα τῶν πτερύγων λευκῶν περιστεριῶν», μ' ἕνα στόμα «ποὺ εἶχε κάτι ἀπὸ τὴ γλύκα τοῦ μάγκους» καὶ πρὸ παντὸς μὲ μιὰ πραγματικὰ βασιλικὴ ἀξιοπρέπεια. Αὐτὸς ὁ συνδυασμὸς σεμνότητας καὶ ὡραιότητας, εὐγένειας καὶ λεπτοῦ γούστου, ἦταν ἐκεῖνο ποὺ αἰχμαλώτισε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμὴ τὴν καρδιὰ τοῦ νεαροῦ πρίγκηπα, τοῦ διαδόχου τοῦ Κάϊ—Ντίν.

Ἀργότερα, ὅταν ὁ νεαρὸς Μονάρχης, συναναστράφηκε κι' ἐγνώρισε βαθύτερα τὸ «Ἄρωμα τοῦ Νότου», μπόρεσε νὰ ἐκτιμήση τὰ ψυχικὰ προσόντα καὶ γενικὰ τὸ χαρακτῆρα τῆς μελλοντικῆς συντρόφου τῆς ζωῆς του.

Τὸ εἰδύλλιο αὐτὸ ὡστόσο τὸ εἶδαν μὲ καλὸ μάτι οἱ Γάλλοι. Γιατὶ ἡ Νάμ—Φουόγκ εἶχε σπουδάσει στὸ Παρίσι, ἦταν ποτισμένη ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς γαλλικῆς παιδείας καὶ ἀκόμη εἶχε ἀσπασθῆ τὴν καθολικὴ θρησκεία. Δὲν συνέβη ὅμως τὸ ἴδιο μὲ τοὺς Μανταρίνους τῆς Αὐλῆς τῆς Χιουέ. Γιὰ τοὺς ἴδιους λόγους ποὺ ἡ Γαλλικὴ Ἁρμοστεία ἐνθουσιάσθηκε, οἱ Αὐλικοὶ κύκλοι ἀναστατώθηκαν καὶ προσεπάθησαν μὲ κάθε τρόπο νὰ ματαιώσουν τὸν αὐτοκρατορικὸ γάμο. Ἡ γαλλικὴ μόρφωσις τῆς ὡραίας Κοχιγκινέζας, οἱ προοδευτικὲς ἰδέες της ποὺ ἦσαν συνέπεια τῆς μακρᾶς διαμονῆς στὸ Παρίσι καὶ πρὸ παντὸς ὁ καθολικισμὸς στὸν ὁποῖο εἶχε προσχωρήσει ἡ Νάμ—Φουόγκ καὶ τὴν ἐπίδρασι τοῦ ὁποίου φοβόταν ἀκριβῶς οἱ Μανταρῖνοι, ὑπῆρξαν ἡ κυρία ἀφορμὴ τῆς αὐλικῆς ἀντιδράσεως. Ἀλλὰ ὑπῆρχε καὶ κάτι ἄλλο ἀκόμη: ἡ ἀστικὴ καταγωγὴ τῆς ὡραίας Νὰμ Φουόγκ. Τὸ «Ἄρωμα τοῦ Νότου», κόρη ἑνὸς πλουσίου ἐμπόρου τῆς Κοχιγκίνας— ἀργότερα ἔγινε Δούκας— ἀνῆκε σὲ καλὴ κοινωνικὴ τάξι, ἀλλὰ δὲν ἦταν οὔτε ἀπὸ βασιλικὸ αἷμα, οὔτε προερχόταν ἀπὸ τὴν τάξι τῶν ὑπουργῶν καὶ τῶν Ἀνωτάτων Μανταρίνων ὅπως θέλει τὸ πρωτόκολλο τῆς Αὐλῆς τοῦ Ἀννάμ.

Ὁ ἔρωτας, ὅμως, τοῦ νεαροῦ Αὐτοκράτορα, ἦταν τόσο μεγάλος, ὥστε τοῦ ἔδωσε τὴ δύναμι νὰ ὑπερπηδήση ὅλα τὰ ἐμπόδια τῶν προλήψεων, νὰ δαμάση ὅλους τοὺς δράκοντες τοῦ Αὐλικοῦ Τυπικοῦ.

Ὅταν εἶδε ὁ Μπάο Ντάϊ ὅτι οἱ Μανταρῖνοι τῆς Αὐλῆς τοῦ Χιουὲ δὲν ἔδειχναν σημεῖα ὑποχωρήσεως, ἐπρόβαλε ὀρθὰ κοφτὰ τὸ ρητὸ ποὺ εἶναι σκαλισμένο πάνω στὸ αὐτοκρατορικὸ σκῆπτρο «Γένοιτο κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν μου». Καὶ τότες οἱ ἀλύγιστοι Μανταρῖνοι, οἱ ἀδυσώπητοι θεματοφύλακες τῶν παραδόσεων, ἀναγκάσθηκαν νὰ δώσουν, ἑκόντες ἄκοντες, τὴ συγκατάθεσί τους.

Ἡ Νὰμ—Φουόγκ ἀγαπάει τὴ φιλολογία, τὴν ποίησι καὶ τὴ μουσική. Ἀπὸ τοὺς Γάλλους ἔχει ἰδιαίτερη προτίμησι στὸν Ἀλφρὲ ντὲ Μυσσέ, στὸν Πὼλ Βαλερύ,

Ἡ Αὐτοκράτειρα Νάμ—Φουόγκ

στὸν Μπαλζὰκ καὶ τὸν Ἀντρὲ Ζίντ. Διαβάζει ἐπίσης τὶς βιογραφίες τοῦ Ἀντρὲ Μωρουὰ καὶ τὰ ἔργα τοῦ Πὼλ Κλωντέλ. Ἀπὸ τοὺς μουσικοὺς προτιμᾶ τὸν Σοπέν, τὸν Σοῦμπερτ, τὸν Σοῦμαν καὶ τὸν Μπετόβεν. Παίζει πολὺ καλὰ πιάνο καὶ ζωγραφίζει, γιὰ νὰ ξεκουράζεται, πάνω στὸ μετάξι καὶ στὴν πορσελάνη.

Τὸ «Ἄρωμα τοῦ Νότου» δὲν ἀγαπάει τὰ πολυσύνθετα φορέματα καὶ τὰ βαρύτιμα κοσμήματα. Ντύνεται ἁπλᾶ ἀλλὰ μ' ἐξαιρετικὸ γοῦστο. Προτιμᾶ τὰ ταγιὲρ καὶ τὸ ἀγαπημένο χρῶμα της εἶναι τὸ γκρίζο, ὅταν φυσικὰ δὲν ἀναγκάζεται νὰ φοράη κίτρινα ποὺ εἶναι τὸ ἰδιαίτερο αὐτοκρατορικὸ χρῶμα. Ἔχει ἰδιαίτερη ἀδυναμία στὰ μαργαριτάρια, στὰ σμαράγδια, στὰ τριαντάφυλλα, στὶς ντάλιες καὶ στὰ γιασεμιά. Πηγαίνει συχνὰ ἱππασία μαζὶ μὲ τὸν Αὐτοκράτορα καὶ ἐπιμένει νὰ τὸν συνοδεύη στὸ ἐπικίνδυνο κυνῆγι τῶν ἐλεφάντων καὶ τῶν «Γκώρ».

Ἐπὶ πλέον ἡ Αὐτοκράτειρα εἶναι ἐπίτιμος πρόεδρος πολλῶν γυναικείων ὀργανώσεων καὶ παρακολουθεῖ συστηματικὰ τὸ ἔργο τῆς προστασίας τοῦ παιδιοῦ.

Ἀπὸ τὸ γάμο της μὲ τὸν Αὐτοκράτορα Μπάο—Ντάϊ, ἡ Νάμ—Φουόγκ, ἀπέκτησε πέντε παιδιὰ ἀγόρια καὶ κορίτσια. Ἀπ' αὐτὰ ὁ διάδοχος Μπάο—Λόγκ ποὺ σπούδασε, ὅπως οἱ γονεῖς του στὴ Γαλλία, γεννήθηκε στὴ Χιουὲ τὸ Γενάρη τοῦ 1936.

Στὴν ἀνατροφὴ τῶν πριγκήπων καὶ τῶν πριγκηπισσῶν ἡ Νάμ—Φουόγκ, ἔχει ἕνα πολύτιμο βοηθό: τὴ βασιλομήτορα Ντοὰν—Χοὺϋ—Χοάγκ—Τάϊ— Χάου, ποὺ εἶναι ἐπίσης ἐξαιρετικὰ ἀγαπητὴ στὸ λαὸ καὶ ποὺ συνδυάζει τὸν παλαιὸ συντηρητισμὸ μὲ τὶς νέες ἀντιλήψεις.

Ὁ ναύαρχος Ντεκού, ποὺ ἐχρημάτισε Ὕπατος Ἁρμοστὴς τῆς Ἰνδοκίνας κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ πολέμου, γράφει κάπου γιὰ τὸ Ἄρωμα τοῦ Νότου: «Ἡ Νάμ-Φουόγκ ποὺ ἐπηρέασε πάντα τὸν Αὐτοκράτορα κατὰ τὸν εὐτυχέστερο τρόπο, εἶναι ἀπὸ τὰ πιὸ ἀξιοσημείωτα παραδείγματα αὐτοῦ τοῦ ἁρμονικοῦ συνδυασμοῦ Δύσεως καὶ Ἀνατολῆς ποὺ πραγματοποιήθηκε στὴν Κοχιγκίνα ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Γαλλίας. Εἶναι μιὰ βασίλισσα μὲ μεγάλη καρδιά».

Δ. ΚΑΛΛΟΝΑΣ

ΛΙΓΑ ΚΑΙ ΚΑΛΑ ΛΟΓΙΑ

ΚΟΜΨΗ ΙΣΟΝ ΑΨΟΓΗ

Γιὰ νὰ εἶσθε κομψὴ καὶ ὡραία πρέπει νὰ εἶσθε ἄψογη. Αὐτὸ εἶναι ἕνα μυστικὸ ποὺ πολλὲς γυναῖκες παραβλέπουν.

Ἂς πάρουμε ἕνα παράδειγμα. Εἶσθε προσκεκλημένη ἀπόψε νὰ βγῆτε μ' ἕναν γνωστό σας στὸν ὁποῖο θὰ θέλατε πολὺ ν' ἀρέσετε. Ἔχετε ἕνα ταγιέρ. Τὸ ράψατε ἐφέτος, ἢ εἶναι περσυνὸ ἢ θέλετε νὰ ξεχάσετε πότε τὸ φτιάξατε. Ἂν τὸ περιποιηθῆτε ὅπως πρέπει, αὐτὸ τὸ ταγιὲρ μπορεῖ νὰ κάνη θαύματα. Θὰ σᾶς κάνη τὴν πιὸ κομψὴ γυναῖκα ἂν συνοδεύεται ἀπὸ μιὰ ὡραία κολλαριστὴ μπλούζα, ἀπόλυτα καθαρή, ἀπὸ ενα κομψὸ καπέλλο, διαλεγμένο μὲ γοῦστο—ἂν φορᾶτε καπέλλο— μιὰ τσάντα ἀνάλογη χωρὶς καμμιὰ βλάβη, σκόνη, ἢ ἀκαθαρσία, καὶ παπούτσια ἀπολύτως καθαρὰ ἢ βερνικωμένα. Πρέπει νὰ ἔχετε ὑπ' ὄψιν σας ὅτι καὶ τὸ πιὸ ὡραῖο φόρεμα δὲν μπορεῖ νὰ καλύψη τὴν ἀτημελησία.

ΤΟ ΚΕΦΙ

Πολλὲς γυναῖκες ἀναρωτιοῦνται ποιὰ εἶναι τὰ μέσα τῆς ἐπιτυχίας. Ἡ ἐπιτυχία, ὅποια κι' ἂν εἶναι, δὲν ὑπάρχει παρὰ σὲ σχέσι μὲ κεῖνο ποὺ θελήσαμε νὰ κάνουμε τὸν ἑαυτό μας ἢ τὴ ζωή μας. Εἶναι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συμπεριφορᾶς ποὺ υἱοθετήσαμε στὴ ζωὴ ἀπέναντι στοὺς ἀνθρώπους καὶ στὰ γεγονότα. Νομίζω, πὼς ἕνας ἀπὸ τοὺς βασικοὺς κανόνας τῆς ἐπιτυχίας βρίσκεται στὴν καλὴ διάθεσι. Τὸ καλύτερο ὅπλο τῆς γυναίκας εἶναι νὰ μὴν μιλάη γιὰ τὶς στενοχώριες της, κλπ

Η ΑΝΑΠΝΟΗ

Μπορεῖτε νὰ μείνετε νέα γερνώντας. Αὐτὸ εἶναι παράδοξο μὰ ἀληθινό. Ἡ ἡλικία δὲν φέρνει ἀναγκαστικὰ τὰ λίπη, τὶς ρυτίδες, τοὺς πόνους. Τὸ δέρμα μπορεῖ νὰ μείνη φρέσκο, ἡ σιλουέτα λεπτή, κι' ἂς πέρασαν τὰ χρόνια. Καμμιὰ μέθοδος γιὰ τὴ διατήρησι τῆς ὀμορφιᾶς δὲν ἀξίζει εἴκοσι βαθειὲς εἰσπνοὲς κάθε πρωῒ καὶ κάθε βράδυ.

ΖΑΚΕΛΙΝ ΝΤΕΛΥΜΠΑΚ

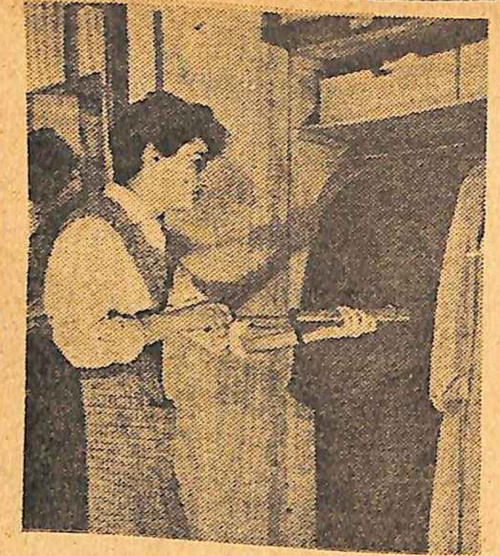

ΤΑ ΝΤΟΥΛΑΠΙΑ

ΠΟΛΥΕΛΑΙΟΙ

ΧΑΡΤΙΝΟΙ ΦΑΚΕΛΛΟΙ

ΤΗ ΛΑΜΠΡΗ ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΑΜΠΗ!..

Ἔρχεται λοιπὸν τὸ Πάσχα! Καί, σύμφωνα μὲ τὰ ἔθιμα καὶ μὲ τὶς παραδόσεις μας, πρέπει νὰ τὸ ὑποδεχθοῦμε μὲ τὸ σπίτι μας νοικοκυρεμένο, περιποιημένο!

Οἱ φρεσκοπλυμένες καὶ σιδερωμένες κουρτῖνες, τὰ πλυμένα τζάμια, οἱ καθαροὶ καθρέφτες, τὰ γυαλισμένα πατώματα, ὅλα μαζὶ θὰ βοηθήσουν στὴν δημιουργία τῆς ἑορταστικῆς ἀτμόσφαιρας μέσα στὴν ὁποία θὰ γιορτάσουμε τὴν μεγάλη γιορτὴ τῆς χαρᾶς.

Λοιπόν: Τὴν προηγουμένη τῆς ἡμέρας ποὺ πρόκειται νὰ καθαρίσετε τὸ σπίτι, βγάλετε ἀπὸ τὰ παράθυρα ὅλες τὶς κουρτῖνες καὶ τὰ κουρτινάκια καὶ τινάξτε τις καλὰ ἢ — ἂν πλένωνται — πλύντε τις καὶ σιδερῶστε τις ὥστε νὰ εἶναι ἕτοιμες γιὰ τοποθέτησι. Ἂν ἔχετε καλοκαιρινὲς κουρτῖνες, ποὺ τὶς εἴχετε φυλαγμένες στὸ μπαοῦλο τὸν χειμῶνα, βγάλτε τις, σιδερῶστε τις καὶ ἑτοιμᾶστε τις γιὰ νὰ τοποθετηθοῦν. Ἐπίσης, σηκῶστε ὅλα τὰ χαλιά, τινάξτε τα καλά-καλά καὶ ἑτοιμάστε τα γιὰ τὸ καλοκαιρινὸ σήκωμα.

Τὴν μέρα τῆς καθαριότητος, ἀκολουθῆστε τὴν ἑξῆς σειρά: Πρῶτα-πρῶτα, ντυθῆτε κατάλληλα γιὰ τὴν δουλειὰ ποὺ πρόκειται νὰ κάνετε. Φορέστε μιὰ μεγάλη ποδιά, ἕνα μαντήλι στὸ κεφάλι καὶ ἕνα παλιὸ ζευγάρι γάντια—ἂν δὲν ἔχετε τὰ εἰδικὰ λαστιχένια—στὰ χέρια, καὶ ἕνα ζευγάρι παλιὰ παπούτσια μὲ χαμηλὰ τακούνια. Καὶ τώρα, στὴ δουλειά. Βγάλτε προηγουμένως ἀπὸ τὸ δωμάτιο ποὺ θὰ καθαρίσετε πρῶτο, ὅλα τὰ τραπεζάκια, καρέκλες, πολυθρόνες καὶ κάθε τι ἄλλο ποὺ μετακινεῖται εὔκολα καὶ σκεπάστε τὰ ὑπόλοιπα ἔπιπλα μὲ ἐφημερίδες, ὥστε νὰ μὴ γεμίσουν μὲ σκόνη. Σηκῶστε καὶ στερεῶστε πρὸς τὰ ἐπάνω τὶς βαρειὲς κουρτῖνες ποὺ δὲν τὶς βγάλατε ἀπὸ τὴ θέσι τους. Ὅταν τελειώσετε τὶς προκαταρκτικὲς αὐτὲς ἐργασίες, ἀρχίστε τὸ ξεσκόνισμα. Περάστε πρῶτα μὲ μιὰ μακρυὰ βούρτσα ἢ σκούπα τὸ ταβάνι, ὥστε νὰ καθαρίση καλὰ ἀπὸ κάθε ἀράχνη ἢ σκόνη. Ἀνεβῆτε σὲ μιὰ σκάλα ἢ σὲ μιὰ ψηλὰ καρέκλα ἢ τραπέζι καὶ ξεσκονίστε τὸ ἐπάνω μέρος τῶν ἐπίπλων (ντουλάπες, βιβλιοθῆκες κλπ.). Καθαρίστε μετὰ τὰ σώματα τοῦ καλοριφέρ — ἂν ὑπάρχουν — περνώντας τὸ ξεσκονόπανο ἀνάμεσα ἀπὸ τὶς φέτες. Ὕστερα, κάμετε ἕνα πρῶτο σκούπισμα στὸ πάτωμα, γιὰ νὰ μαζευτοῦν οἱ σκόνες ποὺ ἔχουν πέσει. Ἀφοῦ τελειώση ἔτσι τὸ πρῶτο στάδιο τοῦ καθαρίσματος, περάστε μετὰ στὸ δεύτερο: τὸ πλύσιμο καὶ τὸ καθάρισμα τῶν τζαμιῶν, καθρεφτῶν κλπ. Ἐφοδιασθῆτε μὲ παλιὲς ἐφημερίδες καὶ ἕνα μπουκαλάκι μὲ οἰνόπνευμα καὶ καθαρίστε ἕνα-ἕνα τὰ τζάμια, τὰ γυαλιὰ τῶν φωτογραφιῶν, τοὺς καθρέφτες. Δὲν ἀπομένει τώρα παρὰ τὸ καθάρισμα καὶ τὸ γυάλισμα τοῦ πατώματος, ποὺ γίνεται ἀνάλογα μὲ τὸ εἶδος τοῦ πατώματος ποὺ ἔχει τὸ δωμάτιο. Μετὰ καὶ ἀπ' αὐτό, μπορεῖτε νὰ ξαναβάλετε στὴ θέσι τους τὰ διάφορα ἔπιπλα καί, ἀφοῦ συγυρίσετε καὶ τὰ μικροπράγματα τοῦ δωματίου, νὰ περάσετε στὸ ἑπόμενο. Ὅταν τελειώσετε ὅλα τὰ δωμάτια — χωρὶς νὰ ξεχάσετε καὶ τὴν κουζίνα — τοποθετῆστε λίγα λουλούδια στὰ βάζα σας. Θὰ δώσουν στὸ σπίτι τὴν ἀνοιξιάτικη καὶ χαρούμενη ἀτμόσφαιρα ποὺ ταιριάζει στὸ Πάσχα.

ΚΑΛΟΡΙΦΕΡ

ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ

ΤΑ ΒΙΒΛΙΑ

ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΚΟΠΕΛΛΕΣ

Προετοιμασθῆτε ΓΙΑ ΤΟ ΓΑΜΟ

Ὁ πρῶτος χρόνος τοῦ γάμου εἶναι δύσκολος γιατὶ ὅλα εἶναι καινούργια. Μὰ εἶναι ἕνας χρόνος πολὺ πλούσιος. Θὰ παραξενευθῆτε μ' ὅ,τι θὰ μάθετε: τὴν ὑπομονὴ καὶ ποιὸ μέρος τοῦ βοδιοῦ κάνει γιὰ ψητὸ τῆς κατσαρόλας. Θὰ ἀνακαλύψετε πράγματα ποὺ ποτὲ δὲν σκεφθήκατε.

Παραδείγματος χάρι, τὰ ψίχουλα. Τὰ ψίχουλα μποροῦν ν' ἀποκτήσουν μιὰ ἐξαιρετικὴ σημασία. Ἔπειτα ἀπὸ τὸ φαΐ θὰ διαπιστώσετε ὅτι κάτω ἀπὸ τὴν καρέκλα σας δὲν ὑπάρχουν καθόλου ψίχουλα — γιατὶ πήρατε τὴν προφύλαξι νὰ κόβετε μὲ προσοχὴ τὸ ψωμὶ πάνω ἀπὸ τὸ τραπεζομάνδηλο, μὰ κάτω ἀπὸ τὴν καρέκλα τοῦ συζύγου σας ὑπάρχουν ἕνα σωρὸ ψίχουλα.

Στὴν ἀρχὴ θὰ τὰ μαζέψετε μὲ κέφι. Μὰ ἔπειτα ἀπὸ λίγες ἑβδομάδες θὰ γκρινιάζετε ἐνῶ θὰ σκουπίζετε τὸ μέρος γύρω ἀπὸ τὴ θέσι τοῦ συζύγου σας.

Αὐτὸ εἶναι ἕνα πολὺ μικρὸ κακό. Μ' ἂν τὸ προσθέσετε μὲ πολλὰ ἄλλα μικρὰ κακά, ὅπως π. χ. τὴ στάχτη τοῦ τσιγάρου στὰ πιάτα, τὶς φλοῦδες τῶν φρούτων στὰ τασάκια, τὰ λασπωμένα παπούτσια κ.λ.π. στὸ τέλος θὰ σᾶς δημιουργηθῆ μιὰ πραγματικὴ ψύχωσι.

Τὸ «Δὲν μπορεῖς λοιπόν, ποτὲ νὰ τακτοποιῆς τὰ πράγματά σου», ποὺ εἴχατε ὁρκισθεῖ νὰ μὴν προφέρετε θὰ τὸ πῆτε κι' ἐσεῖς.

Οἱ δουλειὲς στὸ σπίτι, μοιάζουν μὲ τὴ δουλεὰ τοῦ Σίσυφου. Θὰ ξεσκονίζετε, μὰ ἔπειτ' ἀπὸ λίγη ὥρα τὰ ἔπιπλα θὰ εἶναι πάλι σκεπασμένα μὲ σκόνη. Εἶναι μιὰ ἐφ' ὅρου ζωῆς πάλη μὲ τὴ βρώμα. Μὰ σ' αὐτὴν τὴ πάλη, δὲν ὑπάρχουν παρὰ πρόσκαιρες νίκες.

Ὁ φιλόσοφος Γκαστὸν Μπασελάρ εἶπε γιὰ τὴ νοικοκυρὰ ποὺ δουλεύει, ὅτι κινεῖται ἀπὸ μιὰ «χαρούμενη φούρκα». Αὐτὸ εἶναι ἀπολύτως σωστό. Μόνο ποὺ ὡρισμένες γυναῖκες ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι φουρκισμένες κι' ἀφοῦ τελειώσουν τὶς δουλειές τους.

Ἔτσι τὰ περισσότερα ζεύγη ζοῦν μέσα σὲ μιὰν ἀτμόσφαιρα δυσθυμίας. Γιὰ νὰ διατηρήσετε τὸ χαμόγελό σας, νὰ σκεπτόσαστε τὴν κυριακάτικη ἐκδρομή σας ἢ τὸ βραδυνό σας φόρεμα. Προσπαθῆστε ἰδίως, τὶς λίγες ὧρες ποὺ εἶσθε ἐλεύθερη νὰ κάνετε μιὰ προσωπικὴ ἐνδιαφέρουσα ἐργασία.

Τὴν ἡμέρα ποὺ ὁ ἄνδρας σας δὲν θὰ σᾶς διηγηθῆ πῶς πέρασε τὴν ἡμέρα του, θὰ καταλάβετε πῶς τελείωσε ὁ μῆνας τοῦ μέλιτος. Ὁ ἄντρας σας θὰ διαβάση τὴν ἐφημερίδα του. Ἐκείνη τὴν ἡμέρα θὰ εἶσθε πραγματικὰ παντρεμένη.

Θὰ ξέρετε ὅτι εἶσθε ὥριμη γιὰ τὸ γάμο κι' ὅτι προορίζεσθε γιὰ μιὰ εὐτυχισμένη ζωὴ ἂν παρ' ὅλ' αὐτὰ τοῦ διηγηθεῖτε τί κάνατε.

Ἂν τὸν ἀφίνετε ν' ἀκούση τὴν Κυριακὴ τὸ ἀπόγευμα τὴ μετάδοσι ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο ἑνὸς ποδοσφαιρικοῦ μάτς (πολὺ δύσκολο πρᾶγμα, εἶναι ἀλήθεια).

Ἂν δέχεσθε μὲ χαρὰ νὰ σᾶς φιλήση ἐνῶ χτυπᾶτε τ' αὐγὰ γιὰ τὴν ὀμελέτα, καὶ νὰ σᾶς κάνη τὶς ἐρωτικές του ἐξομολογήσεις στὸ τραπέζι.

Ἂν τὸν ἀκοῦτε πάντοτε μ' εὐχαρίστησι ὅταν διηγῆται σὲ φίλους του ἱστορίες, ποὺ ἐσεῖς ξέρετε πιὰ ἀπ' ἔξω. Ἂν δὲν τὸν σταματᾶτε γιὰ νὰ τελειώσετε ἐσεῖς τὴν ἱστορία.

Ἂν ὅμως νομίζετε ὅτι δὲν θὰ ἔχη διάθεσι νὰ φλερτάρη μιὰ ἄλλη γυναίκα ἐπειδὴ ἔχετε τὰ πουκάμισά του πάντοτε ἄψογα, δὲν εἶσθε ἀκόμα ἕτοιμη...

Οἱ περισσότεροι ἄντρες δὲν δίνουν προσοχὴ στὸ φαΐ καὶ στὸ πουκάμισό τους παρὰ μόνο ὅταν τοὺς λείπη ἕνα κουμπὶ ἢ δὲν βλέπουν πάνω στὸ τραπέζι κρασί.

Προσέχουν ὅμως πάντοτε ἐσᾶς, τὰ φορέματά σας, τὸ χρῶμα σας, τὸ λεκτικό σας. Εἶναι πιὸ αὐστηροὶ κι' ἀπὸ τοὺς μεγενθυντικοὺς καθρέπτες. Γιὰ νὰ τοὺς ἀρέσετε θὰ περιποιηθῆτε καὶ θά.... λουστράρετε τὸν ἑαυτό σας περισσότερο κι' ἀπὸ τὰ ἀσημικά σας.

Γνωρίζω μιὰ κυρία ποὺ ἔλεγε τὴν Κυριακὴ τὸ πρωΐ: «Θὰ καθαρίσω τὸν καθρέπτη». Ἀπὸ τὸν καθρέπτη στὰ τζάμια, ἀπὸ τὰ τζάμια στὸ τραπέζι, κατέληγε νὰ συγυρίση ὅλο τὸ σπίτι. Κατὰ τὶς δύο τὸ φαγητὸ ἦταν ἕτοιμο. Κατὰ τὶς τέσσερις ἄρχιζε νὰ πλένεται. Εἶναι προτιμότερο νὰ μὴν τὴ μιμηθῆτε. Βάλτε τάξι, ἀλλ' ὄχι στὸ σπίτι: στὸν ἑαυτό σας. Ἀρκεσθῆτε στὴν τάξι, ἀλλὰ ὄχι στὸ σπίτι: στὸν ἑαυτό σας. Ἀρκεσθῆτε σ' ἕνα ἁπλὸ ξεσκόνισμα γιὰ μιὰ φορά. Ἔστω κι' ἂν μείνη πολλὴ σκόνη. Εἶναι φυσικό, τὴν Κυριακὴ νὰ τὴν ἀφιερώνετε στὸν ἄντρα σας.

Θὰ σᾶς εἶπαν πολλὲς φορές: «Μὴν παρουσιάζεσθε μπροστὰ στὸν ἄντρα σας μὲ τὰ μπικουτί, θὰ τοῦ προξενούσατε φρίκη». Μὴν ἀνησυχῆτε τόσο γι' αὐτό. Μιὰ φίλη μου ποὺ κρυώνει πολύ, κοιμᾶται τὸ βράδυ σάν.... κρεμμύδι, μὲ πουλόβερ, μάλλινα σοσόνια κ.λ.π.

Νομίζετε πὼς ὁ ἄντρας της τὴν ἀγαπάει λιγώτερο; Ὅταν ξεχάση ἕνα πουλόβερ της τὸ φοράει ὁ ἴδιος. Μὰ πρέπει νὰ σᾶς πῶ ὅτι τὰ πουλόβερ της ἔχουν ὡραῖα χρώματα καὶ τὰ πλένει συχνά.

Ἕνα ἀπὸ τὰ καλὰ τοῦ γάμου εἶναι ὅτι δὲν φοβᾶσαι νὰ φανῆς ὅπως εἶσαι. Αὐτὸ δὲν καταστρέφει καθόλου ἐκεῖνο ποὺ σᾶς ἔλεγα πρὶν ἀπὸ λίγο σχετικὰ μὲ τὴν ὀμορφιά σας. Νὰ εἶσθε κοκέτα, ἀλλὰ νὰ εἶσθε καὶ φυσική.

Τὸ περασμένο καλοκαῖρι, πῆγα νὰ φάω σὲ κάτι φίλους μου νιόπαντρους. Εἶχαν περάσει ὅλη τὴν ἡμέρα τους στὴ θάλασσα καὶ μόλις εἶχαν ἐπιστρέψει. Ἡ νέα γυναίκα εἶχε ξεπλύνει τὰ μαλλιά της μὲ γλυκὸ νερὸ κι' εἶχε κάνει ἕνα γρήγορο μιζανπλί. Τὰ ὄμορφα μαλλιά της ἦταν ἀγνώριστα. Ἡ μύτη της ἦταν κόκκινη, τὰ χείλη της ἄσπρα. Ὁ ἄντρας της ἦταν ἕνας ὡραῖος ἡλιοκαμένος νέος. Ξαφνικὰ ἡ γυναίκα του στράφηκε πρὸς τὸ μέρος του καὶ τὸν κύτταξε μὲ λατρεία:

—Ὤ, τί ὄμορφος ποὺ εἶσαι, ἀγάπη μου.

Ἐκεῖνος μᾶς κύτταξε καὶ κούνησε τὸ κεφάλι του:

—Λέει πὼς ἐγὼ εἶμαι ὄμορφος...

Δὲν χρειάστηκε νὰ ἀποτελειώση τὴ φράσι του: εἶχα καταλάβει.

Τὰ φοβερὰ μαλλιά, ἡ κόκκινη μύτη εἶχαν ξεχαστῆ. Τὸ πρόσωπό της ἔλαμπε ἀπὸ τρυφερότητα. Σπάνια εἶδα κοπέλλα τόσο ὄμορφη....

Εἶμαι βέβαιη πὼς οἱ μεγαλύτεροι μακιγιὲρ τοῦ Χόλλυγουντ δὲν θὰ μποροῦσαν νὰ δώσουν στὶς στὰρ αὐτὲς τὶς λίγες στιγμὲς πραγματικῆς ὀμορφιᾶς. Τὸ μακιγιὰζ δὲν εἶναι παρὰ μιὰ χάρτινη μάσκα ἂν δὲν συνοδεύεται ἀπὸ μιὰ ἐσωτερικὴ λάμψι. Ἡ μικρή μου φίλη Ἄννα μὲ τὸ ὄμορφο πρόσωπο τὸ σκεπασμένο μὲ πανάδες τὸ ξέρει. Τῆς εἶπα ὅτι εἶχα σκοπὸ νὰ γράψω ἕνα ἄρθρο γιὰ τὶς νιόπαντρες καὶ τὴ ρώτησα τί θὰ ἔλεγε στὴ θέσι μου:

—Γράψτε ὅτι δὲν πρέπει ποτὲ νὰ ὑποκρίνωνται. Νὰ κάνουν πὼς ξέρουν πράγματα ποὺ δὲν ξέρουν, ἔστω καὶ ἂν τὶς πάρουν οἱ ἄλλοι γιὰ κουτές. Ἐπίσης πρέπει νὰ λένε ἐκεῖνο ποὺ σκέπτονται.

—Μ' αὐτὸ εἶναι ἴσως ἐπικίνδυνο, εἶπα.

—Ὤ, αὐτὸ δὲν ἐμποδίζει νὰ σκέπτεσθε πρὶν νὰ μιλᾶτε. Μὰ ὅταν δὲν συμφωνεῖτε πάνω σ' ἕνα πρᾶγμα πρέπει νὰ τὸ λέτε. Πρέπει νὰ διατυπώνετε τὴ γνώμη σας.

—Μὰ ἔτσι θὰ γίνωνται καυγάδες.

Ἡ Ἄννα ἔμεινε λίγο διστακτικὴ καὶ κατόπι χαμογέλασε:

—Ἴσως... Μόνο ποὺ ἐγὼ ὅταν δὲν συμφωνῶ μὲ τὸν Πέτρο κάθομαι πάνω στὰ γόνατά του ἐνῶ μιλάω. Ἔτσι ἐκεῖνος καταλαβαίνει πὼς ἡ διαφωνία μας δὲν εἶναι σοβαρή.

Πρέπει νὰ προετοιμασθῆτε γιὰ τὸ γάμο. Ὁ γάμος εἶναι πολὺ σοβαρὸ ζήτημα. Εἶσθε βέβαιη ὅτι ἐπιθυμεῖτε τὸν ἴδιο τρόπο ζωῆς μ' ἐκεῖνον; Τὸν ἀγαπᾶτε πραγματικὰ μὲ τὰ ἐλαττώματά του καὶ τὰ προτερήματά του; Εἶσθε διατεθειμένη νὰ θυσιασθῆτε γι' αὐτὸν χωρὶς ἄλλη ἀνταμοιβὴ ἀπὸ τὴ χαρὰ τῆς θυσίας;

Εἶναι μεγάλο πρᾶγμα τὸ νὰ ξέρη κανεὶς νὰ δίνη.... Σύμφωνα μὲ τοὺς ψυχιάτρους αὐτὸ εἶναι τὸ καλύτερο κριτήριο τῆς πνευματικῆς ἀναπτύξεως τῆς γυναίκας. Ἡ κοπέλλα δὲν γίνεται γυναίκα παρὰ μόνο ἀπὸ τὴ στιγμὴ ποὺ δίνει ἀπὸ καθαρὴ γενναιοδωρία — ὄχι γιὰ ν' ἀποκτήση ὄφελος οὔτε γιὰ νὰ προκαλέση θαυμασμό.

Πρέπει νὰ εἶσθε ἕτοιμη ν' ἀναλάβετε τὶς εὐθῦνες. Πρέπει νὰ γινόσαστε ἀνάλογα μὲ τὴν περίστασι, πότε γυναίκα καὶ πότε παιδί. Παιδὶ στὶς τρυφερὲς στιγμές, γυναίκα στὶς ὧρες τῶν εὐθυνῶν σας.

Μὴν ἀκοῦτε ἐκεῖνες ποὺ λένε ὅτι ἡ γυναίκα δὲν πρέπει νὰ θυσιάζεται ὁλοκληρωτικὰ γιατὶ καταστρέφεται ἡ ὀμορφιά της, καὶ ἡ ὀμορφιὰ εἶναι ἐκεῖνο ποὺ παίζει τὸ μεγαλύτερο ρόλο. Ὄχι! Ἡ ὀμορφιὰ εἶναι κάτι ποὺ περνάει, ἐνῶ ἡ θυσία εἶναι κάτι ποὺ ὅταν μπῆ στὰ θεμέλια τῆς εὐτυχίας τὰ κάνει ἀκλόνητα.

ΒΙΚΤΩΡΙΑ ΛΙΝΚΟΛΝ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Δεξιὰ κι' ἀριστερὰ στὸ παράθυρο εἶναι βαλμένα ψηλὰ ράφια κι' ἀνάμεσά τους μιὰ στενόμακρη σανίδα, ποὺ στερεώνεται πάνω σὲ δυὸ συρτάρια. Ἐκεῖ μέσα, στὴν ἄνετη πολυθρόνα του, κάθεται ὁ κύριος τὸ βράδυ, ὅταν θέλη νὰ ἐργαστῆ, ἔχοντας ὅλα τὰ βιβλία καὶ τὰ χαρτιά του μαζεμένα στὴν ἄνετη αὐτὴ γωνιά, ποὺ δὲν πιάνει πολὺ χῶρο μέσα στὸ δωμάτιο.

Η ΔΥΝΑΜΙ ΤΟΥ ΕΡΩΤΑ

Σ' ἕναν ἀπὸ τοὺς πρώτους βομβαρδισμοὺς τοῦ Παρισιοῦ σκοτώθηκαν ὁ Μποσμπὶκ καὶ ἡ γυναίκα του, ἀφίνοντας τὴ μικρή τους κορούλα, τὴν Μαριέττα, ποὺ ἦταν τότε μόλις ἐννέα χρόνων. Τότε στάθηκε γι' αὐτὴν στοργικὸς κηδεμόνας ὁ γιατρὸς Ροζέ, στενὸς φίλος τοῦ πατέρα τῆς μικρῆς.

Ὁ Ροζὲ ἦταν εἴκοσι ἐννέα χρόνων καὶ εἶχεν ἤδη ἀρχίσει μιὰ καλὴ καριέρα. Ἡ Κατοχὴ ὅμως καὶ τὸ ἐπάγγελμά του τὸν ὑπεχρέωναν νὰ ζῆ τὸν περισσότερο καιρὸ ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι του καὶ τὴν φροντίδα τῆς μικρῆς τὴν ἀνέλαβε ἡ μητέρα τοῦ Ροζέ.

Χαρὰ μεγάλη τὸ εἶχε ὁ γιατρὸς ὅταν πήγαινε σπίτι του. Ἔπαιρνε στὴν ἀγκαλιά του τὴ μικρὴ καὶ τὴ γέμιζε χάδια καὶ φιλιά. Τὴν ἀγαποῦσε καλύτερα παρὰ ἂν ἦταν δικό του παιδί...

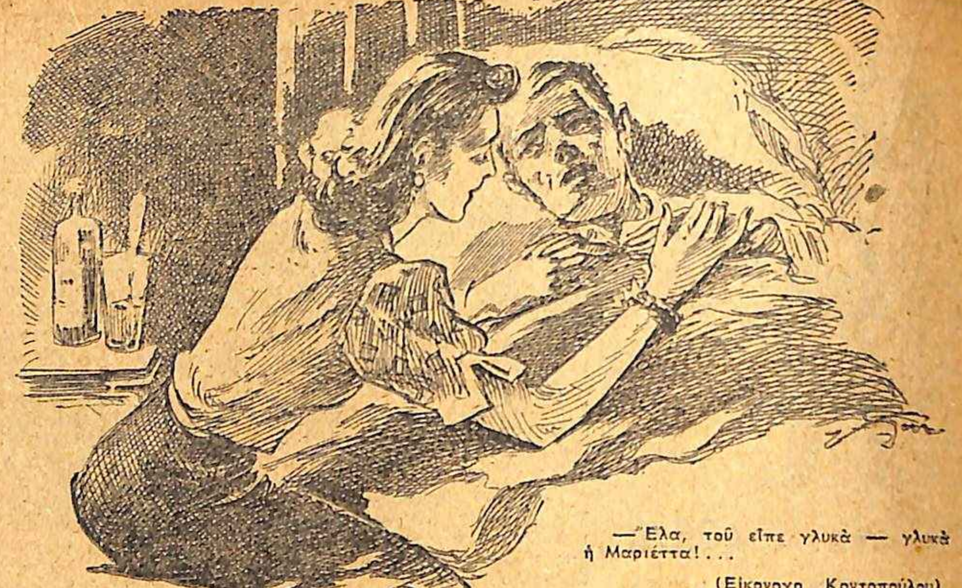

—Ἔλα, τοῦ εἶπε γλυκὰ — γλυκὰ ἡ Μαριέττα!...

(Εἰκονογρ. Κοντοπούλου)

Τὰ χρόνια περνοῦσαν χωρὶς τίποτα ν' ἀλλάξη στὴ ζωή τους. Μόνον ποὺ ἡ Μαριέττα μεγάλωνε καὶ ἤδη εἶχε γίνει μιὰ κομψὴ καὶ χαριτωμένη δεσποινιδούλα, καύχημα τοῦ Ροζὲ καὶ τῆς μητέρας του, κι' ἐπιθυμητὸ πλάσμα γιὰ πολλοὺς νέους τοῦ Παρισιοῦ.

Καί, ξαφνικά, μιὰ μέρα ἡ μητέρα τοῦ Ροζὲ μίλησε μ' αὐστηρότητα.

— Ἄκουσε, παιδί μου, εἶπε στὸ γυιό της. Πρέπει νὰ εἶσαι πολὺ προσεκτικὸς μὲ τὴ Μαριέττα. Δὲν εἶναι πιὰ αὐτὸ τὸ μικρὸ κοριτσάκι ποὺ ἔπαιζες μαζί του. Τώρα εἶναι δεσποινὶς εἴκοσι χρόνων, μὲ ὄνειρα καὶ πόθους...

Ὁ γιατρὸς τάχασε. Τί ἄραγε νὰ ἐννοοῦσε ἡ μητέρα του; Καὶ τῆς ἐζήτησε νὰ τοῦ ἐξηγήση.

— Νά, ἀπήντησε ἡ γριὰ γυναίκα. Ἡ Μαριέττα δὲν σὲ βλέπει πιὰ σὰν κηδεμόνα της. Σὲ βλέπει σὰν ἄντρα καὶ μάλιστα σὰν ἄντρα πού...

— Τί ἐννοεῖς, μητέρα; τὴν ξαναρώτησε.

— Ἁπλούστατα, πιστεύω, δυστυχῶς, ὅτι ἡ Μαριέττα εἶναι ἐρωτευμένη μαζί σου.

Ὁ γιατρὸς ξέσπασε σ' ἕνα ἀσυγκράτητο γέλιο καὶ βγῆκε ἀπὸ τὸ δωμάτιο. Ὅταν ὅμως κάθησε μόνος καὶ τὸ σκέφθηκε αὐτό, τρόμαξε. Τσάκωσε τὸν ἑαυτό του ἐπίσης φταίχτη. Κι' αὐτὸς τὴ μικρὴ Μαριέττα δὲν τὴν ἔβλεπε πιὰ σὰν κοπελλίτσα, μὰ σὰν δεσποινίδα καὶ ἡ σκέψι της τὸν ἀπασχολοῦσε κάπως περισσότερο. Τρόμαξε στὴν διαπίστωσι αὐτὴ καὶ σκέφθηκε πὼς θἄπρεπε νὰ ἀντιδράση. Καὶ τὴν πρώτη κι' ὅλας φορὰ ποὺ τὴ συνάντησε στὸ διάδρομο τοῦ σπιτιοῦ, τὴν ἄλλη μέρα τὸ πρωΐ, ὡπλίσθηκε μ' ὅση περισσότερη σοβαρότητα μποροῦσε καὶ τὴ φώναξε νὰ μιλήσουν ἰδιαιτέρως.

— Μαριέττα, τῆς εἶπε. Τὰ χρόνια περνοῦν. Ἔγινες πιὰ μεγάλη κοπέλλα καὶ πρέπει νὰ σκεφθοῦμε σοβαρὰ γιὰ τὸ μέλλον σου. Προχθὲς εἶχα τὴν ἐπίσκεψι ἑνὸς νέου τὸν ὁποῖον ἐκτιμῶ πολύ. Μοῦ ζήτησε νὰ σοῦ προτείνω νὰ γίνης γυναίκα του..

Δὲν πρόλαβε ὁ Ροζὲ ν' ἀποτελειώση τὸ λόγο του καὶ ἡ Μαριέττα τὸν διέκοψε:

— Ἀδύνατο. Σὲ καμμιὰ περίπτωσι δὲν θὰ δεχθῶ νὰ παντρευτῶ ἕναν ἄνθρωπο ποὺ δὲν θἄχω ἀγαπήσει προηγουμένως.

— Καὶ μήπως ἀγαπᾶς κανένα; τὴ ρώτησε ἀνήσυχος ὁ Ροζέ.

— Ναί, ἀγαπῶ. Δὲν τὸ κρύβω.

— Ποιόν, λοιπόν; Τὸν ξέρω;

— Ἀσφαλῶς! Ἐσένα...

Ὁ γιατρὸς Ροζὲ γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ ξέσπασε σὲ ἀσυγκράτητα γέλια. Ἂν τὰ πρόσεχε ὅμως κανεὶς θὰ καταλάβαινε ὅτι τὰ γέλια ἐκεῖνα εἶναι ψεύτικα. Μέσα του, βαθειά, ἔνοιωθε μιὰ χαρά, μιὰν ἱκανοποίησι. Ἡ Μαριέττα τὸν ἀγαποῦσε. Καὶ ἡ χαρὰ αὐτὴ δὲν ἦταν μόνο ἀπὸ ἱκανοποίησι τοῦ ἀνδρικοῦ ἐγωϊσμοῦ, ποὺ αἰσθάνεται κάθε ἄνδρας ὅταν ἀγαπιέται ἀπὸ μιὰν οἱαδήποτε γυναίκα. Ἦταν ἡ χαρὰ ποὺ ἄκουσε νὰ τοῦ μιλᾶ γιὰ τὴν ἀγάπη της μιὰ κοπέλλίτσα, ποὺ κι' ὁ ἴδιος ἦταν ἐρωτευμένος μαζί της. Ὡστόσο, τὸ καθῆκον ὑπόταξε τὸ αἴσθημα κι' ἀντὶ νὰ δείξη ἐνθουσιασμό, ὅπως πραγματικὰ ἔνοιωθε, τῆς εἶπε:

— Εἶσαι μικρὴ ἀκόμη καὶ παρασέρνεσαι ἀπὸ ἕνα αἴσθημα ποὺ ἀκριβῶς δὲν μπορεῖς νὰ ξεκαθαρίσης μέσα σου... Μοῦ θυμίζεις τὰ μωρά, ποὺ ὅταν τὰ ρωτοῦν, λένε πὼς θὰ παντρευτοῦν τὴ μητέρα ἢ τὸν πατέρα τους. Μὴ ξεχνᾶς ὅτι εἶμαι εἴκοσι χρόνια μεγαλύτερός σου. Κι' ἐξ ἄλλου, πρέπει νὰ ξέρης ὅτι δὲν εἶμαι ἐλεύθερος. Εἶμαι δεσμευμένος. Ὑπάρχει ἡ ὡραία Τερέζα ποὺ μὲ περιμένει, ἴσως μάλιστα τὸν ἄλλο μῆνα...

Δὲν πρόλαβε νὰ τελειώση τὴ φράσι του, ὅταν ἡ Μαριέττα ἔκαμε μιὰ μεταβολή, ἄνοιξε τὴν πόρτα καὶ τὴν ἔκλεισε πίσω της μ' ὁρμή.

Ὁ Ροζὲ ἔμεινε ἀποσβολωμένος πάνω στὸ γραφεῖό του. Τί ἔπρεπε νὰ κάμη; Ν' ἀποφασίση, ἀκούοντας τὴν καρδιά του καὶ νὰ τῆς μιλήση κι' αὐτὸς γιὰ τὴν ἀγάπη του, ἢ νὰ συνεχίση τὴν κωμωδία ποὺ τοῦ ὑπαγόρευε τὸ καθῆκον; Συνῆλθε ὅταν ὕστερα ἀπὸ πολλὴν ὥρα ἄνοιξε ἡ πόρτα καὶ φάνηκε ἡ μητέρα του.

— Ἡ Μαριέττα, τοῦ εἶπε, ἔφυγε. Στάθηκε ἀδύνατο νὰ τὴν ἀποτρέψω. Θὰ ζήση, μοῦ εἶπε, μόνη, μὲ τὴ σύνταξι ποὺ παίρνει ἀπὸ τὸν πατέρα της. Θὰ τὰ βολέψη. Ἐσένα, δὲν θέλησε κἂν νὰ σὲ δῆ...

Πέρασε καιρός. Ὁ Ροζὲ ζοῦσε μέσα σ' ἕνα συνεχῆ ἐκνευρισμό. Ἀπὸ τὸ νοῦ του δὲν ἔφευγε διόλου ἡ Μαριέττα. Μιὰ ἀγωνία τὸν κρατοῦσε διαρκῶς, ποὺ ἱκανοποιεῖτο μονάχα ὅταν ἡ μητέρα του τοῦ ἔλεγε πὼς πῆρε γράμμα ἀπὸ τὴ Μαριέττα. Σ' ὅλα της ὅμως τὰ γράμματα, ποτὲ δὲν ἀνέφερε μιὰ λέξι γιὰ τὸν Ροζέ. Οὔτε γιὰ τὴν ὑγεία του ρωτοῦσε.

Καί, ξαφνικά, ἦρθε τὸ μοιραῖο. Ἐνῶ ὁ Ροζὲ ἔτρεχε μιὰ βροχερὴ βραδειὰ μὲ τ' αὐτοκίνητό του, ἀναπάντεχα στὸ δρόμο του μπροστὰ βγῆκε ἕνας μεθυσμένος. Ὁ Ροζὲ δοκίμασε ν' ἀποφύγη τὸ δυστύχημα, φρενάρησε ἀπότομα, μὰ τὸ αὐτοκίνητο γλύστρησε στὴν βρεμένη ἄσφαλτο κι' ἐνῶ ὁ μεθυσμένος σώζονταν, τὸ αὐτοκίνητο τῶν Πρώτων Βοηθειῶν, μετέφερε βαρειὰ τραυματισμένο στὸ κεφάλι τὸ Ροζέ, σὲ κάποια κλινική.

Τρεῖς μέρες βρίσκονταν βυθισμένος σὲ μιὰ νάρκη. Τὴν τέταρτη μέρα ἄρχισε νὰ συνέρχεται. Μισοανοίγοντας τὰ μάτια του εἶδε πὼς βρίσκονταν σ' ἕνα λευκὸ δωμάτιο, μὲ λευκὸ κρεβάτι. Γύρω του κοπέλλες μὲ λευκὰ ροῦχα καὶ τὸν κόκκινο σταυρό. Ἄρχισε νὰ θυμᾶται... Ὕστερα εἶδε στὸ παράθυρο. Ἔξω ἔλαμπε ὁ ἥλιος. Καὶ μετὰ εἶδε στὸ προσκέφαλό του μιὰ γνώριμη φυσιογνωμία. Ξαφνιάστηκε. Ἦταν ἡ Μαριέττα. Κουρασμένα τὰ μάτια του ἔκλεισαν. Στάθηκε καὶ σκέφθηκε. Ὠνειρεύονταν ἢ ἦταν πραγματικότης. Ὁπωσδήποτε, θυμήθηκε τὴν κωμωδία ποὺ ὣς ἐκείνη τὴ μέρα ἔπαιζε μὲ τὴ Μαριέττα. Καὶ σκέφθηκε ὅτι ἔπρεπε νὰ τὴ συνεχίση. Ἔτσι, τότε μὲ κλειστὰ μάτια ἅπλωσε τὸ χέρι του καὶ βρίσκοντας τὸ χέρι τῆς Μαριέττας, ἄρχισε νὰ τὸ χαϊδεύη ἁπαλά.

— Τερέζα, ἀγαπημένη μου Τερέζα, ψιθύρισε.

Ἡ Μαριέττα τοῦ ἀνταπέδωσε τὸ χάδι. Ἐκεῖνος συνέχισε:

— Τερέζα μου, πόσο σ' ἀγαπῶ!...

Δὲ βάσταξε πιὰ ἡ Μαριέττα καὶ σκύβοντας πάνω στὸ μαξιλάρι του, τοῦ εἶπε:

— Γιατί, ἀγαπημένε μου, συνεχίζεις αὐτὴ τὴν κωμωδία ποὺ σὲ σκοτώνει καὶ μοῦ ξεσκίζει τὴν καρδιά; Γιατί;

— Τερέζα μου, συνέχισε αὐτός, προσποιούμενος τὸν βυθισμένο πάλι σὲ νάρκη.

Ἡ Μαριέττα κούνησε τὸ κεφάλι:

— Τί φωνάζεις τὴν Τερέζα, ἡ ὁποία δὲν ὑπάρχει... ποὺ δὲν ὑπῆρξε ποτὲ παρὰ μόνο στὴν φαντασία σου;

— Ἀλλά... Καὶ ὅμως... δοκίμασε νὰ πῆ ὁ Ροζέ.

— Ἔλα, τοῦ εἶπε γλυκὰ ἡ Μαριέττα. Ἄφησε τὴν Τερέζα. Δὲ ζητοῦσες ἐκείνη ὅταν πραγματικὰ βρισκόσουνα βυθισμένος σὲ νάρκη, ἀλλὰ ἐμένα. Ναί, τὴν Μαριέττα σου...

Ὁ Ροζὲ ἔκλεισε τὰ μάτια. Ἡ πάλη πιὰ ἦταν ἀδύνατη. Ὁ ἔρωτας νίκησε τὸ καθῆκον. Πῆρε τὸ χέρι τῆς Μαριέττας καὶ τὄφερε στὰ χείλη του. Κι' ἐνῶ τὸ φιλοῦσε, τῆς εἶπε:

— Συγχώρα με, Μαριέττα μου, ἀγαπημένη μου, λατρεία μου, ποὺ σ' ἔκαμα τόσο νὰ πονέσης...

ΑΝΡΥ ΝΤΥΜΠΟΥΑ

ΕΝΑ ΩΡΑΙΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΠΕΓΚΥ ΝΤΟΟΥ

ΠΩΣ «ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΖΕΤΑΙ» ΜΙΑ ΣΤΑΡ ΤΟΥ ΧΟΛΛΥΓΟΥΝΤ

Η ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΗ ΠΕΡΙΠΤΩΣΙΣ ΤΗΣ ΝΕΑΡΑΣ ΠΕΓΚΥ ΝΤΟΟΥ

Στὸ Χόλλυγουντ ἀκολουθεῖται γιὰ τὴν ἀνάδειξι μιᾶς νέας στάρ μιὰ ὁλόκληρη τακτική. Ἡ «κατασκευὴ» μιᾶς στάρ γίνεται ὅταν βρεθῆ μιὰ κοπέλλα ποὺ νὰ ἔχη ὡραῖο σῶμα καὶ πρόσωπο μὲ σέξ—ἀππήλ ἢ ὡρισμένα χαρακτηριστικὰ ποὺ κατὰ τὴν γνώμη ἑνὸς παραγωγοῦ θὰ ἀρέσουν στὸ κοινό. Ἐπακολουθεῖ κατόπιν μιὰ ἔντονη διαφήμισις, μὲ τὸ σκοπὸ νὰ γίνη γνωστὴ πρὶν ἀκόμα προβληθῆ τὸ φίλμ στὸ ὁποῖο ἐμφανίζεται μ' ἕνα σόλο κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον σημαντικόν. Γιὰ τὴν διαφήμισι αὐτὴ ξοδεύονται τεράστια ποσὰ καὶ μόνον γι' αὐτὰ ἐνδιαφέρονται βεβαίως οἱ παραγωγοί. Ὅλες οἱ στάρ θεωροῦνται ὡς προϊόντα καὶ τὸ μέλλον τους θὰ ἐξαρτηθῆ ἀπὸ τὸ ἂν τὸ λανσάρισμά τους πετύχη ἢ ἀποτύχη.

Γιὰ νὰ καταλάβουμε τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖον παράγεται μιὰ στάρ ἄς παρακολουθήσουμε τὴν περίπτωσι τῆς Πέγκυ Ντόου, ὅπως τὴν ἐκθέτει τὸ ἀμερικανικὸ περιοδικὸ «Πάττεντ».

Ἡ Πέγκυ Ντόου γεννήθηκε τὸ 1928 καὶ μετὰ τὶς σπουδές της στὸ γυμνάσιο, ἐργάστηκε ὡς μοντέλο στὸ Σικάγο καὶ στὴ Νέα Ὀρλεάνη. Κατόπιν ἄρχισε νὰ ἐμφανίζεται σὲ μικροὺς ρόλους σὲ διάφορες ταινίες. Τὸ 1948 σ' ἕνα γιὼτ γνώρισε ἕναν παραγωγὸ τῆς Ἑταιρίας Οὐνιβέρσαλ —Ἰντερνασιονάλ, στὸν ὁποῖον ἄρεσε πολὺ καὶ εἰσηγήθηκε στὴν ἑταιρία του νὰ τὴν ἀναδείξουν σιγά-σιγὰ σὲ σημαντικὸ ἀστέρα.

Ἀπὸ τὴν ἑπομένη, λοιπὸν, ἄρχισε μιὰ μακρὰ καὶ ἔντεχνα σχεδιασμένη καὶ προετοιμασμένη διαφήμισις. Ὑπολογίζουν ὅτι ἀπὸ τὶς 188 φορὲς ποὺ ἔγινε ἀπὸ τότε ἡ Πέγκυ Ντόου θέμα σὲ ἐφημερίδες καὶ περιοδικά, στὶς 153 ἀπ' αὐτὲς ὅλα τὰ στοιχεῖα εἶχαν δοθῆ ἀπὸ τὸ γραφεῖο τύπου τῆς ἑταιρίας. Οἱ δημοσιογράφοι—ποὺ τὶς περισσότερες φορὲς συνεργάζονται μὲ τὶς ἑταιρίες—ἀνάφεραν κατὰ καιροὺς διάφορες ἱστορίες, ἀληθινὲς ἢ ψεύτικες, γιὰ τὸν τρόπο τοῦ μακιγιαρίσματός της γιὰ τὶς ἐρωτικές της περιπέτειες ἢ τὴν οἰκιακή της ζωή.

Μιὰ ἐφημερίδα τὸ 1949 ἔγραφε: «Ἡ Πέγκυ Ντόου ἔχει λατινικὴ καταγωγὴ καὶ ἔχει νὰ κάνη πολλὲς παρατηρήσεις πάνω στὶς ἀντιλήψεις περὶ γοητείας τῶν Ἀμερικανίδων. Λέει ὅτι οἱ Ἀμερικανίδες ἔχουν κακὴ ἰδέα γιὰ τὸ «τύλιγμα» τῶν ἀντρῶν. Ξεχνοῦν ὅτι τὸ μυστήριο καὶ ἡ πανουργία εἶναι ἕνα(!) ἀπὸ τὰ κυριώτερα ὅπλα τῆς γυναίκας. Ἡ γυναίκα πρέπει νὰ προκαλῆ τὴν φαντασία τοῦ ἄντρα. Πρέπει ἐπίσης μὲ κάθε τρόπο νὰ διατηρῆ τὴ θηλυκότητά της κ.λ.π.». Μὲ τέτοια «σπουδαιοφανῆ» ἀποφθέγματα ἐπεδίωκαν νὰ τὴν κάνουν αὐθεντία στὰ ζητήματα τῆς γυναικείας γοητείας.

Στὸ πρῶτο μέρος τοῦ διαφημιστικοῦ σχεδίου ἦταν ἐπίσης νὰ κυκλοφορήσουν διάφορες φωτογραφίες τῆς Πέγκυ Ντόου στὴν κουζίνα της—ὅτι εἶναι καλὴ νοικοκυρά, μαζὶ μὲ τὴ γάτα της—ὅτι εἶναι ζωόφιλη, μπροστὰ σὲ μιὰ συλλογὴ ἀπὸ κουτιὰ σπίρτα — ὅτι ἔχει διάφορες λόξες, κ.λ.π., κ.λ.π.

Στὸ δεύτερο μέρος τοῦ σχεδίου ἔπρεπε νὰ προβληθῆ ὁ τύπος τῆς ὀμορφιᾶς τῆς Πέγκυ Ντόου: ὅτι ἦταν κρεολή, ὅτι εἶχε ἐξωτικὰ μάτια, ἀλλὰ κι' ὅτι ἦταν ταυτόχρονα καὶ ὁ τύπος τοῦ σύγχρονου κοριτσιοῦ—γιατὶ ἦταν ἀθλητική, τῆς ἄρεσε ὁ ἥλιος, ἡ θάλασσα, ἡ ἱστιοπλοΐα καὶ τὴν ἐμφάνισαν ἀρκετὲς φορὲς μὲ μαγιὸ ἢ μὲ σόρτς πανταλόνι. Ὑπῆρχαν ἐπίσης φωτογραφίες ὅπου χαρακτηριζόταν ὡς ἑλκυστική, ἄλλες ὡς ὀνειροπαρμένη, ἄλλες ὡς ρομαντικὴ καὶ ἄλλες ποὺ ἔδειχνε παιδιάστικη ἀφέλεια...

Τὸ τρίτο μέρος τοῦ σχεδίου, ποὺ ἔγινε ἐφέτος, ἀκολούθησε τὶς πρῶτες κύριες ἐμφανίσεις σὲ ταινίες καὶ ἐπεδίωκε νὰ πείση τὸ κοινὸ καὶ τοὺς εἰδικοὺς ὅτι εἶναι ἕνα ἐκλεκτὸ προϊόν!

Τὴν ἔστειλαν ταξίδι στὴ Ν. Ὑόρκη γιὰ νὰ τὴ δοῦν οἱ κριτικοὶ καὶ οἱ ἐκδότες τῶν περιοδικῶν καὶ τῶν ἐφημερίδων, καὶ νὰ ἐκτιμήσουν τὴν ὀμορφιά, τὴ χάρι, τὴν ἐξυπνάδα, τὴν ἀνωτερότητά της. Οἱ 14 μέρες ποὺ ἔμεινε στὴ Ν. Ὑόρκη στοίχισαν στὴν ἑταιρία 5.675 δολλάρια. Εἶχε γεύματα, δεῖπνα ἢ κοκτέϊλ μὲ 19 ἐκδότες περιοδικῶν. Ἔκανε τρεῖς ραδιοφωνικὲς ἐκπομπὲς καὶ εἶχε τρεῖς ἐμφανίσεις σὲ νυκτερινὰ ἀριστοκρατικὰ κέντρα.

Τῆς πῆραν χιλιάδες μαῦρες καὶ ἄσπρες φωτογραφίες καὶ δωδεκάδες ἔγχρωμες, γιὰ νὰ μποῦν σὲ ἐξώφυλλα περιοδικῶν, καὶ μέσα σ' αὐτά. Ἄλλαζε 3—4 διαφορετικὲς τουαλέτες κάθε μέρα καὶ μετὰ τὴ Ν. Ὑόρκη πῆγε στὸ Κλήβελαντ, Σικάγο, Βαλτιμόρη, Οὐάσιγκτων, Φιλαδέλφια καὶ Βοστώνη. Μὲ τὸ γυρισμό της στὸ Χόλλυγουντ, θὰ ἐμφανιστῆ σὲ δυὸ ταινίες, οἱ ὁποῖες ἀνάλογα μὲ τὴν ἐμπορική τους ἐπιτυχία, θὰ ἀποφασίσουν τελικὰ ἐὰν τὸ «προϊὸν» Πέγκυ Ντόου θὰ μείνη στὴν ἀγορά, ἢ θὰ ἀποσυρθῆ ὡς μὴ ἐπικερδές!...

*

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΑ ΝΕΑ

Ὁ κινηματογράφος ξαναγεννιέται στὴ Γερμανία καὶ στὴ Δυτικὴ καὶ στὴν Ἀνατολική. Τὸ κοινὸ ὑποστηρίζει πολὺ τὰ γερμανικὰ φίλμ ἐπειδὴ τὰ εἶχε στερηθῆ γιὰ πολὺν καιρὸ κι' ἐπειδὴ τὸ Χιτλερικὸ καθεστὼς εἶχε στερήσει καὶ τὸν κινηματογράφο ἀπὸ τὴν ἐλευθερία τῆς ἐκφράσεως. Ὑπολογίζεται ὅτι οἱ αἴθουσες προβολῆς σὲ ὁλόκληρη τὴ Γερμανία ξεπερνοῦν τὶς 5000 ἔναντι 4787 ποὺ ἦταν τὸ 1935. Μόνον τὸ Βερολῖνο ἔχει 254 κινηματογράφους. Ἐπειδὴ ὅλες σχεδὸν οἱ αἴθουσες εἶναι μὲ θέσεις ἀριθμημένες, γιὰ νὰ δῆ κανεὶς ἕνα γερμανικὸ φίλμ πρέπει νὰ ἐξασφαλίση θέσι ἀπὸ πολλὲς ἡμέρες πρίν.

— Ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα τελευταῖα γαλλικὰ φίλμ εἶναι καὶ τὸ «Ἀπόλυτος κύριος μετὰ τὸ Θεὸ» τοῦ Λ. Ντακὲν μὲ τὸν Πιὲρ Μπρασσέρ.

— Γιὰ νὰ γυρίσουν μιὰ σκηνὴ τοῦ φίλμ «Ντί λέτζτε Χάσυερ» («Τὸ τελευταῖο σολδίο») στὰ στούντιο Γιοχάνισταλ κοντὰ στὸ Βερολῖνο, ἔφτιαξαν ἕνα μέρος τοῦ λιμανιοῦ τῆς δικῆς μας Πάτρας, ὅπου ξετυλίγεται ἡ ὑπόθεσις τῆς... διαφυγῆς ἑνὸς Γερμανοῦ ἀντιφασίστα ἀπὸ τὰ χέρια τῆς Γκεσταπὸ καὶ τῆς καταφυγῆς του μ' ἕνα γαλλικὸ πλοῖο στὴ Μέση Ἀνατολή!

ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΕΚΛΕΚΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΔΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΚΑΚΟΥΡΗ

ΜΙΑ ΞΕΧΩΡΙΣΤΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΜΟΡΦΗ. — ΟΙ ΜΕΛΕΤΕΣ ΤΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΛΑ·Ι·ΚΟ ΘΕΑΤΡΟ.— Ο ΘΑΥΜΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΟΥΝΑΜΟΥΝΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ.— Η ΣΥΜΒΟΛΗ ΤΗΣ ΣΤΙΣ ΔΕΛΦΙΚΕΣ ΕΟΡΤΕΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΥ

Ἡ Κατερίνα Κακούρη στὸ ρόλο τῆς Ἠοῦς στὶς Δελφικὲς ἑορτές.

ΔΕΝ εἶναι μόνον ἡ γυναίκα ποὺ θὰ σᾶς παρουσιάσουμε σήμερα, μὰ καὶ τὸ δρᾶμα της, λεπτό, πολιτισμένο, «ἁπαλό», βαθὺ ὅμως, πολὺ συγκινητικό. Ἡ ἴδια ἔπλασε, ἔγραψε καὶ ἐνσάρκωσε τὸ ρόλο ποὺ ἔπαιζε, ὄχι στὸ σανίδι κάποιας σκηνῆς, ἀλλὰ μέσα στὴ ζωή. Τὸν ἔκανε στοιχεῖο της.

Εἶναι τραγικὸ νὰ καθορίζῃς ἕναν ὁλόκληρο σκοπὸ στὸ βίο σου, νὰ τὸν κάνῃς ὄνειρό σου, ἀπὸ πολὺ μικρὸ παιδὶ ἀκόμα, νὰ φτάνῃς σ' αὐτὸν τὸ σκοπό, νὰ τὸν ὁλοκληρώνῃς καὶ ἐκεῖ, ἀπότομα, νὰ μεταβάλλεται σὲ μιὰ ἁπλῆ παρένθεσι, νὰ λησμονιέται καὶ νὰ χάνεται.

Θὰ σᾶς ποῦμε πιὸ κάτω ποιὰν ἀφορᾶ ἡ περίπτωσι αὐτή. Γιὰ τώρα ἀξία ἔχει ἡ γενικότητά της. Ἀπὸ πολὺ μικρὴ εἶχε μιὰ μεγάλη κλίσι γιὰ τὸ θέατρο. Ἐνοιωσε ἀγάπη καὶ λατρεία γιὰ τὴν ὡραία αὐτὴ τέχνη. Σπουδάζει ἠθοποιὸς καὶ παίρνει δίπλωμα μὲ πρῶτο βραβεῖο ἀπὸ τὴ Δραματικὴ Σχολὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν μαζὶ μὲ τὴν Ἑλένη Παπαδάκη, τὴν Ἀντιγόνη Μεταξᾶ κλπ. Παίρνει μέρος στὶς Δελφικὲς γιορτές, κοντὰ στὸν Ἄγγελο καὶ τὴν Εὔα Σικελιανοῦ, ποὺ τὴν ἔχουν πάντα μαζί τους, σὰν ἕνα χαϊδεμένο τους παιδί. Στὴ βαθειὰ θρησκευτικὴ ἀτμοσφαίρα ποὺ ἔχει σχηματισθῆ τὸ 1927, μέσα στοὺς ὑποβλητικοὺς βράχους τῶν Δελφῶν, ἑρμηνεύει τὸ ρόλο τῆς Ἠοῦς στὴν Αἰσχύλειο τραγῳδία «Προμηθέας Δεσμώτης». Νοιώθει τὴ μέθη ἑνὸς θριάμβου δίχως προηγούμενο γιὰ πρωτόβγαλτη νέα Ἑλληνίδα ἠθοποιό, μπρὸς σὲ χιλιάδες θεατές, ποὺ ἀνάμεσά τους βρίσκονται διαλεχτὲς πνευματικὲς μορφὲς ὅλου τοῦ κόσμου. Ὁ Λένορμαν, ὁ Γκαμπριὲλ Μπουασύ, ὁ Ρενὲ Πυώ, ὁ Μάρκο Μενιὲ καὶ ἄλλοι τῆς σφίγγουν μὲ θέρμη καὶ ἐνθουσιασμὸ τὸ χέρι καὶ γράφουν τὰ καλύτερα λόγια στὶς διάφορες γλῶσσες τῆς πατρίδος τους, ὅπως ὁ μεγάλος Οὐναμοῦνο, ποὺ τονίζει: «Ὅταν ἡ τεχνική της φθάση τὴν πνοή της θὰ ἔχετε μιὰ μεγάλη τραγῳδό».

Ὅσα σᾶς ἀναφέραμε πιὸ πάνω ἀποτελοῦν τὴν πρώτη πρᾶξι τοῦ δράματος. Τὸ θρίαμβο. Τὴν ἀποθέωσι. Τὸ ὄνειρο. Τὸ νεανικὸ ἐνθουσιασμό, μὲ τὴν ἐκτυφλωτικὴ φλόγα.

Ἀκολουθεῖ ἡ δεύτερη πρᾶξι. Ἡ κρίσιμη στιγμή. Ἡ δοκιμασία. Κοντὰ στὴ μοναχοκόρη, ποὺ ζῇ ἀκόμη τὸ ὄνειρο, ὑπάρχει καὶ μιὰ μητέρα, χήρα ἑνὸς συνταγματάρχη, ποὺ σκοτώθηκε στὸ Μέτσοβο τὸ 1912. Ἡ σκηνὴ πλέον ἔχει μεταφερθῆ στὴν Ἀθήνα, στὸ ἀστικὸ σπίτι, μὲ ὅλες τὶς γνωστὲς προλήψεις. «Παιδί μου, λέει ἡ μητέρα, μὲ σιγανή, ἱκετευτική, ὅλο σπαραγμὸ φωνή: Δὲ θέλω νὰ συνεχίσῃς στὸ θέατρο. Καταλαβαίνεις... Μοῦ ἔρχεται βαρὺ νὰ σὲ ἀναζητάω στὰ παρασκήνια. Δὲ θέλω!».

Αὐτὰ ἔλεγε ἡ μητέρα. Μὰ καὶ ἡ κόρη, φτασμένη στὸ ὕψος μιᾶς δημιουργίας, ἐπισκοπεῖ γύρω τὸν ὁρίζοντα. Δὲν κυριαρχεῖ μέσα της ἡ πρόληψι ἡ μητρική. Δὲν βρίσκει κἂν ἀπήχησι. Ἀλλὰ ἔχει ἄλλα ὄνειρα γιὰ τὸ θέατρο. Οἱ συμβιβασμοί, καλλιτεχνικοὶ καὶ προσωπικοί, εἶναι ξένοι πρὸς τὸ χαρακτῆρα της. Θεωρεῖ σὰν δύο ἐντελῶς ξεχωριστὰ πράγματα τὴν τέχνη καὶ τὸ ἐμπόριο. Τὴν περίοδο ἐκείνη θὰ ἤθελε ἕνα πολὺ μικρὸ θέατρο, ποὺ νὰ μπορῇ νὰ φτάσῃ κοντὰ στὸ λαό, στὸ τελευταῖο χωριό, σκαρφαλωμένο στὰ πιὸ ψηλὰ κατσάβραχα, γιὰ νὰ μεταδώσῃ τὴ φλόγα τῆς τέχνης. Πρᾶγμα φυσικὰ ἀκατόρθωτο καὶ τότε καὶ τώρα.

Δὲν ξέρω ἂν οἱ ἀντιλήψεις τῆς ἰδίας, τῆς δεσποινίδος τότε, Κατερίνας Μαρούλη καὶ τώρα κ. Κατερίνας Κακούρη, ἢ οἱ προλήψεις τῆς μητέρας ἄλλαξαν τὴν πορεία τῆς ζωῆς της.

Πάντως, τὸ 1929, ἡ γυναίκα ποὺ σκιαγραφοῦμε, παντρεύτηκε ἕναν ἐξαίρετο σύντροφο καὶ ἄνθρωπο, τὸ διακεκριμένο ὠτορινο-λαρυγγολόγο κ. Κακούρη. Πρὸ τοῦ γάμου ἀκόμη ἔχουμε περάσει στὴν τρίτη πρᾶξι. Ἡ γυναίκα αὐτή, ποὺ τόσο ἀγάπησε τὸ θέατρο, ἔγινε μιὰ ἀφωσιωμένη ἱέρειά του, ζῇ ἔξω ἀπὸ τὸ τέμενός του, ἀλλὰ πολὺ κοντά του.

Ἡ κ. Κατερίνα Κακούρη πέρασε ἀπὸ χρόνια τώρα σὲ μιὰ ἀνώτερη σφαῖρα πνευματική, στὴ μελέτη καὶ στὴν ἔρευνα τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρου. Μὲ βάσι τὴν καλλιτεχνικὴ θεατρικὴ μόρφωσι, προχωρεῖ πρὸς τὴν ἐπιστημονική. Στὸ διάστημα μεταξὺ τῶν δύο Παγκοσμίων πολέμων τὰ γερμανικὰ καὶ αὐστριακὰ πανεπιστήμια, σὲ ὡρισμένες φιλοσοφικὲς σχολές τους, ἐδημιούργησαν ἕναν εἰδικὸ κλάδο ἐπιστήμης θεάτρου, ποὺ ἐρευνᾶ θεωρητικὰ τὸ θέατρο, ἀπὸ τὶς σκοτεινὲς ἀπαρχές του ὥς τὶς διάφορες ἱστορικὲς ἐποχές του. Τὸν κλάδο αὐτὸν παρηκολούθησε σὲ ἐλεύθερα μαθήματα. Ἀπόφοιτος τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν, μὲ ἐφόδια τρεῖς ξένες γλῶσσες, ἀγγλικά, γαλλικὰ καὶ γερμανικά, ξέροντας ἀρχαῖα ἑλληνικὰ καὶ λατινικά, ἔχει ὅλα τὰ ἐφόδια γιὰ ν' ἀσχοληθῆ σοβαρὰ μὲ τὴν ἐπιστήμη τοῦ θεάτρου.

Ἔχει μιὰ ἁπλῆ, ἀλλὰ μεγάλη ἀρχή: Νὰ μὴ γινόμαστε φτωχοκουβαλητὲς στὰ εὐρωπαϊκὰ χωράφια, ἀλλὰ νὰ δίνουμε τὰ τοῦ τόπου μας, ποὺ μποροῦμε ἐμεῖς νὰ μελετήσουμε καὶ νὰ ἐργασθοῦμε γιὰ τὸν τόπο μας.

Γι' αὐτὸ δόθηκε στὴ μελέτη τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρου καὶ ἀπαρχὴ ἔκανε μὲ τὸ Λαϊκὸ Θέατρο, ἀναζητώντας στὸ μεσογειακὸ αὐτὸ λαὸ τὴν αὐθόρμητη μιμικὴ ἔκφρασι, ποὺ εἶναι ἡ πηγὴ τοῦ θεάτρου. Ἐρεύνησε στὸν καλλιτέχνη λαό μας τὴ θερμὴ δημιουργὸ φαντασία ποὺ τὸν κάνει νὰ εἶναι μεγάλος καλλιτέχνης καὶ στὶς ὁμαδικὲς αὐτοσχεδιασμένες ἐκδηλώσεις του. Πιστεύει ὅτι ἡ μελέτη τοῦ νεοελληνικοῦ θεάτρου σμίγει μὲ τὴ λαογραφία καὶ γι' αὐτὸ ζήτησε τὴ συνδρομὴ καὶ ἄλλων ἐπιστημῶν, ὅπως ἡ ἐθνογραφία, ἡ ἱστορία κλπ.

Καρπὸς αὐτῆς τῆς μελέτης καὶ σπουδῆς εἶναι τὸ περίφημο βιβλίο της «Προαισθητικὲς Μορφὲς τοῦ Θεάτρου», ποὺ ἐκδώσανε οἱ «Φίλοι τοῦ Βιβλίου» τὸ 1946 καὶ τώρα μεταφράζεται στὴν Ἀμερική. Ἐν συνεχείᾳ, ἑτοιμάζεται νὰ ἐκδώσῃ καὶ ἕνα ἄλλο, τὸ ἴδιο σημαντικό, βιβλίο, μὲ τὸν τίτλο «Τὸ Νεοελληνικὸ Λαϊκὸ Θέατρο».

Ἀπὸ χρόνια τώρα τιμᾶ τὶς στῆλες καθημερινῶν ἐφημερίδων, μὲ ἄρθρα καὶ κριτικὲς γιὰ τὸ θέατρο, ποὺ ἔχουν πλοῦτο ἀπὸ γνώσεις καὶ παρατηρήσεις, χαρίσματα σπάνια γιὰ μιὰ γυναίκα.

Πιστεύει στὴ μεγάλη ἀποστολὴ τοῦ θεάτρου καὶ κάνει ὅ,τι μπορεῖ γιὰ νὰ σταθῆ στὸ ὕψος του.

Χ. Γ—ος

Η ΑΚΜΗ

Ὤ, τί ἄσχημα ποὺ εἶναι αὐτὰ τὰ σπυριὰ στὸ πρόσωπο! Τί ἀπαίσια! Χαλᾶνε ὅλη τὴν ὀμορφιά. Καὶ εἴσαστε ὄμορφη. Ἔχετε κανονικὰ χαρακτηριστικά, ὡραῖα μάτια, μαλλιὰ κυματιστά. Μὰ ἐκεῖνα τὰ σπυριὰ τὰ χαλᾶνε ὅλα. Πρέπει λοιπὸν τὸ γρηγορώτερο νὰ ἐξαφανισθοῦν ἀπὸ τὸ πρόσωπό σας, γιὰ νὰ μὴν ἀπομακρύνωνται ἀπὸ σᾶς οἱ ἄντρες ἀπογοητευμένοι.

Τὰ σπυριὰ ὀφείλονται εἴτε σὲ λυμφατικὴ κατάστασι, εἴτε σὲ πεπτικὲς ἢ ἐντερικὲς διαταραχές, εἴτε σὲ πάθησι τῶν γεννητικοουρητικῶν ὀργάνων ἢ τῶν ἐνδοκρινῶν ἀδένων.

Μία ἢ περισσότερες ἀπ' αὐτὲς τὶς αἰτίες μποροῦν νὰ προκαλέσουν τραυματισμὸ τῶν στεατογόνων ἀδένων, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ δημιουργηθοῦν διαταραχὲς στὴν ἔκκρισι. Μόνον ἅμα θεραπεύσετε τὴν ἐσωτερικὴ πάθησι, θὰ κατορθώσετε νὰ ἀπαλλαγῆτε ἀπὸ τὴν ἐξωτερικὴ αὐτὴ ἐκδήλωσι.

Φροντίστε πρῶτα-πρῶτα γιὰ τὴν καλὴν λειτουργία τοῦ ἐντερικοῦ σας συστήματος, παίρνοντας κάθε πρωΐ, ὅταν ξυπνᾶτε, ἕνα φλυτζάνι ἀπὸ βρασμένα φύλλα σιναμικὴ ἢ φρέσκια μαγιὰ τῆς μπύρας. Ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ παίρνετε 40 γραμμάρια ρετσινόλαδο μέσα σὲ μισὸ φλυτζάνι γάλα.

Διευκολύνετε τὴν κυκλοφορία σας κάνοντας κάθε πρωΐ, μόλις σηκωνόσαστε ἀπὸ τὸ κρεβάτι, ἕνα τέταρτο γυμναστική.

Σταματῆστε νὰ τρῶτε ἀλαντικά, καρυκεύματα, κονσέρβες, ἀμυλώδη. Ἀποφεύγετε τὰ οἰνοπνευματώδη ποτά, τὸν καφέ, τὸ τσάϊ. Τὰ γεύματά σας πρέπει ν' ἀποτελοῦνται ἀπὸ κρέας στὴ σχάρα, πράσινα χόρτα, ὠμὰ φροῦτα, κομπόστες μὲ λίγη ζάχαρη. Μὴν τρῶτε ποτὲ γρήγορα καὶ νὰ μασᾶτε πολλὴ ὥρα τὶς τροφές σας.

Μόνον ὁ γιατρὸς μπορεῖ νὰ διαγνώσῃ τὶς διαταραχὲς ποὺ ὀφείλονται στὶς παθήσεις τῶν γαγγλίων.

Τώρα ἡ φροντίδα γιὰ τὸ ἐξωτερικὸ μέρος: Νὰ πλένετε τακτικὰ τὶς ἄρρωστες ἐπιφάνειες μὲ νερὸ (½ λίτρα) στὸ ὁποῖο θὰ ἔχετε προσθέσει 2 γραμμάρια θειϊκοῦ ψευδαργύρου ἢ μὲ νερό, στὸ ὁποῖο θὰ ἔχετε ρίξει καμφοροῦχο οἰνόπνευμα. Σὲ ὡρισμένες περιπτώσεις μποροῦμε νὰ χρησιμοποιήσουμε ἀποτελεσματικὰ σαποῦνι μὲ θειάφι. Γιὰ τὴ νύχτα, νὰ βάζετε πάνω στὰ σπυριὰ καμφοροῦχο ἀλοιφή.

Γιὰ τὴ νύχτα, μετὰ τὸ πλύσιμο ποὺ εἴπαμε, νὰ χρησιμοποιῆτε μιὰ καμφοροῦχο λοσιὸν καὶ κατόπιν νὰ βάζετε πάνω στὸ πρόσωπό σας καμφοροῦχο κρέμα. Ἂν βάζετε πούδρα στὸ πρόσωπό σας, νὰ παίρνετε πολὺ καλῆς ποιότητος. Ἀποφεύγετε κατὰ τὴ διάρκεια αὐτῆς τῆς θεραπείας κάθε ἄλλο φτιασίδι.

Η ΚΑΚΟΓΛΩΣΣΙΑ ΣΚΟΤΩΝΕΙ!

ΟΤΑΝ ΑΚΟΥΤΕ ΚΑΤΙ, ΠΡΟΣΠΑΘΗΣΤΕ ΝΑ ΤΟ ΕΞΑΚΡΙΒΩΝΕΤΕ ΠΡΙΝ ΤΟ ΠΗΤΕ ΣΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ

Οἱ γλῶσσες δούλευαν μὲ καταπληκτικὴ ταχύτητα. Μιὰ κοπέλλα, ποὺ ἀνῆκε σὲ μιὰ ἀπὸ τὶς καλύτερες οἰκογένειες τῆς πόλεως, ἐθεάθη νὰ κατεβαίνῃ ἀπὸ ἕνα αὐτοκίνητο, ποὺ ὡδηγοῦσε ἕνας ἄντρας, καὶ ν' ἀνεβαίνῃ παραπατώντας καὶ μὲ τσαλακωμένο τὸ βραδυνό της φόρεμα τὴ σκάλα τοῦ πατρικοῦ σπιτιοῦ.

— Καὶ δὲν εἶναι οὔτε εἴκοσι χρονῶν ἡ Γκλόρια!

Ἡ ἱστορία ἔκανε τὸ γύρο τῆς πόλεως καὶ σὲ κάθε σταθμὸ πλουτιζόταν μὲ καινούργιες λεπτομέρειες. Ἔφθασαν μάλιστα νὰ μιλήσουν γιὰ ὄργια ποὺ εἶχαν γίνει σ' ἕνα φοιτητικὸ δωμάτιο.

— Καὶ εἶναι γνωστὸ ποῦ καταλήγουν αὐτὲς οἱ κοπέλλες.

Κι' ἀπὸ κείνη τὴν ἡμέρα ὅλος ὁ κόσμος ἔδειξε περιφρόνησι στὴν Γκλόρια. Μερικὲς ἑβδομάδες ἀργότερα, ἡ κοπέλλα, ἀπελπισμένη, ἔγραψε αὐτὰ τὰ λίγα λόγια στὸ ἡμερολόγιό της: «Δὲν εἶμαι αὐτὸ ποὺ λένε. Εἶναι προτιμότερο νὰ πεθάνω!». Καὶ πῆρε μιὰ μεγάλη δόσι ὑπνωτικοῦ.

Τότε ἡ ἀστυνομία ἔκανε μιὰ ἔρευνα καὶ ἀποκατέστησε τὰ πράγματα ὅπως εἶχαν. Ἡ Γκλόρια εἶχε πάει, μὲ μερικὲς φίλες της, σ' ἕνα χορὸ ποὺ εἶχε ὀργανώσει ἕνα γειτονικὸ κολλέγιο. Ἔχασαν ὅμως τὸ τελευταῖο λεωφορεῖο καὶ πέρασαν τὴ νύχτα τους στὸ ὑπνωτήριο τοῦ σχολείου. Οἱ γονεῖς τους εἶχαν εἰδοποιηθῆ. Τὴν ἑπομένη τὸ πρωΐ, πολὺ νωρίς, ὁ πατέρας μιᾶς ἀπὸ τὶς κοπέλλες, πῆγε καὶ τὶς πῆρε γιὰ νὰ ὁδηγήσῃ τὴν κάθε μιὰ στὸ σπίτι της. Ἡ Γκλόρια παραπατοῦσε ἀπὸ κούρασι κι' ὄχι ἐπειδὴ ἦταν μεθυσμένη. Ὅσο γιὰ τὴν ἱστορία τοῦ νέου καὶ τοῦ τσαλακωμένου φορέματος, αὐτὴν τὴν εἶχε ἐφεύρει μιὰ γειτόνισσα, ποὺ εἶχε παραστῆ τυχαία στὴν ἄφιξι τῆς Γκλόριας. Καὶ ἡ... καλὴ κυρία ἐχρησιμοποίησε τὴ μικρὴ αὐτὴ σκηνὴ γιὰ νὰ τροφοδοτήσῃ τὶς καθημερινὲς τηλεφωνικὲς συνδιαλέξεις της μὲ τὶς φίλες της. Ὅταν τέλειωσε ἡ ἔρευνα, ὁ κόσμος ἔμεινε κατάπληκτος. Μὰ ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Γκλόρια εἶχε πεθάνει.

Ἡ κακογλωσσιὰ μπορεῖ νὰ δημιουργήσῃ ἀνυπολόγιστες καταστροφές. Λίγο πολὺ ὅλοι μας ἔχουμε πέσει θύματα τῆς κακογλωσσιᾶς. Κι' ὅμως ἐξακολουθοῦμε νὰ μιλᾶμε γιὰ τὸν πλησίον μας μὲ τρομερὴ ἐλαφρότητα.

Ὁ δόκτωρ Γκόρντον Ἄλπορ, καθηγητὴς τῆς Φιλοσοφίας στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Χάρβαρτ, χρησιμοποιεῖ μιὰ ἔξυπνη μέθοδο γιὰ νὰ δείξῃ πῶς μεταδίδεται μιὰ ψευδὴς εἴδησις. Διαλέγει σὰν «διαδοσίες» μερικοὺς μαθητὰς μιᾶς ἄλλης τάξεως, ποὺ δὲν ξέρουν τίποτα, καὶ δείχνει στὸν ἕνα ἀπὸ αὐτοὺς πάνω στὸ πανὶ μιὰ ὁποιαδήποτε σκηνή: ἕνα αὐτοκινητιστικὸ δυστύχημα, ἕναν καυγὰ μέσ' στὴ μέση τοῦ δρόμου κλπ. Κατόπιν ἀνάβει τὸ φῶς καὶ φέρνει μέσα στὴν αἴθουσα ἕνα δεύτερο διαδοσία ποὺ περίμενε ἀπ' ἔξω. Μπροστὰ σ' ὅλον τὸν κόσμο, ὁ πρῶτος διαδοσίας διηγεῖται στὸ δεύτερο τὴ σκηνὴ ποὺ εἶδε πάνω στὸ πανί. Ὁ δεύτερος τὴ διηγεῖται σ' ἕναν τρίτο, ὁ τρίτος σ' ἕναν τέταρτο κ.ο.κ., ὥσπου ἡ ἱστορία νὰ φθάσῃ στὸ δέκατο διαδοσία. Ὁ τελευταῖος παρουσιάζεται μπροστὰ στὴν τάξι, στὴν ὁποία διηγεῖται τὴν τελευταία ἔκδοσι τῆς ἱστορίας, ἐνῶ ἀπὸ πίσω του γίνεται ταυτοχρόνως ἡ προβολὴ τῆς σκηνῆς. Ἡ παραμορφωμένη ἱστορία προκαλεῖ τὴν εὐθυμία ὅλων ἐκείνων ποὺ παρέστησαν μάρτυρες τῶν ἀλλαγῶν ποὺ κάθε ἀφηγητὴς ἔκανε στὴν ἱστορία. Τὶς περισσότερες φορές, ἡ τελευταία ἔκδοσις ἔχει πολὺ λίγη σχέσι μὲ τὴν πρωτότυπη σκηνή.

Ὁ καθηγητὴς Ἄλπορ, ἔπειτα ἀπὸ πολυετεῖς μελέτες καὶ παρατηρήσεις, κατέληξε στὸ συμπέρασμα ὅτι ὑπάρχουν διάφοροι τύποι κακογλώσσων. Ἀνεκάλυψε ὅτι οἱ ἄνθρωποι ποὺ συκοφαντοῦν τὸν πλησίον τους, ὠθοῦνται σ' αὐτὸ ἀπὸ μῖσος, ἀπὸ φόβο, ἀπὸ φθόνο, ἀπὸ ἐπιθυμία νὰ δείξουν ὅτι αὐτοὶ τὰ ξέρουν ὅλα, ἢ ἀπὸ ἕνα σύμπλεγμα ποὺ τοὺς ἐμπνέει ἕνα ἀρρωστιάρικο ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν ἰδιαίτερη ζωὴ τοῦ πλησίον τους. Ἡ Γκλόρια συκοφαντήθηκε γιατὶ ἦταν ὄμορφη, γιατὶ ἦταν πλούσια, γιατὶ ἀνῆκε σὲ ἀνώτερη κοινωνικὴ τάξι.

Οἱ ψυχολόγοι διακρίνουν ἐπίσης δύο φάσεις στὴν διαστρέβλωσι μιᾶς ἱστορίας. Ἰδοὺ τί συμβαίνει κατὰ τὴν πρώτη φάσι: Ὁ διαδοσίας ἀφαιρεῖ — ἀπὸ κακία, ἀπὸ ἄγνοια ἢ ἀπὸ ἁπλῆ κουτσομπολικὴ διάθεσι—ὅλα τὰ στοιχεῖα ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ ἐλαφρύνουν τὰ γεγονότα. Ἔτσι, στὴν περίπτωσι τῆς Γκλόριας, παρασιωπήθηκε ὅτι στὸ αὐτοκίνητο ἦταν κι' ἄλλες κοπέλλες καθὼς καὶ ἡ ἡλικία τοῦ ὁδηγοῦ τοῦ αὐτοκινήτου.

Οἱ κακὲς γλῶσσες ἁρπάζουν τότε τὴν παραμορφωμένη ἱστορία καὶ τὴν... ἐξωραΐζουν ἀκόμα περισσότερο, τονίζοντας τὶς λεπτομέρειες ποὺ μποροῦν νὰ θεμελιώσουν ἕνα κατηγορητήριο ἐναντίον τοῦ συκοφαντουμένου προσώπου. Καὶ οἱ λεπτομέρειες αὐτὲς γίνονται πιὰ θέμα συζητήσεως στὸ κομμωτήριο, στὴν ἀγορά, στὰ σαλόνια. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο, ἡ ἀθῶα διασκέδασι τῆς Γκλόριας μετεβλήθη σὲ «νύχτα ὀργίων σ' ἕνα φοιτητικὸ δωμάτιο».

Κι' ὅλα αὐτὰ γίνονται μὲ καταπληκτικὴ ταχύτητα. Ὁ δόκτωρ Χάντλεϋ Κάντριλ, τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Πρίνσετον, ἔκανε μιὰ σειρὰ πειράματα γιὰ νὰ καθορίσῃ τὴν ταχύτητα μὲ τὴν ὁποία μπορεῖ νὰ διαδοθῆ μιὰ ψευδὴς εἴδησις. Διηγήθηκε σὲ ἕξη φοιτητές, ὑπὸ μορφὴν μυστικοῦ, ὅτι ὁ δοὺξ καὶ ἡ δούκισσα τοῦ Οὐΐνδσωρ θὰ ἐτιμοῦσαν μὲ τὴν παρουσία τους τὸν προσεχῆ πανεπιστημιακὸ χορό. Ἔπειτα ἀπὸ μιὰ ἑβδομάδα, ἡ ἱστορία αὐτὴ ἔφθασε στ' αὐτιὰ δύο χιλιάδων φοιτητῶν. Πολιτικὲς καὶ κυβερνητικὲς προσωπικότητες πῆγαν στὸ Πανεπιστήμιο καὶ ἐζήτησαν νὰ πληροφορηθοῦν γιατί οἱ πανεπιστημιακὲς ἀρχὲς δὲν τὶς εἶχαν εἰδοποιήσει γι' αὐτὴν τὴν ἐπίσκεψι, οἱ δὲ δημοσιογράφοι ἐτρέλλαναν τὰ τηλέφωνα.

Νὰ καὶ μιὰ ἄλλη ἱστορία, ποὺ δείχνει πῶς παραμορφώνονται τὰ γεγονότα ἀπὸ τοὺς κακόγλωσσους ἀνθρώπους: Διεδόθη μιὰ μέρα ὅτι ἡ γυναίκα τοῦ διαμαρτυρομένου πάστορα ἐθεάθη τὴ νύχτα νὰ χορεύῃ στὸν κῆπο τοῦ πρεσβυτερίου κάτω ἀπὸ τὸ φῶς τῆς σελήνης, φορώντας μονάχα ἕνα διαφανῆ ἀρχαϊκὸ χιτώνα! Τὴν εἶχε δῆ ἕνας ἀνώτερος διοικητικὸς ὑπάλληλος.

Πολλὲς γυναῖκες ἐνόμισαν ὅτι ἔπρεπε νὰ εἰδοποιήσουν τὸν πάστορα, στέλνοντάς του ἕνα γράμμα. Καταλαβαίνετε τὸ κακὸ ποὺ θὰ συνέβαινε ἂν οἱ γυναῖκες αὐτὲς πραγματοποιοῦσαν τὸ σχέδιό τους. Εὐτυχῶς ὅμως τὸ ἐπληροφορήθη ὁ γιατρὸς ποὺ ἐθεράπευε τὴ σύζυγο τοῦ πάστορα ἀπὸ μιὰ περιπνευμονία ποὺ εἶχε ἁρπάξει ἐκεῖνο ἀκριβῶς τὸ βράδυ τοῦ «χοροῦ ὑπὸ τὸ σεληνόφως» καὶ ἀποκατέστησε τὴν ἀλήθεια.

Καὶ νὰ τί εἶχε συμβῆ: Τὴν ὥρα ποὺ ἑτοιμαζόταν νὰ πέσῃ νὰ κοιμηθῆ, ἡ γυναίκα τοῦ πάστορα ἀντελήφθη ὅτι ὁ σκύλος της δὲν ἦταν στὸ σπίτι καὶ τότε ἔρριξε πάνω της μιὰ ἄσπρη ρόμπ ντὲ σάμπρ καὶ βγῆκε στὸν κῆπο γιὰ νὰ τὸν ἀναζητήσῃ. Ἔτρεξε δῶθε-κεῖθε γιὰ νὰ πιάσῃ τὸ ζῶο. Κι' ἔτσι, ἐδημιουργήθη ἡ ἐντύπωσις τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ λευκοῦ χιτῶνος.

Ἡ κακογλωσσιὰ εἶναι κακὸ πρᾶγμα. Ὅταν ἀκοῦτε κάτι, προσπαθῆτε νὰ τὸ ἐξακριβώνετε πρὶν τὸ πῆτε παρακάτω. Δὲν ξέρετε τί ἀφάνταστο κακὸ μπορεῖ νὰ προκαλέσῃ ἡ μετάδοσις μιᾶς ψεύτικης εἰδήσεως.

ΦΡΕΝΤΕΡΙΚ ΣΟΝΤΕΡΝ

ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ἡ πρώτη Ἰνδονησιακὴ ἐπίδειξις μόδας ἔγινε πρὸ ὀλίγου στὴν Τζακάρτα.

Τὰ γιαβανέζικα μανεκὲν — κοπέλλες δεκαπέντε ὥς δεκαοχτὼ χρονῶν — ποὺ στὸ χτύπημα ἑνὸς γκὸγκ ἐμφανίστηκαν πάνω σ' ἕνα γεφυράκι, ἔδειχναν ἕνα πρόσωπο ἐντελῶς ἀπαθές, ποὺ ἐρχόταν σ' ἀντίθεσι μὲ τὰ ἄφθονα χαμόγελα τῶν Εὐρωπαίων καὶ Ἀμερικανίδων συναδέλφων τους.

Τὸ γυναικεῖο κοινὸ — Εὐρωπαῖες καὶ Ἀμερικανίδες οἱ περισσότερες — ποὺ παρακολούθησε τὴν ἐπίδειξι, ἔδειξε μεγάλο ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ μοντέλα, ὅπως τὸ «φόρεμα τοῦ ριζοφάγου πουλιοῦ» μὲ πολύχρωμη μακρυὰ φούστα, πράσινη ζακετούλα καὶ κοκέτικη πράσινη ὀμπρελίτσα.

Οἱ Ἰνδονήσιες ἔμειναν ἐνθουσιασμένες ἀπὸ τὰ μοντέλα, ποὺ ἔγιναν κατ' ἀπομίμησιν εὐρωπαϊκῶν σχεδίων.

⁂

Πολλὲς ἐπίσημες ἰαπωνικὲς οἰκογένειες γνωστὲς ἀπὸ δῶ καὶ αἰῶνες, γιὰ τὴν εὐφυΐα τους καὶ τὴ μόρφωσί τους, κάνουν τὸ πᾶν γιὰ νὰ κρατήσουν, ὅσο μποροῦν πιὸ πολύ, αὐτὴ τους τὴ φήμη. Στὶς οἰκογένειες αὐτὲς τὰ ἀρσενικὰ παιδιά, ὅταν δὲν εἶναι ἀρκετὰ ἔξυπνα, χάνουν τὰ δικαιώματά τους καὶ παραμένουν μέσα στὸ ἴδιο τους τὸ σπίτι σὰν ἕνα εἶδος ὑπηρετῶν. Οἱ γονεῖς τους υἱοθετοῦν ἕναν ἔξυπνο νέο, ποὺ ἀργότερα παίρνει τὴ θέσι τοῦ γυιοῦ τῆς οἰκογενείας.

⁂

Τὸ μεγαλύτερο κατάστημα ἑτοίμων ἐνδυμάτων στὴν Κοπεγχάγη, ἐργάζεται μαζὶ μ' ἕνα σύλλογο πελατισσῶν στὶς τροποποιήσεις τῶν ἑτοίμων φορεμάτων. Διεπιστώθη λοιπὸν πὼς τὰ κορίτσια θέλουν τὰ φορέματα ποὺ ἀγοράζουν νὰ ἔχουν ἀρκετὸ γύρισμα καὶ πλάτος, ὥστε νὰ μποροῦν νὰ τὰ φοροῦν — μακραίνοντας καὶ πλαταίνοντάς τα — τοὐλάχιστον δυὸ χρόνια. Τὰ φορέματα τοῦ μωροῦ ζητοῦνται μὲ ρεγκλὰν κόψιμο, ὅταν ἔχουν μακρυὰ μανίκια καὶ μὲ ραφὲς πλακωτές, καὶ ὄχι στρογγυλὲς καὶ σκληρές.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΥ

ΤΑ ΔΥΣΚΟΛΑ ΠΑΙΔΙΑ

Ὅλοι ὅσοι μὲ κάποιον τρόπο ἀσχολήθηκαν μὲ παιδιά, βρέθηκαν ἀσφαλῶς πολλὲς φορὲς ἐμπρὸς σὲ ἐμπόδια, ποὺ οὔτε ἡ στοργή τους, οὔτε ἡ πεῖρα τους, οὔτε αὐτὴ ἡ ἡ ἄλλη μέθοδός τους, κατώρθωσαν νὰ ὑπερπηδήσουν.

Αὐτὴ ἡ ἀποτυχία ἴσως νὰ ἐτάραξε τὴν πεποίθησι ποὺ εἶχαν γιὰ τὶς ἱκανότητές τους καὶ ἴσως ὁ τραυματισμὸς αὐτὸς νὰ ἦταν πολὺ βαθύς, γιατὶ ὁ ἄνθρωπος βάζει πολλὴ φιλοτιμία γιὰ νὰ πετύχῃ κάτι, στὸ ὁποῖον πιστεύει. Ὕστερα ἀπὸ κάθε τέτοια ἀποτυχία, ἐκεῖνος ποὺ ἀσχολεῖται μὲ τὴν ἀγωγὴ τοῦ παιδιοῦ, ἀποθαρρύνεται.

Αἰσθάνεται μιὰ ψυχικὴ κυρίως κατάπτωσι, ποὺ τοῦ ἀφαιρεῖ, ἔστω καὶ πρόσκαιρα, κάθε δημιουργικὴ προσπάθεια.

Ὅμως ἡ ἀγωγὴ εἶναι ἀπὸ τὶς πιὸ δύσκολες προσπάθειες μέσα στὴ ζωή. Σήμερα μάλιστα, ποὺ οἱ δυσκολίες γύρω ἀπὸ τὰ νιάτα ἔχουν πολλαπλασιασθῆ καὶ ποσοτικὰ καὶ ποιοτικά, τὸ ἔργον καθενὸς ποὺ ἀσχολεῖται μ' αὐτά, εἴτε γονεὺς εἶναι εἴτε δάσκαλος, εἶναι ἀκόμα πιὸ κοπιαστικό.

Ἡ διαπίστωσις ὅμως αὐτή, δὲν πρέπει καθόλου νὰ μᾶς ἀποθαρρύνῃ, γιατὶ ἂν κάνωμε μὲ ζῆλο καὶ αὐταπάρνησι τὸ καθῆκον μας, ἡ ἐπίδρασί μας ἐπάνω στὰ παιδιά, δὲν μπορεῖ παρὰ νὰ ἔχῃ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα. Δὲν πρέπει καὶ δὲν μποροῦμε νὰ ζητᾶμε ἀπ' ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καὶ συνεπῶς κι' ἀπ' ὅλα τὰ παιδιά, τὴν ἴδια ἱκανότητα προσαρμογῆς, οὔτε καὶ τὴν ἴδια δυνατότητα ὀρθῆς ἀντιδράσεως.

Τὸ παιδὶ ὅπως στὸν φυσικό του ὀργανισμὸ ἔχει τούτη ἢ ἐκείνη) τὴν ἀτέλεια ἢ ἀδυναμία, ἔτσι καὶ στὴν πνευματικὴ καὶ ψυχική του συγκρότησι παρουσιάζει καὶ ἐκεῖ κενὰ ἢ ἀνωμαλίες. Τὸ νὰ ζητᾶμε ἀπὸ ὅλα τὰ παιδιὰ τὴν ἴδια ψυχικὴ ἢ πνευματικὴ ἔντασι, εἶναι ὅπως εἴπαμε καὶ παραπάνω, σφάλμα ποὺ ὁδηγεῖ ἐμᾶς μὲν στὴν ἀπογοήτευσι καὶ ἐκεῖνα στὴν ψυχική τους ἀπομάκρυνσι ἀπὸ κοντά μας.

Τὸ κατὰ κάποιον τρόπο δύσκολο παιδί, δὲν εἶναι οὔτε ἀδιόρθωτο, οὔτε ἀνώμαλο. Εἶναι ἀκριβῶς ἐκεῖνο, ποὺ λέει ἡ λέξις: δύσκολο, δηλαδὴ ἕνα παιδί, ποὺ θέλει περισσότερη στοργή, περισσότερη προσοχή, περισσότερη κατανόησι στοὺς τρόπους ἀντιδράσεώς του. Αὐτές του τὶς ἀντιδράσεις, πρέπει νὰ μελετήσωμε καλὰ καὶ μὲ τὴν βεβαιότητα πὼς κάθε ἀνθρώπινη καρδιὰ ἔχει τὸ κλειδί της μὲ σύνεσι, προσοχὴ καὶ ἀγάπη, πρέπει νὰ ἐπιδιώξωμε τὴν ἀγωγήν του δηλαδὴ τὸν ἐθισμό του στὶς ὀρθὲς ἀπαιτήσεις τῆς κοινωνίας, μέσα στοὺς κόλπους τῆς ὁποίας θὰ ζήσῃ καὶ θὰ ἀναπτυχθῆ.

Ἐκεῖνο, ποὺ κατὰ κύριον λόγον πρέπει νὰ ἀποφύγωμε στὴν ἀγωγὴ ἑνὸς δυσκόλου χαρακτῆρα, εἶναι τὸ νὰ προκαλοῦμε μὲ ἄστοχες ἀπαιτήσεις, περιττὲς ἀντιδράσεις, ποὺ θὰ μᾶς ἀναγκάσουν σὲ ὑποχωρήσεις.

Αὐτὸ θὰ δυναμώσῃ τὴν ἄκριτη μαχητικότητα τοῦ παιδιοῦ καὶ θὰ μᾶς καταστήσῃ τὸ ἔργον ἀκόμη πιὸ δυσχερές. Βασικά, ὁ δύσκολος ἄνθρωπος εἶναι ἐγωϊστὴς καὶ ὁ ἐγωϊσμός του αὐτὸς τρέφεται καὶ δυναμώνει, ὕστερα ἀπὸ κάθε ἐπικράτησί του.

Τὸ δύσκολο παιδὶ εἶναι ἀκόμη λόγῳ ἡλικίας καὶ ἄκριτο, ὅπως ἄλλως τε καὶ ὅλα τὰ παιδιά. Ἡ κρίσις του θὰ δυναμώνῃ μὲ τὴ γνῶσι καὶ τὴν πεῖρα. Σήμερα ὁ ὑπερτροφικός του ἐγωϊσμός, ἀποτέλεσμα πολλὲς φορὲς χαϊδιάρικης ἀνατροφῆς, κυριαρχεῖ σχεδόν, σὰν ἔνστικτο καὶ ἀπάνω του σπάζει κάθε προσπάθεια τοῦ παιδαγωγοῦ.

Θὰ πρέπει, λοιπόν, νὰ αἰσθανθῆ τὸ συναίσθημα τῆς ἥττας, ἀλλὰ βέβαια μὲ τρόπον ὁμαλὸν καὶ πρὸ παντὸς χωρὶς νεῦρα καὶ φωνές, ποὺ μοιραίως θὰ τοῦ ἔδιναν τὴν ἐντύπωσι ἀντιδικίας. Τὸ συναίσθημα αὐτό, μεγαλώνει τὴ μαχητικότητα τοῦ δυσκόλου παιδιοῦ καὶ τὸ ἀπομακρύνει ψυχικὰ ἀπὸ τὸν ὁδηγητή του.

Ἂν δώσουμε προσοχὴ στὰ λίγα, μὰ σημαντικὰ αὐτὰ παραγγέλματα, τὸ ἔργον μας ἀσφαλῶς θὰ γίνῃ πολὺ πιὸ εὔκολο καὶ ἡ ἀπογοήτευσις, γιὰ τὴν ὁποία μιλήσαμε στὴν ἀρχή, δὲν θὰ μᾶς κυριεύσῃ κάνοντάς μας νὰ χάσουμε τὴν δημιουργικὴ φλόγα, ποὺ πρέπει νὰ ἐπικρατῇ σὲ κάθε προσπάθεια ἀγωγῆς τοῦ παιδιοῦ.

Κ. Λ. ΜΠΕΡΖΑΝ
Διευθυντὴς τοῦ Προτύπου Λυκείου Ἀθηνῶν

ΕΝΑ ΜΟΝΤΕΛΟ ΤΟΥ ΠΑΚΕΝ

Ἕνα ριγωτὸ καλοκαιρινὸ φόρεμα— γκρίζες ρίγες σὲ κίτρινο φόντο— ποὺ συγκρατεῖται στοὺς ὤμους μὲ δύο μπρετέλες, γίνεται κατάλληλο καὶ γιὰ τὴ ἄνοιξι ἂν φορεθῆ μαζὶ μὲ μιὰ λινὴ κίτρινη ζακέτα. Ἡ ἰδιοτροπία τῆς ζακέτας εἶναι τὰ πολὺ ἀνοιχτά, ξεχειλωτὰ πέτα καὶ τὸ κούμπωμα μὲ τὰ τρία κουμπιὰ ποὺ σχηματίζουν τρίγωνο. Οἱ σχιστὲς τσέπες καὶ ὁ γιακὰς εἶναι γαρνιρισμένα μὲ κορδέλα γκρίζου χρώματος.

ΕΝΑ ΜΟΝΤΕΡΝΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

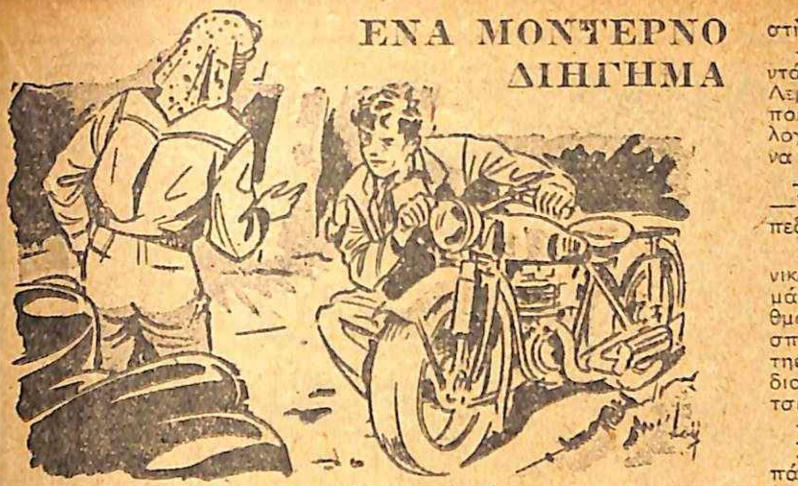

— Πάθατε καμμιὰ ζημιά; τὴ ρώτησε.

Ο ΓΑΜΟΣ ΤΗΣ ΙΝΤΑΣ

Ἡ τύχη καὶ ἕνα γερὸ σπὸρ αὐτοκίνητο ἔφεραν τὴν Ἴντα Σωρὲλ στὰ μέρη τῆς Ταργκασὰν—μιὰ μικρὴ πόλι τῆς Γαλλίας—τὴ στιγμὴ ἀκριβῶς ποὺ ἄρχιζε τὸ τουφεκίδι. Οἱ φάροι τοῦ αὐτοκινήτου, σαρώνοντας τὸ δρόμο, ἔβγαλαν ἀπὸ τὸ σκοτάδι τρεῖς σιλουέτες ,ποὺ ἔτρεχαν καὶ τὸ αὐτοκίνητο στοπάρησε μπροστὰ σὲ μιὰ μοτοσυκλέτα, ποὺ ἦταν πεσμένη ἐπάνω στὸ δρόμο.

Παρὰ λίγο μιὰ βρισιὰ νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὰ ὡραῖα χείλη τῆς Ἴντας Σωρέλ, ἡ ὁποία, ὅμως, κατάφερε νὰ διατηρήσῃ τὴν ψυχραιμία της. Ἔσκυψε ἀπὸ τὸ παράθυρο νὰ δῆ τί ἔτρεχε.

Ἡ σκηνογραφία τώρα εἶχε ἀλλάξει. Μόνον ἕνας ἄνθρωπος στεκόταν στὴ μέση τοῦ δρόμου μὲ τὸ ρεβόλβερ στὸ χέρι. Οἱ ἄλλες σιλουέτες χάνονταν βιαστικὰ μέσα στὸ σκοτάδι.

—Τί συμβαίνει; ρώτησε ἡ νέα. Ἀλλὰ σᾶς πληροφορῶ, κύριε, ἂν βέβαια σᾶς ἐνδιαφέρῃ, ὅτι εἶμαι καὶ ἐγὼ ὡπλισμένη.

Θαμπωμένος ἀπὸ τὰ φῶτα τοῦ αὐτοκινήτου, ὁ ἄγνωστος ἔφερε τὰ χέρια του μπροστὰ στὰ μάτια.

—Μὴ φοβόσαστε τίποτε, δεσποινίς. Ὑπῆρξα ἁπλῶς θῦμα ἐπιθέσεως, ἀλλὰ οἱ λησταὶ τὄβαλαν στὰ πόδια.

Ὁ ἄγνωστος χαμογελοῦσε καί, μολονότι ἔφερε τὰ ἴχνη κάποιας πάλης, τὸ πρόσωπό του δὲν ἦταν καθόλου ἀνήσυχο. Ἡ Ἴντα κύτταξε τὸ πρησμένο του μάγουλο, τὴν τσαλακωμένη καὶ τραβηγμένη γραβάτα του, τὸ λερωμένο σακκάκι του.

—Πάθατε καμμιὰ ζημιά; ρώτησε.

—Ὄχι, ἀλλὰ παρὰ λίγο νὰ τσακισθῶ... Οἱ ἀλιτήριοι εἶχαν δέσει ἕνα σχοινὶ στὸ δρόμο καὶ ὅταν τὸ εἶδα, ἦταν πολὺ ἀργά. Ἡ μηχανή μου κι' ἐγὼ ἀνατραπήκαμε, ἐνῷ οἱ τρεῖς λησταὶ ὥρμησαν ἐπάνω μου καὶ ἄρχισαν νὰ ψάχνουν τὶς τσέπες μου.

Ἡ Ἴντα Σωρὲλ κύτταξε τὸ ρολόϊ της.

—Ἀκοῦστε, κύριε...

—Λεροῦ... Ρομπὲρ Λεροῦ.

—Εἶμαι πολὺ βιαστική, ἀλλὰ μπορῶ ὡστόσο νὰ σᾶς πάω ὡς τὸ Μποῦργκ—Μαντάμ.

—Θὰ μοῦ προσεφέρατε μεγάλη ὑπηρεσία, δεσποινίς. Νὰ τακτοποιήσω μιὰ στιγμὴ τὴ μηχανή μου καὶ ἔρχομαι.

Ὁ Λεροῦ σήκωσε τὴν μοτοσυκλέτα καὶ τὴν ἔκρυψε πίσω ἀπὸ ἕνα βράχο, ποὺ ἦταν πάνω ἀπὸ τὸ χαντάκι τοῦ δρόμου. Ὕστερα ἔτρεξε καὶ πῆρε θέσι πλάϊ στὴ νέα.

—Φαινόσαστε πολὺ βιαστική, εἶπε ὁ Λεροῦ στὴν Ἴντα καθὼς τὸ αὐτοκίνητο ἔτρεχε μὲ μεγάλη ταχύτητα.

—Φοβόσαστε μὴν τσακισθῆτε;

—Φοβοῦμαι ἁπλῶς ὅτι θὰ φθάσωμε πολὺ γρήγορα...

—Πρέπει νὰ εἶμαι αὔριο τὸ πρωΐ στὴ Βαρκελώνη, εἶπε ἁπλᾶ ἡ Ἴντα Σωρέλ.

—Ἔχετε καμμιὰ βιαστικὴ δουλειὰ ἐκεῖ;

—Ναί, πρόκειται νὰ παντρευθῶ.

Ὁ νέος ἔμεινε ἀμίλητος καὶ ἡ Ἴντα εἶπε ὕστερα ἀπὸ ἕνα χιλιόμετρο:

—Παντρεύομαι μὲ τὸν Ραμιρὲθ στὶς ἑπτὰ τὸ πρωΐ.

—Τὸν Ραμιρέθ τὸν ἀερο-πόρο;

—Ναί, καὶ μιὰ ὥρα μετὰ τὸν γάμο μας ὁ Ραμιρὲθ θὰ ξεκινήσῃ γιὰ μιὰ πτῆσι Βαρκελώνη — Τόκιο.

Τὰ παλιὰ σπίτια τῆς μικρῆς πολιτείας Οὒρ βγῆκαν γιὰ μιὰ στιγμὴ ἀπὸ τὸ σκοτάδι, γιὰ νὰ ξαναχωθοῦν σ' αὐτὸ σχεδὸν ἀμέσως.

—Διάβασα τὴν εἴδησι στὶς χθεσινὲς ἐφημερίδες, εἶπε ὁ νέος: Εἴσαστε ἡ δεσποινὶς Ἴντα Σωρέλ, ἡ πρωταθλήτρια τοῦ τέννις;

—Ἡ ἴδια... Γιατί ἀναστενάζετε;

—Γιατί, δυστυχῶς, ἐγὼ δὲν εἶμαι πρωταθλητὴς σὲ κανένα σπόρ...

—Καὶ τί θὰ κάνατε ἂν ἤσαστε πρωταθλητής;

—Θὰ σᾶς καλοῦσα νὰ γευματίσωμε αὔριο στὸ Γκρὰντ—Ὀτὲλ τοῦ Φὸν—Ρομὶ, λόγου χάριν...

Ἡ νέα συνωφρυώθηκε.

—Χμ!.. Ἐκτὸς ἀπὸ ἄλλο πρωτάθλημα, ἔχετε τὸ πρωτάθλημα τῆς τόλμης. Καὶ σᾶς ταιριάζει πολύ...

Ἡ Ἴντα ἔκοψε τὴν ταχύτητα καὶ ἔφερε τὸ αὐτοκίνητο στὴν ἄκρη τοῦ πεζοδρομίου.

—Ἰδοὺ τὸ Μποῦργκ—Μαντάμ. Καλὴν ἀντάμωσι, κύριε Λεροῦ. Ἐλπίζω νὰ βρῆτε κάποιο κατάλυμα. Καὶ μὴν ὑπολογίζετε μὲ βεβαιότητα σὲ μένα γιὰ τὸ Γκράντ—Ὀτέλ.

—Ποιὸς ξέρει... Τὸ Γκρὰντ—Ὀτὲλ ἔχει ἕνα σπουδαῖο γήπεδο γιὰ τέννις.

Ἡ Ἴντα χαμογέλασε εἰρωνικὰ καὶ ξεκίνησε. Σὲ λίγο σταμάτησε στὸν συνοριακὸ σταθμό, ὅπου οἱ τελωνοφύλακες ἔσπευσαν πρὸς τὸ αὐτοκίνητό της. Ἡ ταξιδιώτρια ἔβγαλε τὸ διαβατήριό της καὶ ἄναψε ἕνα τσιγάρο.

—Ἐπιτρέπεται, δεσποινίς;

Χωρὶς νὰ περιμείνουν τὴν ἀπάντησι τῆς νέας, ἄρχισαν νὰ ἐρευνοῦν τὸ αὐτοκίνητο.

—Εἶμαι πολὺ βιαστική, κύριοι. Κάμετε γρήγορα. Γιατὶ στὶς ἑπτὰ πρέπει νὰ εἶμαι στὴ Βαρκελώνη, ὅπου γίνεται ὁ γάμος μου.

—Καὶ αὐτὸ τί εἶναι; εἶπε κάποιος ἀπὸ τοὺς τελωνοφύλακες, κρατῶντας ἕνα πακέτο.

—Δὲν ξέρω, ἔκανε παραξενεμένη ἡ πρωταθλήτρια τοῦ τέννις. Ποῦ τὸ βρήκατε;

—Κάτω ἀπὸ ἕνα κάθισμα.

Ἕνας ἄλλος πῆρε τὸ πακέτο καὶ τὸ ἄνοιξε.

Τὸ πακέτο ἦταν γεμᾶτο ἀπὸ σακκουλίτσες μὲ ἄσπρη σκόνη...

—Ἀκολουθῆστε μας, δεσποινίς, εἶπε ψυχρὰ ὁ ἐπὶ κεφαλῆς τῶν τελωνοφυλάκων.

Ὁ Ρομπὲρ Λεροῦ διέσχισε σχεδὸν τρέχοντας τὴν ταράτσα τοῦ Γκρὰντ—Ὀτέλ.

—Τί εὐχάριστη ἔκπληξις, κυρία Ραμιρέθ!

Πηδῶντας κάτω ἀπὸ τὸ αὐτοκίνητο ἡ νεαρὴ κοπέλλα, διώρθωσε βιαστικὰ τὸ τσαλακωμένο ἀνδρικὸ παντελόνι της.

—Δὲν ὑπάρχει κυρία Ραμιρέθ.

—Πῶς αὐτό;

Ἡ Ἴντα Σωρὲλ δὲν ἀπάντησε. Κύτταζε μόνο τὸν νέο μὲ περιέργεια.

—Τί ἔγινε τὸ πρησμένο σας μάτι;

—Ξεπρήσθηκε.

—Σὲ εἰκοσιτέσσερις ὧρες;.. Νὰ μοῦ δώσετε τὴ συνταγή.

Ἀλλὰ ἤδη ὁ Ρομπὲρ Λεροῦ παρέσυρε τὴ νέα στὸ τραπέζι του.

—Διηγηθῆτε μου πρῶτα-πρῶτα τί σᾶς συνέβη.

—Μιὰ γελοία περιπέτεια... Δίνοντας πίστι σ' ἕνα ἀνώνυμο γράμμα, οἱ τελωνοφύλακες τοῦ Μποῦργκ—Μαντὰμ ἦσαν βέβαιοι πὼς εἶμαι λαθρέμπορος ναρκωτικῶν. Καὶ καθὼς βρῆκαν μέσα στὸ αὐτοκίνητό μου μιὰ μυστηριώδη ἄσπρη σκόνη, εἶπαν πὼς σκόπευα νὰ τὴν περάσω στὴν Ἰσπανία. Διαμαρτυρήθηκα, ἀλλὰ ἀδίκως... Στὸ τέλος ὅμως καὶ ἀφοῦ ἐξηκριβώθη ἡ ταυτότης μου, ἔγινε ἀνάλυσις τῆς λευκῆς σκόνης καὶ βρέθηκε ὅτι ἦταν μῖγμα ἀπὸ βορικὸν ὀξὺ καὶ ζάχαρη ψιλοκομμένη. Ὅταν ἔφθασα ὅμως στὴ Βαρκελώνη, ἦταν περασμένο μεσημέρι. Ὁ Ραμιρὲθ εἶχε ἀπογειωθῆ ἀπὸ πολλὲς ὧρες πρίν.

—Πῶς;.. Δὲν ἀνέβαλε, λοιπόν, τὴν ἀναχώρησί του γιὰ νὰ σᾶς περιμένῃ;

Τὰ μάτια τῆς Ἴντα Σωρὲλ ἔβγαζαν ἀστραπές.

—Φαίνεται πὼς γιὰ τὸν Ραμιρὲθ μιὰ ἐπιτυχὴς πτῆσις εἶναι πιὸ ἐνδιαφέρουσα ἀπὸ ἕνα καλὸν γάμο. Λοιπόν, τόσο τὸ χειρότερο... Παίρνω πίσω τὸ λόγο μου καὶ ἀνακτῶ τὴν ἐλευθερία μου... Καὶ τώρα, κύριε Λεροῦ, οἱ δυό μας... Γιατὶ στὴ Βαρκελώνη μοῦ ἔκαμαν λόγο γιὰ σᾶς.

Ὁ νέος φάνηκε κάπως ἐνοχλημένος.

—Ὥστε ἔτσι;

—Ναί, μοῦ ἔκαμαν λόγο γιὰ κάποια Λέσχη Ἀγάμων, τῆς ὁποίας εἴσαστε τὸ πιὸ σπουδαῖο μέλος. Κάθε φορὰ ποὺ κάποιο μέλος τῆς Λέσχης πρόκειται νὰ πανδρευθῆ, πρόκειται νὰ γίνῃ ἕνας γάμος, τὰ ἄλλα μέλη ἀναλαμβάνουν νὰ ματαιώσουν τὸν γάμο... Ἡ νυκτερινή σας φάρσα ἦταν καλὰ φτιαγμένη... Οὔτε μιὰ στιγμὴ μοῦ πέρασε ἀπὸ τὸ μυαλὸ ὅτι ἡ συμπλοκὴ ἦταν σκηνοθετημένη καὶ ὅτι τὴν λίγη ὥρα ποὺ ἤσαστε στὸ αὐτοκίνητό μου κρύψατε τὴν ψευτοκοκαΐνη κάτω ἀπὸ τὸ κάθισμα... Ἐξάλλου, τὸ μακιγιάζ σας, μὲ τὸ πρησμένο μάτι, ἦταν περίφημο...

Ὁ Ρομπὲρ Λεροῦ ξερόβηξε γιὰ νὰ καθαρίσῃ τὴ φωνή του.

—Καταλαβαίνω πολὺ καλὰ τὸν ἐξοργισμό σας, δεσποινίς, καί...

—Ποιὸς σᾶς εἶπε πὼς εἶμαι θυμωμένη; τὸν διέκοψε μὲ τρυφερότητα σχεδὸν ἡ νέα. Πρῶτα —πρῶτα, μὲ τὴν συμπεριφορά του ὁ Ραμιρὲθ ἀπέδειξε ὅτι εἶναι ἕνας πολὺ κενόδοξος τύπος καὶ ὅτι ὁ ἔρωτάς του πρὸς ἐμένα κάθε ἄλλο παρὰ σοβαρὸς καὶ βαθὺς ἦταν. Ἐξάλλου ἡ ματαίωσις αὐτὴ τοῦ γάμου μου δὲν μοῦ στοίχισε οὔτε ἕνα δάκρυ. Αὐτὲς εἶναι δυὸ ἀποκαλύψεις, γιὰ τὶς ὁποῖες σᾶς εἶμαι εὐγνώμων...

—Ἀκολουθῆστε μας, δεσποινίς

Ἡ Ἴντα Σωρὲλ σταμάτησε. Τὰ μάτια της, καθὼς κύτταζαν τὸ νόστιμο πρόσωπο τοῦ Ρομπὲρ Λεροῦ, ἔλαμπαν παράξενα.

—Ὑπάρχει ἀκόμη μιὰ τρίτη ἀποκάλυψις, κύριε Λεροῦ, ἀλλὰ γι' αὐτὴν θὰ μιλήσωμε ἀργότερα οἱ δυό μας...

Ὁ νέος χαμογέλασε εὐτυχισμένος.

ΖΩΡΖΕΤΤΑ ΓΚΥΓΙΕΜΟΝ

ΑΠΟ 5 ΜΗΝΩΝ ΕΩΣ 5 ΕΤΩΝ

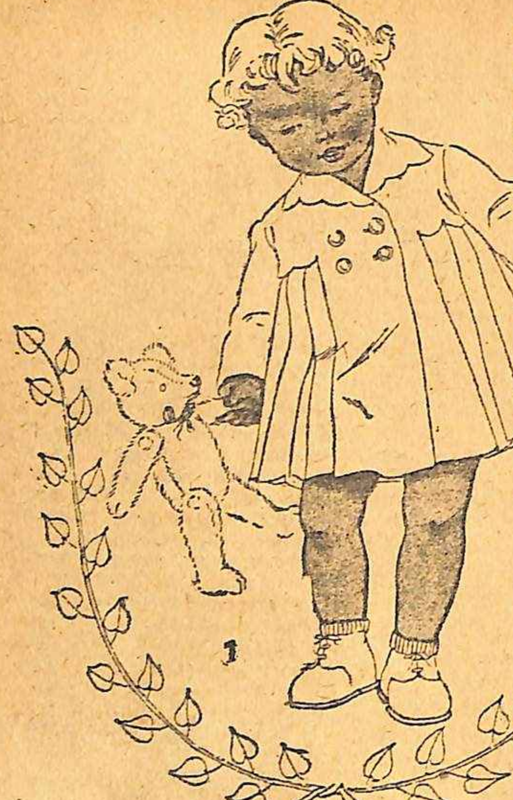

1. Παλτουδάκι γιὰ τὸ καλοκαῖρι. Γλωσσίτσες τελειώνουν τὸ γιακὰ καὶ κάτω ἀπὸ γλωσσίτσες ἀρχίζουν τὰ πλαϊνὰ πιετάκια.

2. Φουφουλίτσα γιὰ ἀγόρια καὶ κορίτσια. Κάτω ἀπ' τὸ νωμίτη ἀρχίζουν πιέτες στὴ μέση καὶ σούρα στὰ πλάγια.

3. Γιορτινὸ φορεματάκι. Δύο σειρὲς ἀπὸ γλωσσίτσες κεντητὲς τελειώνουν τὸν ποδόγυρο, τὸ νωμίτη, καὶ πέφτουν σὰ μανικάκια. Πλούσια σούρα κάτω ἀπ' τὸ νωμίτη.

4 καὶ **5.** Φουφουλίτσα ἢ φορεματάκι μὲ τιράντες ποὺ δένουν φιόγκο στὸ φορεματάκι. Νωμίτης ἀπὸ σφηκοφωλιά.

6. Ὁ νωμίτης κατεβαίνει σὰν ἀμπιεσεμὰν μπροστὰ καὶ ἀφίνει μέσα ἀπ' τὶς δυὸ κουμπότρυπες νὰ περάσῃ ἡ λεπτὴ ζωνούλα.

Η ΜΗΤΕΡΑ ΤΟΥ ΨΕΛΛΟΥ

ΠΩΣ ΖΟΥΣΑΝ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΟ ΒΥΖΑΝΤΙΟ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΙΑ' ΑΙΩΝΑ.— Η ΖΩΗ ΤΗΣ ΘΕΟΔΟΤΗΣ ΤΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΚΑΙ ΣΟΦΟΥ ΨΕΛΛΟΥ.

ΕΩΣ τώρα εἴδαμε πολλὲς μορφες Ἱστορικῶν γυναικῶν τοῦ Βυζαντίου, ἀλλ' ὅλες αὐτὲς ἀνήκουν στὴν ὑπέρτατη κοινωνικὴ ἱεραρχία τοῦ καιροῦ των: ὅλες ἦσαν βασίλισσες. Ἡ Θεοδώρα, ἡ Θεοφανώ, ἡ Εἰρήνη, ἡ Ζωὴ κλπ. ὄχι μονάχα ἦσαν σύζυγοι βασιλέων, ἀλλὰ καὶ κατ' οὐσίαν αὐτὲς βασιλεύανε. Αὐτὲς δώσανε τὴ δικιά τους σφραγῖδα στὰ μεγαλύτερα ἱστορικὰ γεγονότα τῆς ἀνατολικῆς αὐτοκρατορίας στὶς πιὸ κρίσιμες στιγμές της.

Ἀλλ' αὐτὲς οἱ δοξασμένες γυναῖκες βγαίνουν ἔξω ἀπ' τὸν κανόνα. Εἶναι γυναῖκες ἐξαιρετικὲς καὶ κυρίως ἐλάχιστες. Μετριοῦνται στὰ δάχτυλα. Δὲν μποροῦμε ἀπ' αὐτὲς νὰ κρίνουμε ποιὰ ἦταν ἡ κοινωνικὴ θέσι καὶ δρᾶσι μιᾶς γυναίκας τοῦ λαοῦ ἢ μιᾶς γυναίκας τῆς ἀστικῆς τάξεως. Γι' αὐτό, στὸ σημερινό μας σημείωμα θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ αὐτὸ τὸ θέμα, γιὰ νὰ γνωρίσουμε πλατύτερα τὴ ζωὴ τῆς γυναίκας στὸ Βυζάντιο. Καὶ γιὰ νὰ μὴ μιλοῦμε ἀφηρημένα, θὰ περιγράψουμε τὴ ζωὴ μιᾶς ὡρισμένης οἰκογένειας, τοῦ Μιχαὴλ Ψελλοῦ, μεγάλου σοφοῦ καὶ συγγραφέα καὶ πολιτικοῦ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Ἡ μητέρα τοῦ Ψελλοῦ ὠνομαζότανε Θεοδότη. Κ' ἦτανε γυναίκα ἐξαιρετική. Ἀπὸ τὶς σπάνιες μητέρες τῆς ἱστορίας. Ὁ γυιός της τῆς ἔγραψε ἕνα ἐγκώμιο μετὰ τὸ θάνατό της γεμάτο ἀγάπη καὶ λατρεία. Κι' ἀπ' αὐτὸ μποροῦμε, χωρὶς ἐπιφυλάξεις, νὰ σχηματίσουμε τὴν εἰκόνα τῆς ἁπλῆς αὐτῆς γυναίκας, ποὺ δὲν ἀνακατεύτηκε σὲ τίποτε, ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι της, ποὺ ἦτανε μονάχα νοικοκυρὰ καὶ φρόντιζε μονάχα γιὰ τὴν εὐτυχία τοῦ ἀντρός της καὶ γιὰ τὴ μόρφωσι τῶν παιδιῶν της. Ἂν ἔλειπε αὐτὸ τὸ πολύτιμο κείμενο τοῦ Ψελλοῦ, πολὺ ὀλίγες αὐθεντικὲς εἰδήσεις θὰ εἴχαμε γιὰ τὶς γυναῖκες τῆς μεσαίας τάξεως στὸ Βυζαντινὸ κράτος.

Ἡ Θεοδότη ἦτανε ἡ πρωτότοκη μιᾶς οἰκογένειας μετρίων νοικοκυρέων. Ἀπὸ πολὺ μικρὴ ἦταν ὑπερβολικὰ ὡραία, μικροκαμωμένη κι' ἔξυπνη πολύ. Κυρίως ὅμως μεγάλης θελήσεως ψυχή. Εἶχε μάτια ποὺ σπιθοβολοῦσαν, πλούσια μαλλιά, διάφανο δέρμα καὶ κορμὶ ἐλαφήσιο. Καὶ μολονότι δὲν εἶχε λοῦσα νὰ φορῇ, ὅλοι ὅσοι τὴ βλέπανε, τὴ θαυμάζανε.

Ἀλλ' ὄχι μονάχα σωματικὰ ἦτανε τέλεια, ἀλλὰ καὶ ψυχικά. Τὸ μυαλό της ἦτανε καθάριο καὶ σταθερὸ καὶ κυρίως ἡ κουβέντα της γαλήνια καὶ πειστική. Κατὰ τὴ συνήθεια τοῦ καιροῦ, τῆς μάθαινε λίγα γράμματα στὸ σπίτι καὶ πολλὴ νοικοκυρωσύνη. Ἔμαθε νὰ πλέκῃ, νὰ κεντᾶ καὶ νὰ γνέθῃ — ὅπως ἀκριβῶς γίνεται καὶ σήμερα στὰ χωριὰ τῆς Ἑλλάδος. Μοναχή της ὅμως διάβαζε πολὺ καὶ συμπλήρωνε τὶς γνώσεις της σὲ βαθμό, ποὺ λυπότανε, ὅτι γεννήθηκε γυναίκα καὶ δὲν μπόρεσε νὰ πάῃ στὸ σχολεῖο καὶ νὰ συζητῇ μὲ τοὺς σοφοὺς ἀνθρώπους!

Μαζὶ μὲ τὴ νοικοκυρωσύνη, ἡ Θεοδότη εἶχε καὶ πολλὴ θεοσέβεια. Πήγαινε ταχτικὰ στὴν ἐκκλησία καὶ πίστευε μὲ ὅλη τὴν καρδιά της. Καὶ παρ' ὅλο ποὺ ἡ ὀμορφιά της τραβοῦσε τοὺς νέους, αὐτὴ δὲν τὸ εἶχε ἀπόφασι νὰ παντρευτῇ. Ὁ πατέρας της μάταια προσπαθοῦσε νὰ τῆς ἀλλάξῃ τὸ κεφάλι. Ἐκείνη, ἀρνιότανε. Ἔτσι, ἀναγκάστηκε ὁ γέρος νὰ τὴν φοβερίσῃ πὼς θὰ τὴν καταραστῇ — καὶ τότε μονάχα δέχτηκε νὰ κάνῃ τὸ θέλημα τοῦ πατέρα της καὶ παντρεύτηκε τὸν μέλλοντα πατέρα τοῦ Μιχαὴλ Ψελλοῦ.

Ὁ πατέρας Ψελλὸς ἦταν ἀπὸ ἀρκετὰ καλὴ οἰκογένεια — ἀπὸ πατρικίους καὶ ὑπάτους, ὅπως ἰσχυριζότανε — ἀλλὰ πάντως ἀπὸ οἰκογένεια ξεπεσμένη. Αὐτὸ δὲν τὸν ἐμπόδιζε οὔτε τὸν ταπείνωνε νὰ δουλεύῃ γιὰ νὰ βγάζῃ τὸ ψωμί του. Ἔκανε τὸν ἔμπορο. Ἦτανε κι' αὐτὸς ὄμορφος νέος, ψηλὸς σὰν κυπαρίσσι, ὅπως λέει ὁ γυιός του, μὲ μάτια φωτεινὰ κι' ἐκφρασι χαρούμενη. Ποτὲ δὲ θύμωνε καὶ ποτὲ δὲ σήκωσε χέρι νὰ χτυπήσῃ τοὺς ὑπηρέτες του. Μιλοῦσε λίγο, δὲν ἔκανε ποτὲ λάθη καὶ παραπατήματα καὶ δὲν ἔδωσε σὲ κανέναν ἀφορμὴ νὰ τὸν κακολογήσῃ.

Ἡ Θεοδότη ἦτανε ὁλότελα ὁ ἀντίθετος τύπος. Εἶχε αὐτὴ ὅλες τὶς ἀρετές, ποὺ δὲν τὶς εἶχε ὁ μαλακὸς σύζυγός της. Ἦτανε γυναίκα πολὺ ἀποφασιστικὴ καὶ μὲ πολλὴ πρωτοβουλία. Στὴν πραγματικότητα, αὐτὴ ἦτανε ὁ ἄντρας τοῦ σπιτιοῦ. «Ἡ Θεία Πρόνοια, λέγει ὁ Μιχαὴλ Ψελλός, ἔδωσε στὸν πατέρα μου ὄχι ἁπλῶς μία σύντροφο, παρὰ ἕναν ἀρχηγό, ἕναν ὁδηγό, ποὺ ἀποφάσιζε σ' ὅλες τὶς δύσκολες περιστάσεις».

Ὅμως, ἡ Θεοδότη, σὰ γυναίκα λεπτή, ἔκρυβε ἀπ' τὸν ἄντρα της τὴ μεγάλη ἐπίδρασί της σ' αὐτὸν καὶ προσπαθοῦσε νὰ τὸν ἀφίνῃ νὰ πιστεύῃ ὅτι ἡ πρωτοβουλία τοῦ ἀνῆκε. Κι' ἔκανε πὼς τὸν συμβουλεύεται τὴν ὥρα ποὺ αὐτὴ ἔπαιρνε τὴν πρωτοβουλία.

Μ' αὐτό της τὸ σοφὸ φέρσιμο, ἡ Θεοδότη ἔκανε τὸν ἄντρα της εὐτυχισμένο καὶ τὸ σπίτι της ἐπίσης. Καὶ παρ' ὅλη τὴν «ἀντρική της ψυχή», ἦτανε πάντα γυναίκα: μετριόφρων, γοητευτική, καλὴ γιὰ ὅλους. Καὶ γιὰ τὰ παιδιά της μιὰ μητέρα ἀσύγκριτη. Ἂν καὶ πολὺ ὄμορφη, καθὼς εἴπαμε, δὲν ἀγαποῦσε τὰ λοῦσα. Ἡ μόνη της φροντίδα ἦτανε τὸ καθῆκον. Δὲν ἐνδιαφερότανε γιὰ τὴν πολιτική, γιὰ τὸ ποιὸς ἀνεβαίνει ἢ κατεβαίνει τὸ θρόνο, δὲν ἐνδιαφερότανε γιὰ τὸ τί κάνῃ ἡ ἡλικία. Μονάχα τὸ σπίτι της, τὰ παιδιά της καὶ τὸν ἄντρα της! «Ταχτική, μεθοδικὴ καὶ κάπως ἀλύγιστη», προκαλοῦσε τὸ σεβασμὸ ὁλωνῶν. Οἱ δικοί της τὴν ὠνομάζανε: «Ζωντανὸ Νομο»!

Ἀλλ' ὅπως οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι τοῦ καιροῦ της, ἦταν εὐσπλαχνικὴ καὶ συχνὰ μάζευε φτωχοὺς στὸ τραπέζι της, τοὺς ἔπλενε τὰ πόδια, ὅπως ὁ Χριστὸς τὰ πόδια τῶν μαθητῶν του, καὶ τοὺς σερβίριζε ἡ ἴδια. Καὶ τόσο πολὺ μὲ τὸν καιρὸ μεγάλωσε ἡ θεοσέβειά της, ποὺ ἤθελε νὰ παρατήσῃ τὰ ἐγκόσμια καὶ νὰ καλογερέψῃ! Ἀλλ' ὁ ἄντρας της ἦταν ἀδιάλλακτος. «Νὰ χωριστῶ ἀπὸ τὴ γυναίκα μου, εἶναι τὸ ἴδιο σὰ νὰ χωριστῶ ἀπὸ τὸ Θεό!». Ἀλλά, ἂν δὲν καλογέρεψε, δὲν ἔπαυσε νὰ συχνάζῃ στὶς ἐκκλησίες καὶ νὰ συναναστρέφεται ἱερωμένους, χωρὶς νὰ ἐγκαταλείψῃ ποτὲ τὰ ἐγκόσμια καθήκοντά της, ὅπως ἦταν ἡ ἀνατροφὴ τῶν παιδιῶν της.

Ἡ Θεοδότη εἶχε ἀποκτήσει στὴν ἀρχὴ δύο κορίτσια. Κι' αὐτὸ δὲν εὐχαριστοῦσε οὔτε τὸν ἄντρα της, οὔτε καὶ τοὺς συγγενεῖς της. Ὅπως καὶ σήμερα συμβαίνει στὶς ἐπαρχίες, ὅλοι περιμένουν ἀγόρι, γιὰ νὰ στηρίξῃ τὴν οἰκογένεια. Ἐπὶ τέλους, τὸ τρίτο της παιδί, ποὺ γεννήθηκε στὰ 1018, ἦτανε ἀρσενικό. Τὸ ὑποδέχτηκαν ὅλοι μὲ χαρὲς καὶ τραγούδια καὶ τὸ βαφτίσανε Κωνσταντῖνο. Ἡ μάνα του συγκέντρωσε σ' αὐτὸ τὸ παιδὶ ὅλη της τὴ ζωὴ καὶ θέλησε νὰ τὸ κάνῃ μεγάλον ἄνθρωπο! Καὶ δὲ δυσκολεύτηκε πολύ. Γιατὶ παρεῖχε τὸν ἴδιο της τὸν ἑαυτὸ καὶ στὰ τρία της τὰ παιδιὰ ὡς πρότυπον ἀρετῆς. Καὶ μολονότι προτιμοῦσε ἀπ' ὅλα της τὰ παιδιὰ τὸν Κωνσταντῖνο, δὲν τὸ ἔδειχνε. Δὲν ἤθελε νὰ τὸν παραχαϊδέψῃ καὶ νὰ τὸν κάνῃ ἄταχτο κι' ἀπειθάρχητο. Μονάχα τὴ νύχτα, ὅταν κοιμότανε τὸ παιδί, πλησίαζε σιγὰ στὸ κρεβάτι του, τὸ ἔπαιρνε στὴν ἀγκαλιά της, τὸ καταφιλοῦσε καὶ τοῦ ψιθύριζε: «Χρυσό μου παιδί, πόσο σὲ λατρεύω! Μὰ δὲν μπορῶ νὰ σὲ φιλῶ συχνά»!

Ὁ νεαρὸς Ψελλὸς ἦτανε πολὺ ὑπάκουο παιδί. Καὶ πολὺ ἔξυπνο. Ἤθελε νὰ μαθαίνῃ. Κι' ὅ,τι μάθαινε δὲν τὸ ξεχνοῦσε. Καὶ προτιμοῦσε νὰ διαβάζῃ παρὰ νὰ παίζῃ. Ἀπὸ πέντε χρονῶ τὸν ἔστειλε ἡ Θεοδότη στὸ σχολεῖο κι' ἀμέσως ἔγινε ὁ πρῶτος μαθητής! Μετὰ τρία χρόνια, ὅταν τέλειωσε τὸ δημοτικό, ὅλ' οἱ συγγενεῖς καὶ οἱ φίλοι κάνανε οἰκογενειακὸ συμβούλιο γιὰ ν' ἀποφασίσουν γιὰ τὸ μέλλον τοῦ παιδιοῦ. Θὰ συνέχιζε τὶς σπουδές του ἢ θὰ τοῦ μαθαίνανε καμμιὰ δουλειά; Οἱ περισσότεροι τοῦ συμβουλίου, ἄνθρωποι περιωρισμένοι καὶ πραχτικοί, ἦτανε τῆς γνώμης νὰ τοῦ μάθουνε τοῦ μικροῦ κανένα ἐπάγγελμα, γιὰ νὰ μπορῇ νὰ ζήσῃ, ἀφοῦ τὰ γράμματα δὲν τρέφουν τὸ γραμματισμένο. «Ἀνάθεμα τὰ γράμματα, Χριστέ, καὶ ποὺ τὰ θέλει», ὅπως εἶπε κι' ὁ Πτωχοπρόδρομος.

Ἀλλ' ἡ μητέρα τοῦ μικροῦ ἀντιστάθηκε μὲ πολὺ σθένος. Ὄχι! Εἶδε ὄνειρα ποὺ προλέγουν λαμπρὸ μέλλον, γιὰ τὸ παιδί. Θὰ συνεχίσῃ τὶς σπουδές του. Κι' ἔτσι, χάρις στὴν ἐπιμονὴ καὶ στὴ μυστικοπάθεια τῆς μητέρας του, ὁ μικρὸς Ψελλὸς ἔγινε ἕνας ἀπὸ τοὺς μεγαλυτέρους ἀνθρώπους τῆς Βυζαντινῆς ἱστορίας.

Καθὼς βλέπουμε ἔτσι ἐδῶ, ἡ ζωὴ κ' οἱ ἰδέες μιᾶς μικροαστικῆς οἰκογένειας τοῦ Βυζαντίου δὲν διαφέρουν καὶ πολὺ ἀπὸ τὴ ζωὴ καὶ τὶς ἰδέες τῶν φτωχοοικογενειῶν τῆς σημερινῆς ἐπαρχιωτικῆς Ἑλλάδος.

Ὅταν ἔγινε δεκάξη χρονῶν ὁ Ψελλὸς διωρίστηκε κάπου διοικητικὸς ὑπάλληλος. «Καὶ τότε μονάχα, γιὰ πρώτη φορὰ στὴ ζωή του, βγῆκε ἔξω ἀπὸ τὴν πολιτεία καὶ εἶδε τὰ τείχη. Καὶ γιὰ πρώτη φορὰ εἶδε τὸν κάμπο»!

Ἀλλά, ἰδοὺ ὁ Θάνατος ἔρχεται νὰ ἀνατρέψῃ ὅλο τὸ οἰκοδόμημα καὶ τὸ ρυθμὸ τῆς οἰκογενειακῆς εὐτυχίας. Ἡ μικρότερη ἀδελφὴ τοῦ Ψελλοῦ πέθανε ξαφνικὰ στὸ ἄνθος τῆς νεότητός της (ἡ μεγαλύτερή του ἀδελφὴ εἶχε πεθάνει πολὺ μικρή). Ὁ Ψελλὸς τὴν ἀγαποῦσε πολύ. Ἐπίσης ἡ μάνα της. Ἡ κακομοίρα ἡ Θεοδότη ἀπὸ τὴ λύπη της ἔκοψε τὰ μαλλιά της καὶ πῆγε καὶ κλείστηκε σὲ μοναστήρι. Τὸ ἴδιο ἔκανε κι' ὁ ἄντρας της. Ἄλλωστε τὴν ἐποχὴ ἐκείνη εὔκολα ἔμπαινε κανεὶς σὲ μοναστήρι κι' εὔκολα ἔβγαινε. Ἀλλὰ κυρίως ἡ ζωὴ ἡ μέσα δὲν διέφερε καὶ πολὺ ἀπὸ τὴν ἔξω. Ἡ Θεοδότη καὶ μέσα στὸ μοναστήρι ἐξακολουθοῦσε ν' ἀγαπᾶ καὶ νὰ φροντίζῃ τὸ γυιό της.

Ὁ Ψελλὸς συνέχιζε τὶς σπουδές του, ἐπισκεπτότανε συχνὰ τὴ μητέρα κι' ἔτρωγε μαζί της καὶ κοιμότανε στὸ μοναστήρι. Ἀλλὰ μιὰ μέρα ἀρρώστησε βαρειὰ ὁ πατέρας καὶ «τὸ μοιραῖο τέλος ἐπῆλθεν». Ἡ Θεοδότη ἀπὸ τὴ λύπη της ἔπαψε νὰ τρώγῃ... Καθημερινὰ ἀδυνάτιζε κι' ἔπρεπε νὰ τὴν βαστοῦνε γιὰ νὰ πηγαίνῃ στὴν ἐκκλησία. Ἔτσι πέθανε κι' αὐτὴ στὸ τέλος κι' ὅλη ἡ Κωνσταντινούπολι τὴν ἔκλαψε ὡς ἁγίαν γυναίκα!

Ἀλλὰ πάνου ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἀσφαλῶς ἡ Θεοδότη θὰ ἦταν εὐτυχὴς βλέποντας τὸ γυιό της νὰ προκόβῃ, νὰ γίνεται ὁ σοφώτερος ἄντρας τῆς ἐποχῆς του, ὁ μεγαλύτερος συγγραφέας ἀλλὰ καὶ πρωθυπουργὸς τοῦ κράτους καὶ μυστικοσύμβουλος βασιλέων!

ΑΡΧΙΖΕΙ Η ΒΑΣΙΛΕΙΑ ΤΩΝ ΕΜΠΡΙΜΕ

1. Το μεγαλο ντεκολτὲ σκεπάζεται μὲ μία ντραπὲ ἐσάρπα. Η ἴδια γραμμὴ τῆς ἐσάρπας συνεχίζεται στὸ ἐπάνω μέρος τοῦ μπροστινοῦ «πανό».
2. Κορσάζ ἁπλὸ μὲ μεγάλο ντεκολτὲ ποὺ τελειώνει μ' ἕναν ξεχειλωτὸ γιακά. Βαθειὲς ἀγάζωτες μὰ τσακιστὲς πιέτες δίδουν ὅλο τὸ φάρδος στὴ φούστα.
3. Μιὰ διπλῆ σειρὰ κουμπιῶν κλείνει τὸ μικρὸ κορσάζ. Μεγάλο ὀβάλ ντεκολτὲ μὲ γιακά. Ἕνα «πανό» ἀπὸ πλισὲ ἀκορντεὸν πλαταίνει τὴν ἴσια φούστα.

6. Φόρεμα σὲ ἴσια γραμμὴ μὲ μεγάλο τετράγωνο ντεκολτέ. Ἕνα φαρδὺ ρεβέρ, ἀντικαθιστᾶ τὰ μανίκια. Τὸ τέλειωμα τοῦ ἀμπιεσεμὰν τονίζεται μὲ σειρὰ κουμπιῶν ποὺ σταματοῦν στὴν περιφέρεια.
7. Ὁ μικρὸς νωμίτης συνεχίζεται σὰν πάτ κουμπωτή. Σχηματίζει πολὺ μικρὰ ζαπονὲ μανίκια καὶ ὄρθιο γιακά. Τὸ ὑπόλοιπο φόρεμα εἶναι ὅλο πλισὲ γύρω - γύρω.

4. Τὸ κορσάζ μὲ κιμονὸ μανίκια μὲ ρεβὲρ δένει στὸ λαιμὸ σὲ μεγάλο φιόγκο-ζαμπό. Σουρωτὴ φούστα, μὲ σχιστὲς τσέπες στὰ πλάγια, τονισμένες μὲ πάτ κουμπωτές.

5. Μιὰ πιέτα στὸ τέλειωμα τοῦ κοντοῦ κορσάζ, ποὺ ἔχει κοντὰ ζαπονὲ μανίκια, κουμπώνει στὴ μέση καὶ τελειώνει μὲ ὄρθιο γιακαδάκι. Δίνει τὴν ἐντύπωσι μπολερό. Φούστα πλισέ.

8. Τὸ κορσάζ τοῦ κλαδωτοῦ αὐτοῦ φορέματος ποὺ κουμπώνει μπροστὰ ἀπὸ πάνω ἕως κάτω, ντραπάρει μπροστὰ καὶ τελειώνει μ' ἕνα ἁπαλὸ δέσιμο. Μανίκια ζαπονέ.

ΜΗ ΞΕΧΑΣΕΤΕ ΝΑ ΖΗΤΗΣΕΤΕ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙΚΟ ΤΕΥΧΟΣ ΤΗΣ "ΓΥΝΑΙΚΑΣ"

ΚΑΡΚΙΝΟΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΗ

ΜΙΑ ΝΕΑ ΘΕΩΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙ ΤΗΣ ΦΟΒΕΡΗΣ ΑΥΤΗΣ ΑΡΡΩΣΤΕΙΑΣ

Ὁ καρκίνος εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς μεγαλύτερες μάστιγες τοῦ αἰῶνος μας. Ἑκατομμύρια ἄνθρωποι προσβάλλονται κάθε χρόνο ἀπὸ τὴ φοβερὴ αὐτὴ ἀρρώστεια. Ἡ ἐπιστήμη ἔσκυψε μὲ πεῖσμα τὸ κεφάλι της πάνω στὸ μυστήριο τῆς αἰτίας που τὴν προκαλεῖ. Ὅμως, ὥς σήμερα μόνο πιθανὲς ἐξηγήσεις κατώρθωσε νὰ δώση. Τίποτα το θετικό, τίποτα τὸ βέβαιο. Κάθε τόσο ἀκοῦμε ἢ διαβάζουμε πὼς βρέθηκε ἡ αἰτία τοῦ καρκίνου, πὼς ἀνεκαλύφθη τὸ φάρμακο ποὺ τὸν θεραπεύει. Μὰ μὲ τὴν πάροδο τῶν μηνῶν καὶ τὴν πεῖρα ποὺ ἐν τῷ μεταξὺ ἀπεκτήθη, διαπιστώνεται ὅτι οἱ καινούργιες «ἀνακαλύψεις» δὲν βασίζονται στὴν πραγματικοτητα. Ἐκεῖ ποὺ ἔγινε μεγάλη πρόοδος, εἶναι εἰς τὸν τομέα τῆς διαγνωστικῆς. Ἡ ἐπιστήμη ἔχει ὅλα τὰ μέσα σήμερα γιὰ νὰ διαπιστώση τὴν ὕπαρξι ἑνὸς καρκίνου σὲ ὁποιοδήποτε μέρος τοῦ σώματος κι' ἂν βρίσκεται αὐτός.

Τελευταῖα ἔκανε μεγάλο θόρυβο μιὰ καινούργια θεωρία τοῦ Βιεννέζου καθηγητοῦ Ζ. Κράϊτς. Ὁ καθηγητὴς Κράϊτς εἶναι πεπεισμένος ὅτι ὁ καρκίνος ὀφείλεται στὴν τροφὴ ποὺ τρῶμε. Ἂν ἀλλάξουμε τὴ διατροφή μας, μποροῦμε νὰ εἴμαστε βέβαιοι, ὅτι ὁ καρκίνος δὲν θὰ καταφάη ποτὲ τὶς σάρκες μας. Δὲν ξέρουμε ἀκόμα ἂν ἡ θεωρία αὐτὴ τοῦ Κράϊτς εἶναι ὀρθή. Αὐτὸ θὰ τὸ δείξη τὸ μέλλον. Εἶναι ὅμως ἀκίνδυνη καὶ ἐν πάση περιπτώσει θὰ μᾶς ἀπαλλάξη ἀπὸ τὴν αὐτοτοξίνωσι.

Κατὰ τὸν Κράϊτς, πρέπει κατὰ προτίμησι νὰ τρῶμε φρέσκες τροφές καὶ ν' ἀποφεύγουμε τὶς κονσέρβες. Καμμιὰ τροφὴ σὲ φυσικὴ κατάστασι δὲν περιέχει ἐπικίνδυνες οὐσίες. Οἱ ἐπικίνδυνες οὐσίες σχηματίζονται κατὰ τὴν προετοιμασία τῆς κονσέρβας, ἢ προστίθενται ἀπὸ τὸν κατασκευαστή.

ΑΠΟΦΕΥΓΕΤΕ ΤΙΣ ΤΡΟΦΕΣ ΜΕ ΧΡΩΣΤΙΚΕΣ ΟΥΣΙΕΣ

Ἐξάλλου, ἀποφεύγετε ἀπολύτως τὶς τροφὲς ποὺ περιέχουν χρωστικὲς οὐσίες, τὶς τροφὲς στὶς ὁποῖες οἱ κατασκευαστές τους βάζουν χρώματα γιὰ νὰ τὶς κάνουν πιὸ νόστιμες ἢ πιὸ ὡραῖες σὲ ἐμφάνισι. Εἶναι τὰ λεγόμενα χρώματα τῆς ζαχαροπλαστικῆς. Τὰ ξέρετε ὅλοι γιατὶ ὅλοι τὰ βλέπετε εἴτε στὶς λεμονάδες, εἴτε στὶς πάστες, εἴτε στὶς καραμέλες. Αὐτὰ τὰ χρώματα ἀποτελοῦν τὸν μεγάλο κίνδυνο. Εἶναι ἐπιστημονικὰ διαπιστωμένο σήμερα, ὅτι τὰ χρώματα ποὺ περιέχουν πίσσα, προκαλοῦν καρκίνο. Ὁ Ἰάπων καθηγητὴς Κινασίτα ἀνεκάλυψε ὅτι ἡ κίτρινη χρωστικὴ οὐσία ποὺ προστίθεται στὸ βούτυρο, εἶναι μιὰ ἀπὸ τὶς καρκινογενεῖς οὐσίες.

ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΙΣ ΚΑΠΝΙΣΤΕΣ ΤΡΟΦΕΣ

Τέλος, ἀποφεύγετε ν' ἀγοράζετε καπνιστὲς τροφές. Κατὰ τὸ κάπνισμα σημαντικὲς ποσότητες οὐσιῶν ποὺ περιέχουν πίσσα, εἰσχωροῦν σ' αὐτὲς τὶς τροφές. Ὁ βαρὺς φόρος ποὺ πληρώνεται ἀπὸ τοὺς ἀγροτικοὺς πληθυσμοὺς στὸν καρκίνο τοῦ στομάχου, ὀφείλεται στὴ συχνὴ κατανάλωσι καπνιστῶν κρεάτων. Τὸ καπνιστὸ κρέας εἶναι πολὺ δύσπεπτο. Ἀκόμα καὶ ἂν τὸ μασήσουμε καλὰ καὶ τὸ φᾶμε σὲ μικρὲς ποσότητες, παραμένει τέσσερις ὥς πέντε ὧρες στὸ στομάχι. Ἡ πολύωρη αὐτὴ ἐπαφὴ οὐσιῶν ποὺ περιέχουν πίσσα μὲ τὰ τοιχώματα τοῦ στομάχου, εἶναι πολὺ βλαβερή, ὅπως ἀπέδειξαν πολυάριθμα πειράματα ποὺ ἔγιναν σὲ ποντίκια.

ΦΥΣΙΚΟ ΨΩΜΙ

Νὰ τρῶτε ψωμὶ καθαρό, φυσικό, δηλαδὴ πλῆρες, φτιασμένο μὲ ἀλεύρι, ἀπὸ τὸ ὁποῖο δὲν ἔχουν ἀφαιρεθῆ τὰ πίτουρα, καὶ στὸ ὁποῖο δὲν ἔχουν προστεθῆ χημικὲς οὐσίες γιὰ νὰ τὸ κάνουν πιὸ ἄσπρο.

Ἐπὶ χιλιάδες χρόνια ἡ ἀνθρωπότης ἐτράφη μὲ ψωμὶ φτιαγμένο ἀπὸ ὁλόκληρο τὸν καρπὸ τοῦ σταριοῦ (ἢ ἄλλων δημητριακῶν). Σήμερα οἱ μηχανές, ποὺ ρυθμίζουν ὅλη μας τὴ ζωή, ἀφαιροῦν ἀπὸ τοὺς σπόρους τοῦ σταριοῦ τὸ πολύτιμο περίβλημά τους. Βασικὲς οὐσίες χρησιμοποιοῦνται γιὰ τὴν τροφὴ τῶν ζώων. Ἐνῷ θὰ ἦταν προτιμότερο γιὰ τὸν ἄνθρωπο νὰ συμβῆ τὸ ἀντίθετο.

ΜΗΝ ΜΑΓΕΙΡΕΥΕΤΕ ΜΕ ΠΟΛΛΗ ΦΩΤΙΑ ΤΙΣ ΤΡΟΦΕΣ ΣΑΣ

Εἶναι πολὺ ἐπικίνδυνο νὰ ζεσταίνουμε ὑπερβολικὰ τὶς τροφές. Διεπιστώθη, ὅτι, θερμαίνοντας ὡρισμένα λίπη—βούτυρο ἢ λάδι — σὲ 270—300 βαθμούς, προκαλοῦμε χημικὲς ἀλλοιώσεις, κατὰ τὴ διάρκεια τῶν ὁποίων σχηματίζονται οὐσίες ποὺ συγγενεύουν μὲ τὶς καρκινογενεῖς οὐσίες.

Ἀπὸ ἔλλειψι χρόνου ἡ σύγχρονη νοικοκυρὰ εἶναι ἀναγκασμένη νὰ ἑτοιμάζη τὰ φαγητὰ ὅσο τὸ δυνατὸν γρηγορώτερα. Ἡ μέθοδος τῶν γιαγιάδων μας ποὺ μαγείρευαν μὲ ξύλα καὶ σὲ χοντρὲς κατσαρόλες, ἦταν προτιμότερη γιὰ τὴν ὑγεία μας.

Ὅταν ἀνέλθη πολὺ ἡ θερμοκρασία, ἡ τροφὴ χάνει ἕνα σημαντικὸ μέρος τῆς βιολογικῆς της ἀξίας γιατὶ οἱ κυριώτερες βιταμῖνες, ποὺ εἶναι ἀπαραίτητες στὸ ἀνθρώπινο σῶμα, δὲν μποροῦν νὰ ὑποφέρουν παρὰ μιὰ σχετικὰ χαμηλὴ θερμοκρασία ἀπὸ 50 ἕως 70 βαθμούς. Ἕνα φαγητὸ λοιπὸν ποὺ θερμαίνεται πολλὴ ὥρα χάνει ὅλη σχεδὸν τὴ θεραπευτική του ἀξία. Καίγοντας τὶς πιὸ πολύτιμες οὐσίες του, τὸ καταστρέφουμε.

ΜΗΝ ΤΡΩΤΕ ΓΡΗΓΟΡΑ ΚΑΙ ΠΟΛΥ ΖΕΣΤΟ ΤΟ ΦΑΪ ΣΑΣ

Δὲν πρέπει ἐπίσης νὰ τρῶτε γρήγορα χωρὶς νὰ μασᾶτε σχεδὸν καθόλου τὴν τροφή σας. Μιὰ καλομασημένη τροφὴ εἶναι ἤδη μισοχωνεμένη. Πρέπει νὰ τρῶμε τὶς τροφὲς οὔτε πολὺ ζεστὲς οὔτε πολὺ κρύες. Κάθε ὑπερβολὴ εἴτε πρὸς τὴ μιὰ πλευρὰ εἴτε πρὸς τὴν ἄλλη, προκαλεῖ ἐρεθισμὸ τοῦ οἰσοφάγου καὶ κυρίως τοῦ στομάχου. Ἐν συνεχείᾳ οἱ ἐρεθισμοὶ αὐτοὶ μποροῦν νὰ προκαλέσουν οἰδήματα καὶ προκαρκινικὲς καταστάσεις. Κανένα ζῶο δὲν τρώει τὴν τροφή του πολὺ ζεστὴ ἢ πολὺ κρύα.

Οἱ Κινέζοι πίνουν πολὺ «καφτὸ» τσίπουρο ἀπὸ ρύζι. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ποὺ προσβάλλονται ἀπὸ καρκίνο τοῦ οἰσοφάγου εἶναι δεκάξη φορὲς μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν ἀριθμὸ τῶν γυναικῶν. Στὴν Κίνα ἐπίσης οἱ ἄνδρες τρῶνε πρῶτοι—καὶ τοὺς ἀρέσει νὰ τρῶνε τὸ φαΐ τους ζεστό—ἐνῷ οἱ γυναῖκες τρῶνε κατόπιν, ἀφοῦ χορτάση ὁ σύζυγός τους καὶ τὸ φαΐ στὸ μεταξὺ ἔχει κρυώσει.

ΜΗΝ ΤΡΩΤΕ ΠΟΛΥ

Ἄλλοτε ἐπιστεύετο ὅτι οἱ δυστυχισμένοι ποὺ προσεβλήθησαν ἀπὸ καρκίνο, ἔπρεπε νὰ τρῶνε πολύ. Ἡ ἀντίληψι αὐτὴ ἀπεδείχθη ἐσφαλμένη. Εἶναι κακὸ νὰ τρῶμε πολύ. Σὲ ὡρισμένες περιοχές, ὅπου οἱ ἄνθρωποι εἶναι λιτοδίαιτοι, ὁ καρκίνος τοῦ στομάχου εἶναι σχεδὸν ἄγνωστος. Σὲ ἄλλες χῶρες, ἀντιθέτως, ὅπως στὴ Δανία καὶ στὴ Σουηδία διεπιστώθη ὅτι τὰ 60% τῶν καρκινοπαθῶν ἔχουν καρκίνο τοῦ στομάχου ἐξ αἰτίας τῆς μεγάλης καταναλώσεως κρέατος καὶ λίπους.

Μιὰ πολὺ πλούσια τροφὴ κουράζει τὸ πεπτικὸ σύστημα καὶ προκαλεῖ ὑπερφόρτωσι τοῦ μεγάλου ἐντέρου μὲ τοξικὰ κατάλοιπα. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ οἱ λαοὶ τῆς ἀρχαιότητος ἔκαναν ὡρισμένες μέρες νηστεία. Καὶ ἔτσι ἐκαθάριζαν ἐντελῶς τὰ ἐντερά τους ἀπὸ τοξῖνες ποὺ προετοιμάζουν τὸ ἔδαφος σὲ διάφορες ἀρρώστειες καὶ ἰδίως στὸν καρκίνο.

ΤΟ ΣΚΟΡΔΟ, ΑΡΙΣΤΟ ΠΡΟΦΥΛΑΚΤΙΚΟ

Γιὰ νὰ διευκολύνουμε τὴν πέψι, πρέπει ν' ἀποφεύγουμε τὴν πολλὴ ζάχαρη. Τὸ ἴδιο πρέπει ν' ἀποφεύγουμε τὴν κατάχρησι τῆς χολεστερίνης ποὺ βρίσκεται κυρίως στο κιτρινο τοῦ αὐγοῦ καὶ στὸ σηκότι. Τὸ σκόρδο ἐξ ἄλλου δὲν εἶναι καλὸ μόνο γιὰ τὴ γενικὴ κατάστασι, ἀλλά, κατὰ τὸν Κράϊτς, ἀποτελεῖ ἕνα πρώτης τάξεως προφυλακτικὸ ἐναντίον τοῦ καρκίνου. Τὸ σκόρδο προκαλεῖ ζωηρότερη κυκλοφορία τοῦ αἵματος σὲ ὅλα τὰ αἱμοφόρα ἀγγεῖα.

Τέλος, μιὰ τροφὴ πλούσια σὲ βιταμῖνες ἀποτελεῖ ἕνα ἐξαιρετικὰ προστατευτικὸ μέσο ἐναντίον τοῦ καρκίνου: ὁ καρκινοπαθὴς πάσχει ἀπὸ ἔλλειψι βιταμίνης Α (βασικὴ γιὰ τὴν προστασία τῶν βλεννογόνων), βιταμίνης Β (σημαντικὴ γιὰ τὴν καλὴ λειτουργία τοῦ σηκοτιοῦ), βιταμίνης Γ (ποὺ προστατεύει τὸν ὀργανισμὸ ἀπὸ πολλὰ μικρόβια) καὶ βιταμίνης Δ (ἀπαραίτητης γιὰ τὴν δημιουργία τοῦ ἀσβεστίου).

ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΙΣ

Γιὰ νὰ παλαίψουμε ἐναντίον τῆς διαρκῶς αὐξανομένης ἀπειλῆς τοῦ καρκίνου, πρέπει κάθε ἄνδρας, κάθε γυναίκα νὰ ὑποβάλλεται σὲ λεπτομερῆ ἰατρικὴ ἐξέτασι μιὰ φορὰ τὸ χρόνο. Μὲ τὴν ἀλλαγὴ τῆς τροφῆς μας καὶ μὲ τὴν ἐτησία ἰατρικὴ ἐξέτασι θὰ κατορθώσουμε νὰ τὰ βγάλουμε πέρα μὲ τὸν καρκίνο. Ἂς θυμηθοῦμε τὴν ἱστορία τῆς φυματιώσεως. Χάρις στὶς κοινὲς προσπάθειες τοῦ ἰατρικοῦ σώματος καὶ ὁλοκλήρου τοῦ πληθυσμοῦ σὲ κάθε χώρα κατωρθώσαμε νὰ περιορίσουμε κατὰ πολὺ τὴν ἄλλη αὐτὴ μεγάλη πληγὴ τῆς ἀνθρωπότητος.

ΔΙΑΙΤΑ

Ὁ δρ Κράϊτς συνέταξε τὸν κατάλογο τῶν τροφῶν ποὺ πρέπει νὰ τρῶμε γιὰ νὰ ἀποφύγουμε τὸν καρκίνο.

ΚΡΕΑΣ ΚΑΙ ΨΑΡΙ: μοσχάρι (χωρὶς καθόλου λίπος), ἄπαχο βοδινό, κυνήγι (λαγός, πέρδικα, περιστέρια), ἄπαχα κοτόπουλα, κουνέλια. Ψάρια τῆς θάλασσας ἢ τοῦ γλυκοῦ νεροῦ. Αὐγοτάραχα, σαρδέλες λαδιοῦ, ἀντζούγιες.

ΧΟΡΤΑ, ΣΑΛΑΤΕΣ, ΜΑΝΕΣΤΡΕΣ: σπανάκι, μαρούλι, καρότα, ραδίκια, φρέσκα φασολάκια, μπιζέλια φρέσκα, κοκκινογούλια, ἀγκινάρες, σέλινο, ἀρακά, κρεμμύδια, ρύζι, ταπιόκα, πατάτες, ξερὰ φασόλια, φακές, μανεστροειδῆ.

ΦΡΟΥΤΑ: μῆλα, κεράσια, πορτοκάλια, ἁγνὸ μέλι, λεμόνια, φραγκοστάφυλα, φράουλες, σμέουρα, μοῦρα, σταφύλι, δαμάσκηνα, κομπόστες.

ΑΛΛΕΣ ΤΡΟΦΕΣ: λάδι, γάλα φρέσκο, ἄσπρο τυρὶ ὄχι παχύ, μπισκότα, παξιμάδι, φρέσκα αὐγά, φρέσκο βούτυρο, τυρὶ ἄπαχο.

ΠΟΤΑ: γάλα, χυμοὺς ἀπὸ φροῦτα, μεταλλικὰ νερά, κρασί (ἐν μέτρῳ), κακάο.

Φ. ΝΤΕΛΑΚΡΟΥΑ

Παρκετίνη ΙΑΜΒΟ

ΚΑΙ ΕΝΑ ΑΛΛΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΦΟΥΣΤΑΝΑΚΙ ΓΙΑ ΚΟΡΙΤΣΑΚΙ 2—3 ΕΤΩΝ

Ὑ λ ι κ ά: 150 γραμ. ἢ 50 δράμια μαλλὶ ΠΙΓΚΟΥΕΝ — ΜΠΕ –ΜΠΕ: χρώματος ρόζ. Βελόνες Νο 2½. 1½ πήχ. κορδέλα σατὲν ρόζ 2½ ἑκατ. φάρδος.

Τ ρ ό π ο ς π λ ε ξ ί μ α τ ο ς: Ζέρσεϋ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ἀνάποδη.

Π λ έ ξ ι ς ἀ ζ ο ύ ρ: = 1η βελόνα ἀπὸ τὴν καλή: 1π. καλή, βάλετε κλωστὴ στὴν βελόνα σας, 1π. χωρὶς νὰ τὸν πλέξετε, 2π. καλή, γυρίσετε τὸν πόντο ποὺ ἔχετε πάει ἄπλεκτο ἐπάνω ἀπὸ τοὺς δύο πόντους ποὺ πλέξατε καλή. Θὰ ἐξακολουθήσετε κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ἀπὸ τὴν κλωστὴ ποὺ βάζετε στὴν βελόνα καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. 2η βελόνα ἀπὸ τὴν ἀνάποδη: Ὅλοι οἱ πόντοι πλέκονται ἀνάποδη. 3η βελόνα (καλή). Θὰ πλέξετε ἀκριβῶς κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ὅπως καὶ στὴν πρώτη βελόνα φτιάχνοντας τὶς τρύπες τοῦ ἀζούρ ἀντιστρόφως δηλαδὴ ἐκεῖ ποὺ εἶναι οἱ 2π. καλὴ θὰ γίνεται ἡ τρύπα τοῦ ἀζούρ. Κάθε φορὰ ἀπὸ τὴν καλὴ θὰ πλέκετε τὸ ἀντίθετο τῆς προηγουμένης φορᾶς. Ἀπὸ τὴν ἀνάποδη θὰ πλέκετε πάντα ὅλους τοὺς πόντους ἀνάποδα.

Ριζάκι = 1π. καλή, 1π. ἀνάποδη. Σὲ κάθε βελόνα θὰ πλέκετε τὸ ἀντίθετο τῆς προηγουμένης δηλαδὴ ἐκεῖ ποὺ εἶναι ὁ πόντος ἀπὸ τὴν καλὴ θὰ πλέκετε ἀνάποδη καὶ στὸν ἀνάποδο καλή.

Δ ε ῖ γ μ α: 20π. = 5½ ἑκατ. 20 βελόνες = 4 ἑκατ.

ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Ἀρχίζετε ἀπὸ τὸ κάτω μέρος. Βάλετε 204 π. Πλέξετε 2 βελόνες καλή. Ἀρχίσετε τὸ ἀζοὺρ καὶ πλέξετε 4 ἑκ. Μετὰ τὰ 4 ἑκατ. τοῦ ἀζοὺρ θὰ ἐξακολουθήσετε μὲ ζέρσεϋ. Σὲ γενικὸ μάκρος 24 ἑκατ. πλέξετε κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Στὴν καλὴ μεριὰ τοῦ πλεκτοῦ σας, πλέξετε ὅλους τοὺς πόντους δύο - δύο μαζί. Στὴν 3η βελόνα μετὰ θὰ κάνετε ἀκόμη 13 στενέματα δηλαδὴ θὰ πλέκετε 2π. μαζὶ σὲ κανονικὲς ἀποστάσεις. Στὴν 5η βελόνα ἀρχίσετε τ' ἀζούρ γιὰ τὸ ἀμπιεσεμάν. Σὲ 3½ ἑκατ. τοῦ ἀζοὺρ θὰ πλέκετε τοὺς 6 πρώτους πόντους καὶ τοὺς 6 τελευταίους μὲ ριζάκι γιὰ νὰ σχηματίσετε τὴν φάσα. Κατόπιν θὰ κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα 1π. ἀπὸ κάθε μεριὰ μετὰ τοὺς 6 πρώτους πόντους καὶ πρὸ τῶν 6 τελευταίων πόντων μὲ τὸ ριζάκι (12 φορές). Σὲ γενικὸ μάκρος τοῦ ἀζοὺρ 7 ἑκατ. πλέξετε ὅλους τοὺς πόντους ριζάκι 10 βελόνες. Κατόπιν κλείσετε 37π. γιὰ τὸ ντεκολτέ. Ἡ κάθε μεριὰ θὰ πλεχθῆ χωριστὰ (μπρετέλα). Σὲ 6 ἑκατ. τῆς μπρετέλας σχηματίσετε μιὰ κουμπότρυπα κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Κλείσετε 6π. στὸ μέσον. Στὴν ἑπόμενη βελόνα προσθέσετε τοὺς πόντους ποὺ κλείσατε. Ἐξακολουθήσετε μὲ ριζάκι 1 ἑκατ. καὶ σχηματίσετε μιὰ δεύτερη κουμπότρυπα κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο. Μετὰ τὴν δεύτερη κουμπότρυπα θὰ πλέξετε ἀκόμη 4 βελόνες μὲ ριζάκι καὶ κατόπιν θ' ἀρχίσετε νὰ κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα 1π. ἀπὸ κάθε μεριά, ἕως ὅτου τελειώσουν ὅλοι οἱ πόντοι.

Πλέξετε καὶ τὴν ἄλλη μπρετέλα κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε 182π. Πλέξετε ἀκριβῶς ὅπως καὶ τὸ μπροστινὸ ἕως τὰ 24 ἑκατ. Κατόπιν πλέξετε ὅλους τοὺς πόντους δύο-δύο μαζί. Στὴν 3η βελόνα κάνετε 8 στενέματα κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ποὺ ἔχετε κάνει καὶ στὸ μπροστινὸ τὰ 13 στενέματα.

Ἀρχίσετε τ' ἀζούρ. Σὲ 3½ ἑκατ. τοῦ ἀζοὺρ θὰ πλέξετε τοὺς 6 πρώτους πόντους καὶ τοὺς 6 τελευταίους μὲ ριζάκι γιὰ τὴν φάσα. Κατόπιν θὰ κλείνετε κάθε δεύτερη βελόνα 1π. ἀπὸ κάθε μεριὰ κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο ὅπως καὶ στὸ μπροστινὸ (12 φορές). Σὲ γενικὸ μάκρος τοῦ ἀζοὺρ 8 ἑκατ. πλέξετε ὅλους τοὺς πόντους μὲ ριζάκι 10 βελόνες. Κλείσετε στὸ μέσον 32π. γιὰ τὸ ντεκολτέ. Ἡ κάθε μεριὰ θὰ πλεχθῆ χωριστά. Πλέξτε τὴν κάθε μπρετέλα ἀκριβῶς τὴν ἴδια ὅπως καὶ τοῦ μπροστινοῦ.

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

Σιδερώσετε τὸ πλεκτό σας καὶ τὰ δυὸ κομμάτια μαζί. Θὰ βάλετε τὸ ἕνα κομμάτι ἐπάνω στὸ ἄλλο καλὴ μὲ καλὴ καὶ θὰ τὰ σιδερώσετε μὲ βρεγμένο πανί.

Ράψετε τὶς πλαϊνὲς ραφὲς ἕως τὶς μασχάλες. Κόψετε τὴν κορδέλα στὴν μέση καὶ περάσετε τὸ κάθε κομμάτι στὶς δυὸ κουμπότρυπες τῆς κάθε μπρετέλας κατὰ τέτοιον τρόπο ὥστε ἡ ἄκρη νὰ ἔρχεται στὸ ἔξω μέρος τῆς μπρετέλας καὶ στὶς δυὸ μπρετέλες.

ΤΑ ΜΑΥΡΑ ΣΤΙΓΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

Ἰδοὺ μιὰ συνταγὴ γιὰ τὴν ἀφαίρεσι τῶν μαύρων στιγμάτων τοῦ προσώπου: Ἀρχίζετε πρῶτα μὲ ζεστὲς κομπρέσες. Ὕστερα κάθε βράδυ ἐγγίζετε στὸ καθένα στίγμα ἕνα μπαμπάκι βρεγμένο σὲ διάλυσι: 4 γραμ. ὀξικοῦ ὀξέος, 3 γραμ. γλυκερίνης καὶ 4 γραμ. καολίνης.

Τότε τὰ μαῦρα στίγματα μαλακώνουν καὶ βγαίνουν κατόπιν εὐκολώτατα, ἀρκεῖ νὰ τὰ πιέσετε μὲ τὰ δυὸ νύχια σας ἢ μ' ἕνα εἰδικὸ μικρὸ ἐργαλεῖο ποὺ πωλεῖται στὰ μυροπωλεῖα.

Προηγουμένως, πρέπει ν' ἀπολυμάνετε τὰ χέρια σας μὲ ἀλκοὸλ καμφρὲ γιὰ ν' ἀποφύγετε τὸν κίνδυνο τῆς μολύνσεως καὶ τοῦ σχηματισμοῦ ἑνὸς μικροῦ κι' ἐπίμονου σπειριοῦ στὸ ἴδιο ἐκεῖνο σημεῖο.

Ἂν, παρ' ὅλη τὴν προφύλαξι, σχηματιστῆ τὸ σπειράκι μεταχειρισθῆτε τὸ ἑξῆς φάρμακο, ποὺ τὸ ἀποξηραίνει καὶ τὸ ἐξαφανίζει γρήγορα: Θειϊκὸς χαλκὸς 1 γραμ., θειϊκὸς ψευδάργυρος 3 γραμ, κεκορεσμένη διάλυσις καμφορᾶς 150 γραμμάρια. Ἀναλύστε μιὰ κουταλιὰ τοῦ ὑγροῦ αὐτοῦ σ' ἕνα ποτήρι νερό, βρέξτε ἕνα μπαμπάκι καὶ ἐφαρμόστε το ἐπάνω στὸ σπειράκι ἐπὶ ἕνα λεπτό.

Ἐπακολουθεῖ ἡ χρῆσις μιᾶς στυπτικῆς λοσιὸν γιὰ νὰ ξανακλείσουν οἱ διεσταλμένοι πόροι μετὰ τὴν ἀφαίρεσι τῶν στιγμάτων.

Καλύτερη εἶναι ἡ ἀκόλουθη διάλυσις: Βράζετε 150 δράμια νερό, τὸ ἀδειάζετε σὲ μιὰ μπουκάλα, προσθέτετε 10 γραμμάρια στύψι καὶ ἀφίνετε τὴ μποτίλια καλὰ βουλωμένη. Ἀφοῦ πλύνετε καὶ σκουπίσετε μ' ἐπιμέλεια τὸ πρόσωπό σας, παίρνετε ἕνα μπαμπάκι πολὺ σφιγμένο, τὸ βουτᾶτε πρῶτα σὲ νερό, τὸ στύβετε, ἔπειτα τὸ μουσκεύετε στὴ διάλυσι τῆς στύψεως καὶ τὸ περνᾶτε ἐπάνω στὸ πρόσωπό σας κι' ἰδίως στὰ μέρη ὅπου εἶναι καταφανεῖς οἱ διεσταλμένοι πόροι.

Γιὰ τὸν ἴδιο σκοπὸ καθὼς κι' ἐναντίον τῆς λιπαρότητος τοῦ δέρματος, ὠφελοῦν πολὺ οἱ «μάσκες» ἀπὸ ἀσπράδι αὐγοῦ, στὸ ὁποῖον μπορεῖτε νὰ προσθέσετε λίγο ζουμὶ λεμονιοῦ ἢ ροῦμι γιὰ νὰ γίνη ἀποτελεσματικώτερο. Τὶς ἀφίνετε νὰ ἐπιδράσουν ἐπὶ εἴκοσι λεπτὰ κι' ἔπειτα τὶς ἀφαιρεῖτε μὲ χλιαρὸ νερό. Τὶς ἐπαναλαμβάνετε στὴν ἀρχὴ μιὰ φορὰ τὴν ἑβδομάδα, κατόπιν κάθε 15 μέρες.

ΠΟΙΟΣ ΗΤΑΝ Ο ΔΥΝΑΤΩΤΕΡΟΣ

ΟΤΑΝ ΕΜΑΘΕ ΠΩΣ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΥ ΤΗΣ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΓΙΝΗ ΜΗΤΕΡΑ, ΤΟΤΕ ΥΨΩΘΗΚΕ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ ΚΑΙ ΘΥΣΙΑΣΤΗΚΕ

ΕΝΑ ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Τὸ φῶς τοῦ ἀμπαζοὺρ φώτιζε τὸ ὡραῖο της πρόσωπο, ποὺ ἔλαμπε ἀπὸ μιὰ παράξενη γοητεία.

Ὁ Πάολο τῆς ἔρριξε μιὰ ματιὰ καὶ μὲ φωνὴ ποὺ εἶχε ἕναν τόνο θλιμμένο τῆς εἶπε:

— Ὁμολογῶ Μάρθα, ὅτι τώρα τελευταῖα δὲν σὲ καταλαβαίνω. Ἔχεις ἀλλάξει. Ἄρχισες νὰ καπνίζης ἀδιαφορώντας γιὰ τὴν ὑγεία σου. Πρῶτα δὲν ἔπινες καὶ τώρα ὅταν μπῶ ξαφνικὰ στὸ δωμάτιό σου, χωρὶς νὰ χτυπήσω, σὲ βρίσκω μ' ἕνα ποτήρι κονιὰκ στὸ χέρι. Ἂς ἀφήσω πιὰ τὸ τρομερὸ πάθος τῆς χαρτοπαιξίας ποὺ σ' ἔχει κυριεύσει.

Βημάτισε γιὰ λίγο νευρικά, ὕστερα ἔβγαλε ἀπ' τὴν τσέπη του ἕνα καρνὲ ἐπιταγῶν καὶ τῆς τὸ ἔδειξε λέγοντας:

—Ἔξη μῆνες πληρώνω χρέη σου στὰ χαρτιά. Καὶ σήμερα μοῦ ζητᾶς ἕνα τεράστιο ποσὸ ποὺ ἔχασες στὸ καζῖνο.

— Δὲν εἶσαι ὑποχρεωμένος νὰ μοῦ τὰ δώσης, ἔκανε ἡ γυναίκα μὲ τόνο ψυχρὸ καὶ κουρασμένο.

— Ὤ, Μάρθα, εἶπε ὁ Πάολο μὲ θλιμμένη φωνή. Πῶς ἄλλαξες ἔτσι αὐτοὺς τοὺς τελευταίους ἔξη μῆνες!

Σώπασε ἀπότομα... Ὁ θυμός του πέρασε μὲ μιᾶς, κι' ἄφησε τώρα τὴ θέσι του σ' ἕνα ἔντονο πόνο ποὔκαινε τὴν καρδιά του νὰ λυγίζη.

— Μάρθα, ἐπανέλαβε μὲ θλιμμένη φωνή.

Ἐκείνη δὲν ἀπαντοῦσε. Καταλάβαινε πολὺ καλὰ ἐκεῖνο ποὺ ἤθελε νὰ τῆς πῆ.

Δὲν εἶχαν περάσει δυὸ χρόνια, ἀπὸ τότε ποὺ ἡ ἕνωσί τους ἦταν μιὰ τέλεια σύνθεσι, ἀφοσιώσεως καὶ κατανοήσεως. Καθόντουσαν συχνὰ σ' αὐτὴ τὴν ἴδια θέσι. Ἐκείνη κουλουριασμένη στὴν ἄκρη τοῦ ντιβανιοῦ τὸν ἄκουγε νὰ τῆς διαβάζη κάποιο καινούργιο βιβλίο, ἢ καθόταν μόνη καὶ περίμενε ν' ἀκούση τὰ βήματά του ἀνάμεσα στὰ βήματα τῶν περαστικῶν, νὰ τρέξη νὰ τοῦ ἀνοίξη καὶ νὰ πέση στὴν ἀγκαλιά του.

—Καλησπέρα, γατούλα.

—Καλησπέρα, κύριε οἰκοδεσπότη, καὶ τὸ γέλιο της γέμιζε τὸ δωμάτιο.

Ἕνα φιλί, δυὸ φιλιά, κι' ὕστερα τὸ δεῖπνο ἀργό, ἥσυχο, χαρούμενο.

Δύσκολα χωρίζονταν τὰ βράδυα. Κι' ὅποιος ἤθελε νὰ τοὺς καλέση σπίτι του, τοὺς προσκαλοῦσε καὶ τοὺς δυὸ μαζί. Γιατὶ ἡ ἀγάπη τῆς Μάρθας καὶ τοῦ Πάολο Κασσίνι ἂν καὶ παράνομη, ἦταν ἀπ' αὐτὲς ποὺ ὁ κόσμος πρῶτα δέχεται κι' ὕστερα ἐγκρίνει. Γιατὶ δὲν θὰ μποροῦσε κανεὶς ν' ἀρνηθῆ σὲ μιὰ γυναίκα νέα κι' ὄμορφη σὰν τὴ Μάρθα, τὸ δικαίωμα ν' ἀγαπήση ἢ ν' ἀγαπηθῆ. Ὅλοι ἤξεραν τὴν ἄτυχη ἱστορία της. Παντρεύτηκε πρὶν κλείση ἀκόμη τὰ δεκαεφτά της χρόνια, αὐτὸν ποὺ τῆς πρότεινε ἡ μητέρα της, ἕναν ἄντρα πλούσιο καὶ ἀνόητο.

Ἡ Μάρθα μὲ τὴν ἄγνοια τῆς ἡλικίας της δέχτηκε αὐτὸν τὸ γάμο, ποὺ στὴν ἀρχὴ δὲν τῆς χάριζε καμμιὰ χαρά. καὶ στὰ τέλος κατήντησε ἕνα ἀληθινὸ μαρτύριο γι' αὐτήν, καὶ γιὰ κεῖνον μιὰ εὐκαιρία νὰ δείξη τὸν κακότροπο χαρακτῆρα του.

Ὁ ἴδιος ὁ ἄντρας ὅμως, ἦταν ἐκεῖνος ποὺ τὴν ἐλευθέρωσε ἀπ' αὐτὸν τὸ συμβατικὸ δεσμό, φεύγοντας μὲ μιὰ ἀρτίστα ἑνὸς βαριετέ.

Οὔτε τότε ἔκανε ἡ Μάρθα αὐτὸ ποὺ ὁ κόσμος περίμενε. Δὲν ἔπεσε στὴν ἀγκαλιά τοῦ πρώτου τυχόντος γιὰ νὰ ἱκανοποιήση τὸν πληγωμένο της ἐγωϊσμό. Ἦταν μιὰ γυναίκα

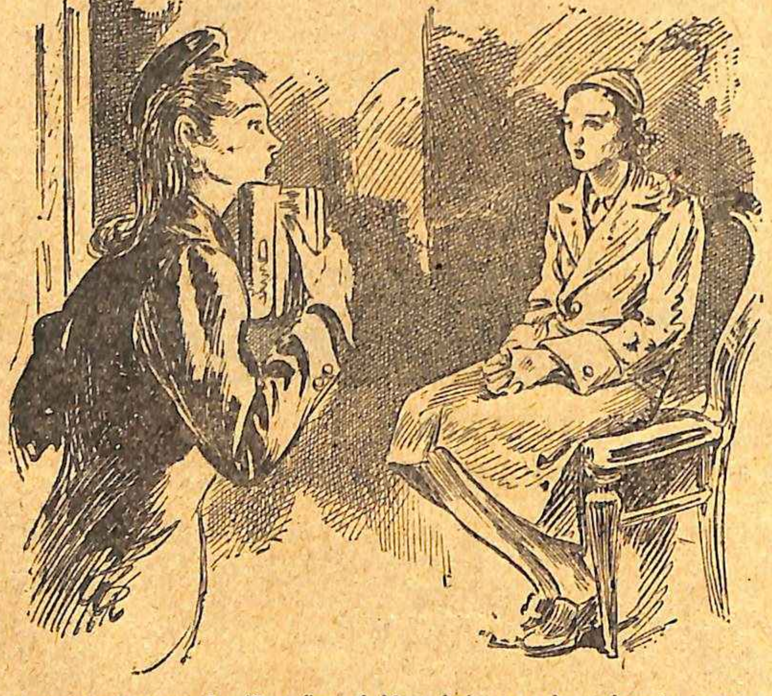

Ἡ Μάρθα δὲν παραξενεύθηκε ὅταν βρέθηκε ἀπέναντι στὴ νεαρὴ κυρία Κασσίνι

πολὺ τίμια, γεννημένη γιὰ νὰ ζήση τὴ ζωή της νόμιμα καὶ κανονικά.

Ἂν ἀγάπησε τὸν Πάολο, ἦταν γιατὶ θεώρησε πὼς ἦταν δικαίωμά της αὐτό, καὶ γιατί, ἡ ἀγάπη, ὁ σεβασμὸς καὶ ἡ προστασία ἑνὸς ἄντρα καλοῦ καὶ ἀξιοπρεποῦς σὰν κι' αὐτὸν τῆς φάνηκε σὰν ἕνα δῶρο ποὺ τῆς ἔστελνε ὁ Θεός, ὕστερα ἀπὸ τόση κακοτυχία. Ἐκεῖνος τῆς μίλησε ἀμέσως γιὰ γάμο, καὶ κανεὶς δὲν ἀμφέβαλλε ὅτι ἡ Μάρθα θὰ ἀποχτοῦσε ἀμέσως τὴν ἐλευθερία της ἀπὸ ἕνα σύζυγο ξεχασμένο καὶ παραδομένο ὁλότελα στὴ γοητεία τῶν χυδαίων θελγήτρων τῆς ἀρτίστας του. Ἀλλὰ εἶχαν παραβλέψει τὸ μέγεθος τῆς ἀνθρώπινης κακίας.

—Μὰ εἶναι ἀδύνατον, φώναξε μὲ ἔκπληξι τάχα ὁ σύζυγος τῆς Μάρθας στὸν δικηγόρο της. Ὁ γάμος δὲν διαλύεται γιὰ μᾶς τοὺς καθολικούς, παρὰ μόνο μὲ τὸ θάνατο. Ἀλλὰ δὲ σκέπτομαι νὰ πεθάνω πολὺ γρήγορα, συμπλήρωσε μ' ἕνα χαμόγελο κακίας.

Κι' ὁ καιρὸς περνοῦσε. Ἕνας χρόνος, δυὸ χρόνια, κι' ὅλα θὰ πήγαιναν καλά, ἂν ὁ Παῦλος μποροῦσε νὰ κάνη νὰ παύση τὸ ἔνστικτο ποὺ τὸν ἔκανε νὰ ἐπιθυμῆ ἕνα παιδί, σὰν τὸ μεγαλύτερο ἀγαθό.

—Θὰ ἤθελα ἕνα παιδὶ ἀπὸ σένα ἔλεγε συχνὰ στὴ Μάρθα, κυττάζοντάς την μ' ἀγάπη.

—Κι' ἐγὼ ἀπαντοῦσε ἐκείνη. Καὶ τὸ ξέρεις.

—Ἀλλὰ τότε γιατί;

—Γιατὶ τὸ παιδί μου θὰ εἶχε τὸ ὄνομα ἑνὸς ξένου, ἑνὸς μισητοῦ ξένου, ποὺ θὰ μποροῦσε ἀκόμη, ἔτσι γιὰ γοῦστο— κι' αὐτὸ ἦταν σχεδὸν βέβαιο, νὰ προβάλη τὰ δικαιώματα μιᾶς πατρότητος ψεύτικης μὰ νόμιμης, ἔστω κι' ἂν ἀναγκαζόταν ν' ἀναλάβη τὶς ὑποχρεώσεις.

Αὐτὸ ἦταν τὸ μοναδικὸ σύννεφο μιᾶς ἑνώσεως τόσο τέλειας. Ἀλλὰ ἡ Μάρθα καταλάβαινε πὼς τὸ σύννεφο αὐτὸ κάθε μέρα θὰ μεγάλωνε, ὥσπου θὰ σκέπαζε κάποτε ἐντελῶς τὸν οὐρανὸ τῆς εὐτυχίας της. Φαινόταν σὰν νὰ ἦταν ἡ τιμωρία γιὰ ἕναν δεσμὸ ποὺ δὲν εἶχε τὸ χρίσμα τῆς νομιμότητος. Ἤξερε πὼς ὁ Πάολο δὲ θὰ τὴν ἐγκατέλειπε. Ἀλλὰ κάποτε θὰ ἐρχόταν ἡ μοιραία μέρα, ποὺ μὴ μπορώντας πιὰ νὰ καταπνίξη τὴ φωνὴ τοῦ ἐνστίκτου, θὰ τοποθετοῦσε τὴν ἐπιθυμία του γιὰ τὴν ἀπόκτησι ἑνὸς παιδιοῦ πάνω ἀπ' ὅλα καὶ πάνω ἀπ' τὸν ἔρωτά τους ἀκόμη. Τέλος ἀπεφάσισε ν' ἀποσυρθῆ μόνη της θεληματικά, παρὰ σπρωγμένη ἀπὸ τὶς περιστάσεις.

Ἔτσι παντρεύτηκε ὁ Πάολο.

Διάλεξε μιὰ κοπελλίτσα γερὴ καὶ ἁπλῆ, ὄχι πολὺ ὄμορφη οὔτε πολὺ ἔξυπνη, ποὺ μποροῦσε ὅμως νὰ τῆς ἐπιβάλλεται καὶ νὰ τὴ διευθύνη.

Δὲν ἦταν ἡ γυναίκα του. Ἦταν ἡ μέλλουσα μητέρα τῶν παιδιῶν του. Ἡ γυναίκα του δὲν μποροῦσε νὰ εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴ Μάρθα, καὶ σ' αὐτὴν ξαναγύρισε σχεδὸν ἀμέσως, κι' ἐκείνη δὲν εἶχε τὴ δύναμι νὰ τὸν ἀπομακρύνη. Τώρα ὅμως ἦταν ὑποχρεωμένοι νὰ κρύβουν ἀπὸ τὰ μάτια ὅλου τοῦ κόσμου αὐτὴ τὴ σχέσι ποὺ δὲν εἶχε πιὰ καμμιὰ δικαιολογία.

Ὁ Πάολο, εἶχε τὴν ἐντύπωσι πὼς ἡ γυναίκα του δὲν ὑποψιαζόταν τίποτα ἀπ' ὅλ' αὐτά, κι' ὅτι ἦταν ἕνας καλὸς σύζυγος, ἐπειδὴ ἔτρωγε μαζί της τὰ μεσημέρια, καὶ γύριζε κάθε βράδυ νωρὶς στὸ σπίτι του.

Δὲν φαντάσθηκε ποτὲ ὅτι κι' ἡ πιὸ ἀφελὴς καὶ ἄτολμη γυναίκα γίνεται σοφὴ καὶ θαρραλέα ὅταν διαισθάνεται νὰ κινδυνεύη ἡ συζυγική της εὐτυχία. Ἡ Μάρθα ὅμως δὲν παραξενεύτηκε ὅταν ἕνα ἀπόγευμα τοῦ Δεκέμβρη, ἀνοίγοντας τὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ της, βρέθηκε ἀπέναντι στὴ νεαρὴ κ. Κασσίνι. Κάποτε τὴν εἶχε δῆ μόνο μιὰ φορὰ στὸ δρόμο, ἀλλὰ δὲν δυσκολεύτηκε νὰ τὴν ἀναγνωρίση. Φοροῦσε ἕνα παλτὸ πολὺ φαρδὺ καὶ πολὺ μακρὺ κι' ἦταν ἄσχημα μακιγιαρισμένη, ὅπως ὅλες οἱ νεαρὲς σύζυγοι ποὺ ἀρχίζουν νὰ βάφωνται μετὰ τὸ γάμο. Τὰ μάτια της ἦταν μεγάλα, καστανά, καὶ θὰ μποροῦσε νὰ διαβάση κανεὶς σ' αὐτὰ τὸ θάρρος ποὺ τῆς ἔδινε ἡ ἀπελπισία.

Ἀκολούθησε σιωπηλὴ τὴ Μάρθα στὸ μικρὸ σαλονάκι. Δὲν κύτταξε γύρω μὲ περιέργεια, ὅπως θὰ ἔκανε ὁποιαδήποτε ἄλλη ἀπατημένη σύζυγος, ποὺ μπαίνει στὸ σπίτι τῆς ἀντιζήλου της.

— Μὲ συγχωρῆτε ἂν σᾶς ἐνοχλῶ, εἶπε. Δὲν ἦρθα ἐδῶ γιὰ νὰ σᾶς κάνω σκηνές. Ξέρω πὼς εἶστε ἡ γυναίκα ποὺ ὁ ἄντρας μου ἀγαποῦσε κι' ἀγαπάει πάντα. Δὲν μποροῦσα ποτὲ νὰ ἐξηγήσω γιατὶ ὁ Πάολο παντρεύτηκε μιὰ γυναίκα σὰν κι' ἐμένα, τὴ στιγμὴ ποὺ ἀγαποῦσε μιὰ γυναίκα σὰν καὶ σᾶς.

Δὲν σταμάτησε στὴν κίνησι διαμαρτυρίας τῆς Μάρθας, καὶ συνέχισε βιαστική, σὰ νὰ ἐπαναλάμβανε ἕνα μάθημα:

— Ξέρω ὅτι δὲν ἔχω τίποτα τὸ ἐξαιρετικό. Δὲν εἶμαι οὔτε πλούσια. Γι' αὐτό, βασανίστηκα πολὺ ν' ἀνακαλύψω τὴν αἰτία αὐτοῦ τοῦ γάμου. Κι' οὔτε καὶ τώρα μπορῶ νὰ πῶ ὅτι τὴ βρῆκα.

Πάλι ἡ Μάρθα δοκίμασε νὰ τὴ διακόψη, ἀλλὰ ἡ ἄλλη τὴν πρόφτασε:

— Ἀφῆστέ με, παρακαλῶ, διαφορετικὰ θὰ χάσω τὸ θάρρος μου.

»Στὴν ἀρχὴ σκέφτηκα νὰ φύγω. Θὰ ἦταν τὸ καλύτερο ποὺ εἶχα νὰ κάνω. Ἀλλὰ... συνέβη κάτι.

Χαμήλωσε περισσότερο τὴ φωνή της καὶ εἶπε μ' ἀναστεναγμό:

— Εἶμαι ἔγκυος, τριῶν μηνῶν.

Μέναν κι' οἱ δυὸ σιωπηλές. Ἡ γυναίκα τοῦ Πάολο κύτταζε τώρα τὴ Μάρθα ἐρωτηματικά, περιμένοντας τὴν ἀπάντησι, τὴ λύσι. Κι' ἐκείνη ἔνοιωθε πὼς ἡ μοιραία στιγμὴ εἶχε ἔρθει.

Σώπαινε, δὲν μποροῦσε νὰ καταστρέψη γιὰ πάντα τὰ ὄνειρα αὐτῆς τῆς μικρῆς λέγοντάς της:

«Μεῖνε ἥσυχη, αὐτὸ ἦταν τὸ μόνο πρᾶγμα ποὺ ἤθελε ὁ Πάολο ἀπὸ σένα. Γι' αὐτὸ σὲ παντρεύτηκε.»

Ἔνοιωθε ἕνα δυνατὸ πόνο νὰ τῆς σκίζη τὴν καρδιά.

Τέλος, μὲ τὶς γροθιὲς σφιγμένες καὶ χαμηλωμένα τὰ μάτια ἄρχισε:

— Ὅποιος σοῦ μίλησε γιὰ μένα, σοῦ εἶπε ψέματα. Ἀγαπιόμαστε ἄλλοτε, μὰ ὅλ' αὐτὰ ἔχουν τελειώσει ἀπὸ καιρό. Ὁ ἄντρας σου σ' ἀγαπάει. Σὲ παντρεύτηκε ἀπὸ ἔρωτα. Γύρισε στὸ σπίτι σου ἥσυχη καὶ πές του γιὰ τὸ παιδί. Νὰ τοῦ τὸ πῆς ἀμέσως. Θὰ τὸν κάνης εὐτυχισμένο.

Ἡ γυναίκα τοῦ Πάολο κύτταξε τὴ Μάρθα μ' εὐγνωμοσύνη. Ἴσως νὰ μὴν πίστευε κατὰ βάθος ὅλ' αὐτά. Ἀλλὰ εἶχε τόση ἀνάγκη νὰ ἡσυχάση ἀπὸ τὴν ἀγωνία.

— Εὐχαριστῶ, μουρμούρισε. Εὐχαριστῶ γιὰ λογαριασμὸ τοῦ παιδιοῦ μου.

— Εἶναι αὐτὸ ποὺ ἔχει ὅλα τὰ δικαιώματα, ἀπάντησε ἡ Μάρθα γυρίζοντας τὸ κεφάλι, γιὰ νὰ μὴ δῆ ἡ ἄλλη τὰ μάτια της ποὺ ἦταν γεμάτα δάκρυα.

Τώρα ἄρχιζε τὸ δυσκολώτερο μέρος, νὰ διώξη τὸν Πάολο ἀπὸ κοντά της, νὰ σβήση τὸν ἔρωτά του γι' αὐτήν. διώχνοντας συγχρόνως κάθε χαρὰ ἀπὸ τὴ ζωή της. Ἔτσι τὰ πράγματα ἔφθασαν στὸ σημερινὸ σημεῖο.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Ὁ ΟΙΚΟΣ ΓΟΥΔΑ, Ἁγίου Ἀνδρέου 1 (Μητροπόλις) γνωρίζει εἰς τὴν ἀξιότιμον πελατεῖαν του, ὅτι ἀφίχθη ἐκ Παρισίων ἡ δὶς ΣΟΦΙΑ ΓΟΥΔΑ, κομίσασα πλουσίαν συλλογὴν μοντέλων τῆς τελευταίας κρεασιόν. Ὧραι ἐπισκέψεων καθ' ἑκάστην ἀπὸ 10—1 καὶ 5—7 μ.μ.

— Θὰ σοῦ κάνω μιὰ ἐπιταγή, εἶπε ἐκεῖνος. Ἀλλὰ εἶναι ἡ τελευταία, Μάρθα. Πρέπει νὰ σταματήσης νὰ παίζης.

Ὕστερα ἡ φωνή του ἀκούστηκε εὐγενικὴ καὶ γλυκειά:

— Σήμερα εἶναι μιὰ ἐξαιρετικὴ μέρα γιὰ μένα. Ἡ Ἔλενα μπῆκε στὴν κλινική...

Ἀναστέναξε καὶ ζήτησε τὸ καπέλλο του.

— Πάολο, τοῦ φώναξε ἐκείνη ἐνῶ ἔβγαινε.

—Λέγε.

— Τηλεφώνησέ μου ἂν τὸ παιδὶ εἶναι ἀγόρι ἢ κορίτσι.

—Βέβαια, βέβαια.

Ὅταν ἔμεινε μόνη ἡ Μάρθα, εἶχε τὴν ἐντύπωσι ὅτι σηκωνόταν ἀπὸ μιὰ ἄβυσσο.

«Θὰ εἶναι ἀργά», σκέφτηκε. Κύτταξε τὸ τηλέφωνο. Θὰ χτυποῦσε ἄραγε; Θὰ χτυποῦσε, νὰ τῆς φέρη τὸ ἄγγελμα τῆς εὐτυχίας του, ἢ θὰ ξεχνοῦσε νὰ τὴν εἰδοποιήση; Γιατὶ ὄχι; Στὴν ἀγάπη δὲν ὑπάρχει μέσος δρόμος. Ἢ τὰ παίρνει κανεὶς ὅλα, ἢ δὲν παίρνει τίποτα πιά.

Πῆρε ἀπὸ τὴν τουαλέτα της μιὰ δερμάτινη κασετίνα κι' ἔβγαλε ἀπὸ μέσα τὶς προηγούμενες ἐπιταγὲς τοῦ Πάολο. Αὐτές, ποὺ δὲν εἶχε παίξει ποτὲ στὰ χαρτιά. Κύτταξε μὲ ἀγάπη τὴν ὑπογραφὴ τοῦ ἀγαπημένου. Τὶς ἔκλεισε σ' ἕνα φάκελλο. Ἦταν ἕνα καλὸ δῶρο γιὰ τὸ παιδί του. Αὐτὸς δὲν θὰ τὸ μάθαινε, ὄχι. Ἔπρεπε μάλιστα νὰ πιστεύη τὸ ἀντίθετο. Ἔμεινε μὲ τὸ χέρι μετέωρο, ὕστερα ἄφησε τὴν πέννα καὶ σχημάτισε στὸ τηλέφωνο τὸν ἀριθμὸ τῆς κλινικῆς.

— Ἡ κ. Κασσίνι; Μάλιστα. Γέννησε ἀγόρι. Ἡ ὑγεία μητέρας καὶ παιδιοῦ εἶναι θαυμάσια. Θέλετε νὰ σᾶς συνδέσουμε μὲ τὸ δωμάτιο;

— Ὄχι, εὐχαριστῶ.

Ἔκλεισε ἀργὰ τὸ τηλέφωνο καὶ παίρνοντας τὴν πέννα, ἔγραψε στὸ φάκελλο τὄνομα τοῦ Πάολο. Ἤξερε πὼς θἄδινε στὸ γυιό του τὸ ἴδιο του τὸ ὄνομα, ὅπως σκεφτόντουσαν, ὅταν ἤθελαν νὰ ἔχουν ἕνα δικό τους παιδί.

Ξαπλωμένη μέσ' στ' ἄσπρα σεντόνια τῆς κλινικῆς, ἡ Ἔλενα, γύρισε πρὸς τὸν ἄντρα της ποὺ καθόταν δίπλα της καὶ τὴν κύτταζε μὲ σιωπηλὴ λατρεία.

«Πρέπει νὰ τοῦ τὸ πῶ, σκέφτηκε. Ἐκείνη, θυσιάστηκε γιὰ μᾶς». Ἀλλὰ δὲ μίλησε.

«Θὰ ἦταν τίμιο, σκέφτηκε, ἀλλὰ ὄχι φρόνιμο». Ἀργότερα, πολὺ ἀργότερα, ὅταν θὰ 'ρχόντουσαν κι' ἄλλα παιδιά, κι' ἡ οἰκογένεια θὰ γινότανε γερὴ σὰν βράχος, τότε θὰ τοῦ τὄλεγε. Θὰ τοῦ μιλοῦσε γιὰ τὴ γυναίκα ποὺ τὸν ἀγάπησε τόσο ὥστε νὰ θυσιαστῆ γι' αὐτόν.

Ὁ Πάολο κύτταζε τώρα τὸ γυιό του. Ἦταν εὐτυχισμένος, ἔνοιωθε σὰν θεός, δυνατὸς κι' ἀνίκητος. Ἡ περασμένη του ζωὴ πέρασε σὰν μιὰ ταινία ἀπὸ τὸ μυαλό του. Οἱ ἀναμνήσεις σταμάτησανε γιὰ μιὰ στιγμὴ σὲ μιὰ λεπτὴ γυναικεία σιλουέτα.

— Πρέπει νὰ τηλεφωνήσω, σκέφτηκε, ἴσως περιμένη.

Ἔκανε νὰ σηκωθῆ, μὰ ἐκείνη τὴ στιγμὴ τὸ μωρὸ ἄνοιξε τὰ ματάκια του καὶ τὸν κύτταξε. Κι' αὐτὸς ἔμεινε ἐκεῖ, ἀκίνητος, ἠλεκτριζόμενος ἀπὸ τὸ βλέμμα τοῦ γυιοῦ του.

ΕΝΡΙΚΑ ΚΑΝΤΑΝΙ

ΜΕ ΜΙΑ ΚΑΠΑ ΤΡΕΙΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ

Τὸ μοντέλο αὐτὸ τοῦ Ζὰν Ντεσσέ, ἀποτελεῖται ἀπὸ μιὰ φοῦστα μάλλινη, μιὰ καρὸ ταφταδένια μπλοῦζα καὶ συμπληρώνεται μὲ μία λοξὴ κάπα μὲ δύο ὄψεις: τὴ μία ἀπὸ τὸ καρὸ ὕφασμα καὶ τὴν ἄλλη ἀπὸ τὸ μονόχρωμο. Ἡ κάπα αὐτὴ μπορεῖ νὰ φορεθῆ σὰν ποδιὰ ἐπάνω ἀπὸ τὴ φοῦστα, ἀπὸ τὴ μιὰ ἢ τὴν ἄλλη της πλευρὰ καὶ νὰ δώση τὴν ἐντύπωσι τριῶν διαφορετικῶν ἐμφανίσεων.

ΟΙ ΣΕΛΙΔΕΣ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΗ ΜΑΓΕΙΡΙΚΗ ΚΑΙ

ΑΥΓΑ ΓΕΜΙΣΤΑ

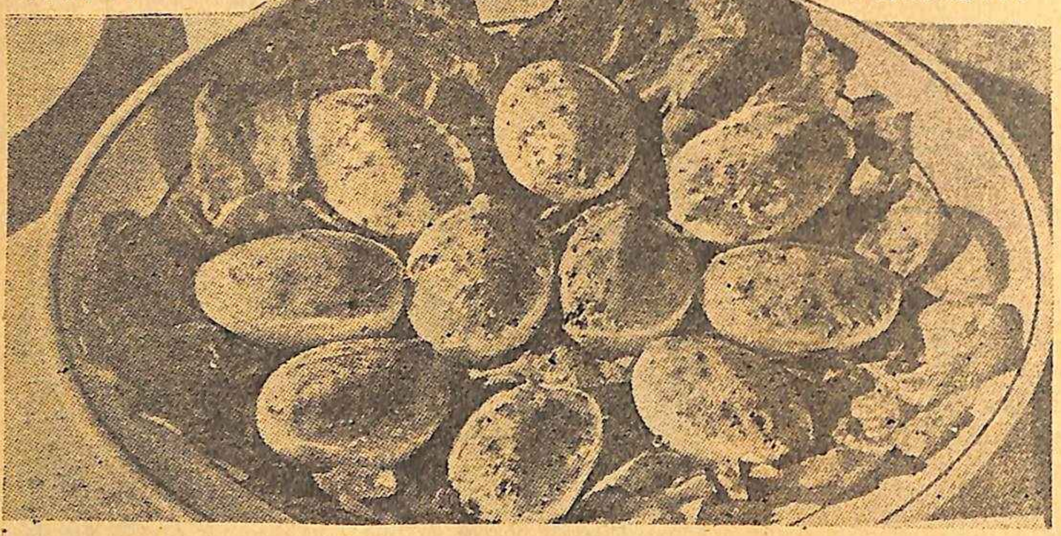

Βάζετε τὴ φαντασία σας νὰ δουλεύη ὅταν ἑτοιμάζετε γέμισι καὶ γαρνιτούρα. Οἱ ποικιλίες τους εἶναι ἄπειρες.

Τὰ αὐγὰ ἔχουν πάντα μεγάλη θέσι ἀνάμεσα στὰ ὀρεκτικά, διότι μποροῦν νὰ παρασκευασθοῦν εὐκολώτατα ποικιλοτρόπως.

Γιὰ νὰ γίνουν τὰ αὐγὰ γεμιστά, τὰ βράζετε, τὰ καθαρίζετε, τὰ χωρίζετε στὴ μέση καὶ ἀφαιρεῖτε τοὺς κρόκους. Τότε τὰ ἀσπράδια, ποὺ μοιάζουν σὰν μικρὲς ἄσπρες βαρκοῦλες, μποροῦν νὰ γεμισθοῦν μὲ διάφορους συνδυασμοὺς ὑλικῶν. Μπορεῖτε νὰ χρησιμοποιήσετε μία γέμισι ἀπὸ τὶς κατωτέρω ἢ μία γέμισι ἰδικῆς σας ἐπινοήσεως. Οἱ κρόκοι τῶν αὐγῶν λυώνονται καί, ἢ χρησιμοποιοῦνται μὲ τὴ γέμισι, ἢ ὡς γαρνιτούρα:

Αὐγὰ γεμιστὰ ἁπλᾶ: Κόβετε στὴ μέση 6 βρασμένα αὐγά. Ἀφαιρεῖτε τοὺς κρόκους καὶ τοὺς λυώνετε μὲ ἕνα πηρούνι. Προσθέτετε σ' αὐτούς:

- 2 κουταλιὲς σούπας βούτυρο φρέσκο.
- 1 κουταλ. τσαγιοῦ ξύδι.
- 1)2 κουταλ. τσαγιοῦ ἁλάτι.
- 1)4 κουταλ. τσαγιοῦ μουστάρδα σκόνη.
- 1)8 κουταλ. τσαγιοῦ πιπέρι.
- Λίγη κάπαρη ψιλοκομμένη (προαιρετική).

Χτυπᾶτε τὸ μῖγμα γιὰ νὰ γίνη λεῖο. Ἐὰν γίνη σφικτό, προσθέτετε μερικὲς σταγόνες λαδιοῦ. Γεμίζετε τὰ ἀσπράδια. Τὰ γαρνίρετε μὲ ψιλοκομμένο μαϊντανὸ ἢ μὲ μιὰ κάπαρη, μισὸ φιλετάκι ἀντζούγιας καὶ ἀγγουράκι τουρσὶ κομμένο σὲ φετάκια, ἢ ἀκόμη τοποθετεῖτε στὸ καθ' ἕνα ἕνα κουταλάκι τσαγιοῦ μαγιονέζα.

Αὐγὰ γεμιστὰ μὲ γαρίδες: Βράζετε γαρίδες, τὶς καθαρίζετε καὶ ἀφίνετε νὰ σταθοῦν 30 λεπτὰ σὲ λαδόξυδο. Κατόπιν τὶς στραγγίζετε καὶ τὶς ἀναμιγνύετε μὲ μαγιονέζα πηχτή. Γεμίζετε τὰ αὐγὰ καὶ χρησιμοποιεῖτε τοὺς κρόκους γιὰ νὰ τὰ γαρνίρετε, ἀφοῦ τοὺς περάσετε ἀπὸ συρμάτινο τρυπητάκι γιὰ νὰ βγοῦν σπειρωτοί.

Χαβιάρι «Μόντε Κάρλο»: Ἀναμιγνύετε τοὺς κρόκους μὲ λίγο χαβιάρι, μὲ πάστα ἀντζούγιας καὶ μὲ ἀρκετὴ μαγιονέζα, ὥστε τὸ μῖγμα νὰ διατηρῆ τὸ σχῆμα του καὶ νὰ μὴν ἁπλώνεται. Γεμίζετε τὰ ἀσπράδια καὶ τὰ σερβίρετε χωρὶς νὰ τὰ γαρνίρετε.

Αὐγὰ γεμιστὰ «Ταρτάρ»: Προσθέτετε στοὺς κρόκους τῶν αὐγῶν σάλτσα «ταρτάρ», ποὺ γίνεται μὲ 3)4 φλυτζ. τσαγιοῦ μαγιονέζα, 1 κουταλ. τσαγιοῦ ψιλοκομ. κρεμμύδι, 2 κουταλάκια τσαγιοῦ ἀγγουράκι τουρσὶ ψιλοκομ., 1 κουταλ. τσαγιοῦ ψιλοκομ. πράσινες ἐληές, ½ κουταλ. τσαγιοῦ ψιλοκομ. κάπαρη, 1 κουταλάκι τσαγιοῦ ψιλοκομ. μαϊντανό, 1 κουταλ. σούπας ξύδι. Γεμίζετε μὲ τὸ μῖγμα αὐτὸ τὰ ἀσπράδια καὶ τὰ τοποθετεῖτε σὲ μία πιατέλα στρωμένη μὲ καρδιὲς μαρουλιῶν ἢ σκορπᾶτε ἀνάμεσα μπουκετάκια ἀπὸ κάρδαμο.

Αὐγὰ γεμιστὰ μὲ πάστα ἀντζούγιας: Βράζετε 6 αὐγά, τὰ καθαρίζετε καὶ τὰ χωρίζετε στὴ μέση. Λυώνετε τοὺς κρόκους τῶν αὐγῶν μέ: 2 κουταλιὲς σούπας βούτυρο, ½ κουταλάκι τσαγιοῦ μουστάρδα, ἐλάχιστο πιπέρι, 1 κουταλάκι σούπας πάστα ἀντζούγιας. (Πωλεῖται σὲ σωληνάρια σὲ ὅλα τὰ παντοπωλεῖα).

Γεμίζετε μὲ τὸ ἀνωτέρω παρασκεύασμα τὰ ἀσπράδια τῶν αὐγῶν καὶ τὰ τοποθετεῖτε σὲ πιατέλα ἐπάνω σὲ ἕνα στρῶμα ἀπὸ φύλλα μαρουλιῶν, ἢ κάρδαμο. Γαρνίρετε τὴν πιατέλα μὲ ρεπανάκια καὶ φρέσκα κρεμμυδάκια.

Αὐγὰ γεμιστὰ μὲ μαγιονέζα: Χωρίζετε στὴ μέση 6 αὐγὰ βρασμένα καὶ ἀφαιρεῖτε τοὺς κρόκους. Κοπανίζετε μαζὶ μ' αὐτοὺς 3 — 4 ἀντζούγιες πλυμένες, καθαρισμένες καὶ ψιλοκομμένες καὶ 20 δράμια φρέσκο βούτυρο. Γεμίζετε μὲ τὸ μῖγμα αὐτὸ τὰ ἀσπράδια, τὰ τοποθετεῖτε σὲ μία πιατέλα καὶ καλύπτετε τὸ καθένα μ' ἕνα κουταλάκι τσαγιοῦ μαγιονέζα. Τὰ γαρνίρετε μὲ μία κάπαρη ἀνοιγμένη σὰν τριανταφυλλάκι.

ΠΩΣ ΒΡΑΖΟΝΤΑΙ ΤΑ ΑΥΓΑ

Μπορεῖτε νὰ βράσετε αὐγὰ κατὰ δύο τρόπους. Νὰ ἀρχίσετε μὲ κρύο νερὸ καὶ νὰ ἀρχίσετε μὲ βράζον.

Ἐὰν ἀρχίσετε τὸ βράσιμο τῶν αὐγῶν μὲ κρύο νερό:

1ον) Καλύπτετε τὰ αὐγὰ τελείως μὲ κρύο νερό. Βάζετε τὴν κατσαρόλα στὴ φωτιὰ ἕως ὅτου τὸ νερὸ ἀρχίση νὰ βράζη.

2ον) Ἀποσύρετε τὴν κατσαρόλα ἀπὸ τὴ φωτιά, τὴν σκεπάζετε καὶ ἀφίνετε νὰ σταθῆ ἕως ὅτου τὰ αὐγὰ γίνουν. Θὰ ἀπαιτηθοῦν:

2 ἕως 4 λεπτὰ γιὰ αὐγὰ μελάτα
23 » 25 » γιὰ αὐγὰ πηχτά.

Ἐὰν ἀρχίσετε τὸ βράσιμο τῶν αὐγῶν μὲ βράζον νερό:

1ον) Μόλις τὸ νερὸ ἀρχίση νὰ βράζη, ἀποσύρετε τὴν κατσαρόλα ἀπὸ τὴ φωτιὰ καὶ τοποθετεῖτε μέσα τὰ αὐγὰ μὲ προσοχή.

2ον) Βάζετε πάλι τὴν κατσαρόλα σὲ πολὺ σιγανὴ φωτιά, ὥστε τὸ νερὸ νὰ σιγοβράζη μόλις. (Γυρίζετε τὰ αὐγὰ 2—3 φορὲς γιὰ νὰ μείνη ὁ κρόκος στὸ κέντρον). Θὰ ἀπαιτηθοῦν:

3 ἕως 5 λεπτὰ γιὰ αὐγὰ μελάτα
8 » 10 » » αὐγὰ πηχτά.

Μὲ ὁποιονδήποτε τρόπο καὶ ἂν ἀρχίσετε τὸ βράσιμο τῶν αὐγῶν, ὅταν αὐτὰ γίνουν, ἀδειάζετε ἀμέσως ἀπὸ τὴν κατσαρόλα τὸ ζεστὸ νερὸ καὶ τὴν γεμίζετε μὲ κρύο, γιὰ νὰ κρυώσουν τὰ αὐγὰ γρήγορα. Διαφορετικὰ θὰ ἐξακολουθοῦν νὰ γίνωνται. Ἀλλάζετε τὸ νερὸ 2 ἢ καὶ 3 φορές. Ἔτσι, καὶ δὲν θὰ παραβράσουν, δὲν θὰ πρασινίση ὁ κρόκος καὶ θὰ ξεφλουδίζωνται εὔκολα, κυρίως τὰ πηχτά.

Ὑπάρχει ἀκόμη ἕνας τρόπος πολὺ καλὸς γιὰ τὸ βράσιμο τῶν αὐγῶν, ὁ ὁποῖος εἶναι εἰδικῶς γιὰ τοὺς στομαχικοὺς καὶ κατάλληλος γιὰ ἀρρώστους καὶ γιὰ μικρὰ παιδιά. Τὰ αὐγὰ γίνονται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο πιὸ εὔπεπτα:

Βράζετε τὸ νερὸ καὶ τοποθετεῖτε μέσα τὰ αὐγά. Ἀποσύρετε τὴν κατσαρόλα ἀπὸ τὴ φωτιά, τὴν σκεπάζετε καὶ ἀφίνετε νὰ σταθοῦν (ἀναλόγως τοῦ βαθμοῦ ποὺ θέλετε) ἀπὸ 4 ἕως 8 λεπτά. Εἰς τὰ 8 λεπτὰ θὰ στερεοποιηθοῦν, ἀλλὰ θὰ εἶναι μαλακὰ καὶ κρεμώδη. Ἐὰν θέλετε νὰ γίνουν πηχτὰ γιὰ νὰ κόβωνται φέτες, τότε ἀφίνετε νὰ σταθοῦν 30 λεπτά.

Ο,ΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΘΥΜΑΣΘΕ

Τὰ αὐγὰ ποὺ πρόκειται νὰ γίνουν βραστά, πρέπει νὰ εἶναι φρέσκα καὶ νὰ ἔχουν θερμοκρασίαν δωματίου. Τὰ πολὺ κρύα, τὰ παγωμένα ἀπὸ ψυγεῖο, θὰ ραγίσουν μόλις τοποθετηθοῦν στὸ ζεστὸ νερό.

Καλύπτετε τὰ αὐγὰ τελείως μὲ τὸ νερὸ καὶ τὰ μετακινεῖτε ἐλαφρὰ γιὰ νὰ μείνη ὁ κρόκος στὸ κέντρον.

Χρησιμοποιῆτε εὐρύχωρη κατσαρόλα, ὥστε νὰ μὴν εἶναι τὰ αὐγὰ στοιβαγμένα τὸ ἕνα ἐπάνω στὸ ἄλλο.

Παρακολουθῆτε μὲ προσοχὴ τὸ λεπτοδείκτη.

Τὸ νερὸ δὲν πρέπει νὰ βράζη, ἀλλὰ νὰ σιγοβράζη. Ἔτσι τὸ αὐγὸ βράζει κανονικὰ καὶ τὸ ἀσπράδι δὲν γίνεται σκληρό, ἐνῶ στερεοποιεῖται.

Πῶς διατηροῦνται τὰ αὐγά: Εἶναι πρακτικὸν νὰ προμηθεύεσθε αὐγὰ στὴν ἐποχὴ ποὺ ἡ τιμή τους εἶναι χαμηλὴ καὶ νὰ τὰ διατηρῆτε. Τὰ αὐγὰ διατηροῦνται ἐπὶ μῆνες σὲ ἠλεκτρικὸ ψυγεῖο, πού, δυστυχῶς, στὸν τόπο μας θεωρεῖται εἶδος πολυτελείας, εἶναι πανάκριβο, καὶ πολὺ λίγες εἶναι οἱ τυχερὲς ποὺ διαθέτουν ἕνα. Τὰ αὐγὰ μποροῦν ἐπίσης νὰ διατηρηθοῦν μέσα σὲ πίτουρο—ἂν φυσικὰ αὐτὶ εἶναι ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὴ φωλιὰ καὶ ἀλειφθοῦν μὲ λάδι ἢ μὲ λαρδί. Στὴν ἐφαρμογὴ αὐτῆς τῆς μεθόδου, τὰ ἀλείφετε ἕνα-ἕνα προσέχοντας ὥστε νὰ καλυφθοῦν ὅλα τὰ μέρη μὲ τὸ λίπος. Βάζετε ἕνα παχὺ στρῶμα πίτουρο μέσα σ' ἕνα κουτὶ καὶ τοποθετεῖτε ἐπάνω μιὰ σειρὰ αὐγά, ἐνῶ ρίχνετε ἀνάμεσα λίγο πίτουρο, ὥστε νὰ μὴν ἀκουμπᾶ τὸ ἕνα αὐγὸ ἐπάνω στ' ἄλλο. Τὰ καλύπτετε μ' ἕνα παχὺ στρῶμα ἀπὸ πίτουρο καὶ ἐξακολουθεῖτε τελειώνοντας μὲ πίτουρο.

Γιὰ τὶς καινούργιες νοικοκυρές: Τὰ κόκκινα αὐγὰ εἶναι ὡραῖα ὅταν ἔχουν στιλπνότητα. Τὰ τρίβετε μὲ ἕνα πανὶ λαδωμένο καὶ κατόπιν μὲ μιὰ φανέλλα στεννή.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΩΡΑ ΠΟΥ ΘΑ ΠΑΙΖΕΤΕ ΧΑΡΤΙΑ

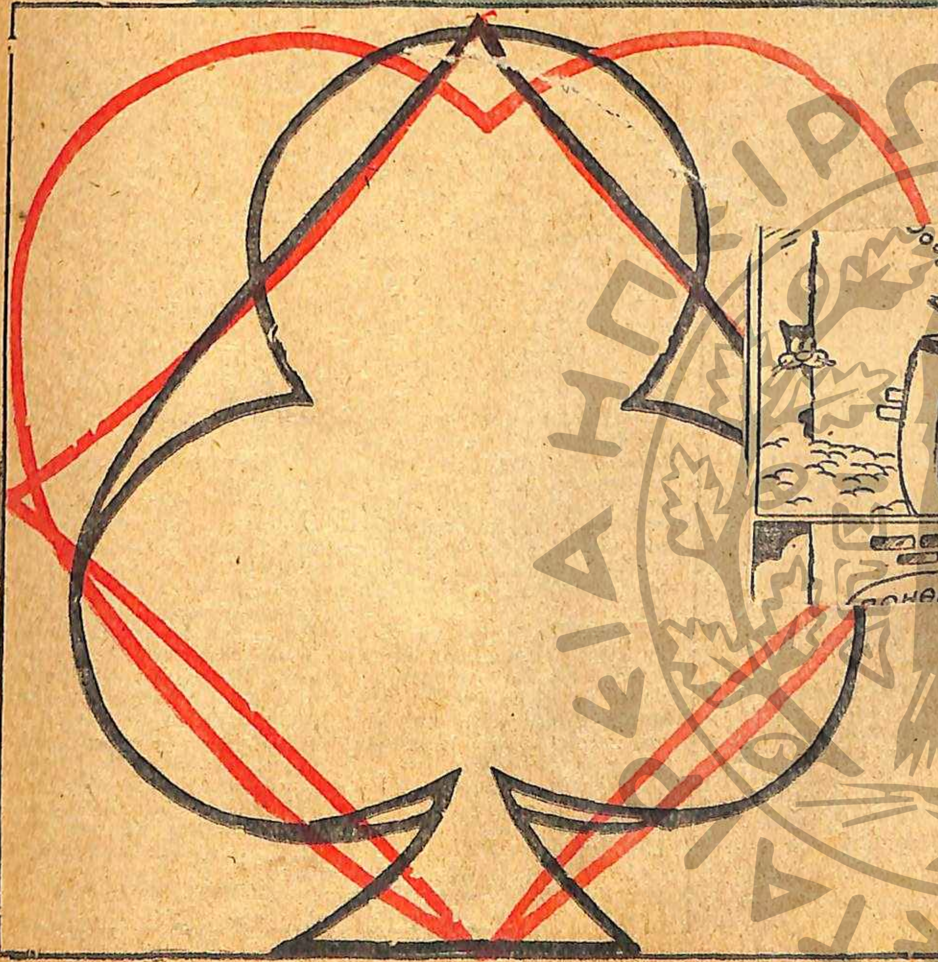

Προστατεύσετε τὸ τραπεζάκι τῶν χαρτιῶν σας ἀπὸ τοὺς λεκέδες καὶ τὸ κάψιμο τῆς τσόχας ποὺ εἶναι πολὺ δύσκολο ν' ἀλλαχθῆ, ἐνῶ συγχρόνως θὰ τὸ στολίσετε στρώνοντας αὐτὸ τὸ ὡραῖο τραπεζομάντηλο, ποὺ συνηθίζεται πολύ.

Κάθε καλὴ νοικοκυρὰ πρέπει νὰ φροντίζη ὥστε τὸ τραπεζάκι τῶν χαρτιῶν της νὰ μὴν καταστρέφεται.

Τὸ σχέδιο ποὺ δημοσιεύομε σήμερα γίνεται ἐπάνω σὲ τσόχα ἀλλὰ καὶ σὲ ὅτι,δήποτε ὕφασμα. Θὰ γαρνίρετε τὴν κάθε γωνία μὲ τὸ φυσικὸ μέγεθος τοῦ σχεδίου ἀπλικασιόν. Τὸ κάθε τραπουλόχαρτο χωρίζεται μὲ τὶς γραμμὲς κόκκινες καὶ μαῦρες.

Μπορεῖτε ἐπίσης ἐὰν θέλετε νὰ κεντήσετε τὰ τραπουλόχαρτα μὲ βελόνια ρίζας.

ΔΥΟ ΩΡΑΙΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

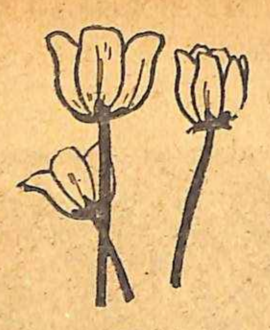

Η ΤΟΥΛΙΠΑ

Τὸ ὄμορφο αὐτὸ λουλούδι, ποὺ στολίζει τὴν ἐποχὴ αὐτὴ μὲ τὸ χαρούμενο χρῶμα του τοὺς κήπους καὶ τὰ σπίτια, φύτρωνε ἄλλοτε σὲ ἄγρια κατάστασι στοὺς κάμπους τῶν χωρῶν τῆς Νοτίου Εὐρώπης καὶ στὴ Μικρὰ Ἀσία.

Ἡ Ὁλλανδία καλλιέργησε συστηματικὰ τὶς τουλίπες της, τὶς χαρακτήρισε σὰν ἐθνικό της λουλούδι καὶ δημιούργησε θαυμάσιες ποικιλίες χρωμάτων ποὺ γεμίζουν ὁλόκληρους ἀπέραντους κάμπους. Τὸ ἐμπόριο τῆς τουλίπας καὶ τῶν βολβῶν της, ποὺ ἔχουν σχῆμα συνηθισμένου κρεμμυδιοῦ, ἀποτελεῖ σήμερα ἕνα ἀπὸ τὰ σημαντικώτερα εἰσοδήματα τῶν Ὁλλανδῶν.

Ο ΚΑΗΜΕΝΟΣ

Στὸ λιβάδι ξεχασμένος
ἕνας γάϊδαρος βοσκοῦσε,
τίποτ' ἄλλο δὲν ζητοῦσε
ὁ καημένος.

Τὸ χορτάρι του μασοῦσε
κι' ἦταν τρισευτυχισμένος,
καὶ τὸ ξύλο λησμονοῦσε
ὁ καημένος.

Καὶ τὴν Τύχη εὐχαριστοῦσε
ποὺ δὲν ἦταν φορτωμένος,
καὶ τὰ δυό του αὐτιὰ κουνοῦσε
ὁ καημένος.

Τοὺς ἐχθρούς του συχωροῦσε
κι' ἦτανε συχωρεμένος,
καὶ τὸν κόσμο ἀγαποῦσε
ὁ καημένος!

Τὸ Θεὸ παρακαλοῦσε,
γιὰ νὰ μείνη ἐκεῖ δεμένος
καὶ νὰ βόσκη ὅσο θὰ ζοῦσε
ὁ καημένος.

ΖΑΧ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΜΑΣ

Ο ΛΥΚΟΣ ΚΙ' Η ΑΛΕΠΟΥ ΣΤΟ ΠΑΝΗΓΥΡΙ

Μιὰ μέρα ὁ κουμπάρος ὁ λύκος κι' ἡ κουμπάρα ἁ ἀλεποῦ κάθονταν μελαγχολικοὶ πάνω σὲ μιὰ πέτρα. Ἦταν πεινασμένοι κι' οἱ δυό κι' οὔτε λεφτὰ εἶχαν ν' ἀγοράσουν τίποτα νὰ φᾶνε. Ἔξαφνα λέει ἡ ἀλεποῦ:

—Κουμπάρε μοῦ ἦρθε μιὰ ἰδέα. Μεθαύριο εἶναι πανηγύρι στὸ Μεγαλοχῶρι. Φτιάνεις ἕνα ζουρνὰ κι' ἕνα ντέφι νὰ πᾶμε, ἐσὺ νὰ παίζης κι' ἐγὼ νὰ χορεύω κι' ὅσα λεφτὰ πιάσουμε νὰ τὰ μοιραστοῦμε;

—Φτιάνω, λέει ὁ λύκος.

Τἄφτιασε καὶ πῆγαν στὸ Μεγαλοχῶρι.

Ὁ λύκος κάθησε στὴν πλατεία κι' ἄρχισε νὰ παίζη τὸ ζουρνά του κι' ἡ ἀλεποῦ πῆρε τὸ ντέφι της κι' ἄρχισε νὰ χορεύη. Σὰν τελείωσε ὁ πρῶτος χορὸς, ἡ ἀλεποῦ κράτησε τὸ ντέφι της, σὰ δίσκο, καὶ πῆγε στὸν κόσμο ποὺ εἶχε σταθῆ τριγύρω, γιὰ νὰ μαζέψη λεφτά. Ὁ κόσμος τῆς ἔρριχνε ἄλλος λίγα, ἄλλος πολλὰ καὶ σὲ λιγάκι τὸ ντέφι της γέμισε λεφτά. Τότε ἡ καλή σου τὰ βάζει μέσα στὸ ταγάρι της καὶ ἀφίνει στὸ ντέφι μόνο λίγες δεκάρες.

—Πόσα μάζεψες; τὴ ρώτησε ὁ λύκος.

—Λίγα πράγματα, εἶπε ἡ ἀλεποῦ. Μὰ εἶναι πρωῒ ἀκόμα. Παῖξε ἕνα γρήγορο.

Σὰν ξαναχόρεψε ἡ πονηρὴ κάμποση ὥρα, χώθηκε πάλι μέσα στὸν κόσμο νὰ μαζέψη λεφτὰ καὶ πάλι τὸ ντέφι της γέμισε.

Τότε τἄδειασε μὲ τρόπο στὸ ταγάρι της κι' ἄφησε μόνο λίγες δεκάρες μέσα.

—Πόσα μάζεψες; τὴ ρώτησε ὁ λύκος.

—Αὐτὰ μονάχα κουμπάρε μου, εἶπε ἡ ἀλεποῦ. Μὰ εἶναι μεσημέρι κι' ὁ κόσμος πεινάει. Σὰ φάη, θὰ μᾶς ρίξη περισσότερα.

—Κι' ἐγὼ πεινάω, εἶπε ὁ λύκος.

—Ὑπομονὴ κουμπάρε μου καὶ τὸ βράδυ θὰ φᾶμε. Καὶ τώρα θὰ πεταχτῶ μιὰ στιγμίτσα ὣς τὸν τσαγκάρη νὰ μοῦ καρφώση τὸ παπούτσι μου, γιατὶ ἀπὸ τὸν πολὺ χορὸ μοῦ ξεκαρφώθηκε. Σὺ παῖξε ὥσπου νἄρθω ἕνα καλαματιανό, νὰ μὴ σκορπίση ὁ κόσμος.

Ὁ λύκος ἄρχισε νὰ παίζη ἕνα καλαματιανὸ κι' ἡ ἀλεποῦ πῆγε σ' ἕνα μαγέρικο κι' ἔφαγε καλὰ-καλά. Ἔπειτα γύρισε πάλι στὸ λύκο. Αὐτὸς μόλις τὴν κύτταξε, παραξενεύτηκε.

—Μωρὲ αὐτὴ εἶναι χορτασμένη καὶ καλοχορτασμένη μάλιστα, εἶπε μέσα του. Ποῦ τἄβρε τὰ λεφτά;

Κι' ἀμέσως τὰ μάτια του ἔπεσαν στὸ ταγάρι της ποὺ ἦταν κρεμασμένο στὸν ὦμο της. Πονηρεύτηκε τότε:

—Σὰ βαρὺ μοῦ φαίνεται. Μπᾶς καὶ βάζει ἐκεῖ τὰ λεφτὰ ποὺ μαζεύει καὶ μένα μοῦ λέει πὼς δὲν πιάνει τίποτα;... Ἂν εἶναι αὐτό, ἔννοια της καὶ θὰ τῆς δείξω!

Καὶ μὲ τρόπο μάζεψε κάμποσες πέτρες καὶ τὶς ἔρριξε κάτω ἀπὸ τὴν καρέκλα του. Κι' ἄρχισε πάλι νὰ παίζη. Ἡ ἀλεποῦ χόρευε κι' ὅταν τελείωσε ὁ χορὸς, χώθηκε γύρω στὸν κόσμο μὲ τὸ ντέφι της ἁπλωμένο, γιὰ νὰ μαζέψη λεφτά. Τότε ὁ λύκος ἀνέβηκε πάνω στὴν καρέκλα του καὶ ψηλὸς, ὅπως ἦταν, μπόρεσε νὰ δῆ τὴν ἀλεποῦ ποὺ γύριζε ἀπὸ τὸν ἕνα στὸν ἄλλο. Μπόρεσε ἀκόμα νὰ δῆ πὼς τὸ ντέφι της σὲ λίγο γέμισε λεφτά.

Σὰ γύρισε ἡ ἀλεποῦ, τὴ ρώτησε:

—Πόσα μάζεψες;

—Μικρὰ πράγματα κουμπάρε μου, εἶπε ἡ ἀλεποῦ καὶ τοὔδειξε τὸ ντέφι της μὲ λίγες δεκάρες. Φαίνεται πὼς ὁ κόσμος ξοδεύτηκε στὰ μαγέρικα καὶ δὲν τοῦ περίσσεψαν γιὰ μᾶς.

Ὅταν κόντευε νὰ βραδιάση, τὸ ταγάρι τῆς ἀλεποῦς ἦταν βαρύ, γεμάτο λεφτά. Ὁ λύκος τότε ἄρχισε νὰ παίζη ἕνα γρήγορο σκοπό, τόσο γρήγορο, ποὺ ἡ ἀλεποῦ δὲ μποροῦσε νὰ χορέψη μὲ τὸ ταγάρι της κι' ἀναγκάστηκε νὰ τὸ ἀφήση δίπλα στὸ λύκο. Αὐτὸ περίμενε κι' αὐτός. Κάνει μιὰ στιγμὴ πὼς τὸν ἔπιασε βήχας, σκύβει, ἀδειάζει γρήγορα-γρήγορα τὰ λεφτὰ τῆς ἀλεποῦς καὶ βάζει τὶς πέτρες.

Ὅταν τελείωσε ὁ χορὸς σηκώνεται καὶ λέει τῆς ἀλεποῦς.

—Γιὰ δός μου τὸ ντέφι σου νὰ δοκιμάσω κι' ἐγώ, μπορεῖ νἄχω καλύτερη τύχη.

Ἡ ἀλεποῦ δάγκωσε τὰ χείλια της, μὰ τί νὰ κάνη; τοὔδωσε. Κι' ὁ λύκος γύρισε στὸν κόσμο, καὶ σὲ λίγο τὄφερε γεμάτο λεφτά. Τἄβαλε τότε στὴν τσέπη του καὶ εἶπε:

—Πᾶμε τώρα νὰ φᾶμε κουμπάρα, κι' ὅσα λεφτὰ μᾶς περισσέψουνε, θὰ τὰ μοιραστοῦμε. Καὶ σήκωσε καθένας τὸ ταγάρι του, τὄβαλε στὸν ὦμο του, καὶ τράβηξαν γιὰ τὸ μαγέρικο. Μὰ ὁ λύκος πεινοῦσε τόσο πολύ, ποὺ ἔφαγε ὅλα τὰ λεφτὰ ποὺ εἶχε στὴν τσέπη. Ὕστερα σηκώθηκαν νὰ πᾶνε στὸ μέρος τους, εὐχαριστημένοι κι' οἱ δυὸ ποὺ ἔνοιωθαν τόσο βαρειὰ τὰ ταγάρια τους. Μὰ ἡ κουμπάρα ἀλεποῦ δὲν ἤξερε ἀκόμα πὼς τὸ δικό της ἦτανε γεμᾶτο πέτρες.

ΠΙΠΙΝΑ ΤΣΙΜΙΚΑΛΗ

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ

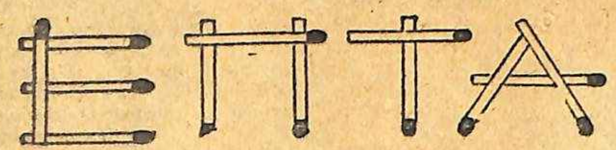

ΕΠΤΑ ΚΑΙ ΠΕΝΤΕ ΙΣΟΝ...ΕΠΤΑ

Πάρετε πέντε σπίρτα στὸ ἕνα χέρι καὶ ἑπτὰ στὸ ἄλλο. Ρωτῆστε ἕνα φίλο σας ἂν ξέρει πόσα κάνουν ἑπτὰ σὺν πέντε

—«Δώδεκα», θὰ σᾶς ἀπαντήση ἀσφαλῶς παίρνοντας ὕφος σὰν νὰ θεωρῆ πὼς εἶσθε πολὺ ἀνόητος ποὺ τοῦ κάνετε τόσο ἁπλῆ ἐρώτησι.

Καὶ ὅμως, μπορεῖτε εὔκολα νὰ τὸν κάνετε τὸ φίλο σας μιὰ χαρὰ νὰ τὰ χάση: Μπορεῖτε νὰ τοῦ ἀποδείξετε ὅτι ἑπτὰ καὶ πέντε δὲν κάνουν διόλου δώδεκα, ἀλλὰ κάνουν... ΕΠΤΑ, ἂν τοποθετήσετε τὰ σπίρτα ὅπως δείχνει τὸ σκίτσο μας.

…ταλιὲς σούπας βούτυρο …σκο.
…ταλ. τσαγιοῦ ξύδι.
…ουταλ. τσαγιοῦ ἁλάτι.
…ουταλ. τσαγιοῦ μουστάρσκόνη.
…ουταλ. τσαγιοῦ πιπέρι.
…κάπαρη ψιλοκομμένη (προ…ετική).

…πᾶτε τὸ μῖγμα γιὰ νὰ γί…ο. Ἐὰν γίνη σφικτὸ, προσ… μερικὲς σταγόνες λαδιοῦ. …ετε τὰ ἀσπράδια. Τὰ γαρ… μὲ ψιλοκομμένο μαϊντατσαγιοῦ ψιλοκομ. μαϊντανο, … κουταλ. σούπας ξύδι. Γεμίζετε μὲ τὸ μῖγμα αὐτὸ τὰ ἀσπράδια καὶ τὰ τοποθετεῖτε σὲ μία πιατέλα στρωμένη μὲ καρδιὲς μαρουλιῶν ἢ σκορπᾶτε ἀνάμεσα μπουκετάκια ἀπὸ κάρδαμο.

Αὐγὰ γεμιστὰ μὲ πάστα ἀντζούγιας:

ΠΩΣ ΒΡΑΖΟΝ…

Μπορεῖτε νὰ βράσετε αὐγὰ κατὰ δύο τρόπους. Νὰ ἀρχίσετε μὲ κρύο νερὸ καὶ νὰ ἀρχίσετε μὲ βράζον.

Ἐὰν ἀρχίσετε τὸ βράσιμο τῶν αὐγῶν

ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΣΧΗΜΑΤΙΣΕΤΕ ΕΝΑ ΤΕΤΡΑΓΩΝΟ;

Ἀντιγράψτε σ' ἕνα διαφανὲς χαρτὶ τὰ σχέδια ποὺ βρίσκονται παραπάνω. Ὕστερα, ἀκουμπῆστε τὸ διαφανὲς ἐπάνω σ' ἕνα κομμάτι χαρτόνι καὶ πατῆστε δυνατὰ μὲ τὸ μολύβι τὶς γραμμὲς ἀπὸ πάνω. Τὰ σχήματα θὰ χαραχθοῦν ἔτσι ἐπάνω στὸ χαρτόνι. Κόψτε τώρα μ' ἕνα ψαλίδι προσεκτικὰ τὰ κομμάτια αὐτὰ ἀπὸ τὸ χαρτόνι. Ὅταν τελειώσετε, προσπαθῆστε νὰ συναρμολογήσετε τὰ διάφορα κομμάτια ὥστε νὰ σχηματίσετε ἕνα τέλειο τετράγωνο.

Μετρῆστε πόση ὥρα θὰ κάνετε γιὰ γιὰ νὰ τὸ σχηματίσετε, τὴν πρώτη φορὰ ποὺ θὰ τὸ ἐπιχειρήσετε. Ὕστερα, κάνετε τὸ ἴδιο μὲ τοὺς φίλους ἢ τὶς φίλες σας. Θὰ μπορέσετε ἔτσι νὰ συγκρίνετε τὴν ἱκανότητά σας ἐν σχέσει μὲ τοὺς ἄλλους.

ΤΟ ΠΑΙΔΙ — ΘΑΥΜΑ

Ἀγαπημένα μου παιδιά,

Τὰ μάθατε γιὰ τὸν Ἀνδρέα Νιονάκη; Δὲν μπορεῖ! Κάποιος θὰ διάβασε στὴ γειτονιά σας τὴν ἐφημερίδα ποὺ ἔγραψε γιὰ τὸ μικρὸ ἀγοράκι, ποὺ εἶναι ἄσσος στὴν ἀριθμητική. Πεντέμιση χρονῶν παιδάκι ὁ Ἀνδρέας καὶ ξέρει ἀριθμητική.

— Μὰ πῶς μπορεῖ; μοῦ ἔλεγε ἡ ἀνεψούλα μου ἡ Δεσποινούλα. Καὶ τὸ ἔλεγε μὲ τόση πίκρα αὐτὸ τὸ «πῶς μπορεῖ;» Ἔ, παιδιά μου, δὲν πρέπει νὰ νομίσετε πὼς ἐσεις δὲν εἴσαστε ἔξυπνα, ἐπειδὴ δὲν ξέρετε ἀριθμητικὴ σὲ τόσο μικρὴ ἡλικία. Τὸ φυσικὸ εἶναι νὰ μὴ ξέρετε. Ὁ Νιονάκης εἶναι ἕνα «παιδὶ — θαῦμα», ὅπως λέμε. Καὶ ἄλλα παιδιὰ θαύματα παρουσιάσθηκαν στὴ ζωή. Ὁ Μότσαρτ π.χ. ὁ μεγάλος μουσικοσυνθέτης, ἔπαιζε πιάνο καὶ ἔγραφε μουσικὲς συνθέσεις στὴν ἴδια ἡλικία. Μποροῦν ὅμως ὅλοι οἱ ἄνθρωποι νὰ γράφουν μουσικὲς συνθέσεις τόσο μικροί; Ὄχι, βέβαια, ἀκόμα καὶ οἱ προικισμένοι.

Γι' αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ ζηλέψετε καθόλου τὸ ἀγοράκι ἀπὸ τὴ Λῆμνο. Νὰ τὸ καμαρώσετε μονάχα καὶ νὰ εὐχηθῆτε κι' ἐσεῖς νὰ γίνη ἕνας μεγάλος μαθηματικός, ποὺ νὰ τιμήση καὶ τὴ γενιά του καὶ τὴν πατρίδα μας.

Σᾶς φιλῶ μὲ ἀγάπη

Ἡ θεία ΣΟΦΙΑ

ΑΠΟΡΙΑ

—Ἀλήθεια, μαμά, τὰ μεγάλα ψάρια τρῶνε τὰ μικρά;

—Ναί, παιδί μου.

—Τρῶνε καὶ σαρδέλες;

—Τρῶνε.

—Καὶ πῶς ἀνοίγουν τὸ κουτί τους;

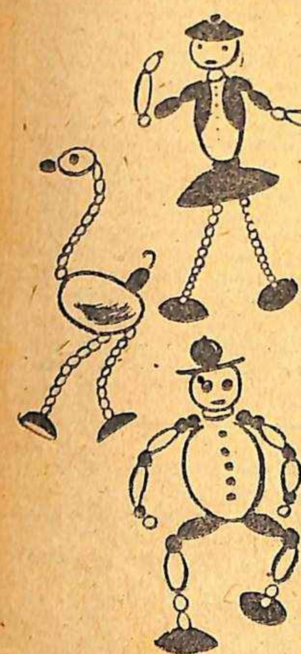

ΚΑΝΕΤΕ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΜΟΝΟΙ ΣΑΣ

Στὸ σπίτι, στὰ συρτάρια τῆς μητέρας σας, ἀσφαλῶς θὰ βρίσκωνται μερικὲς παλιὲς χάνδρες καὶ μερικὰ χρωματιστὰ κουμπιά. Ψάξτε λοιπὸν νὰ βρῆτε τίποτα τέτοια, καὶ ἀφοῦ βεβαιωθῆτε ὅτι δὲν τὰ χρειάζεται ἡ μητέρα σας, πάρτε καὶ λίγο σύρμα, καί, μὲ λίγη ὑπομονή, φτιάξτε μόνοι σας τὰ μικρὰ παιχνίδια ποὺ φαίνονται στὰ σχέδια. Ὅσο πιὸ πολύχρωμα καὶ διαφόρων σχημάτων εἶναι τὰ κουμπιὰ καὶ οἱ χάνδρες, τόσο πιὸ χαριτωμένα ἀνθρωπάκια θὰ φτιάξετε. Γιὰ τὰ κεφάλια καὶ τὰ σώματα, χρησιμοποιῆστε τὶς πιὸ μεγάλες ξύλινες χάνδρες ποὺ θὰ βρῆτε.

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΠΑΣΧΑΛΙΝΗ ΚΑΡΤΑ

Θὰ θέλατε νὰ φτιάξετε μόνοι σας μιὰ ὄμορφη πασχαλιάτικη καρτούλα, καὶ νὰ γράψετε ἐπάνω της τὶς εὐχὲς σας στοὺς γονεῖς σας; Νὰ ἕνας ἁπλὸς τρόπος γιὰ νὰ τὴν φτιάξετε:

Πάρτε πρῶτα ἕνα κομμάτι χρωματιστὸ χαρτόνι, μέγεθος 10Χ15 ἑκατοστά, ποὺ θὰ ἀποτελέση τὴ βάσι τῆς κάρτας. Κολλῆστε ὕστερα ἕνα κατάλληλο κομμάτι χαρτὶ διαφορετικοῦ χρώματος, σὲ μέγεθος 8Χ13 ἑκατοστά, στὸ κέντρον τοῦ χαρτονιοῦ, ὥστε νὰ περισσεύη ἀπὸ κάθε πλευρὰ 1 ἑκατοστο γιὰ περιθώριο.

Ὕστερα, ζωγραφίστε τὸν λαγουδάκο, τὴ γλάστρα, καὶ τὶς καμπάνες σὲ χαρτιὰ διαφόρων χρωμάτων, κόψτε τα καὶ κολλῆστε τα προσεκτικὰ ἐπάνω στὸ κέντρο τῆς κάρτας, ὅπως φαίνεται στὸ σχῆμα. Κάντε τὸ λαγὸ ἀπὸ ἄσπρο χαρτί, τὴ γλάστρα κόκκινη, τὰ φύλλα πράσινα, τὶς καμπάνες κόκκινες. Κόψτε ἐπίσης διάφορα χαρτιὰ σὲ σχῆμα αὐγοῦ, μὲ διαφορετικὰ χρώματα τὸ καθένα καὶ κολλῆστε τα κι' αὐτὰ στὴν γωνιά. Ἔτσι ἡ πρωτότυπη κάρτα σας εἶναι ἕτοιμη καὶ μπορεῖτε νὰ τὴν ἀπευθύνετε σὲ ὁποιονδήποτε θέλετε, γράφοντας ἐπάνω μὲ πολλὴ ὑπερηφάνεια τὶς εὐχές σας.

ΠΩΣ ΝΑ ΣΗΚΩΝΕΤΕ ΨΗΛΑ ΤΟ ΠΙΑΤΟ ΣΑΣ ΜΕ ΕΝΑ...ΡΑΠΑΝΑΚΙ

Παίρνετε ἕνα ραπανάκι ἀπ' τὰ μακρουλὰ καὶ τὸ κόβετε στὴ μέση. Μ' ἕνα μαχαιράκι κάνετε κατόπιν μιὰ μικρὴ γούβα στὸ μέρος ποὺ κόψατε τὸ ραπάνι. Ὕστερα τρίβετε μὲ τὸ κομμένο αὐτὸ ραπάνι τὴν ἐπιφάνεια τοῦ πιάτου, ὥσπου νὰ νοιώσετε ὅτι ἔχει ἐφαρμόσει καλὰ πάνω σ' αὐτή. Ἂν τώρα δοκιμάσετε νὰ σηκώσετε τὸ πιάτο, κρατώντας τὸ ραπάνι ἀπ' τὴν οὐρά του, θὰ δῆτε ὅτι τὸ πρᾶγμα εἶναι πολὺ εὔκολο.

ΤΙΜΩΡΙΑ ΠΟΥ ΤΟΥ ΑΞΙΖΕ

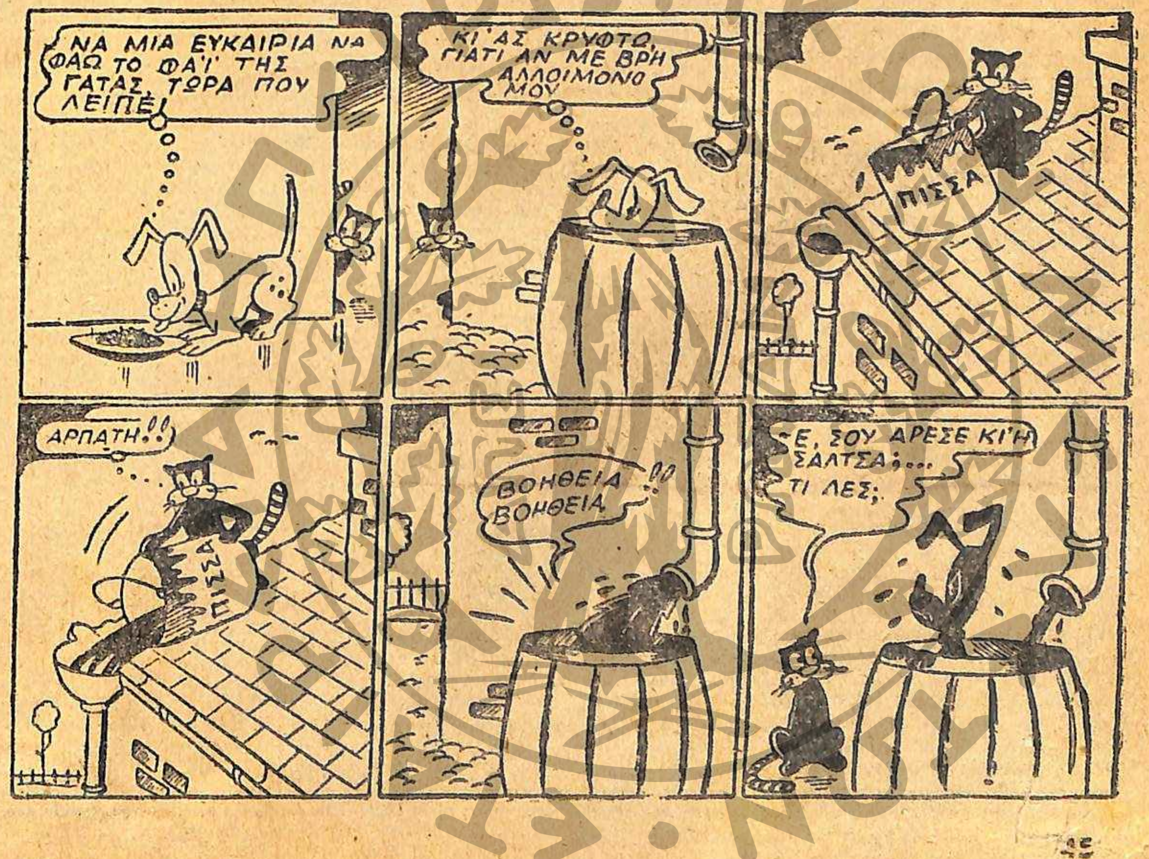

Μιὰ ἀρρώστεια τῆς ἐγκυμοσύνης

Η ΦΛΕΒΙΤΙΣ

Πολλὲς γυναῖκες πιστεύουν, πράγματι, ὅτι ἅμα ἡ λεχὼ σηκωθῇ γρήγορα ἀπὸ τὸ κρεβάτι, μπορεῖ νὰ πάθη φλεβίτιδα. Αὐτὸ δὲν εἶναι ἀκριβές. Πρῶτα - πρῶτα, ὁ γιατρὸς δὲν συνιστᾶ ποτὲ στὴ λεχὼ νὰ σηκωθῇ, ἂν ἡ κατάστασίς της δὲν τὸ ἐπιτρέπη. Ἄλλωστε τὸ ἴδιο τὸ σήκωμα ἀπὸ τὸ κρεβάτι δὲν μπορεῖ νὰ προκαλέση φλεβίτιδα. μπορεῖ μονάχα νὰ δημιουργήση, ὅταν ὑπάρχη ἤδη φλεβῖτις, ὡρισμένες ἐπιπλοκὲς αὐτῆς τῆς ἀρρώστειας.

Τί ὅμως ἀκριβῶς εἶναι ἡ φλεβῖτις καὶ ἀπὸ τί προκαλεῖται;

Η ΦΛΕΓΜΟΝΗ

Ἡ «φλεβῖτις» συνίσταται στὴ φλεγμονὴ τῶν φλεβῶν. Ἡ φλεγμονὴ ἑνὸς ἀγγείου ἔχει σὰν πρῶτο ἀποτέλεσμα τὸ σχηματισμὸ ἑνὸς θρόμβου, ποὺ ἐμποδίζει τὴν κυκλοφορία τοῦ αἵματος. Ὅμως τὸ δίκτυο τῶν φλεβῶν ἔχει πολὺ περισσότερες διακλαδώσεις ἀπὸ τὸ δίκτυο τῶν ἀρτηριῶν καὶ τὸ αἷμα ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ περάση ἀπὸ μιὰ φλέβα, βρίσκει εὔκολα πέρασμα ἀπὸ μιὰ γειτονικὴ ἀρτηρία. Ἡ φλεβῖτις ἔχει ὡς ἐπακόλουθο μονάχα ἕνα βάρος καὶ ἕνα πρήξιμο τοῦ προσβληθέντος μέλους, ἐνῶ ἡ ἀρτηριῖτις (κατὰ τὴν ὁποία μιὰ ἀρτηρία φράσσεται στὶς περισσότερες περιπτώσεις σχεδὸν ἐντελῶς), μπορεῖ νὰ καταλήξη σὲ γάγγραινα καὶ σὲ νέκρωσι τῶν ἱστῶν ποὺ δὲν θρέφονται πιά.

Ὅπως εἴδαμε σὲ προηγούμενα τεύχη τῆς «Γυναίκας», τὸ αἷμα κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἐγκυμοσύνης ὑφίσταται μεταβολές: ἡ περιεκτικότης του σὲ ἰνικὴ οὐσία καὶ σὲ ἀσβέστιο αὐξάνει, καθὼς καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν λευκῶν αἱμοσφαιρίων. Ἡ πύκνωσις αὐτὴ τοῦ αἵματος ἀποτελεῖ ἕνα εἶδος φυσικῆς ἄμυνας ἐναντίον τῆς αἱμορραγίας τὴ στιγμὴ τοῦ τοκετοῦ. Αὐξάνει ὅμως τὸν κίνδυνο τῆς φλεβίτιδος.

Ὅταν ἕνα μικρόβιο, ποὺ εἰσέδυσε στοὺς ἱστοὺς κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ τοκετοῦ, ἐπικάθηση καὶ γονιμοποιηθῇ σ' ἕνα ὁποιοδήποτε σημεῖο τοῦ φλεβικοῦ συστήματος, δημιουργεῖται φλεβῖτις. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ ὁποιαδήποτε μόλυνσις, ἔστω καὶ ἐλαφρά, κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ τοκετοῦ ἢ κατὰ τὶς ἑπόμενες ἡμέρες, μπορεῖ νὰ προκαλέση τὸ σχηματισμὸ ἑνὸς θρόμβου ποὺ θὰ φράξη μιὰ φλέβα.

ΦΛΕΒΙΤΙΣ ΕΛΑΦΡΑΣ ΜΟΡΦΗΣ

Ἡ φλεβῖτις προσβάλλει τὶς περισσότερες φορὲς ἕνα ἀπὸ τὰ κάτω μέλη, ἢ καὶ τὰ δύο, καθὼς καὶ τὶς φλέβες τῆς λεκάνης. Δὲν ἀρχίζει, ὅπως ἡ ἀρτηριῖτις μὲ δυνατοὺς πόνους. Ἡ λεχὼ ἔχει πυρετό. Καλεῖται ὁ γιατρός, ὁ ὁποῖος διαπιστώνει ἀρρυθμία τοῦ σφυγμοῦ, ποὺ συνοδεύεται ἀπὸ ἕνα πρήξιμο τοῦ ποδιοῦ. Ξαίρει τότε ὅτι ἡ νέα γυναίκα ἔχει φλεβίτιδα.

Μόλις ἐκδηλώνεται ἡ ἀρρώστεια, ἡ λεχὼ πρέπει νὰ μείνη στὸ κρεβάτι, ὥσπου νὰ ἀπορροφηθῇ ὁ μικρὸς θρόμβος ποὺ σχηματίστηκε μέσα στὴ φλέβα. Συνήθως ἡ θεραπεία εἶναι ὑπόθεσις τριῶν ἢ τεσσάρων ἑβδομάδων. Σὲ σπάνιες περιπτώσεις παρατείνεται. Ἂν δὲν ὑπάρξουν ἐπιπλοκές, τὸ μόνο ποὺ ἀπομένει εἶναι ἕνα βάρος στὸ προσβληθὲν μέλος, ποὺ μπορεῖ νὰ κρατήση ἀρκετοὺς μῆνες.

Η ΕΜΒΟΛΗ

Ὁ μεγάλος ὅμως κίνδυνος αὐτῆς τῆς ἀρρώστειας, αὐτὸς ποὺ ἐπιβάλλει τὴν παραμονὴ στὸ κρεβάτι, σὲ θέσι ὑπτία, γιὰ ἀρκετὸ χρονικὸ διάστημα, εἶναι ἡ ἐμβολή.

Τί συμβαίνει σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι; Ὁ θρόμβος ποὺ φράσσει τὴ φλέβα, δὲν εἶναι παρὰ ἐλαφρὰ προσκεκολλημένος σ' αὐτὴν καὶ μὲ μιὰ ἀπότομη κίνησι, μπορεῖ ν' ἀποσπασθῇ ξαφνικά. Τότε παρασύρεται ἀπὸ τὴν κυκλοφορία καὶ φθάνει ἔπειτα ἀπὸ λίγα δευτερόλεπτα στὴν δεξιὰ κοιλία τῆς καρδιᾶς, ποὺ τὸν στέλνει μὲ τὴ σειρά της στὸν πνεύμονα.

Μόλις φθάση σ' αὐτὸ τὸ ὄργανο, ἐκδηλώνεται ὁ κίνδυνος. Εἶναι γνωστὸ ὅτι οἱ πνευμονικὲς ἀρτηρίες καταλήγουν σὲ ὅλο καὶ μικρότερες διακλαδώσεις. Ὁ θρόμβος περνάει μέσα σὲ μιὰ ἀπ' αὐτὲς τὶς μικρὲς διακλαδώσεις καὶ τὴν φράσσει. Ὁ κίνδυνος τότε εἶναι πολὺ μεγάλος καὶ μπορεῖ νὰ ἐπέλθη καὶ ἀπότομος θάνατος τῆς ἀσθενοῦς: πρόκειται γιὰ τὴν πνευμονικὴ ἐμβολή, ποὺ ἐκδηλώνεται μ' ἕναν δυνατὸ πόνο στὴν πλάτη, ἀσφυξία βῆχα καὶ αἱμοπτύσεις.

Γενικὰ ἡ ἐμβολὴ θεραπεύεται καὶ σιγὰ σιγὰ ὁ θρόμβος διαλύεται. Ἀποτελεῖ ὅμως σοβαρὸ κίνδυνο γιὰ τὴ λεχώ. Γιὰ νὰ ἀποφύγουμε αὐτὸ τὸ ἐνδεχόμενο, πρέπει ἡ λεχὼ ποὺ προσεβλήθη ἀπὸ φλεβίτιδα, νὰ μείνη ἐντελῶς ἀκίνητη.

Η ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΙΤΙΩΝ

Καλύτερα ὅμως εἶναι νὰ ἐμποδίσουμε τὴν φλεβίτιδα νὰ δημιουργηθῇ. Αὐτὸ ἐξ ἄλλου κάνουν οἱ σύγχρονοι γυναικολόγοι. Γι' αὐτὸ ἡ φλεβῖτις ἐμφανίζεται πολὺ σπανιώτερα σήμερα· τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ ὀφείλεται στὸ γεγονὸς ὅτι οἱ γιατροὶ ἔχουν τὰ μέσα γιὰ νὰ παλαίψουν ἐναντίον τῶν αἰτιῶν ποὺ προκαλοῦν τὴν φλεβίτιδα.

Εἴδαμε ὅτι ἡ κυρία αἰτία τῆς φλεβίτιδος εἶναι ἡ μόλυνσις. Σήμερα ἡ μόλυνσις κατὰ τὴ διάρκεια ἑνὸς τοκετοῦ εἶναι πολὺ σπάνια καὶ τοῦτο γιὰ δυὸ λόγους:

1. Οἱ πρόοδοι τῆς ἀσηψίας μᾶς ἐπιτρέπουν νὰ πραγματοποιήσουμε ἀκόμα καὶ περίπλοκο τοκετὸ χωρὶς καμμιὰ μόλυνσι.
2. Ἡ ἀνακάλυψις τῶν σουλφαμιδῶν καὶ ἰδίως τῆς πενικιλλίνης, μᾶς ἐπιτρέπει ν' ἀποτρέψουμε τὴ μόλυνσι, μόλις ἀπειλῇ νὰ δημιουργηθῇ. Ὡρισμένοι μάλιστα γυναικολόγοι, ἔπειτα ἀπὸ κάθε περίπλοκο τοκετό, ἐφαρμόζουν πάντα μιὰ θεραπεία μὲ σουλφαμίδες ἢ πενικιλλίνη.

Ἂς προσθέσουμε ὅτι μὲ τὸ σήκωμα τῆς γυναίκας ἀπὸ τὸ κρεβάτι — ἂν τὸ ἐπιτρέψη φυσικὰ ὁ γιατρὸς — ὑποβοηθεῖται ἡ ἀποκατάστασι τῆς κυκλοφορίας, ἡ ὁποία πάντοτε ἐπιβραδύνεται μετὰ τὸν τοκετὸ καὶ ἐμποδίζει κατ' αὐτὸ τὸν τρόπο τὸ σχηματισμὸ θρόμβων μέσα στὶς φλέβες.

Δὲν πρέπει, λοιπόν, νὰ φοβόμαστε τὴ φλεβίτιδα. Ἡ σύγχρονη ἐπιστήμη μπορεῖ νὰ τὴν ἐμποδίση καὶ νὰ τὴν καταπολεμήση. Ἀκολουθεῖτε ὅμως ἀκριβῶς τὶς ὁδηγίες τοῦ γιατροῦ σας γιατὶ μιὰ ἀπρονοησία ἀκόμα καὶ ἡ πιὸ μικρή, μπορεῖ νὰ ἔχη σοβαρώτατες συνέπειες.

Ὁ θρόμβος ποὺ σχηματίστηκε στὸ σημεῖο τῆς φλεγμονῆς μπορεῖ ν' ἀποσπασθῇ καὶ νὰ προκαλέση ἐμβολὴ τῶν πνευμόνων ἢ τῆς καρδιᾶς.

Μιὰ φωτογραφία ἀπὸ τὴν παράστασι ποὺ ἔδωσε στὸ θέατρο «Κεντρικόν» τὸ Ε' Γυμνάσιο Θηλέων ἐπ' εὐκαιρία τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς. Ἀπὸ τὸ ὡραῖο καὶ πλούσιο πρόγραμμα. (Ἐθνικοὶ χοροί, τραγούδι, ἀπαγγελίες, ὁμιλίες, πιάνο, ταμπλὼ—βιβάν κ.λ.π.) ξεχώρισε τὸ θεατρικὸ ἔργο τοῦ κ. Γ. Δρόση «Σουλιώτισσες» ποὺ παίχθηκε ἀπὸ μαθήτριες του. Στὸ ἑλληνοπρεπὲς ἐθνικὸ αὐτὸ καὶ ἱστορικὸ δρᾶμα, ἔλαβαν μέρος αἱ μαθήτριες: Ὄλγα Τουρνάκη, Μαρία Νίκα, Ἀσπ. Καλοδίκη, Ρ. Βολονάση, Εἰρ. Τσιριγώτου, Μπ. καὶ Σόφη Κυριακίδου, Τζένη Σταμίρη, Φυλ. Βακάλη, Αἰκ. Σέργη, Ζωὴ Τζούφλα, Βιργ. Ἀθανασοπούλου, Εἰρήνη Μαρίνη, Στέλλα Κολέτσα, Μαγδ. Τσιαβίδου, Ρεγγίνα Κουμάτου.

— Ἐπίσης ἔλαβαν μέρος: Κυβέλη Παπανικολάου, Καίτη Πέννα, Γεωργία Δημητριάδου, Κικὴ Θωμοπούλου, Πόπη Δημοπούλου, Μαρία Γεωργιάδου, Ἄσπα Σταματίου, Ἄννα Μοσχούρα, Μ. Χλῆ, Μαργ. Περσιάδου, Ἀριστέα Ξηροῦ, Ἐλίζα Χώρα, Βασ. Σέττα, Ἐριέττα Τριανταφύλλου, Αἴγλη Παπαδάκη, Ἐλπ. Σακελλαρίδου, Λάγια Χονδρογιάννη, Ρένα Τραυλοῦ, Εὐγ. Βαρελᾶ, Πην. Κωστοπούλου, Ζωὴ Βιδάλη, Γ. Κοντογιάννη, Μαρία Καραμίτσου, Εἰρ. καὶ Ἀλεξ. Βλάχου, Ρίτα Ζαβολέα, Εὐαγ. Γάσπαρη, Ἐλ. Ἀναγνωστοπούλου, Κατ. Γερανίδου, Μαθ. Γιασεμῆ, Ἐλ. Καζαμία, Ἔλλη Ἐλλούλ, Ἐλευθ. Ἀγγελοπούλου, Σοφ. Γαβαλᾶ, Γεωργ. Σταυρίδου.

— Ἀκόμα καὶ αἱ κατωτέρω: Ἀν. καὶ Μαρ. Κούκου, Χρισ. Λυμπεροπούλου, Ἰφ. Ξεναρίου, Αἰκ. Παπαθανοπούλου, Εἰρ. Πολίτου, Φωτ. Σωτηροπούλου, Ζαχ. Παπαδάκη, Ἀγ. Ταμπουράκη, Δεσ. Παπαδοπούλου, Μαρ. Τζανέβου, Εἰρ. Φλεριανοῦ, Εἰρ. Χατζηθεοδώρου, Πόλεν Χριστοδούλου, Ἀσημ. Λούβαρη, Χρισ. Μουζούρη, Ἐλπ. Τσίγκα, Εἰρ. Τσιριγώτου, Ν. Χρήστου, Γιώτα Διονυσοπούλου, Σοφία Δούκα, Νίκη Ζερβουδάκη, Μαρ. Καλουδάκη, Ἀλ. Γιαννίρη, Αἰκ. Παπαϊωάννου, Τιτίκα Βαλαντάση, Ἀρετὴ Καλύβη, Μαρ. Δενετάλη, Α. Κούλογλου, Β. Κοτσοβούλου, Ἄσπα Λουκοπούλου, Θέμις Οἰκονομίδου, Κυρ. Παπαδάκη, Εὐαγ. Παπαδοπούλου, Ἐλ. Δαμιανάκη, Πόπη Δημοπούλου, Μαρ. Βασιλειάδου, Θάλ. Γιακουμῆ, Ἐλ. Γαμβριᾶ, Ἐλ. Δάρα, Σεβ. Δημοσθενίδου, Λίλη Θεοδωρίδου, Νίκη Θεοδωροπούλου, Χριστ. Λυμπεροπούλου, Φωτ. Μαλλῆ, Μ. Λούβαρη, Ἴνα Οἰκονόμου, Ἰσμ. Ροδοπούλου, Μαντζουράκη, κ.λ.π.

Η ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΜΑΛΛΙΩΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΟΜΑ

ΣΕ ΛΙΓΟΝ ΚΑΙΡΟ ΔΕΝ ΘΑ ΕΧΟΥΜΕ ΓΚΡΙΖΑ ΜΑΛΛΙΑ!

Πές μου τί τρῶς γιὰ νὰ σοῦ πῶ ποιὸς εἶσαι. Αὐτὸς ἦταν ὁ περίφημος ἀφορισμὸς τοῦ βασιλιᾶ τῆς γαλλικῆς κουζίνας Μπριγιὰ—Σαβαρὲν στὸ τέλος τοῦ περασμένου αἰῶνος. Ἀπὸ τότε ἡ ἐπιστήμη τῆς διατροφῆς δὲν ἔκανε τίποτ' ἄλλο παρὰ νὰ ἐπιβεβαιώνη τὴν ἀλήθεια αὐτῆς τῆς φράσεως, ἀποδεικνύοντας ἔτσι ὅτι ἡ τροφὴ εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς βασικοὺς παράγοντας ποὺ ἐπηρεάζουν τὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων. Γιατί, ἐκτὸς τῆς κληρονομικότητος καὶ τῆς ὑγιεινῆς, κατὰ βάθος, τὴν ὑγεία μας, τὴ διάρκεια τῆς ζωῆς μας καὶ τὴ ζωτικότητά μας τὴν ὀφείλουμε στὸ διαιτολόγιό μας. Στὸ διαιτολόγιό μας ὀφείλουμε, κατὰ μεγάλο μέρος, τὴν ἀναπαραγωγική μας ἱκανότητα, καθὼς καὶ τὸ χαρακτῆρα μας καὶ τὴν ψυχική μας διάθεσι.

Ἕως τώρα πιστεύαμε ὅτι ἡ μεταξένια αὐτὴ μάζα, ποὺ τὰ μάτια μας θαυμάζουν, τὸ χέρι μας χαϊδεύει καὶ ποὺ ἀποτελεῖ τὴ χάρι καὶ τὴ γοητεία τῆς γυναίκας, ἐξηρτᾶτο κυρίως ἀπὸ ὡρισμένους ἀδένες, κι' ὅτι οἱ ἀδένες αὐτοί, ποὺ περιβάλλονται ἀκόμα ἀπὸ μυστήριο, καὶ ποὺ λέγονται «ἀδένες ἐσωτερικῆς ἐκκρίσεως» (ἰδίως οἱ γεννητικοί, ἐπινεφρίδιοι καὶ θυρεοειδεῖς), ρυθμίζουν τὴν ἀνάπτυξι, τὸ χρῶμα καὶ τὴν πτῶσι τῶν μαλλιῶν.

Σήμερα, ἀντιθέτως ἡ ἐπιστήμη τείνει ν' ἀποδείξη ὅτι ἡ ζωὴ τῶν μαλλιῶν μας ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴ διατροφή μας καὶ ἰδίως ἀπὸ μερικὲς βιταμῖνες, ποὺ βρίσκονται σὲ ὡρισμένες τροφές. Σύμφωνα μ' αὐτὴ τὴν ἄποψι, οἱ βιταμῖνες ἐπενεργοῦν ὄχι ἄμεσα πάνω στὴ ζωὴ τῶν μαλλιῶν, ἀλλὰ ἔμμεσα, μὲ τὴ μεσολάβησι τῆς λειτουργίας τῶν ἐνδοκρινῶν ἀδένων.

Οἱ βιταμῖνες αὐτὲς περιλαμβάνονται στὴν περίφημη ὁμάδα Β. ποὺ κάθε μέρα ἀποδεικνύεται καὶ πιὸ πολύπλοκη καὶ πιὸ θαυμαστή. Εἶναι: τὸ παραμινοβενζωϊκὸ ὀξύ, τὸ πανθοτενικὸ ὀξὺ καὶ τὸ ἰνοζιτόλ.

Οἱ τροφὲς ποὺ περιέχουν σὲ μεγάλη ποσότητα αὐτὲς τὶς βιταμῖνες δὲν εἶναι παρὰ δύο: ἡ μαγιὰ τῆς μπύρας, ποὺ εἶναι τόσο πολὺ σὲ χρῆσι σήμερα καὶ τὰ πίτουρα ὅλων τῶν δημητριακῶν καὶ ἰδίως τοῦ σταριοῦ, ποὺ οἱ ἄνθρωποι τὰ δίνουν στὶς κότες καὶ τοὺς χοίρους.

Σὲ ποιὸ σημεῖο βρίσκονται σήμερα οἱ ἔρευνες;

Στὰ πειραματόζωα ἔδωσαν θετικώτατα ἀποτελέσματα. Στοὺς ἀνθρώπους ὡστόσο οἱ ἔρευνες δὲν ἐπέτρεψαν νὰ βροῦμε τὴν ἀλάνθαστη μέθοδο γιὰ ν' ἀποφύγουμε ἢ γιὰ νὰ ἐπιβραδύνουμε μὲ τὴ χρῆσι βιταμινῶν, τὸ ἄσπρισμα τῶν μαλλιῶν ἢ τὴν τριχόπτωσι. Ἂν κρίνουμε ὅμως ἀπὸ τὰ μέχρι σήμερα ἀποτελέσματα, ἡ ἐπιστήμη βρίσκεται σὲ πολὺ καλὸ δρόμο. Πειράματα ἔγιναν πάνω σὲ ποντίκια μὲ μαῦρο τρίχωμα. Ἔδωσαν στὰ ζῶα αὐτὰ τροφὲς ποὺ περιεῖχαν ἐλάχιστες ἀπὸ αὐτὲς τὶς βιταμῖνες, ποὺ ἐλέγχουν τὴ ζωὴ τῶν μαλλιῶν. Ἔπειτα ἀπὸ λίγον καιρὸ τὰ ποντίκια ἔγιναν ἐντελῶς γκρίζα. Καὶ ξαναβρῆκαν τὸ χρῶμα τους ὅταν τὰ ὑπέβαλαν στὴν ἐπιβαλόμενη βιταμινοθεραπεία. Ἀνάλογο πείραμα ἔκαναν καὶ γιὰ τὴν τριχόπτωσι. Μόλις ἐστέρησαν τὰ ποντίκια ἀπὸ ὡρισμένες βιταμῖνες, τὰ ζῶα ἐμάδισαν καὶ ξαναβρῆκαν τὸ τρίχωμά τους ὅταν προσέθεσαν στὸ φαΐ τους τὶς βιταμῖνες αὐτές.

Κι' αὐτὸ δὲν εἶναι ὅλο: διεπιστώθη πράγματι ὅτι οἱ βιταμῖνες τῆς ὁμάδος Β. ποὺ ἐλέγχουν τὴν ὑγεία καὶ τὴν μακροζωΐα τῶν μαλλιῶν, ἐλέγχουν ἐπίσης, τὴν ὑγεία καὶ τὴ ζωτικότητα ὅλου τοῦ ὀργανισμοῦ. Τὰ ποντίκια ποὺ ὑπεβλήθησαν σὲ δίαιτα μὲ τροφὲς ποὺ περιελάμβαναν πολὺ λίγες βιταμῖνες τῆς ὁμάδος Β. ἔδειχναν σὲ ἡλικία δύο ἐτῶν (ποὺ στοὺς ἀνθρώπους ἀναλογεῖ μὲ τὰ ἑξήντα χρόνια) φανερὰ σημάδια γηρατειῶν: τρίχωμα γκριζωπό, τριχόπτωσι, ἐλάττωσι τοῦ βάρους, ἀπώλεια τῆς ἱκανότητος ἀναπαραγωγῆς. Ἄλλα ποντίκια στὰ ὁποῖα ἔδιναν συμπληρωματικὲς ποσότητες βιταμινῶν Β., στὸ ἴδιο χρονικὸ διάστημα, εἶχαν διατηρήσει ὅλη τους τὴ ζωτικότητα καὶ ἐζύγιζαν μιάμιση φορὰ περισσότερο ἀπὸ τὰ ἄλλα ποντίκια. Αὐτὰ τὰ ποντίκια— γίγαντες εἶχαν διατηρήσει τὸ μαῦρο τους τρίχωμα καὶ τὴν ἀναπαραγωγική τους ἱκανότητα. Ἐπίσης ἀπὸ τὴν ἐξέτασι διεπιστώθη ὅτι στὰ μὲν πρῶτα ποντίκια εἶχαν πάθει ἀτροφία οἱ ὁρμονικοὶ ἀδένες, ἐνῶ στὰ δεύτερα οἱ ἀδένες αὐτοὶ ἦσαν ἀνέπαφοι. Αὐτὸ ἀποδεικνύει ὅτι οἱ ὁρμονικοὶ ἀδένες (θυρεοειδεῖς, ἐπινεφρίδιοι) ἐλέγχουν τὴν ὑγεία καὶ τὴ ζωὴ τῶν μαλλιῶν καὶ ὅτι οἱ βιταμῖνες ἐλέγχουν μὲ τὴ σειρά τους τοὺς ἐνδοκρινεῖς αὐτοὺς ἀδένες.

Καὶ τώρα οἱ γιατροί, οἱ βιολόγοι, οἱ χημικοὶ ἀντιμετωπίζουν τὸ ζήτημα τῆς ἐφαρμογῆς τῶν ἀνωτέρω καὶ στοὺς ἀνθρώπους. Νομίζουμε ὅτι δὲν εἶναι μακρυὰ ἡ ἡμέρα ποὺ θὰ βρεθῇ τὸ ἐλιξήριο τῆς ζωῆς, ὄχι πιὰ σὰν στοιχεῖο παραμυθιοῦ, μὰ σὰν πραγματικότητα. Ἄρχισαν ἤδη πειράματα στὰ βιολογικὰ ἰνστιτοῦτα τῆς Ἀμερικῆς. Ἄτομα ἑξήντα ἐτῶν, ποὺ τὰ μαλλιά τους ἦταν γκρίζα ἀπὸ πολλὰ χρόνια, ὑπεβλήθησαν σὲ μιὰ βιταμινοθεραπεία ἑπτὰ μηνῶν μὲ παραμινοβενζωϊκὸ ὀξύ. Ὡς διὰ μαγείας τὰ μαλλιά τους ἔπαψαν ν' ἀσπρίζουν καὶ νὰ πέφτουν. Σὲ ὡρισμένες περιπτώσεις μάλιστα παρετηρήθη ἐπάνοδος τῆς ἀναπαραγωγικῆς ἱκανότητας.

Γιὰ τὶς τριχοπτώσεις, ἐφαρμόσθηκε τὸ ἰνοζιτὸλ σὲ μεγάλες δόσεις, μὰ τὰ ἀποτελέσματα δὲν ἦταν ἱκανοποιητικά. Ἀντιθέτως τὸ πανθοτενικὸ ὀξὺ εἶχε καλύτερα ἀποτελέσματα: σὲ πολλοὺς φαλακροὺς παρετηρήθη νέα τριχοφυΐα.

Νέοι καὶ νέες, μπορεῖτε νὰ εἶσθε βέβαιοι ὅτι ποτὲ δὲ θὰ χρειασθῇ νὰ πῆτε γιὰ τὸν ἑαυτό σας τὸ στίχο τοῦ ποιητῆ:

> «Ἄχ θὰ ἔρθη καιρός, συμφορά σου,
> ποὺ θὰ δῆς σὲ καθρέπτη ἐμπρός
> ἄσπρη τρίχα στὰ μαῦρα μαλλιά σου
> πρῶτο δῶρο ποὺ στέλνει ὁ καιρός».

ΤΙ ΜΑΓΙΟ ΘΑ ΦΟΡΕΘΟΥΝ ΕΦΕΤΟΣ

Ἕνα μαγιὸ ποὺ θυμίζει πολὺ κοντὸ φόρεμα χοροῦ. Εἶναι ἀπὸ ἄσπρο ὕφασμα νάϋλον, χωρὶς μπρετέλες. Λοξὸ πανὸ στὸ ἕνα πλάϊ, μακρύτερο ἀπὸ τὴν ὑπόλοιπη φούστα.

Ἀπὸ καρὸ χονδρὸ ὕφασμα τὸ μαγιὸ αὐτό, ἀποτελεῖται ἀπὸ μιὰ κοντὴ φούστα μὲ πιέτες γύρω - γύρω καὶ ἀπὸ ἐφαρμοστὸ μποῦστο ποὺ τελειώνει ἐπάνω, μὲ μιὰ γαρνιτούρα.

Μαγιὸ λαστέξ, πολὺ ντεκολτὲ ἀπὸ ἐμπριμὲ ὕφασμα, ἐφαρμόζει σὰν γάντι ἐπάνω στὸ σῶμα καὶ ἀφίνει ἀπόλυτη ἐλευθερία στὶς κινήσεις. Κατάλληλο γιὰ τὶς κολυμβήτριες.

Ο ΥΓΙΕΙΝΟΛΟΓΟΣ ΤΗΣ «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»

Η ΚΑΚΗ ΑΠΟΠΝΟΙΑ

Πολὺ ὡραία κυρία, νέα, ὄχι μεγαλύτερη τῶν 25 χρονῶν, ὅσο καὶ πραγματικὰ ἦτο, μ' ἐπεσκέφθηκε πρὶν ἀπὸ μιὰ βδομάδα στὸ ἰατρεῖο μου. Ἡ ὄψι της τόσο ἄστραφτε ὑγεία, τὰ μάγουλά της φυσικὰ κόκκινα, ἡ κορμοστασιά της πανώρια, σὰν ἐκάθησε στὴν πολυθρόνα, ἀντίκρυ μου κι' ἐγὼ στὸ γραφεῖο, ἤμουν βέβαιος πὼς γιὰ ἄλλον ἄρρωστο θὰ μοῦ μιλοῦσε. Καὶ ὅμως. Ἐπρόκειτο γιὰ τὴν ἴδια. «Ἐπῆρα τὴν ἀπόφασι, γιατρέ μου, νὰ σᾶς ἐμπιστευθῶ τὸ βάσανό μου. Δὲν μὲ γνωρίζετε. Ἐγὼ σᾶς ἐγνώρισα ἀπὸ τὴ «Γυναίκα καὶ τὸ Σπίτι». Μυρίζουνε τὰ χνῶτα μου. Ὅ,τι καὶ νὰ κάνω τοῦ κάκου. Ἔφθασα στὴν ἀπελπισία. Θέλω νὰ μὲ γιατρέψτε ἀπὸ τὸ κακὸ αὐτό, ἀλλοιῶς δὲν ξέρω ποῦ θὰ φθάσω..»

Δυστυχῶς, δὲν εἶναι ἡ μόνη. Ὅλοι μας ξέρουμε ἄτομα ποὺ ἔχουν μιὰν ἀπόπνοια, ποὺ φανερώνει κάθε ἄλλο παρὰ πὼς οἱ μέλισσες «ἀποθέτουν νέκταρ εὐόσμων ἀνθέων ἐπὶ τῶν χειλέων των». Καὶ τὸ περίεργον εἶναι πὼς τὰ ἄτομα αὐτὰ—εὐτυχῶς ὄχι ὅλα — ἔχουνε τὴ μανία νὰ μᾶς μιλοῦνε μέσα στὴ μύτη. Ἐκτὸς, βέβαια, καὶ τὸ προσέχουν, ὁπότε γίνονται νευρικά, νευρασθενικά, παθαίνουν ἕνα σύμπλεγμα κατωτερότητος, ποὺ τὰ κάνει δυστυχισμένα. Ἀφῆστε ἐκείνους πού, ὅταν μιλοῦν, ἐκτοξεύουν σταγονίδια σάλια, ποὺ μόνον ἕνας διοπτροφόρος μπορεῖ, μετὰ τὸν χωρισμὸ μὲ τὸν Postilleur, νὰ δῆ τ' ἀποτελέσματα στὰ γυαλιά του.

Τί εἶναι ὅμως ἐκεῖνο ποὺ προκαλεῖ τὴν κακοσμία τῆς ἐκπνοῆς;

Πρῶτα - πρῶτα τὰ κακὰ δόντια. Θεραπεία: ἐπίμονη, ἐπιμελημένη θεραπεία καὶ περιποίησις τῶν δοντιῶν. Μόνον ὅταν γηράσουμε, θὰ καταλάβουμε πόσο πολύτιμες εἶναι οἱ φροντίδες τοῦ ὀδοντιάτρου, ποὺ μᾶς διατηρεῖ καλὰ τὰ δόντια, γιὰ νὰ καλομασοῦμε τὶς τροφές, στοιχεῖο ἀπαραίτητο τῆς καλῆς, τῆς φυσιολογικῆς πέψεως;

Ἀπὸ μικρὰ παρακολουθῆτε στὰ δόντια τὰ παιδιά σας. Ἐκεῖ εἶναι τὸ ἀντικαθρέφτισμα τῆς ἐπάρκειας σὲ ἀσβέστιο, τὸ τσιμέντο αὐτὸ τῆς ἀναπτύξεώς τους. Κακὰ δόντια σημαίνουνε κακὴ γενικὴ κατάστασι, ποὺ μᾶς ἐπιβάλλει νὰ βροῦμε τὴν αἰτία της.

Ἄλλη ἀφορμὴ κακοσμίας εἶναι τὰ οὖλα. Ἂν πρόκειται γιὰ μιὰν ἐλαφρὰ οὐλίτιδα, μιὰ —δυὸ μικροεπαλείψεις βάμματος ἰωδίου θὰ ὠφελήσουν πολύ. Ἀλλοιῶς στὸν ὀδοντοϊατρό σας. Χρησιμοποιῆτε πάντα μιὰ καλὴν ὀδοντόπαστα. Σημειώνω πὼς δὲν εἶναι μόνον τὰ φυσικά μας δόντια ποὺ χρειάζονται φροντίδες. Καὶ τὰ ψεύτικα καὶ οἱ ὀδοντοστοιχίες, ἔστω καὶ οἱ πιὸ μικρές, πρέπει νὰ καλοκαθαρίζωνται κάθε βράδυ.

Ἡ ἀπουσία δοντιῶν, ἢ ἡ σπανιότης τους, παρεμποδίζει σημαντικά, σαμποτάρει, ποὺ λένε, τὴν πεπτικὴ ἐργασία. Τὸ πρῶτο ἐργαστήριο τῆς πέψεως εἶναι τὸ στόμα: ἂν παραδίδετε στὸ στομάχι τροφὲς πολὺ γρήγορα μασημένες, τοῦ προκαλεῖτε μιὰν ὑπερκόπωσι καὶ θὰ ὑποστῆτε, ἀργὰ ἢ γρήγορα, τὶς συνέπειές της.

Ἡ ἄρρωστός μου φοβήθηκε μὴν ἔχη «Ὄζαινα», δηλ. ἕνα ἐπίμονο ἕλκος τοῦ ρηνικοῦ βλεννογόνου, ποὺ χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν παραγωγὴ πρασινωπῶν κρουστῶν καὶ ποὺ μυρίζουν σὰν τὸν σπασμένο κοριό. Ἡ μυρουδιὰ ποὺ βγαίνει ἀπὸ τὰ ρουθούνια, καὶ τὰ πιὸ ὄμορφα, εἶναι ἀπαίσια, ἀποκρουστική. Πρόκειται γιὰ μιὰν ἀτροφία τοῦ βλεννογόνου καὶ τοῦ σκελετοῦ τῆς μύτης. Ἡ ἀρρώστεια αὐτή, πολὺ βαρειά, φαίνεται συνδεομένη μὲ τὴν ἀνάπτυξι μικροβίων, διπλοκόκκων. Θεραπευτικὰ μέσα εἶναι οἱ πλύσεις μὲ ἀντισηπτικά, ἡ ἐμφύσησις μίγματος «καλομέλ, πρεσιπιτὲ ρούζ καὶ ἀσὶντ βορίκ. Οἱ καυτηριάσεις, οἱ βιταμῖνες κλπ. ἔδωσαν καλὰ ἀποτελέσματα. Πάντως, ἡ ἄρρωστή μου, εὐτυχῶς, δὲν εἶχε τέτοια βαρειὰ ἀρρώστεια ποὺ φοβήθηκε, γιατὶ ἀλλοιῶς θὰ τὴν παρέπεμπα σὲ ρινολαρυγγολόγο.

Μιὰ τετάρτη αἰτία εἶναι τὸ ἄσχημο στομάχι καὶ οἱ ἐντερικὲς διαταραχές. Γιὰ τὸν πεπτικὸ σωλῆνα, ἡ δυσκοιλιότητα εἶναι ἀφορμὴ πολλὲς φορές. Δὲν ἀρκεῖ ὁ ἄρρωστος νὰ πηγαίνη κάθε μέρα στὸ μέρος, ἀλλὰ πρέπει νὰ ἔχη μιὰ κένωσι ὅπως χρειάζεται. Ἡ κατάστασι τοῦ στομάχου εἶναι ἡ βασικὴ ἀφορμὴ πολλῶν κακοσμιῶν καὶ ἀποπνοιῶν, ὅμως πρὸ πάντων εἶναι οἱ μορφὲς τῶν βαρειῶν πέψεων: κατάστασις ὑπνηλίας κατὰ τὴν διαδρομὴ τῆς ἡμέρας, ἐξάψεις στὸ πρόσωπο, χασμώματα, κόπωσις ποὺ δίνει τὸ αἴσθημα κομμένων γονάτων κτλ. Ἐναντίον αὐτῆς τῆς παραλύσεως τοῦ στομάχου δὲν ὑπάρχει ἄλλη θεραπεία παρὰ ἡ ἀνύψωσίς του, ἡ μάλαξις — τὸ μασάζ—ποὺ δίνουν πραγματικὰ τὴ γιατρειά.

Ἀλλὰ καὶ οἱ ἀνωμαλίες στὴν περίοδο, ἡ ἴδια ἡ περίοδος, ἡ κακὴ κατάστασις τοῦ ἥπατος, ἡ γενικὴ κατάστασις κτλ.

Μὴ διατηρῆτε, μὴν ἀνέχεσθε ποτὲ μιὰ κακοσμία ἀπὸ τὸ στόμα σας. Καὶ ἡ πιὸ ὄμορφη γυναίκα χάνει πολὺ καὶ πρὸ πάντων τὴν αὐτοπεποίθησι στὸ κεφάλαιό της: τὴν ὀμορφιά της.

Ζητῆτε ἀπὸ τὸ στενό σας περιβάλλον νὰ σᾶς ὁμολογήση ἂν μυρίζη ἄσχημα ἡ ἀναπνοή σας. Τοῦτο δὲν καταπολεμεῖται μὲ μιὰ παστίλια μέντας, ἢ ἕνα μοσχοκάρφι, ἕνα κομμάτι κανέλας, ἀρωματικὸ σὲν-σὲν ἢ μιὰ τιποτένια ἀμερικανικὴ τσίκλα ἢ ἔστω μ' ἕνα ἁπλὸ νεροπλύσιμο τοῦ στόματος. Πρέπει νὰ βρεθῆ ἡ αἰτία καὶ αὐτὴ ριζικὰ νὰ κτυπηθῆ, νὰ ἐκμηδενισθῆ. Τοῦτο μόνον ὁ συγχρονισμένος γιατρὸς τῆς ἐμπιστοσύνης σας, ἀφοῦ βρῆ τὴ βασικὴ αἰτία, θὰ τὴν ἐξαφανίση. Μὴν ἀφίνετε τὴν κατάστασι νὰ χειροτερεύη. Ἡ μιὰ αἰτία, ὅσο μένει, προκαλεῖ συνέπειες ἄλλου. Ἔτσι γίνεται ἁλυσίδα ἀπὸ αἰτίες. Σήμερα ἔχουμε γερὰ μέσα, τόσο διαγνωστικά, ὅσο καὶ θεραπευτικὰ γιὰ νὰ γειτρεύουμε τὸ κακό.

Μέσα σὲ μιὰ βδομάδα ἡ ἄρρωστή μας δὲν αἰσθάνεται τίποτα τὸ κάκοσμο ἀπὸ τὸ στόμα της. Εἶναι πολὺ ὄμορφη. Τῆς τὸ τονίζω. Τὴν εὐχαριστεῖ νὰ τὸ ἀκούη, ὅσο κι' ἐμένα νὰ τὸ λέω. Ἕνα πραγματικὸ λουλούδι ποὺ μοσχοβολᾶ πιὰ ὑγεία καὶ χαρά.

Δρ. ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΔΗΣ

ΨΥΓΕΙΑ ΕΧΤΡΑ

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗ

Πρὶν προβῆτε εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ ψυγείου σας, ἐπισκεφθῆτε πρὸς τὸ συμφέρον σας τὴν Ἔκθεσίν μας

Γαμβέττα 12

Ἐγγύησις 100%.

ΝΤΥΘΗΤΕ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ

στοῦ ΟΡΕ ποὺ ντύνει τὶς κομψότερες γυναῖκες τῆς Ἑλλάδος. Ἡ πλουσιωτάτη συλλογή του σὲ ταγιέρ, μαντό, φορέματα, φοῦστες, ζακέτες κλπ. μὲ μοντέρνα ὑφάσματα ἱκανοποιεῖ καὶ τὸ δυσκολώτερο γοῦστο. ΟΡΕ Περικλέους 44, τηλ. 26-391.

ΑΙΣΘΗΤΙΚΟΝ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ

Βερανζέρου 12Α. Τηλ. 53.674

Ριζικὴ ἀποτρίχωσις. οὐλές, ἐξαλείφονται ἐγκαύματα, στίγματα καὶ τελεία θεραπεία πανάδων.

Χρειάζεται νὰ σᾶς περιγράψουμε τὸ ἁπλὸ αὐτὸ μαντό, γιὰ νὰ καταλάβετε τὴ χάρι τοῦ κοψίματός του; Μιὰ καὶ μόνη ματιά σας, εἶναι ἀρκετὴ γιὰ ν' ἀντιληφθῆτε τί ὀμορφιὰ δίνει ἡ λιτότης καὶ ἡ ἁπλότης τῆς γραμμῆς στὸ κάθε φόρεμα.

Η ΟΜΟΡΦΙΑ

ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΩΜΑΤΟΣ

Η ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑ

Γ'

ΠΟΣΕΣ ΘΕΡΜΙΔΕΣ ΑΠΟΔΙΔΟΥΝ ΟΙ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΤΡΟΦΕΣ

Στὰ δύο προηγούμενα σημειώματα μιλήσαμε γιὰ τὴν ἰδανικὴ ἀναλογία βάρους καὶ ὕψους, γιὰ τὴν σύνθεσι τῶν τροφῶν, τὴν καῦσι τῶν τροφῶν στὸν ὀργανισμό, γιὰ τὴν μονάδα θερμότητος: τὴν Θερμίδα ἢ Καλορί. Ἐπίσης ἀναφέραμε γιὰ τὴν ἐναπόθεσι σὲ λίπος τῶν μὴ καιομένων τροφῶν. Ἀκόμα καὶ γιὰ τὴν ἰδιότητα τοῦ ὀργανισμοῦ ποὺ ὠνομάσαμε «Κατανάλωσι Πολυτελείας». Καὶ αὐτὸ εἴπαμε σημαίνει ὅτι ἐὰν ἕνα ἄτομο δὲν ἔχη προδιάθεσι γιὰ παχυσαρκία μπορεῖ νὰ φάγη περισσότερη τροφὴ ἀπὸ ὅση τοῦ χρειάζεται γιὰ τὸ κανονικὸ βάρος του—ἀντιστοιχοῦσαν σὲ παραγωγὴ 300 θερμίδων— χωρὶς μ' αὐτὸ νάρχίση νὰ παχαίνη.

Συνεχίζομε μὲ τὸ ποσὸν τῶν θερμίδων ποὺ παράγουν τὰ διάφορα εἴδη τροφῆς. Λοιπὸν 1 γραμμάριο λίπους μᾶς δίνει 9 θερμίδες. 1 γραμ. ὑδατανθράκων ἢ λευκώματος 4 θερμίδες. 1 γραμ. οἰνοπνεύματος 7 θερμίδες. Οἱ τροφὲς φυσικὰ ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἀναφερθέντα συστατικὰ περιέχουν νερὸ καὶ ἄλλες οὐσίες ὅπως ἅλατα καὶ βιταμῖνες. Ἔτσι ὅταν ὑπολογίζουμε 100 γραμ. κρέατος παχέος δὲν πρέπει νὰ φανταζόμαστε ὅτι ἔχουμε 100 γραμ. λευκώματος καὶ ὅτι αὐτὰ συνεπῶς θὰ δώσουν στὸν ὀργανισμὸ 400 μονάδες θερμότητες. Τὰ 100 αὐτὰ γραμμάρια κρέατος θὰ δώσουν μόνο 200 μονάδες θερμότητος, διότι τὰ 50% περίπου τοῦ κρέατος ἀποτελεῖται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἀπὸ νερὸ καὶ ἀπὸ ἅλατα. 100 γραμ. ψωμιοῦ μᾶς δίδουν ἐπίσης 200 θερμίδες. Ἐνῶ μόνον 25 γραμ. βουτύρου μᾶς δίδουν αὐτὲς τὶς 200 θερμίδες διότι τὸ βούτυρον εἶναι σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου λίπος. Ὁ κατωτέρω πίναξ δίδει τὰ ποσοστὰ σὲ λευκώματα, ὑδατάνθρακες καὶ λίπος, τῶν πλέον συνηθισμένων τροφῶν. Ἔχοντας ἔτσι αὐτὰ ὑπ' ὄψιν μας, καὶ ἐπομένως μὲ πόσες θερμίδες θὰ ἀντιστοιχῆ τὸ κάθε φαγητὸ ποὺ θὰ τρῶμε, σύμφωνα μὲ ὅ,τι ἀνέφερα ἀνωτέρω, θὰ γνωρίζουμε (καθὼς θὰ ἀναφέρουμε στὸ ἐπόμενο σημείωμα) μὲ πόσες ἐν ὅλω θερμίδες θὰ πρέπει νὰ διατρεφόμεθα καθημερινῶς ἀναλόγως τοῦ ὕψους μας γιὰ νὰ μὴ παχαίνουμε, ἢ γιὰ νὰ ἀδυνατίσουμε καὶ νὰ σταθοῦμε στὸ βάρος ποὺ πρέπει. Θὰ μπορεῖτε ἀγαπητές μας ἀναγνώστριες (ὅσες δηλαδὴ ἀπὸ σᾶς δὲν ἐμφανίζετε μιὰ παθολογικὴ παχυσαρκία) νὰ κανονίζετε καὶ μόνες σας τὸ μενοὺ ποὺ σᾶς ταιριάζει.

ΤΡΟΦΕΣ	ΛΕΥΚ. %	ΥΔΑΤ. %	ΛΙΠΗ %
Γάλα ἢ γιαούρτι	3—4%	4—6%	3—5%
Κακάο	20	40	25
Σοκολάτα	7	65	25
Κρέας ἰσχνό, πουλιὰ ἢ ζαμπόν	20—30	—	10
Κρέας παχύ	20—30	—	20—30
Ψάρια ἰσχνὰ	15	—	1—2
Ψάρια παχειὰ	15—20	—	8—15
Αὐγὰ	14	—	12
Τυριὰ ξηρὰ	20—30	—	30
Λάδι	—	—	100
Βούτυρο	—	—	80
Ἄλευρα	10—20	50—75	—
Λευκὸ ψωμὶ	7	50	—
Ψωμὶ γλουτινοῦχο ἢ ζυμαρικὰ γλουτινοῦχα	75	10	—
Ζυμαρικὰ κοινὰ	10	70	—
Πατάτες	10—15	20—25	—
Χορταρικὰ	—	3—10	—
Φροῦτα ὑδατοῦχα	—	8—15	—

Τὸν πίνακα αὐτὸν ἀξίζει τὸν κόπο νὰ τὸν μελετήσετε. Στὸ προσεχὲς θὰ γνωρίσετε, πόσων μονάδων θερμότητος τροφὴν θὰ πρέπει νὰ τρώτε καθημερινὰ ἀναλόγως τοῦ ὕψους σας, ὥστε νὰ ἀποκτήσετε καὶ νὰ διατηρῆτε τὸ ἰδανικὸ βάρος ποὺ σᾶς ἀντιστοιχεῖ. Ἔτσι θὰ κανονίζετε τὸ διαιτολόγιό σας ὄχι μόνο χωρὶς τὸν κίνδυνο νὰ παχύνετε ἀλλὰ καὶ χωρὶς ἕναν ἄλλον πιὸ τρομερὸ κίνδυνο: νὰ ὑποσιτίζεσθε καὶ νὰ καταστρέψετε τὴν ὑγεία σας.

ΤΟΝΥ ΜΠΡΑΤΣΟΥ—ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ

Διευθύντρια τοῦ Φυσιοθεραπευτικοῦ Τμήματος τοῦ Αἰσθητικοῦ καὶ Χειρουργικοῦ Θεραπευτηρίου Ἀθηνῶν — Γιὰν Σμὰτς 38

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΣΗΜ.: Οἱ ἀναγνώστριές μας μποροῦν νὰ ἀπευθύνωνται στὴν Καν Γιαννήλου γιὰ ὁποιοδήποτε ζήτημα σχετικὸ μὲ τὴν καλλονήν τους. Ἀπὸ τὴν στήλη αὐτὴ ἢ καὶ ἰδιαιτέρως θὰ δίδωνται καταλλήλες ἀπαντήσεις.

ΓΕΩΡΓΙΑΝ Κ. ΚΑΙΤΗΝ, ΜΟΝΑΧΗΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΗΝ, ΦΡ. Β. Σάμον, ΡΙΤΑΝ Γ. Χανιά, ΤΟΥΛΑΝ Δ. Ἀλεξανδρούπολιν, Ρ. Μ. Θεσ)νίκην, ἀπαντήσεις κ.λ.π. ἐστάλησαν.

ΙΟΚΑΣΤΗΝ, ΚΑΙΤΗΝ ΑΘΑΝ. Κυψέλην, ΜΙΚΡΑΝ ΑΘΗΝΑΙΑΝ Κ. Γ. Μ., Ε. Σ. Π., Ι. Γ. Γ. Κυψέλην, σᾶς περιμένω 6—7 νὰ σᾶς ἐξετάσω τελείως φιλικὰ ὡς ἀναγνώστριές μου.

ΘΑΛ. ΖΩΓΡ. Θεσ)νίκη, ΜΠΕΣΣΥΝ 186, ΚΟΛΥΜΒΗΤΡΙΑΝ, σᾶς ἀπαντῶ ἰδιαιτέρως.

ΜΙΑΝ ΕΠΑΡΧΙΩΤΙΣΣΑΝ, ΑΝΝΑΝ Π. Φάληρον, ΡΟΖ — ΜΑΡΙ Σ. Σ., ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗΝ Δ. Σ. Σ. Σ.— Γράψετέ μου τὴν διεύθυνσίν σας εἰς τὴν ὡς ἄνω διεύθυνσίν μου, ὑπενθυμίζουσαι τὰ ψευδώνυμά σας γιὰ νὰ σᾶς ἀπαντήσω ἰδιαιτέρως.

ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗΝ Α. Β. Ε.— Ἐφαρμόσετε ὅ,τι γράφω γιὰ τὰ μαλλιὰ εἰς τὰ τεύχη 18 καὶ 19, τὰ ὁποῖα ζητῆτε ἀπὸ τὰ γραφεῖα τοῦ περιοδικοῦ.

Μ. ΧΑΓ. Ἰτέαν.— Σᾶς ἀπαντῶ ἰδιαιτέρως.

ΛΕΝΑΝ ΝΑΤ.— Γιὰ τὴν ἀλοιφὴ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ στήθους ἀφαιρέσετε τὸ Προλάν. Νὰ μεταχειρισθῆτε Λυνοράλ σὲ μικρὲς δόσεις, ὠφελοῦν. Νὰ παρακαλέσετε γνωστόν σας ἰατρὸν νὰ ὑπογράψη τὴν συνταγήν. Διὰ τὸ Ρίμελ ἀποταθῆτε σὲ καλὰ μυροπωλεῖα τῶν Ἀθηνῶν.

ΑΠΑΙΣΙΟΔΟΞΗΝ, Καλάμας.—Βέβαια ἡ ἀτροφία τοῦ στήθους σας ὀφείλεται στὴν ὠοθηκικὴ ἀνεπάρκεια. Νὰ ἐκτελέσετε τὴν συνταγὴν ποὺ δίδω μετὰ ἢ ἄνευ Προλάν. Ἀκολουθήσετε ὅ,τι γράφω.

ΠΙΚΡΑΜΕΝΗ ΝΗΣΙΩΤΟΠΟΥΛΑΝ.— Τὰ χάπια Ὀβορμὸλ ποὺ σᾶς συνέστησαν γιὰ τὴν ἀνάπτυξι τοῦ στήθους σας εἶναι ἀνάλογα μὲ τὰ Λυνορὰλ ποὺ συνέστησα. Μπορεῖτε νὰ λάβετε τὰ μὲν ἢ τὰ δέ. Ἀκολουθήσετε πιστὰ ὅ,τι γράφω στὰ τεύχη 14 καὶ 15.

ΑΛΚΗΣΤΙΝ ΣΤ. Μα. Κα. — Ἀκολουθήσετε τὶς συμβουλές ποὺ δίδω γιὰ τὴν πτῶσι τῶν μαλλιῶν στὰ τεύχη 18 καὶ 19 τὰ ὁποῖα μπορεῖτε νὰ ζητήσετε ἀπὸ τὰ γραφεῖα τοῦ περιοδικοῦ.

ΜΑΓΔΑΝ, Βόλον.— Μεταχειρισθῆτε βαφὴν Ἰμέντια, στὸ φυσικὸ χρῶμα τῶν μαλλιῶν σας.

ΤΖΟΥΛΙΑΝ Φ. Ἰμβραημία. — Γιὰ τὰ σπυριὰ ἀκολουθήσετε ὅ,τι γράφω στὰ τεύχη 23 ἕως 27 τοῦ περιοδικοῦ, τὰ ὁποῖα μπορεῖτε νὰ προμηθευθῆτε ἀπὸ τὰ γραφεῖα. Μπορεῖτε ν' ἀρχίσετε τὴν θεραπεία τῆς παχυσαρκίας μὲ χάπια Ρεντυκτόλ, σύμφωνα μὲ τὴν ἐσωκλειόμενη ὁδηγία καὶ ἐν τῷ μεταξὺ παρακολουθῆτε τὰ ἄρθρα μου μέχρι τέλους.

ΠΑΝΤΑ ΣΤΑ ΞΕΝΑ, Τρίκκαλα.— Σᾶς στέλνω τὴν συνταγὴν ποὺ μοῦ ζητήσατε.

ΚΑΠΟΙΑΝ ΧΑΛΚΙΔΙΩΤΙΣΣΑ. —Γιὰ τὸ ἔκζεμα ἀπὸ τὸ ὁποῖον τόσο πολὺ ὑποφέρετε μαζὶ μὲ αὐθαιμοθεραπεία καὶ ἐνέσεις ἐκχυλισμάτων ἥπατος, καθὼς καὶ ἐπίμονη δίαιτα ποὺ πρέπει νὰ κάνετε, συμβουλευθῆτε εἰδικὸν ἰατρὸν γιὰ τὴν πλήρη θεραπεία σας. Εὔχομαι περαστικά.

ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗΝ Α. Γ. — Γιὰ τὴν ἀνάπτυξι τοῦ στήθους σας ἀκολουθήσετε τὶς ὁδηγίες ποὺ δίδω στὰ τεύχη 14 καὶ 15 τὰ ὁποῖα ζητήσετε ἀπὸ τὰ γραφεῖα τοῦ Περιοδικοῦ. Γιὰ τὴν περιποίησι τοῦ δέρματος τοῦ προσώπου διαβάσετε τὰ ἄρθρα μου στὰ τεύχη 2 καὶ 5.

ΣΤΕΛΛΑΝ Π.—Εὐχαρίστως θὰ σᾶς δεχθῶ τελείως φιλικὰ ὅταν ἔλθετε στὴν Ἀθῆνα γιὰ νὰ σᾶς ἐξετάσω καὶ νὰ σᾶς συμβουλεύσω γιὰ ὅ,τι χρειάζεσθε. Γιὰ τὴν πιτυρίδα θὰ μεταχειρίζεσθε κάθε τρίτην ἡμέραν τὸ μῖγμα οἰνοπνεύματος καὶ αἰθέρος καὶ δοκιμάσετε ἐπίσης τὴν ἀλοιφὴν τῆς ὁποίας δίδω τὴν συνταγὴν κάθε δεύτερο βράδυ μὲ ἐντριβὴ στὶς ρίζες τῶν μαλλιῶν. (Ἴδε τεύχη 18 καὶ 19).

ΦΙΣΥΧΑ.— Γιὰ τοὺς ἀνοικτοὺς πόρους περισσότερο θὰ σᾶς ὠφελήσουν ἐπαλείψεις μὲ χυμὸν λεμονιοῦ σκέτου ἢ ἀραιωμένου κατὰ τὸ ἥμισυ μὲ τριανταφυλλόνερο ἀναλογως τῆς ἀντιδράσεως τοῦ δέρματος. Μετὰ ἀπὸ τὸν χυμὸν κρέμαν τονωτικήν.

Α. Ι. Μ. Δ., Ἐνταῦθα.— Ἀκολουθήσετε γιὰ τὸ πύκνωμα τῶν μαλλιῶν σας ὅ,τι γράφω στὰ τεύχη 18 καὶ 19 τοῦ Περιοδικοῦ. Τὸ οἰνόπνευμα δὲν λευκαίνει τὰ μαλλιά.

Χ. ΡΩΞΑΝΗΝ.—Οἱ κρέμες μὲ λευκὸν Φαλαίνης καὶ κηρὸν ὡς μὴ καθαρὲς τροφὲς ἔχουν ἤδη ἐγκαταλειφθῆ. Διαβάσετε ὅ,τι γράφω στὰ τεύχη 2 καὶ 5 καὶ ἀκολουθήσετε τὶς ὁδηγίες μου. Λαμπρὴ τροφὴ τοῦ δέρματος εἶναι ἡ κρέμα «Κολντίνα» τοῦ Θεραπευτηρίου.

ΛΙΛΗΝ.— Ἐπαναλαμβάνω ὅτι γιὰ νὰ ἀπαντήσω εἰς ὅσα μὲ ρωτᾶτε πρέπει νὰ μοῦ στείλετε τὴν διεύθυνσίν σας γιὰ νὰ σᾶς ἀπαντήσω ἰδιαιτέρως. Ἀδίκως καὶ ἀδικαιολογήτως διατυπώνετε τὶς σκέψεις σας. Πρέπει νὰ ἔχετε ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην εἰς ὅ,τι ὑπευθύνως πάντοτε γράφω, ἀρκεῖ νὰ ἀκολουθήσετε πάντα ἐπακριβῶς τὶς ὁδηγίες μου.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΔΑ.—Γιὰ τὰ μαλλιά σας ἀκολουθήσετε ἐπακριβῶς ὅσα γράφω στὰ τεύχη 17, 18 καὶ 19 τοῦ Περιοδικοῦ. Γιὰ τὴν περιποίησι καὶ τόνωσι τοῦ δέρματος σᾶς συνιστῶ τὶς κρέμες «Κολντίνα» καὶ «Ἀλμπάτρ» τοῦ Θεραπευτηρίου. Γιὰ τὰ λεπτὰ σπυράκια τὴν λοσιὸν «Σουλφίν» ἐπίσης τοῦ Θεραπευτηρίου. Γιὰ τὸ γυάλισμα τῶν ματιῶν θὰ γράψω ἐν καιρῷ συνταγὴν τοῦ εἰδικοῦ ἰατροῦ τοῦ Θεραπευτηρίου.

ΠΙΣΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑΝ ΡΕΝΑΝ.— Εὐχαριστῶ πολὺ γιὰ τὰ καλά σας λόγια. Γιὰ νὰ ἰσιώνουν τὰ πολὺ σγουρὰ μαλλιά σας μεταχειρισθῆτε μπριγιαντίνην ὑγρὰν ἢ καὶ ἀλοιφήν.

ΤΖΕΛΗ Μ. Μ. Σ.— Γιὰ τὰ νύχια σας ποὺ σπάζουν, τονώσετε τὸν ὀργανισμόν σας μὲ σιρόπια μὲ γλυκεροφωσφατοῦχα καὶ ἀρσενικόν. Ἐπίσης μὲ ἐνέσεις πολυβιταμῖνες καὶ ἐκχυλίσματα ἥπατος. Ζητήσετε σχετικὲς συνταγὲς ἀπὸ τὸν ἰατρόν σας. Τοπικῶς κάνετε ζεστὰ λουτρὰ μὲ νερὸ μὲ ἁλάτι ἐπὶ ½ ὥραν καθημερινῶς καὶ μετὰ ἐντριβὲς μὲ οἰνόπνευμα καθαρὸ καὶ τὸ βράδυ ἐπαλείψεις τῶν νυχιῶν μὲ κατὰ δέκα φορὲς ἀραιωμένο βάμμα ἰωδίου.

ΠΡΑΣΙΝΟΜΑΤΑΝ, Κάϊρον.— Δυστυχῶς δὲν ὑπάρχει τρόπος γιὰ νὰ μετασχηματίσετε τὶς ἄκρηες τῶν δακτύλων σας πιὸ μυτερές.

ΤΟΝΥ ΜΠΡΑΤΣΟΥ — ΓΙΑΝΝΗΛΟΥ

★

Ζητοῦνται διὰ ἀξιοπρεπῆ ἐργασίαν ὡς βοηθοὶ τοῦ Αἰσθητικοῦ Θεραπευτηρίου Ἀθηνῶν δύο δεσποινίδες ἐτῶν 17 ἕως 18 ἡ πρώτη καὶ 20—25 ἐτῶν ἡ δευτέρα. Ἀπαραίτητα προσόντα: νὰ εἶναι καλῆς οἰκογενείας καὶ μορφώσεως. Ἀπολύτως εὐπαρουσίαστοι, ἀκαδημαϊκῶν ἀναλογιῶν καὶ ὕψους ἀκριβῶς ἀπὸ 1.68 ἕως 1.72 χωρὶς τακούνι. Ἐργασία 8ωρος. Μισθὸς ἱκανοποιητικὸς καὶ ἐκμάθησις τέχνης αἰσθητικῆς φυσιοθεραπευτρίας. Παρακαλοῦνται νὰ παρουσιασθοῦν μόνον αἱ ἔχουσαι τὰ ὡς ἄνω προσόντα: Βουκουρεστίου 38 μόνον 7—8 μ.μ.

ΝΕΑΡΑ ΚΥΡΙΑ ζητεῖ θέσιν συνοδοῦ παρὰ ἡλικιωμένη κυρία. Πληροφορίαι 10—1 π. μ. Τηλέφ. 33-533.

Η ΡΟΜΑΝΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΛΑΧΑΝΙΚΩΝ!...

Μπορούσατε ποτὲ νὰ φαντασθῆτε πῶς αὐτὰ τὰ συνηθισμένα λαχανικὰ ποὺ χρησιμοποιεῖτε καθημερινὰ στὴν μαγειρική σας, ἔχουν μιά...ρομαντικὴ καὶ δραματικὴ ἱστορία ποὺ προχωρεῖ καὶ χάνεται στὰ βάθη τῶν αἰώνων;

Ἀσφαλῶς ὄχι. Καὶ ὅμως, αὐτὴ τὴν ἀνακάλυψι ἔκανα πρὶν λίγο καιρό. Διαπίστωσα δηλαδὴ ὅτι ὡρισμένα ἀπ᾽ αὐτὰ τὰ λαχανικὰ ἦταν τόσο παλιά, ὅσο εἶναι καὶ τὰ ἀρχαῖα κοσμήματα ἢ τὰ ἀρχαῖα ἀγάλματα ποὺ βρίσκονται στὰ Μουσεῖα! Οἱ ἀρχαιολόγοι ἐρευνοῦν μὲ ὑπομονὴ καὶ ἐπιμονὴ τὰ ἐρείπια τῶν ἀρχαίων πόλεων ποὺ ὑπῆρχαν, πέντε χιλιάδες χρόνια πρίν, στὴν Περσία καὶ στὴ Μεσοποταμία. Ἀνακαλύπτουν κόκκαλα ἀπὸ σκελετοὺς ἀλόγων τῆς ἐποχῆς τῶς μεγάλων Βασιλέων καὶ τῶν Φαραὼ καὶ ὑπολείμματα τῶν ὀχημάτων ποὺ ὡδηγοῦσαν οἱ ἄνδρες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης. Βρίσκουν χρυσᾶ περιδέραια ποὺ φοροῦσαν οἱ γυναῖκες καὶ μικρὰ βάζα ποὺ χρησιμοποιοῦσαν γιὰ νὰ βάζουν μέσα τὴν κρέμα τοῦ προσώπου τους καὶ τὸ κοκκινάδι ποὺ ἔβαζαν στὰ χείλη καὶ στὰ μάγουλα. Καὶ τώρα, ὕστερα ἀπὸ πέντε χιλιάδες χρόνια, ἐμεῖς πηγαίνουμε στὰ Μουσεῖα, βλέπουμε μὲ θαυμασμὸ τὰ διάφορα αὐτὰ κειμήλια τῆς ἀρχαιότητος καί, γυρίζοντας μετὰ στὸ σπίτι μας, τρῶμε—χωρὶς νὰ μᾶς κάνη τὴν παραμικρὴ ἐντύπωσι—τὰ ἴδια λαχανικὰ ποὺ καλλιεργοῦσαν καὶ ἔτρωγαν οἱ γυναῖκες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, πέντε χιλιάδες χρόνια πρίν!

Ἀπὸ τὶς ἴδιες αὐτὲς τὶς χῶρες τῆς Μέσης Ἀνατολῆς—τὴν σημερινὴ Περσία, τὸ Ἰράκ, τὸ Ἀφγανιστὰν κλπ.—κληρονομήσαμε λοιπὸν κι᾽ ἐμεῖς τὰ περισσότερα ἀπὸ τὰ ἀρχαῖα λαχανικά. Ἀνάμεσα σ᾽ αὐτὰ εἶναι τὰ μπιζέλια, τὰ φασόλια, τὰ κρεμμύδια, τὰ παντζάρια, τὰ λάχανα καὶ τὸ σπανάκι.

Στὰ τελευταῖα τριάντα χρόνια, πολλοὶ ἐπιστήμονες ἀσχολήθηκαν νὰ διαπιστώσουν ἀπὸ ποῦ πρωτοεμφανίσθηκαν αὐτὰ τὰ λαχανικά, ἀπὸ ποιὰ ἄγρια φυτὰ κατάγονται καὶ ποιοὶ ἦταν οἱ πρῶτοι καλλιεργηταί τους. Ἡ ἰδέα γιὰ τὴν ἐξακρίβωσι τῆς καταγωγῆς τῶν λαχανικῶν ποὺ χρησιμοποιοῦμε ἔχει κυρίως ἕναν πρακτικὸ σκοπό: Ἐξακριβώνοντας ποιοὶ ἦταν οἱ ἄγριοι

ΞΕΡΕΤΕ ΟΤΙ ΠΟΛΛΑ ΑΠΟ ΤΑ ΛΑΧΑΝΙΚΑ ΠΟΥ ΜΑΓΕΙΡΕΥΕΤΕ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΕΧΟΥΝ

πρόγονοι καὶ συγγενεῖς τῶν λαχανικῶν θὰ μπορέσουμε νὰ ἀναπτύξουμε τὴν καλλιέργεια νέων ποικιλιῶν, ποὺ νὰ εἶναι περισσότερο ἀποδοτικὲς στὴν παραγωγὴ καὶ λιγώτερο εὐπαθεῖς στὶς διάφορες ἀσθένειες ἢ ποὺ νὰ μποροῦν νὰ εὐδοκιμοῦν σὲ μεγαλύτερη ποικιλία ἐδαφῶν καὶ κλιματολογικῶν συνθηκῶν.

Οἱ βοτανολόγοι κατέληξαν σὲ μερικὰ παράξενα συμπεράσματα. Ἕνα ἀπὸ αὐτὰ εἶναι πῶς οἱ πρῶτοι κηπουροὶ βρῆκαν πολλὰ ἀπὸ τὰ λαχανικὰ τυχαίως. Π. χ. τὰ καρότα. Οἱ πρωτόγονοι καλλιεργηταὶ τῶν ἀνατολικῶν ὀρέων θέλησαν νὰ καθαρίσουν μερικὲς μικρὲς ἐκτάσεις γιὰ νὰ σπείρουν στάρι. Τότε φύτρωσαν ἐκεῖ ἄγρια καρότα, τὰ ὁποῖα καὶ εὐδοκίμησαν. Οἱ ἄνθρωποι τὰ δοκίμασαν καὶ βρῆκαν πῶς οἱ ρίζες τους ἦταν φαγώσιμες. Ἔτσι ἄρχισαν νὰ καλλιεργοῦν καὶ τὰ καρότα. Πιθανῶς κάτι παρόμοιο νὰ ἔγινε καὶ μὲ πολλὰ ἄλλα λαχανικά.

Λαοὶ μετεκινήθησαν πρὸς διάφορες κατευθύνσεις, αὐτοκρατορίες δημιουργήθηκαν, ἄλλες κατέρρευσαν καὶ μὲ τὸν καιρὸ καὶ τὴν ἐπιμιξία τῶν λαῶν τὰ ἐδώδιμα λαχανικὰ ταξίδεψαν ἀπὸ τὴν ἀνατολὴ στὴ δύσι, ἀπ᾽ ἐδῶ κι᾽ ἀπ᾽ ἐκεῖ, ἀπὸ τοὺς Ἕλληνες στοὺς Ρωμαίους, σ᾽ ὅλους τοὺς Εὐρωπαϊκοὺς λαούς, σ᾽ ὅλον τὸν κόσμο. Στὸν πρῶτο κατάλογο τῶν βρωσίμων λαχανικῶν ποὺ γεύθηκε ὁ ἄνθρωπος, μποροῦμε νὰ περιλάβουμε τὰ ραδίκια, τὸ σέλινο, τὸ σκόρδο, τὸ πράσο. (Ἀπὸ τὸ πράσο μάλιστα βγῆκε τὸ πράσινο χρῶμα, καὶ ἀπὸ τὸ κίτρο, ἀργότερα, τὸ κίτρινο). Μερικὰ ἄλλα εἶναι λιγώτερο ἀρχαῖα. Τὸ ἄγριο μαρούλι φυτρώνει ἄφθονο στὴν Ἑλλάδα καὶ γενικὰ τὴν Νότιο Εὐρώπη. Ἴσως οἱ Ἕλληνες νὰ τὸ δοκίμασαν πρῶτοι. Ὁπωσδήποτε οἱ Ἕλληνες καὶ οἱ Ρωμαῖοι ἔτρωγαν μαρουλοσαλάτα. Τὸν μαϊντανὸ δὲν τὸν ἤξεραν τότε. Αὐτὸν τὸν ὀφείλουμε στοὺς Γάλλους κηπουροὺς τοῦ Μεσαίωνος

ΕΝΑ ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ; ΚΑΙ ΟΜΩΣ ΑΥΤΟ ΛΕΕΙ Η ΑΛΗΘΙΝΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥΣ...

Στὴν Ἀγγλία τὸ ὡραῖο αὐτὸ μυρωδικὸ εἰσήχθη στὰ 1548.

⁂

Ξέρομε ὅλοι πὼς πολλὰ λαχανικὰ εἶναι λεπτὰ καὶ εὐαίσθητα. Ἄλλα, ὅμως, εἶναι ἀνθεκτικὰ καὶ σκληρὰ καὶ δὲν πειράζονται ἀπὸ κακοκαιρίες καὶ παγωνιές. Τὰ πιὸ πολλὰ ἀπὸ τὰ τελευταῖα αὐτὰ ἔρχονται ἀπὸ τὴν Ἀνατολή. Οἱ τόποι ἀπὸ τοὺς ὁποίους κατάγονται εἶναι ζεστοί, πιὸ ζεστοὶ ἀπὸ τὴν Εὐρώπη, ἀλλὰ ἦσαν τόποι ὀρεινοὶ καὶ βρίσκονταν σὲ ἀπόστασι δυὸ χιλιάδων περίπου μιλίων ἀπὸ τὸν Ἰσημερινό. Ἔτσι τὸ πράσο καὶ τὸ λάχανο δὲν φοβοῦνται τοὺς χειμερινοὺς μῆνες. Τὰ λεπτὰ καὶ εὐαίσθητα λαχανικά, προέρχονται ἀπὸ θερμὲς περιοχές, ποὺ βρίσκονται πολὺ πιὸ κοντὰ στὸν Ἰσημερινό. Τὸ ἀγγουράκι λ.χ. ἀρέσκεται πολὺ νὰ νοιώθη ζέστη γύρω στὶς ρίζες του. Εἶναι Ἰνδός, βλέπετε... Καὶ στὸν τόπο του εἶχε συνηθίσει στὴ ζέστη καὶ τὴν ὑγρασία. Τὰ πρῶτα ἀγγούρια ἔκαμαν τὴν ἐμφάνισί τους στὴν Εὐρώπη κατὰ τὸν 16ον αἰῶνα. Ἀλλὰ οἱ Ἰνδοὶ τὰ ἤξεραν καὶ τὰ ἔτρωγαν τρεῖς χιλιάδες χρόνια πρὸ Χριστοῦ. Τὰ πεπόνια κατάγονται ἀπὸ τὸ Ἀφγανιστάν.

Ὑπάρχουν μερικὰ εὐαίσθητα κηπαῖα προϊόντα, γιὰ τὰ ὁποῖα ξέρομε πολὺ περισσότερα πράγματα. Μετὰ τὴν ἀνακάλυψι τῆς Ἀμερικῆς οἱ κῆποι μας πλουτίσθηκαν μὲ ἀρκετὰ ἐδώδιμα λαχανικά, τὰ ὁποῖα φύονταν στὶς ἀρχαῖες αὐτοκρατορίες τοῦ Μεξικοῦ καὶ τοῦ Περοῦ—τοῦ Περοῦ ἰδίως. Ἀπὸ τὸ Περοῦ κατάγονται οἱ πατάτες, οἱ τομάτες, ποὺ ἄλλοτε λέγονταν Μῆλα τοῦ Περοῦ, τὰ φασόλια. Καὶ ἀντιθέτως πρὸς ὅσα μᾶς ἔχουν πῆ ἢ ἔχομε διαβάσει, δὲν μετέφεραν οἱ Ἄγγλοι τὴν πατάτα ἀπὸ τὸν Νέο Κόσμο στὸν Παλαιό, ἀλλὰ οἱ Ἱσπανοί. Εἶναι πολὺ πιθανὸ ὅτι οἱ πρῶτοι Εὐρωπαῖοι ποὺ εἶδαν καὶ δοκίμασαν τὴν πατάτα ἦσαν οἱ Ἱσπανοὶ στρατιῶτες ποὺ ἐπεχείρησαν τὴν κατάκτησι τοῦ Περοῦ στὰ 1537. Ψηλὰ στὸ βουνὸ μερικοὶ Ἱσπανοὶ στρατιῶτες μπῆκαν σὲ κάποιο χωριό. Ὅλοι οἱ κάτοικοί του εἶχαν φύγει καὶ μέσα στὶς καλύβες των οἱ Ἱσπανοὶ βρῆκαν πατάτες. Ὕστερα ἀπὸ σαράντα περίπου χρόνια ἡ πατάτα ἄρχισε νὰ καλλιεργῆται στὴν Ἱσπανία.

Καὶ μιὰ ποὺ γίνετιτι λόγος γιὰ τὴν πατάτα, ἀξίζει ν᾽ ἀναφέρουμε ὅτι ἡ καλλιέργεια τῆς πατάτας στὴν Ἑλλάδα, ὀφείλεται στὸν Καποδίστρια.

Ὅταν ὁ Καποδίστριας, ἀνέλαβε τὴ διοίκησι τοῦ νεοσύστατου ἑλληνικοῦ κράτους, εἶδε πὼς ἡ πατάτα ἦταν ἕνα ἄγνωστο εἶδος. Διέταξε, λοιπόν, νὰ μοιρασθῆ σπόρος στοὺς ἀγρότες καὶ ν᾽ ἀρχίση πιὰ συστηματικὴ καλλιέργεια τῆς πατάτας. Οἱ χωρικοὶ ὅμως ἔδειξαν ἀπροθυμία καὶ κανένας δὲν ἐπήγαινε νὰ πάρη πατάτα, κατάλληλη γιὰ σπορά. Τότε ὁ Καποδίστριας κατέφυγε σ᾽ ἕνα ἔξυπνο τέχνασμα. Εἶπε νὰ ἀφήσουν στὸ ὕπαιθρο τὶς πατάτες καὶ ταυτοχρόνως ἔβγαλε μιὰ διαταγὴ ποὺ ἔλεγε ὅτι ὁποιος κλέψη πατάτες σπορᾶς θὰ τιμωρεῖται αὐστηρά. Τότε ὅλοι οἱ χωρικοί, ἀδιαφορῶντες γιὰ τὴν Κυβερνητικὴ διαταγή, πήγαιναν τὴ νύχτα κρυφὰ καὶ ἔκλεπταν τοὺς σπόρους, ἐνῶ οἱ σκοποὶ ἔκαναν τὰ στραβὰ μάτια...

Οἱ ἄνθρωποι, εἶναι πολὺ συντηρητικοὶ στὶς συνήθειές των ποὺ ἀφοροῦν τὴν τροφή τους. Ἔτσι στὴν Ἀγγλία λ.χ. χρειάσθηκαν πολλὰ χρόνια γιὰ νὰ βάλουν τὴν πατάτα καὶ τὴν τομάτα στὸ διαιτολόγιό τους. Ἡ συστηματικὴ δὲ καλλιέργεια τῆς τομάτας στὴν Ἀγγλία χρονολογεῖται μόλις πρὸ 160 ἐτῶν.

Ὅλα αὐτὰ ὅμως τὰ νόστιμα λαχανικὰ ἐπιμένουν νὰ μᾶς θυμίζουν πὼς ἦλθαν ἀπὸ ζεστὰ σὲ ψυχρὰ μέρη. Οἱ Ἴνκας ἦταν «Παιδιὰ τοῦ Ἡλίου». Ἡ Περουβιανὴ αὐτοκρατορία ἦταν τροπικὴ καὶ ἐπὶ τοῦ Ἰσημερινοῦ. Γι᾽ αὐτὸ καὶ οἱ πατάτες, τομάτες καὶ τὰ ἄλλα κηπαῖα ποὺ κατάγονται ἀπὸ ἐκεῖ εἶναι ἀκόμη εὐαίσθητα στὸ κρύο. Οἱ τομάτες πιὸ πολύ...

Τέλος ἕνα ἄλλο κηπαῖο ποὺ μᾶς τὸ χάρισε ὁ Νέος Κόσμος, εἶναι τὸ ταπεινὸ κολοκυθάκι. Αὐτὸ προέρχεται ἀπὸ τὶς ζεστὲς περιοχὲς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ τὸν Κόλπον τοῦ Μεξικοῦ, τὸ φανταζόσαστε;...

Ο. Ν.

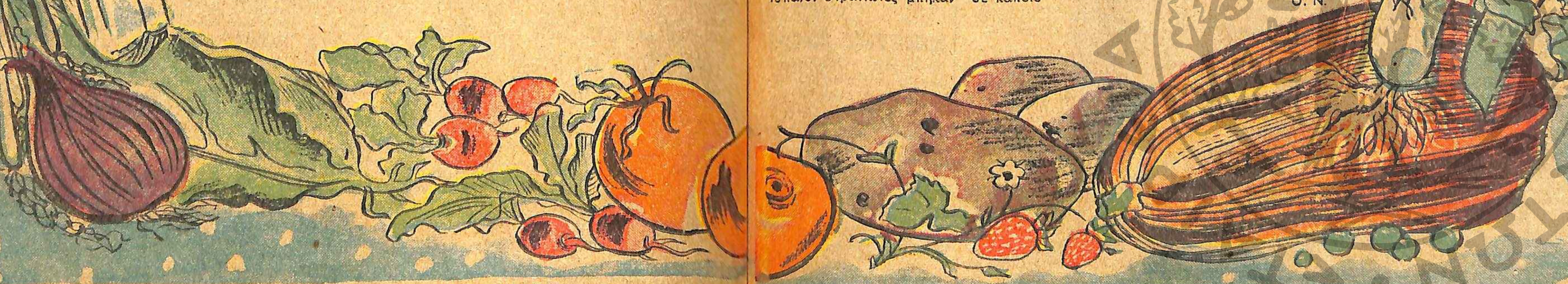

Ο ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ ΣΑΣ ΑΠΑΝΤΑ:

ΑΓΝΩΣΤΗ ΦΙΛΗ: Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ σᾶς ἐξετάση ἕνας γυναικολόγος καὶ στὴν περίπτωσι ποὺ δὲν ὑπάρχει ἀνωμαλία ἢ βλάβη στὰ γεν. ὄργανα, τότε πρέπει νὰ κάνετε ἐνέσεις λυτεὸλ ἢ προλυτὸν τῶν 5 μιλ. 5 κάθε μῆνα καὶ 6—8 ἡμέρες πρὸ τῆς περιόδου. Ἐὰν δὲν σᾶς εἶναι εὔκολο, νὰ κάνετε τὶς ἐνέσεις, τότε νὰ πάρετε προλυτὸν ταμπλ. τῶν 5 μιλ. Ἐπίσης 8—10 ἡμέρες πρὸ τῆς περιόδου μία τὴν ἡμέρα. Κατὰ τὴν ὥρα τῶν πόνων νὰ παίρνετε ταμ. ντολατὶν ἢ τρεπέλ. Ἐὰν παρ' ὅλα αὐτὰ ἐξακολουθοῦν οἱ ἐνοχλήσεις, τότε ἐνέσεις τεστοβιρὸν 3 τὸν μῆνα καὶ διαθερμίες.

ΦΩΦΗ Δ. Κ.: Τὸ λιγόστεμα τῆς περιόδου εἶναι ἀποτέλεσμα ἀδυναμίας γενικώτερης τοῦ ὀργανισμοῦ σας. Οἱ κομάρες καὶ ἡ ἀνορεξία δὲν εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ λιγοστέματος τῆς περιόδου, ἀλλὰ τὸ λιγόστεμα εἶναι ἄμυνα τοῦ ὀργανισμοῦ γιὰ νὰ μὴ χάνη αἷμα κλπ. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ ἐξετασθῆτε καλὰ ἀπὸ τὸν παθολόγο σας, νὰ σᾶς δώση φάρμακα ὀρεκτικά, γιατὶ μαζὶ μὲ τὸ δυνάμωμα τοῦ ὀργανισμοῦ σας θὰ τακτοποιηθῆ καὶ ἡ περίοδός σας. Ἐὰν πάλι ὁ παθολόγος ἀποδώση ἀποκλειστικῶς τὴν κατάστασί σας σὲ ἀνεπάρκεια τῶν ὠοθηκῶν, τότε σᾶς συνιστῶ ἐνέσεις προζυνὸν, ὀβορμὸλ κλπ. τῶν 10.000 μ. 5 τὸν μῆνα καὶ ἀμέσως μετὰ τὴν περίοδο, καὶ μετὰ 8 ἡμερῶν ἀνάπαυσι 5 ἐνέσεις προλυτὸν ἢ λυτεὸλ τῶν 5 μιλ., μία τὴν ἡμέρα.

ΜΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ ἀπὸ τὰ Χανιά: Πρέπει ὁπωσδήποτε νὰ ἐξετασθῆτε ἀπὸ γυναικολόγο γιὰ νὰ καθορίση τὴ βλάβη ποὺ ἔχετε. Πάντως πρέπει νὰ σταματήσετε τὰ ψυχρὰ μπάνια καὶ νὰ βάζετε ζεστὰ μὲ θερμοφόρα στὸ κάτω μέρος τῆς κοιλίας, ἐπίσης νὰ παίρνετε 3 ταμπλ. τὴν ἡμέρα βιταμίνες Ε καὶ νὰ κάνετε 2—3 ἐνέσεις τὸν μῆνα καὶ ἀμέσως μετὰ τὴν περίοδο προζυνὸν ἢ ὀβορμὸλ τῶν 10.000 μονάδων.

ΜΠ7: Ἐφ' ὅσον ὁ γιατρὸς διεπίστωσε σπλαχνόπτωσι καὶ σᾶς ἔδωσε ζώνη, πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ τὴν φορᾶτε. Ἐπειδὴ ὅμως οἱ πόνοι ἐξακολουθοῦν, νὰ ἐπισκεφθῆτε πάλι τὸν γιατρό σας καὶ νὰ προβῆ σὲ μιὰ λεπτομερέστερη ἐξέτασι καὶ νὰ ἀποφανθῆ ποῦ ὀφείλονται οἱ πόνοι. Πιθανὸν νὰ ἔχετε προπτώσεις ἀπὸ τοὺς τοκετούς, πιθανὸν νὰ ἔχουν φλεγμονὴ οἱ σάλπιγγες κλπ. Αὐτὰ πρέπει νὰ σᾶς τὰ καθορίση ὁ γιατρὸς μὲ τὴν ἀπευθείας ἐξέτασι.

ΙΣΜΑ: Ἀπὸ ὅσα μοῦ γράφετε, δὲν μπορῶ νὰ βγάλω συμπεράσματα. Γράφετε ὅτι, ἐνῶ αἰσθανθήκατε ἕναν πόνο, δὲν ἀντιληφθήκατε τίποτε ἄλλο. Πάντως, τὴν ἀπάντησι στὸ ἐρώτημά σας θὰ τὴν πάρετε μόνον ὅταν ἐπισκεφθῆτε προσωπικῶς τὸν γιατρό. Δὲν πρέπει οὔτε νὰ διστάζετε οὔτε νὰ ντρέπεσθε. Δὲν εἶναι ζήτημα σοβαρὸ γιὰ ἕνα γιατρό, ἀλλὰ ἀπὸ τὰ πολὺ συχνά. Ἔτσι μόνο θὰ ἡσυχάσετε καὶ θὰ ξέρετε τὴν ἀλήθεια.

ΒΟΛΙΩΤΙΣΣΑ: Ἐν πρώτοις στὴν ἡλικία σας ὑπῆρχαν πολλὲς τέτοιες περιπτώσεις σὰν τὴν δική σας καὶ μὲ τὸ μεγάλωμά τους περάσανε. Πρέπει πάντως νὰ ἐπισκεφθῆτε ἕνα γυναικολόγο καὶ νὰ σᾶς ἐξετάση. Ἐὰν δὲ δὲν ὑπάρχη καμμιὰ ἀνωμαλία στὰ γεννητικά σας ὄργανα, τότε πολὺ εὔκολα καὶ πολὺ γρήγορα θὰ θεραπευθῆτε. Πρέπει ἀμέσως νὰ σταματήσετε τὴν ἀπομόνωσί σας. Γυμναστικές, διασκεδάσεις, συγκεντρώσεις, ἐκδρομὲς κλπ. πρέπει νὰ εἶναι τὸ κύριο μέλημά σας. Ἴσια ἴσια, ἐκείνους ποὺ μισεῖτε, μὲ ἐκείνους νὰ ἔχετε συναναστροφή. Τέλος, πᾶσα θυσία πρέπει νὰ βγῆτε ἀπὸ τὴν αὐτοαπομόνωσί σας. Ἐὰν σᾶς εἶναι εὔκολο καὶ ἂν ὑπάρχη μαιευτικὴ καὶ γυναικολογικὴ κλινικὴ νὰ παρακολουθούσατε, θὰ σᾶς ἔκανε μεγάλη ἐντύπωσι στὸν αἰσθηματικό σας κόσμο.

ΑΠΕΛΠΙΣΜΕΝΗ ΠΑΓΓΑΙΟΥ: Γι' αὐτὸ ποὺ θέλετε νὰ μάθετε, εἶναι ἀκριβῶς ὅπως μοῦ γράφετε. Διαρκεῖ 3 ἡμέρες καὶ εἶναι ἀποτελεσματικό. Πάντως ὑπάρχει καὶ διαφορετικὸς τρόπος ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ ἐκτεθῆ. Ὅσο γιὰ τὸ οἰκονομικὸ ζήτημα, δὲν ὑπάρχει τιμολόγιον, ἀλλὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴ κατάστασι τοῦ ἀρρώστου καὶ ἀπὸ τὰ αἰσθήματα τοῦ γιατροῦ.

ΜΑΡΙΑ Ρ.: Ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ 29ον τεῦχος εἶναι εἰς τὴν Μαρία Φ. κατὰ λάθος, ἐνῶ ἔπρεπε νὰ εἶναι Μαρία Ρ. Ἐν πάση περιπτώσει μπορεῖτε νὰ μοῦ τηλεφωνήσετε εἰς τοὺς ἀριθ. 20.538 καὶ 30.430 ἐφ' ὅσον βιάζεσθε.

ΑΡΑΠΙΝΑ, Κωνσταντινούπολιν: Μὲ τὰ γραφόμενά σας δὲν ὑπάρχει ρῆξις, διότι ἔπρεπε νὰ συνοδευθῆ ἔστω καὶ μὲ μιὰ σταγόνα αἵματος. Ἑπομένως πρέπει νὰ εἶσθε ἀπολύτως ἥσυχη γι' αὐτό, ἐκτὸς ἐὰν ὁ ὑμὴν εἶναι ἐλαστικός, ὁπότε πάλι δὲν μπορεῖ νὰ γεννηθῆ ζήτημα διότι αὐτὸ δὲν ἀφορᾶ σᾶς, ἀλλὰ τὴν ἐν γένει κατασκευὴ γιὰ τὴν ὁποία δὲν εἶσθε ὑπεύθυνος σεῖς.

Ν.Τ. καὶ Ε.Ζ., Δράμα: Σᾶς συνιστῶ τὰ χάπια προζυνὸν καὶ ὀβοσυκλὶν κάθε μῆνα ἕνα τὴν ἡμέρα ἐπὶ 10 ἡμέρες μετὰ τὴν περίοδο, καθὼς καὶ λίγα μασὰζ καὶ ἐντριβές, ἐπὶ 3 μῆνες τοὐλάχιστον καὶ ἐφ' ὅσον δὲν παρατηρηθῆ ἀνωμαλία στὴν περίοδο.

ΜΠΕΤΥ Ε.Δ.Ν.Α.: Ὁρμονοθεραπεία μὲ μικρὲς ποσότητες θυλακίνης 3 ἐνέσεις προζυνὸν τῶν 10.000 μονάδων κατὰ μῆνα μετὰ τὴν περίοδο καὶ 2—3 ταμπλ. βιταμίνης Ε. τὴν ἡμέρα Πιστεύω ὅτι θὰ σᾶς ἐπαναφέρουν στὴν προτέρα σας κατάστασι. Ἡ ἡλικία παίζει κάποιο ρόλο ἀλλὰ ἀκόμη εἶναι πολὺ νωρίς.

ΠΑΝΤΡΕΜΕΝΗ Χ. 22: Ἡ ἐγκυμοσύνη βάζει ὡρισμένους περιορισμοὺς εἰς τὸ ζήτημα ποὺ μοῦ γράφετε. Ἡ συχνότης βλάπτει καὶ πιθανὸν νὰ ἔχη ἄσχημα ἀποτελέσματα. Γι' αὐτὸ χρειάζεται μεγάλη προσοχή. Ὅσο γιὰ τὸ δεύτερο ζήτημα δὲν μπορεῖ νὰ γίνη καμμιὰ προσπάθεια τώρα. Πρέπει νὰ ἀφεθῆ προσωρινῶς μέχρι τοῦ τοκετοῦ καὶ ἡ μακροτέρα ἀποχὴ θὰ δημιουργήση τὸν παράγοντα τῆς ἐπιθυμίας σὲ μεγάλο βαθμὸ ποὺ νὰ φθάσετε στὸ ποθούμενο ἀποτέλεσμα. Μὴ βιάζεσθε καὶ μὴ ἀνησυχῆτε, ἔχετε καιρὸ ἀκόμη.

Μ.Σ.Γ.: Στὴν περίπτωσί σας νὰ ἐφαρμόσετε τὶς ἐνέσεις ἐστρο—πρὸλ ἢ προσυκλὸ στὶς ἀρχὲς καὶ ἀφοῦ ἐμφανισθῆ ἡ περίοδος νὰ συνεχίσετε μὲ ἐνέσεις προζυνὸν ἢ ὀβορμὸλ ἢ στιλεστρὸλ κλπ. μετὰ τὴν περίοδο, καθὼς καὶ μὲ προλυτὸν κλπ. μετὰ τὴν περίοδο ἐπὶ 6 μῆνες τοὐλάχιστον.

ΑΣΧΗΜΗ ΠΕΝΤΑΜΟΡΦΗ: Νὰ ἐξετασθῆτε καλὰ κατὰ συστήματα ἀπὸ τὸν γιατρό σας μὲ μικροβιολογικὲς ἐξετάσεις. Νὰ ἐλέγξετε τὴν λειτουργία τῶν διαφόρων ὀργάνων, νεφρῶν, ἥπατος, ἐξετάσεις αἵματος κλπ. Ἐφ' ὅσον διαπιστωθῆ ἡ καλή τους καὶ φυσιολογικὴ λειτουργία, τότε θὰ κάνετε τῶν 10.000 μονάδων ἐπὶ 5 ἡμέρες ἐνέσεις προζυνὸν ἢ ἄλλες παρόμοιες μετὰ τὴν περίοδο μία κάθε ἡμέρα καθὼς καὶ ἐνέσεις προζεστερόν, προλυτόν, λυτεὸλ κλπ. 5—6 ἡμέρες πρὸ τῆς περιόδου μία τὴν ἡμέραν. Ἐπίσης δύο ταμπλέτες βιταμίνη Ε. ἐπὶ ἀρκετὸ διάστημα. Ὁ γάμος ἀσφαλῶς θὰ σᾶς ὠφελήση καὶ πρέπει νὰ γίνη.

ΑΤΥΧΗ ΜΙΚΡΗ ΑΧ: Δὲν πρέπει νὰ ἀνησυχῆτε. Ἡ πάθησίς σας θεραπεύεται τελείως καὶ ριζικά.

ΤΑΧΤΙΚΗ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ 95 Β: Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ γίνη αὐτομάτως αὐτὸ ποὺ γράφετε. Εἶναι τελείως ἀδύνατον ἐκτὸς ἂν ὑπάρχη ἀνωμαλία κατὰ τὴν διάπλασι (διαμαρτύα περὶ τὴν διάπλασιν), ὁπότε μόνον ὁ γιατρὸς μπορεῖ νὰ τὸ πιστοποιήση. Δὲν πρέπει νὰ ντρέπεσθε γι' αὐτό, εἶναι ἁπλῶς μιὰ ἀπορία.

ΔΩΡΑ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Εἶναι τόσο λιγόλογο τὸ γράμμα σας ὥστε δὲν μπόρεσα νὰ καταλάβω περὶ τίνας πρόκειται. Ἔχετε πνευμονικὴ πάθησι καὶ ποίαν; Ἢ ἔχετε πάθησι σὲ ἄλλο σύστημα; Παρακαλῶ γράψατέ μου ἐκτενέστερα τί ἀκριβῶς ἔχετε ἢ τί σᾶς ἔχουν πῆ οἱ γιατροί σας ὅτι ἔχετε.

Κ. ΒΡΥΣΕΑΤΗ: Ἐὰν ἔχη περάσει ἡ φλεγμονὴ τῆς σάλπιγγος πρέπει νὰ κάνετε μιὰ σαλπιγγογραφία γιὰ νὰ φανῆ ἡ διαβατότης τῶν σαλπίγγων, ἡ ὁποία ἐὰν εἶναι φυσιολογική, τότε θὰ περιορισθῆτε στὴν ὁρμονοθεραπεία διὰ προζυνὸν κλπ. καθὼς καὶ εἰς τὴ λῆψι βιταμίνης Ε.. Δυστυχῶς δὲν θὰ μπορέσετε ν' ἀποφύγετε αὐτὴ τὴν ἐξέτασι, ἐὰν θέλετε φυσικὰ νὰ ἔχετε μιὰ σαφῆ ἰδέα τῆς καταστάσεώς σας.

ΓΕΜΑΤΗ ΑΓΩΝΙΑ: Πολὺ σωστά, ὅπως μοῦ γράφετε τὴ γνώμη σας ἔτσι εἶναι. Δὲν ὑπάρχει ἀναδρομικὴ ἐπίδρασι τοῦ φαρμάκου αὐτοῦ. Ὅσο γιὰ τὴν αἰτία τῆς καρδιακῆς σας παθήσεως θὰ σᾶς τὴν καθορίσουν οἱ καρδιολόγοι ἐφ' ὅσον μάλιστα ἡ πάθησίς σας εἶναι λειτουργικὴ θὰ περάση γρήγορα καὶ δὲν πρέπει νὰ ἀγωνιᾶτε.

ΜΙΑ ΑΠΕΡΙΣΚΕΠΤΗ: Ἡ καλὴ τροφή, ἡ γυμναστική, τὸ ὕπαιθρο καὶ ἡ καθημερινὴ ἀσχολία θὰ σᾶς βγάλουν πολὺ γρήγορα ἀπὸ τὴν κατάστασι ποὺ βρίσκεσθε. Ὅσο γιὰ τὶς ὁρμὲς ποὺ δὲν ἔχετε μαζὶ μὲ τὴ γενικὴ τόνωσι τοῦ ὀργανισμοῦ σας θὰ ἐπανέλθουν. Λίγες τονωτικὲς ἐνέσεις ἐν συνδυασμῷ μὲ κάλτσιουμ καὶ βιταμῖνες θὰ σᾶς ἦσαν πολὺ ὠφέλιμες.

Δ.Π.Σ.: Κυκλοφοροῦν στὸ ἐμπόριο πολλὰ μὲ διάφορα ὀνόματα ἀσεπτὰ κλπ., πάντως οὔτε ἀπόλυτος ἐξασφάλισις ὑπάρχει οὔτε πρακτικὰ εἶναι. Ἡ μέθοδος ποὺ ἐφαρμόζατε ἦτο ἡ καλυτέρα.

Ε. Σ., Ἀθῆναι: Μπορεῖτε νὰ κάνετε τὶς ἐνέσεις ποὺ σᾶς συνιστᾶ ὁ γιατρός σας, ἂν καὶ ὑπάρχουν ἀντιρρήσεις ὅσον ἀφορᾶ τὴν χρησιμοποίησι ὁρμόνης θυλακίνης ἐφ' ὅσον παρουσιάζετε ἰνομύωμα τῆς μήτρας. Πάντως γιὰ τὸν ὀρὸ Μπογκομόλετς μπορεῖτε νὰ ἀποταθῆτε ἐκ μέρους μου στὸ γιατρὸ Σωφρονιάδη Σταῦρο ποὺ ἔχει ἀσχοληθῆ περισσότερο καὶ ἐφαρμόζει τὴ μέθοδο, νὰ σᾶς δώση περισσότερες πληροφορίες γιὰ τὰ ἀποτελέσματα καὶ τὴν ἐφαρμογή του, κατὰ πόσον θὰ ὠφελήση τὴν περίπτωσί σας.

★

Ο ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ ΑΠΑΝΤΑ:

ΜΙΑ ΔΥΣΤΥΧΙΣΜΕΝΗ ΜΗΤΕΡΑ, Κάϊρον: Ἡ διεύθυνσις τοῦ ἱδρύματος, μὲ τὸ ὁποῖον μπορεῖτε ἀπ' εὐθείας νὰ ἀλληλογραφήσετε εἶναι: Σχολεῖον Ἀνωμάλων Παίδων. Τέρμα ὁδοῦ Πρασίνου. Καισαριανή, Ἀθῆναι. Διευθύνεται δὲ τὸ Σχολεῖον ἀπὸ τὴν Καν Μαρκέτου.

ΜΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΑ, Ἐμβριάλη: Ὁ τρόμος τῆς κεφαλῆς μπορεῖ νὰ ὀφείλεται σὲ χίλιες δυὸ αἰτίες. Μιὰ νευρολογικὴ ἐξέτασι τοῦ συζύγου σας εἶναι ἀπαραίτητη. Ἀπορῶ δὲ γιατὶ ἀφίνει ἔτσι τὸ πρᾶγμα ἕνας ἄνθρωπος, ποὺ θἄπρεπε πρὸ πολλοῦ νὰ ἔχη ἐξετασθῆ.

Π. Β. Α., Πύργος — Ἠλείας: Ἐλάχιστα μοῦ γράφετε, γιὰ νὰ μπορέσω νὰ κατατοπισθῶ καὶ σᾶς δώσω κάποια χρήσιμη συμβουλή. Μὲ τὴν ἀοριστία «νευρικὴ κατάστασι», δὲν λέτε ἀπολύτως τίποτε. Ὁ βασικὸς μεταβολισμὸς εἶναι κάπως ηὐξημένος καὶ ἴσως σ' αὐτὸν νὰ ὀφείλωνται ὅλα τὰ ἐνοχλήματά σας. Γράφτε μου λεπτομέρειες.

ΑΛΦΑ 12: Τὸ περιοδικό μας εἶναι βέβαια γυναικεῖο, ἀλλὰ ἀπευθύνεται στὴν Ἑλληνικὴ οἰκογένεια, ποὺ ἀποτελεῖται καὶ ἀπὸ ἄνδρες καὶ παιδιά. Ἑπομένως ἔχετε ὅλο τὰ δικαίωμα καὶ σεῖς ὡς ἀναγνώστης νὰ ζητᾶτε τὴν συμβουλή μας. Οἱ μελαγχολίες, ἡ μειονεκτικότης καὶ ἡ νευρικὴ κατάστασι, ποὺ περιγράφετε εἶναι ἀποτέλεσμα τῆς σεξουαλικῆς ἀνικανότητος. Μόνον ἀφοῦ σᾶς ἐξετάσω, μπορῶ νὰ σᾶς κατευθύνω θεραπευτικῶς.

ΜΙΑ ΑΝΑΠΗΡΗ 40%: Πολλὲς φορὲς οἱ ἰσχυαλγίες εἶναι πολὺ ἐπίμονες. Μετὰ τὴν ἔγχυσιν φαρμάκου στὴν ὀσφυοϊρρὰν χώραν καὶ τὴν [illegible] μαντικὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως, θὰ πρέπει νὰ περιμένετε. Ἡ ἐξέλιξις τῆς νόσου θὰ σᾶς κατευθύνῃ. Ἡ γνώμη σας μήπως κάποιο [illegible] φυτὸ πιέζη τὸ ἰσχυακὸ νεῦρο, δὲν ἐξέρχεται τοῦ πιθανοῦ.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΡΟΣΟΧΗ ὅ,τι ἐνδιαφέρει τὰς Κας καὶ Δίδας εἰς τὸν Οἶκον ΚΟΠΤΙΚΗΣ ΡΑΠΤΙΚΗΣ

PARIS ΦΑΙΔΡΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ Σταδίου 56 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ Ἀλιπέδου 4. Μὲ ἐλάχιστα μηνιαῖα δίδακτρα διδάσκεσθε τὴν μοναδικὴν εἰς ἐφαρμογὴν καὶ τελειότητα γεωμετρικὴν μέθοδον «NAPOLITANO» μὲ ΔΙΠΛΩΜΑ ΠΑΡΙΣΙΩΝ

«Ἀποκλειστικὴ ἀντιπροσωπεία ἐν Ἑλλάδι».

Διὰ τὰς μοδίστας ΠΑΤΡΟΝ ΚΡΟΚΙ. Διὰ τὰς Κας: Πρὸ τοῦ ἐμπιστευθῆτε τὸ ὕφασμά σας μὲ 30.000 χιλ. προμηθεύεσθε πατρὸν εἰς τὰ μέτρα σας. Ἐφαρμογὴ τελεία. Μοντέλα Παρισίων.

MODES PARIS ΦΑΙΔΡΑΣ

Ἐφαρμογή, γοῦστο, τέχνη μεγάλη ἐπιτυχία ΜΟΝΤΕΛΩΝ

Τιμαὶ ἀσυναγώνιστοι

ΕΝΑ ΩΡΑΙΟΤΑΤΟ ΣΥΝΟΛΟ ΛΟΥΛΟΥΔΙΩΝ

Αὐτὸ τὸ στρογγυλὸ πετσετάκι ποὺ σᾶς δίνουμε, μπορεῖτε νὰ τὸ μεταχειρισθῆτε γιὰ ὅ,τιδήποτε θέλετε: Μπορεῖτε νὰ τὸ μεγαλώσετε ἢ νὰ τὸ μικρήνετε.

Γιὰ νὰ τὸ μεγαλώσετε, θὰ προσθέσετε μιὰ γλῶσσα ἢ περισσότερες, ἀνάλογα μὲ τὸ μέγεθος ποὺ θέλετε. Γιὰ νὰ τὸ μικρήνετε, θὰ κάνετε τὸ ἀντίθετο.

Αὐτὸ τὸ σχέδιο μπορεῖτε νὰ τὸ κεντήσετε σὲ ὅποιο εἶδος ὑφάσματος ἐπιθυμεῖτε. Τὸ γέμισμα τῶν λουλουδιῶν καθὼς καὶ τῶν φύλλων κεντιέται μὲ βελονιὰ ρίζας. Γύρω-γύρω θὰ τελειώνη μὲ φεστόνι. Τὸ σχέδιο τῆς σελίδος αὐτῆς εἶναι τὸ μισὸ πετσετάκι. Θὰ τὸ ἐπαναλάβετε καὶ στὸ ἄλλο μισό, βάζοντας τὸ λουλούδι ἀντίθετα.

Ἐὰν μεγαλώσετε τὸ πετσετάκι, προσθέσετε στὸ μέσον τὰ μπουκετάκια ποὺ εἶναι ἔξω ἀπὸ τὸ σχέδιο. Γιὰ τὰ λουλούδια, θὰ μεταχειρισθῆτε κλωστὲς μουλινὲ ἢ μετάξια σὲ διάφορους χρωματισμούς. Τὸ φεστόνι θὰ κεντηθῆ μὲ μπὲζ κλωστή.

ΣΤΑ ΚΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΘΟΥΣ

Δραματικὸ περιπετειῶδες μυθιστόρημα τοῦ ΦΙΛΙΠΠ ΓΟΥΑΪΛ

14ον

(Τελευταῖο)

— Καθῆστε κάτω, εἶπε παγερὰ ὁ Ἔβερυ. Εἶστε βέβαιη πὼς αὐτὸ ἐδῶ εἶναι τὸ σπίτι σας;

— Ὤ! μούγκρισε ἡ Χλόη.

— Εἶχαν πάρει ἕνα ἀποτύπωμα ἀπ' τὸ πόδι τῆς νόμιμης θυγατέρας τοῦ Λῆ μόλις αὐτὴ γεννήθηκε. Κρατῶ ἕν' ἀντίγραφο. Ἔχω ἐπίσης τὰ τωρινὰ ἀποτυπώματα τῆς Μὶς Λῆ καὶ τῆς Μὶς Τζάμισον. Τὸ ἀποτύπωμα τοῦ μωροῦ ταιριάζει μὲ τῆς Μὶς Τζάμισον.

Ἕνας στεναγμὸς ξέφυγε τοῦ Βάλακ.

Τὰ μάτια τῆς Χλόης ἔφεραν γύρω τὸ δωμάτιο. Ἄρχισε νὰ μιλάη μὲ δυνατὴ καὶ κλαψιάρικη φωνή.

—Εἶστε ὅλοι ἐναντίον μου. Ἔκανα ὅ,τι μποροῦσα καλύτερο, κι' ὅπως ὅλες οἱ αὐτοθυσίες, ἡ δική μου τώρα παίρνει γι' ἀνταμοιβὴ τὸ μῖσος. Συνωμοτήσατε νὰ πάρετε τὴν περιουσία μου ἀπὸ μένα καὶ ἀπὸ τὴν κόρη τοῦ ἀδερφοῦ μου. Ἀκόμα κι' αὐτή, ποτισμένη ἀπὸ ἕνα παράξενο κι' ἀφύσικο μῖσος γιὰ μένα, παραδέχεται τὰ σκοτεινὰ σας σχέδια καὶ τὰ πιστεύει γιὰ δίκαια. Εἶσ' ἕνας πανοῦργος ἄνθρωπος, Ντάγκλας Ἔβερυ. Ἔκανες ὅ,τι μπόρεσες γιὰ νὰ καταστρέψης μιὰ γρηὰ γυναίκα. Βρῆκες αὐτὴ τὴν κοπέλλα γιὰ τὴν ὁποία ἐνδιαφερόμουνα ἀπὸ φιλανθρωπία, βρῆκες ἀκόμα τὸ ἀποτύπωμα τοῦ ποδιοῦ της, ὅταν ἦταν μωρὸ καὶ τὸ κατέθεσες στὴν κλινική, σὰν ἀποτύπωμα τῆς κόρης τοῦ Λῆ. Θὰ σταθῆς ἀκόμα στὸ δικαστήριο καὶ θὰ πῆς πὼς ἄλλαξα τὰ μωρὰ—ἐνῶ στὴν πραγματικότητα δὲν ἔκανα ἄλλο παρὰ νὰ θυσιάσω τὴν ἡσυχία μου καὶ τὴν ἀνάπαυσί μου γιὰ χάρι τῆς νύφης μου κ ὶ τῆς ἀνεψιᾶς μου. Σ' ὅλα αὐτὰ θὰ δώσης τὴν ὄψι τῆς ἀλήθειας, κι' ἡ μικρὴ Μύριελ θὰ τὰ παραδεχτῆ καταστρέφοντας τὸν ἑαυτὸ της, μόνο καὶ μόνο γιὰ νὰ ἱκανοποιήση τὸ μῖσος της γιὰ μένα. Ἀλλὰ ἐγὼ θὰ σᾶς πολεμήσω. Θὰ παλαίψω μ' ὅλη μου τὴ δύναμι γιὰ νὰ ὑπερασπίσω τὴν προσβεβλημένη γυναικεία μου ἀξιοπρέπεια. Ὤ, βλέπω καλὰ τὰ σχέδια σου, Ντάγκλας Ἔβερυ. Ἂν ὁ Θεὸς μὲ βοηθήση καὶ λάμψη ἡ ἀλήθεια, θὰ δείξω σ' ὅλους τὴν ἀτιμία σου. Βάλθηκες νὰ περάσης αὐτὴ τὴν πεντάρφανη γιὰ κόρη τοῦ Ἰωνάθαν. Καὶ τότε, ὁ γυιός σου ποὺ ἔχει κρεμαστῆ ἀπὸ τὰ χείλη της, ἀπ' ὅταν καταστρώσατε μαζὶ τὸ ἄτιμο σχέδιό σας θὰ τὴν παντρευτῆ —θὰ παντρευτῆ δηλαδὴ τὴν περιουσία τοῦ φτωχοῦ πεθαμένου Ἰωνάθαν. Πόσο διεφθαρμένη ψυχὴ πρέπει νἄχης, Ντάγκλας Ἔβερυ, νὰ κάθεσαι ν' ἀκοῦς αὐτὴ τὴν ἀχάριστη ποὺ μὲ πρόσβαλε μὲ τόσο βαρειὰ λόγια, χωρὶς νὰ διαμαρτυρηθῆς ὁλότελα.

Μέσα στὴν ἡσυχία ποὺ ἀκολούθησε, ἀκούγονταν τὰ δάχτυλα τοῦ Βάλακ ποὺ ἔπαιζαν ταμποῦρλο πάνω στὸ γεῖσο τοῦ τζακιοῦ καὶ τὰ σιγανὰ ἀναφυλλητὰ τῆς Χλόης.

Ὕστερα, μίλησε ὁ Ἔβερυ:

—Θὰ σᾶς ἐνδιαφέρη ν' ἀκούσετε τὴ διαθήκη τοῦ Ἰωνάθαν Λῆ;

Ἡ Χλόη σταμάτησε ἀμέσως τὰ κλάματα.

—Τὶ ἔγραφε; ρώτησε.

—Δὲν θυμᾶμαι ἀκριβῶς τὴ διατύπωσι, ἀποκρίθηκε ὁ Ἔβερυ. Θὰ παραλείψω τοὺς πρώτους τύπους καὶ θὰ προχωρήσω στὴν οὐσία. Ἦταν κάτι τέτοιο:

«Κληροδοτῶ στὴν νόμιμη θυγατέρα μου, Μύριελ Στόρεϋ Λῆ, ὅλη μου τὴν περιουσία κινητὴ καὶ ἀκίνητη, ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους: Πρῶτον, σὲ περίπτωσι ποὺ θὰ παντρευτῆ τὸν Ροῦπερτ τῆς Σάπρια, ἡ προῖκα της ν' ἀφαιρεθῆ ἀπὸ τὴν ὅλη μου περιουσία. Δεύτερον, νὰ ἐκχωρηθῆ ἕνα εἰσόδημα ἐτήσιο ἀπὸ εἰκοσιπέντε χιλιάδες δολλάρια γιὰ τὴν ἀδελφή μου. Τρίτον, νὰ

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΜΙΚΡΗΣ ΟΡΦΑΝΗΣ ΠΟΥ ΑΓΩΝΙΖΕΤΑΙ ΜΟΝΗ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΜΙΣΟΥΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΤΡΙΓΥΡΙΖΕΙ. ΤΟ ΑΓΝΟ ΑΙΣΘΗΜΑ ΕΝΟΣ ΚΟΡΙΤΣΙΟΥ ΠΟΥ ΟΥΤΕ Η ΦΤΩΧΕΙΑ ΚΙ' Η ΟΡΦΑΝΙΑ ΑΛΛΑ ΟΥΤΕ ΚΑΙ ΤΑ ΠΛΟΥΤΗ ΜΠΟΡΕΣΑΝ ΝΑ ΧΑΛΑΣΟΥΝ ΤΗΝ ΑΓΝΗ ΨΥΧΗ ΤΟΥ.

ἐξακριβωθῆ ἡ ταυτότης τῆς κόρης μου Μύριελ, μὲ ὅλους τοὺς τύπους καὶ πρὸ τῆς ἐκτελέσεως τῆς παρούσης διαθήκης.» Τὸ σημεῖο αὐτὸ εἶναι ποὺ μᾶς ἐνδιαφέρει αὐτὴ τὴ στιγμή. Ἐκτελεσταὶ τῆς διαθήκης εἶμαι ἐγὼ καὶ τὸ γραφεῖο μου.

Ἡ Χλόη κύτταζε στὸ κενό.

—Γράφει νὰ ἐξακριβωθῆ ἡ ταυτότης τῆς Μύριελ; ρώτησε.

—Καὶ μαζὶ μὲ τὴ διαθήκη, ἄφησε τὸ ἀποτύπωμα τοῦ ποδιοῦ καθὼς καὶ τὴ διεύθυνσι τῆς Μὶς Τζάμισον, στὴν Μέϊβιλ.

Ἡ φωνὴ τῆς Χλόης ἀκούστηκε σὰν σὲ ὄνειρο.

—Λοιπόν, ὅλ' αὐτὰ τὰ χρόνια..... ὅλο τὸν καιρὸ ποὺ ζοῦσα κοντά του.... ἤξερε....

—Πὼς τὸν εἴχατε γελάσει, ἀποτελείωσε ὁ Ἔβερυ.

Ἡ Χλόη θυμήθηκε τὴ θέσι της:

—Αὐτὸ εἶναι ψέμα! ψώναξε.

—Φοβοῦμαι πὼς προδώσατε μόνη σας τὸν ἑαυτό σας, πρόλαβε νὰ τῆς πῆ ὁ δικηγόρος.

—Εἶσθε σκληρός, Ἔβερυ, εἶκε ὁ Βάλακ.

Ὅμως ἡ Χλόη εἶχε καταλάβει πὼς ἦταν χαμένη. Ἡ σκέψις πὼς ὁ ἀδελφός της ὑποψιαζόταν τὴν πρᾶξι της καὶ μονάχα ἀπὸ οἰκογενειακὴ ὑπερηφάνεια δὲν τὴν εἶχε ἐξευτελίσει ἀνακρίνοντάς την, τῆς παρέλυε τὸ ἠθικό. Τώρα ἐξηγοῦσε τὴ σοβαρὴ

καὶ σιωπηλὴ στάσι του, τώρα καταλάβαινε γιατὶ εἶχε κλειστῆ στὸν ἑαυτό του κι' ἔμοιαζε σὰν νὰ ζοῦσε σ' ἕνα ἄλλο κόσμο. Τοῦ εἶχε, λοιπόν, στ' ἀλήθεια, δηλητηριάσει τὴ ζωή; Ὅλο ἐκεῖνο τὸ οἰκοδόμημα ποὺ εἶχε χτίσει μὲ τόσους κόπους καὶ [illegible] χτάρες, δὲν εἶχε ἄλλο ἀποτέλεσμα παρὰ ν' ἀποξενώση ὁλότελα τὸν ἀδελφό της ἀπ' αὐτὴν ποὺ τὸν λάτρευε, καὶ νὰ τὸν κάνη δυστυχισμένο; Πῆγε χαμένη λοιπόν, ὅλη της ἡ ζωή! Ἡ Χλόη ἦταν συντριμμένη ὁλοκληριολεκτικά.

—Ναί, εἶπε ἀνέκφραστα, τὸ ἔκανα αὐτό. Εἶναι ὅλα ἀλήθεια.

Ὁ Βάλακ ἄναψε κι' ἄλλο τσιγάρο. Ἡ Μύριελ ἄρχισε νὰ γελάη. Ὁ Ἔβερυ γύρισε ἀπὸ τ' ἄλλο μέρος μουρμουρίζοντας κάτι ἀκατάληπτο.

Ἡ Χλόη καθόταν ἀκίνητη. Δὲν ὑπῆρχε πιὰ καμμιὰ ψυχρὴ φλόγα στὰ μάτια της. Ἔμοιαζε σὰν νὰ εἶχε πάψει νὰ ζῆ.

Ὁ Μπάρνεϋ πῆγε στὸ μπὰρ καὶ γέμισε ἕνα ποτήρι κονιὰκ γιὰ τὸν ἑαυτό του.

—Ἂν εἴχατε τὴν καλωσύνη νὰ μοῦ δώσετε τὸν καιρὸ νὰ φύγω ἀπ' τὴ Φιλαδέλφεια, εἶπε ἡ Χλόη, θὰ σᾶς ἤμουν ὑποχρεωμένη.

—Κι' ἐγὼ θἄθελα νὰ φύγω, εἶπε ἡ Μύριελ.

Ὁ Βάλακ ἔρριξε μιὰ ματιὰ στὸν Ροῦπερτ.

—Νομίζω πὼς κι' ἐμεῖς..., εἶπε.

Ὁ Πρίγκηπας γύρισε ἀλλοῦ τὰ μάτια του. Ἦταν γεμάτα δάκρυα.

—Δὲν εἶναι ἀνάγκη γιὰ τόση βία..., εἶπε ὁ Ἔβερυ.

Ὁ Βάλακ πῆγε καὶ στάθηκε πλάϊ στὸν Ροῦπερτ.

—Ἡ Αὐτοῦ Ὑψηλότητα παρακαλεῖ νὰ τοῦ ἐπιτρέψετε νὰ φύγη.

Ὅλ' αὐτὰ λέγονταν μὲ κουρασμένες καὶ συνηθισμένες φωνές. Ὁ καθένας, μέσα σὲ κεῖνο τὸ δωμάτιο, ἔνοιωθε μιὰ χαλάρωσι καὶ μιὰ κούρασι, κι' ὅλοι ἀπόφευγαν νὰ κυττάξουν πρὸς τὸ μέρος ποὺ καθόταν ἡ Χλόη.

Τέλος, ὁ πρίγκηπας σηκώθηκε. Ἔκανε δυὸ βήματα καὶ ὑποκλίθηκε.

—Σᾶς ἀποχαιρετῶ ὅλους σας, εἶπε.

Ὕστερα, προχώρησε στὸ μέρος τῆς Μύριελ, πῆρε τὸ χέρι της καὶ τῆς τὸ φίλησε τρυφερά. Ἐκείνη δὲν τὸν κύτταξε καθόλου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 18ον

ΕΙΔΥΛΛΙΟ ΣΕ ΜΕΓΑΛΟΥΠΟΛΙ

Θὰ μποροῦσε νὰ εἶχε φύγει καὶ νὰ βάλη ἕνα θλιβερὸ τέλος σ' ὅλη ἐκείνη τὴ θλιβερὴ ἱστορία.

Ἀλλὰ τότε ἡ Τζάνετ μίλησε. Ἡ φωνή της ἦταν ἤρεμη καὶ ἔντονη. Ἦταν σὰν νὰ μιλοῦσε ἀπὸ μέσα της ὁ χαρακτήρας καὶ ἡ νοημοσύνη τοῦ πατέρα της, ἡ ψυχικὴ εὐγένεια τῆς μητέρας της. Σ' αὐτὴν ἐκδηλωνόταν μιὰ κληρονομιὰ γιὰ τὴν ὁποία ἡ Χλόη πάντα ὑπερηφανευόταν, ἀλλὰ ποὺ ἡ Χλόη δὲν τὴν εἶχε δείξει ποτέ της. Ἡ Τζάνετ ἔπαιξε τὴν τελευταία πρᾶξι τοῦ δράματος ποὺ εἶχε ξεσπάσει μέσ' στὸ μεγάλο δωμάτιο, καὶ ἦταν πολὺ λογικὸ νὰ τὴν παίξη αὐτὴ κι' ὄχι ἄλλος. Αὐτὴ ἦταν ἡ θυγατέρα κι' ἡ κληρονόμος, στὶς φλέβες της κυλοῦσε τὸ αἷμα τῶν Λῆ κι' αὐτὴ θὰ κληρονομοῦσε τὴν περιουσία τους.

—Περιμένετε!

Ὁ Πρίγκηπας σταμάτησε.

—Τὸ σπίτι αὐτό, ἡ περιουσία τῶν Λῆ, καὶ κάθε τι ποὺ ἀνῆκε στὸν πατέρα μου εἶναι δικά μου, εἶπε τὸ κορίτσι κυττάζοντας τὸν Ἔβερυ σὰν νὰ ζητοῦσε τὴν ἐπικύρωσί του.

—Μάλιστα, εἶναι, τῆς ἀποκρίθηκε κεῖνος ὕστερα ἀπὸ μικρὴ σκέψι.

-Εἶναι δικαίωμά μου νὰ τὰ διαθέσω ὅπως θέλω.

- Μάλιστα, ξαναεῖπε ὁ Ἔβερυ.

-Ποιὰ εἶναι ἡ ἀξία σὲ χρήματα ὅλων αὐτῶν;

Ὁ Ἔβερυ δὲν περίμενε τέτοια ἐρώτησι. Σκέφτηκε λίγο καὶ εἶπε:

—Δὲ θὰ μποροῦσα νὰ πῶ μὲ ἀπόλυτη ἀκρίβεια. Πάνω—κάτω, ὅμως ἡ περιουσία τοῦ πατέρα σας θὰ εἶναι ὡς σαρανταπέντε ἑκατομμύρια.

Κανένας δὲ μίλησε γιὰ μιὰ στιγμή. Ὕστερα ἡ Τζάνετ γύρισε στὴν Μύριελ:

- Ἐλπίζω νὰ μὴ στείλατε ἀκόμα τίποτα στὶς ἐφημερίδες, εἶπε. Δὲν εἶν' ἔτσι;

- Ὄχι, ἀποκρίθηκε ἡ Μύριελ σβήνοντας τὸ τσιγάρο της κι' ἀνάβοντας ἀμέσως ἄλλο. Εἶπα πὼς θἄστελνα ἂν δὲν μ' ἀκούγατε.

—Καὶ μήπως χρειάζεται νὰ διαδώσουμε τὸ μυστικό μας; ξαναεῖπε ἡ Τζάνετ. Δὲν γίνεται νὰ τὸ ξέρουμε μονάχα ἐμεῖς;

—Τὸ βρίσκω πολὺ γενναιόδωρο ἀπὸ μέρους σας, Μὶς Τζάμισον, μὲ συγχωρῆτε... Μὶς Λῆ, εἶπε ὁ κύριος Ἔβερυ.

Ὁ Ροῦπερτ ἔκανε ἕνα βῆμα πρὸς τὴν Τζάνετ, καὶ τῆς εἶπε:

—Ἂν αὐτὸ ἦταν δυνατό, θὰ σᾶς εἴμαστε πολὺ εὐγνώμονες κι' ὁ πατέρας μου κι' ἐγώ.

—Μὶς Λαφόρζ-Λῆ; εἶπε ἡ Τζάνετ κυττάζοντας ἐρωτηματικὰ τὴν θεία της.

—Δὲ θὰ πῶ λέξι σὲ κανέναν ὅσο ζῶ, ἀποκρίθηκε ἡ Χλόη μ' ἀδύνατη φωνή.

—Ἐσεῖς, Ἐξοχώτατε;

Ὁ Βάλακ κούνησε τὸ κεφάλι του καταφατικά.

—Μύριελ; Ἐσύ, Μπάρνεϋ, καὶ σεῖς κύριε Ἔβερυ;

—Αὐτὸ σᾶς στερεῖ ἀπὸ τὴ δημοσία ἀποκατάστασί σας, εἶπε ὁ Ἔβερυ.

—Παραιτοῦμαι ἀπὸ κάθε ἀποκατάστασι τέτοιου εἴδους, εἶπε ἡ Τζάνετ καὶ γύρισε πρὸς τὸν Πρίγκηπα: Μπορεῖτε νὰ εἶστε βέβαιος πὼς δὲ θὰ κυκλοφορήση καμμιὰ δυσάρεστη φήμη ἱκανὴ νὰ σᾶς ἐκθέση.

—Σᾶς εὐχαριστῶ πολύ.

Ἡ θυγατέρα τῆς Νταίζη Στόρεϋ δίσταζε γιὰ μιὰ στιγμή. Ἐκεῖνο ποὺ ἐπρόκειτο νὰ κάνη ἦταν τόσο δραματικὸ ὅσο ἐκεῖνο ποὺ εἶχε κάνει ἡ Μύριελ. Τὸ κίνητρο ὅμως τὸ δικό της δὲν ἦταν βέβαια ἡ ἐκδίκησι, ἀλλὰ ἕνα αἴσθημα ἀπέραντης καλωσύνης καὶ εὐγενείας. Ἡ φωνή της ἦταν γλυκειὰ καὶ ξάστερη, ὄχι ἀνώμαλη καὶ βραχνή. Προχώρησε πρὸς τὴν καρέκλα τῆς Μύριελ καὶ στάθηκε μπροστά της ἕνα λεπτό. Τὰ μάτια της γύρισαν καὶ ζήτησαν ν' ἀνταμώσουν τὰ μάτια τοῦ Μπάρνεϋ.

Ἐκεῖνος δὲν κουνήθηκε ἀπ' τὴ θέσι του οὔτε μίλησε, ἀλλὰ τὸ βλέμμα του ἦταν γεμάτο ἀπὸ μιὰ θερμὴ ἔκστασι. Ἂν τῆς χρειαζόταν ἕνα δεῖγμα τῆς ἀγάπης του, θὰ τὸ βρίσκε σίγουρα σὲ κεῖνο τὸ βλέμμα.

Κανένας δὲν ἔκανε τὴν παρμικρὴ κίνησι. Τὸ ρολόϊ χτύπησε τὶς ὧρες. Ἡ Χλόη εἶχε γουρλώσει τὰ μάτια της. Ὁ Βάλακ ἔτριβε τὸ μουστάκι του.

Ἡ Μύριελ μίλησε μὲ νυσταγμένη φωνὴ ὕστερα ἀπὸ ἀρκετὴ ὥρα σιωπῆς.

—Ὄχι. Εὐχαριστῶ, εἶπε.

—Ἐπιμένω νὰ δεχτῆτε, εἶπε ἡ Τζάνετ.

Ἡ Μύριελ σήκωσε τὰ μάτια της καὶ τὰ κάρφωσε πάνω στὸ χλωμὸ πρόσωπο τοῦ Πρίγκηπα ποὺ φαινόταν τρομερὰ συγκινημένος.

—Κι' ἐγὼ ἐπιμένω ν' ἀρνοῦμαι, εἶπε ἡ Μύριελ.

Ὁ Μπάρνεϋ ἦταν ἀκουμπισμένος στὸν τοῖχο. Τώρα, μ' ἕνα ἀνασήκωμα τοῦ κορμιοῦ του ξεκίνησε καὶ τράβηξε ἴσια κοντὰ στὴ Μύριελ. Στὸ πρόσωπό του ἦταν ζωγραφισμένη μιὰ καλόκαρδη γκριμάτσα.

—Θἄπρεπε νὰ σκεφτῆς λιγάκι τοὺς πεινασμένους Σαμπριανούς, Μύριελ καλή μου. Εἰκοσιδύο ἑκατομμύρια εἶν' ἀρκετὰ γιὰ νὰ φτάνε τὴν Τζάνετ στὰ μπαμπάκια. Δὲν εἶναι τόσο μεγάλη ἡ θυσία της. Κι' ἐξ ἄλλου, μπορεῖ νὰ ὑπολογίζη καὶ στὸ μισθό μου. Ἑβδομηνταπέντε δολλάρια τὴ βδομάδα.

Ἡ Μύριελ χαμογέλασε ἀδύναμα κι' ἔσφιξε τὸ χέρι τοῦ Μπάρνεϋ. Φαινόταν σὰν ἐξαντλημένη ἀπὸ βαρειὰ ἀρρώστεια.

—Εἶσαι καλός, Μπάρνεϋ, τοῦ εἶπε.

Ἐκείνη τὴ στιγμή, ὁ Βάλακ πλησίασε τὴ Μύριελ. Ἔτρεμε σχεδὸν ἀπ' τὴ συγκίνησι ποὺ τοὔφερνε ἡ σκέψι πὼς θἄβαζε χέρι σὲ εἰκοσιδύο ἑκατομμύρια δολλάρια. Εἶχε ξεχάσει πὼς λογάριαζε νὰ δολοφονήση τὴν Τζάνετ, καὶ πὼς τὸ σχέδιό του αὐτὸ εἶχε γίνει γνωστό. Ἴσως, ὑπελόγιζε στὴ ψυχικὴ ταραχὴ τῶν παρισταμένων ποὺ θὰ τοὺς ἐμπόδιζε νὰ θυμηθοῦν τὸν ἄσχημο ρόλο του.

—Πρέπει νὰ δεχτῆτε, εἶπε μὲ τρεμάμενη φωνή. Ἡ Σάμπρια ἐξαρτᾶται...

—Βάλακ! φώναξε τὴν ἴδια στιγμὴ ὁ Ροῦπερτ.

Ἡ ἐπέμβασι τοῦ διπλωμάτη τὴν κρίσιμη ἐκείνη ὥρα ἦτανε κάτι τὸ ἀνυπόφορο γιὰ τὸν Πρίγκηπα. Τὸ πρόσωπό του εἶχε γίνει κατάχλωμο καὶ σκληρό. Μονομιᾶς, ὅλα ἐκεῖνα τὰ διπλωματικὰ παζαρέματα τοὔφερναν ἀφάνταστη ἀηδία.

—Μά..., τόλμησε νὰ πῆ ὁ Βάλακ.

Αὐτὸ ἔκανε ἔξω φρενῶν τὸν Ροῦπερτ. Ἕνας χείμαρρος ἀπὸ λόγια σὲ Σαμπριανὴ διάλεκτο ξέφυγε ἀπ' τὸ στόμα του. Κανένας δὲν κατάλαβε τὶ ἔλεγε, ἀλλὰ ὅλοι εἶδαν τὸν Βάλακ νὰ γίνεται ἄσπρος σὰν τὸ πανί καί, σὲ λίγο, νὰ φεύγη σχεδὸν τρικλίζοντας ἀπ' τὸ δωμάτιο.

Ξανάγινε σιωπή, κι' ἀκούστηκε τὸ κλείσιμο τῆς ἐξώπορτας.

—Καὶ τώρα, εἶπε ὁ Ροῦπερτ πολὺ ταραγμένος, σᾶς ἀποχαιρετῶ ὅλους γιὰ πάντα.

Γύρισε καὶ διευθύνθηκε πρὸς τὴν πόρτα.

Ἡ Τζάνετ ἔσκυψε πάνω ἀπ' τὴν Μύριελ.

—Πρέπει νὰ δεχτῆτε, τῆς εἶπε μὲ ἄπειρη καλωσύνη καὶ πειστικότητα.

Ἡ Μύριελ κύτταζε τὸν Πρίγκηπα ποὺ ἔβγαινε ἀπ' τὸ δωμάτιο. Ἄκουγε τὸν ἐλαφρὸ θόρυβο ποὺ γινόταν στὸ χὼλ καθὼς τοὔδιναν τὸ πανωφόρι του, καὶ τὸ πρόσωπό της ἔπαιρνε μιὰ τραγικὴ ἔκφρασι.

—Δὲ θὰ μποροῦσα ποτέ, ἀποκρίθηκε στὴ Τζάνετ.

Ὁ Μπάρνεϋ ψιθύρισε κάτι στὴν ἀγαπημένη του, κι' ἡ Τζάνετ κούνησε τὸ κεφάλι.

—Λυπᾶμαι πάρα πολύ, εἶπε στὴν Μύριελ. Θ' ἀναγκαστῶ νὰ διαθέσω αὐτὸ τὸ ποσὸ μὲ ἄλλο τρόπο. Εἶμαι βέβαιη, πὼς ἂν παραραχωροῦσα, δίχως τόκους καὶ ἡμερομηνία λήξεως, τὰ ἑκατομμύρια αὐτὰ στὸ θησαυροφυλάκιο τῆς Σάμπρια, τὸ δάνειο θὰ γινόταν δεκτό. Ὁ Ροῦπερτ δὲ θἄταν ἀνάγκη νὰ τὸ ξέρη, ἂν καί, φαντάζομαι, θὰ τὸ δεχόταν γιὰ χάρι τοῦ λαοῦ του.

Τότε ἦταν ποὺ ἡ Μύριελ ἄρχισε νὰ κλαίη. Ἡ Τζάνετ κάθησε στὸ μπράτσο τῆς πολυθρόνας της. Ὁ Μπάρνεϋ ἔτρεξε στὸ χὼλ ὅπου βρισκόταν ἀκόμη ὁ Πρίγκηπας.

—Νομίζω πὼς θἄπρεπε νὰ ξαναγυρίσετε μέσα, τοῦ εἶπε.

Ὁ Ροῦπερτ κούνησε τὸ κεφάλι του.

—Ἦταν λάθος ποὺ ἦρθα σ' αὐτὸ τὸν τόπο, εἶπε. Ἡ πολιτικὴ τοῦ Βάλακ μ' ἐξευτέλισε.

—Ἐλᾶτε μέσα, ξαναεῖπε ὁ Μπάρνεϋ. Ἡ Μύριελ κλαίει.

—Κλαίει; ρώτησε δύσπιστος ὁ Πρίγκηπας

—Ναί, κλαίει.

—Τότε, πρέπει νἄρθω, εἶπε μαλακὰ ὁ Ροῦπερτ.

Ἡ Μύριελ καθόταν στὴν κούρσα τοῦ Πρίγκηπα καὶ κρατοῦσε τὸ χέρι του.

—Ὅμως ἡ Τζάνετ θὰ θελήση μὲ κάθε τρόπο νὰ δεχτῆς, τῆς ἔλεγε ὁ Ροῦπερτ. Θὰ δώση τὰ χρήματα σὲ σένα ἢ στὴ Σάμπρια. Θἄλεγα εὐχαρίστως: «Στὸ διάβολο τὰ λεπτά». Ἀλλ' αὐτὸ ἔχει τόση σημασία γιὰ τὴν πατρίδα μου. Θὰ σ' ἀρέση ἄραγε ἡ πατρίδα μου, Μύριελ; Μὲ τὰ παληὰ σπίτια καὶ τοὺς κήπους της; Μὲ τὸν πύργο καὶ τὸ ἐξοχικὸ παλάτι; Ἡ μουσική της εἶν' ὡραία. Καὶ τὸ κρασὶ ἀκόμη καλύτερο. Ἀλλὰ ὁ τόπος εἶναι μελαγχολικός. Ἴσως νἆναι γιὰ σένα μελαγχολικός. Δὲ θὰ πηγαίνουμε συχνὰ στὸ Παρίσι ἢ στὴ Νίκαια. Θἄχω πολλὴ δουλειά. Κι' ἀκόμα, μπορεῖ νὰ μὲ δῆς γρήγορα νὰ βάζω ὑποψηφιότητα γιὰ πρόεδρος μιᾶς δημοκρατίας ἀντὶ νὰ φορέσω τὸ στέμμα ποὺ ἔχει πάψει νὰ εἶναι τῆς μόδας πάνω ἀπὸ ἑκατὸ χρόνια τώρα.

—Θἆμαι ἡ πρώτη κυρία.

—Φυσικά.

—Καί, συνέχισε ἡ Μύριελ μὲ χαμόγελο, θἆναι πιὸ ταιριαστὸ στὴν κόρη ἑνὸς ξεπεσμένου Γάλλου ἱππότη νὰ βρῆ τὴ θέσι της μέσα σὲ μιὰ δημοκρατία, παρὰ νὰ γίνη βασίλισσα σ' ἕνα βασίλειο.

Ὁ Μπάρνεϋ βρισκόταν σ' ἔξαψι.

—Δὲν σ' ἀξίζω ὁλότελα. Τὶ ὡραῖα ποὺ τὰ κατάφερες μονάχη σου. Κι' ἐγὼ στεκόμουνα δίπλα σου σὰν βλάκας...

—Πάψε, Μπάρνεϋ βαρυέμαι νὰ σ' ἀκούω τὸν διέκοψε ἡ Τζάνετ. Εἴμαστε δῶ καὶ χάνουμε τὴν ὥρα μας, ἀντὶ νὰ χαροῦμε τὴν ὄμορφη βραδυὰ καὶ τὸ θαυμάσιο φεγγάρι.

—Ναί, ἔχεις δίκιο, γλυκειά μου, εἶπε ὁ Μπάρνεϋ καὶ τὴν ἔσφιξε στὴν ἀγκαλιά του.

Ἡ Χλόη καθόταν στὴν κάμαρά της. Κουνοῦσε μπρὸς πίσω τὸ σῶμα της καὶ σκεφτόταν ποιὰ θἆταν τώρα ἡ μοῖρα της. Ἡ Τζάνετ εἶχε ὑποσχεθῆ νὰ τὴν φροντίζη. Ἄλλοτε, ἡ ἰδέα αὐτὴ θὰ τῆς ἦταν ἀνυπόφορη, ὅμως τώρα ἡ Χλόη αἰσθανόταν εὐγνωμοσύνη γι' αὐτὴ τὴν ἐξασφάλισι. Μποροῦσε νἆναι βέβαιη γιὰ ἕνα πρᾶγμα: πὼς στὸ ἑξῆς δὲ θὰ ἐξουσίαζε καμμιὰν ἀνθρώπινη ζωή, παρὰ μονάχα τὴ δική της. Ὁ καιρὸς εἶχε ἰσοζυγιάσει τὴν πλάστιγγα. Ἡ περιουσία τῆς Νταίζη Στόρεϋ καὶ τοῦ Ἰωνάθαν Λῆ εἶχε μοιραστῆ σύμφωνα μὲ τὸ νόμο καὶ τὴν ἀνθρωπιά.

ΤΕΛΟΣ

ΜΙΑ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΑ ΒΡΑΔΥΝΗ ΤΣΑΝΤΑ

Ἕνας μεγάλος οἶκος δερματίνων εἰδῶν τοῦ Λονδίνου, λανσάρει τὸ νέο αὐτὸ τύπο βραδυνῆς τσάντας. Τὸ σχῆμα της εἶναι κυλινδρικό, ἀποτελεῖται δὲ ἀπὸ ἕνα μαλακὸ μετάλλινο σκελετὸ μὲ σκληρὸ πῶμα καὶ βάσι, σκεπασμένο ἐξωτερικὰ μὲ ὕφασμα σατὲν οἱουδήποτε χρώματος. Τὸ ἐσωτερικὸ τῆς τσάντας εἶναι φοδραρισμένο ἐπίσης μὲ σατὲν σὲ ἄλλο χρωματισμό, γιὰ καθρέφτης δὲ χρησιμεύει τὸ μέσα μέρος.

Ο ΚΟΡΣΕΣ ΔΕΝ ΠΕΘΑΝΕ!...

Μ' ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΜΟΡΦΕΣ ΠΟΥ ΠΗΡΕ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΙΣΑΜΕ ΣΗΜΕΡΑ, ΑΠΟ ΤΟ ΣΙΔΕΡΕΝΙΟ ΘΩΡΑΚΑ ΩΣ ΤΗΝ ΑΠΑΛΩΤΑΤΗ ΚΑΙ ΕΛΑΦΡΟΤΑΤΗ ΝΑ·Υ·ΛΟΝ ΖΩΝΗ, Ο ΚΟΡΣΕΣ ΕΙΝΑΙ ΠΑΝΤΑ ΑΠΑΡΑΙΤΗΤΟ ΕΞΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΚΟΜΨΟΤΗΤΟΣ.

«Μὴ φορῆτε κορσέ!», φωνάζουν οἱ σύγχρονοι αἰσθητικοὶ καὶ γιατροὶ σὲ ὅλους τοὺς τόνους. Ἀντικαταστήσετε τὸν κορσὲ μὲ τὴ γυμναστικὴ καὶ θὰ ἔχετε τὸ ὡραιότερο σῶμα τοῦ κόσμου.

Πόσες γυναῖκες ὅμως τοὺς ἀκοῦν ἢ μποροῦν νὰ τοὺς ἀκούσουν; Τὰ νέα κορίτσια μποροῦν θαυμάσια νὰ προσανατολισθοῦν πρὸς ἕνα τέτοιο ἰδανικό, ὑπὸ τὸν ὅρο φυσικὰ νὰ καταλάβουν τὴ σημασία ποὺ ἔχει ἡ ὑγεία καὶ ἡ γυμναστικὴ γιὰ νὰ διατηρηθῆ τὸ σῶμα εὐλύγιστο καὶ καλλίγραμμο. Τέτοιο σῶμα πρέπει νὰ εἶχε καὶ ἡ ἀρχαία ἑταίρα Φρύνη, ὅταν ἔδειξε ὁλόγυμνη τὴν ἔκπαγλη ὀμορφιά της μπροστὰ στὸ δικαστήριο. Τέτοιο σῶμα θὰ εἶχαν τὰ ἐξαίσια μοντέλα τῶν γλυπτῶν τῆς ἀρχαιότητος.

Οἱ περισσότερες ὅμως γυναῖκες τῆς ἐποχῆς μας ἄφησαν τὸ σῶμα τους νὰ χαλάση. Ἰδιαίτερη ἀπροσεξία δείχνουν σ' αὐτὸ τὸ κεφάλαιο οἱ μητέρες, ποὺ, ἀφωσιωμένες καὶ ἐνθουσιασμένες μὲ τὸ μητρικό τους ρόλο, ξεχνοῦν πὼς δὲν πρέπει νὰ παραμελήσουν τὸ σῶμα τους. Ἔτσι ἔρχεται μιὰ ἡμέρα καὶ ἀνακαλύπτουν πὼς ἡ κοιλιά τους πετάει σὰν παραγινωμένο ψωμί, πὼς οἱ περιφέρειές τους πῆραν διαστάσεις μπαλονιοῦ. Καὶ τότε δὲν βρίσκουν ἄλλο μέσο πιὸ εὔκολο καὶ πιὸ πρόχειρο ἀπὸ τὸν κορσέ.

Νὰ καὶ ὁ κορσὲς τοῦ 1951: Ζώνη ἀπὸ ρὸζ νάϋλον μὲ ἐλάχιστες μπανέλες, ποὺ χωρὶς νὰ στενοχωρῆ τὸ σῶμα, κάνει μιὰν ἰδεώδη μοντέρνα σιλουέτα.

Ἀρχὲς 15ου αἰῶνος: Τὸ «σιδερένιο σῶμα», μὲ ρεζέδες καὶ βίδες ποὺ ἀνέβαινε πολὺ ψηλὰ καὶ κατέβαινε πολὺ χαμηλά.

Εἶναι ὅμως καὶ ἄλλες γυναῖκες ποὺ δὲν εἶναι παχειές, ἀλλὰ φοροῦν τὸν κορσὲ γιὰ νὰ μὴ χαλάση τὸ σῶμα τους καὶ διατηρήση τὴ λεπτή του γραμμή.

Αὐτὲς εἶναι οἱ κυριώτερες δυὸ αἰτίες ποὺ φοροῦν οἱ γυναῖκες κορσέ. Δὲν εἶναι ὅμως αὐτὲς μονάχα. Ἐκεῖνο ποὺ ἐπιβάλλει περισσότερο ἀπὸ κάθε τι ἄλλο τὸν κορσέ, εἶναι ἡ μόδα. Πραγματικά, ὁ κορσὲς εἶναι τὸ ἀπαραίτητο συμπλήρωμα τῆς ραπτικῆς τέχνης. Ἔτσι ὅπως μπαίνει ἀνάμεσα στὸ φόρεμα καὶ στὸ σῶμα, γίνεται ὁ κορσὲς ἡ γυναίκα, μαζὶ μὲ τὴ γυναίκα φυσικά. Ὁ κορσὲς μήπως δὲν δείχνει ὅπως ἐκείνη ἐπιθυμεῖ νὰ φαίνεται;

Ὁ κορσὲς εἶναι τὸ ἀπαραίτητο στοιχεῖο ποὺ ἄλλαζε πάντα στὸ παρελθὸν κι ἐξακολουθεῖ ν' ἀλλάζη ἀκόμη καὶ σήμερα τὴ γυναικεία σιλουέτα, ποὺ περνᾶ διαδοχικά, ὅπως ἔχει εἰπωθῆ ἀπὸ τὴ φόρμα καμπάνας στὴ φόρμα τῆς.. ὀμπρέλας.

Οἱ πρῶτοι κορσέδες ἐμφανίσθηκαν στὸν μεσαίωνα. Πρώτη τους ἐφαρμογὴ ἦταν ἡ παρθενικὴ ζώνη ἢ ζώνη τῆς ἀρετῆς, ποὺ οἱ ζηλιάρηδες σύζυγοι ἐπέβαλαν στὶς γυναῖκες τους, ὅταν ἔφευγαν γιὰ μακρυνὲς ἐκστρατεῖες. Ἀφοῦ αὐτοὶ κρατοῦσαν τὸ κλειδὶ τῆς σιδερένιας ζώνης, οἱ γυναῖκες θὰ τοὺς ἔμεναν ἀσφαλῶς πιστές. Ἡ ἱστορία δὲν ἀναφέρει ἂν εἶχαν ἐφευρεθῆ ἀπὸ τότε τὰ ἀντικλείδια...

Ἡ ζώνη τῆς ἀρετῆς πέρασε, ἀφήνοντας ὅμως τὴν ἀνάμνησί της ἕως τὶς ἡμέρες μας, γιατὶ σ' ἕνα ὡρισμένο χρονικὸ διάστημα ὁ κορσὲς κράτησε τὸ ὄνομά της. Ἀπὸ «βερτυγκάρντ» (φύλακας τῆς ἀρετῆς) ἔγινε «βερτυγκαρντέν», ἁπλῆ παράφρασι τῆς πρώτης ὀνομασίας.

Ὁ ὅρος κορσὲς ἔχει τὴν προέλευσί του ἀπὸ τὸ γαλλικὸ σιδερένιο «Κόρ». «Κὸρ» γαλλικὰ θὰ πῆ σῶμα. Αὐτὸ τὸ σιδερένιο σῶμα εἶχε ρεζέδες καὶ βίδες, καὶ περιέβαλλε τὸ σῶμα ἀπὸ πάνω ἕως κάτω. Τὸ σιδερένιο «σῶμα» τὸ φοροῦσαν οἱ γυναῖκες στὸν 16ον αἰῶνα. Τὸν 17ον αἰῶνα οἱ γυναῖκες φοροῦσαν μπασκίνα, ἕνα μπούστο μικρό, χωρὶς μανίκια, πολὺ σφιγμένο σὲ σχῆμα χωνιοῦ, καθὼς καὶ «βερτυγκαντέν». Στὸν 18ον αἰῶνα, ἡ μαντὰμ ντὲ Πομπαντούρ, ἡ μαντὰμ ντὺ Μπαρὶ καὶ ἄλλες γυναῖκες τῆς ἐποχῆς τους φοροῦσαν κορσέδες ἴσιους ἐμπρὸς ποὺ κατέβαιναν πολὺ χαμηλὰ καὶ ἐπέτρεπαν τὰ μυτερὰ καὶ χαρακτηριστικὰ κορσάζ πάνω ἀπὸ τὶς φοῦστες ποὺ θύμιζαν κινούμενα ἀναστραμμένα πανέρια.

Ἡ Ζοζεφὶν ντὲ Μπωμαρσαί, ἡ Τερεζὰ Ταλιὲν καὶ ἡ μαντὰμ Ρεκαμιέ, οἱ τρεῖς Χάριτες τῆς ἐποχῆς τοῦ Διευθυντηρίου ἀποκατέστησαν τὸν κορσὲ μὲ τὶς μπανέλες μὲ μιὰ ψηλὴ ζώνη, ποὺ τὴν φοροῦσαν κάτω ἀπὸ τὸ στῆθος.

Στὴν ἐποχὴ τοῦ Βοναπάρτη ὁ κορσὲς ξαναγυρίζει στὸ προηγούμενο σχῆμα. Κάτω ἀπὸ τὸ καθεστὼς τῆς Παλινορθώσεως τῶν Βουρβώνων, οἱ γυναῖκες φοροῦσαν κορσέδες ποὺ ἔκλειναν μὲ κορδόνια περαστὰ στὰ πίσω καὶ ἀργότερα ἡ δούκισσα ντὲ Καστιλιὰν ἐγκαινίασε τὸν κορσὲ μὲ τὶς μπανέλες. Ὁ κορσὲς αὐτὸς πῆρε διάφορες μορφές. Ἔγινε κρινολίνο. Ἔπειτα περιωρίσθηκε κι' ἀργότερα ἔσφιξε τὸ σῶμα ἀνταποκρινόμενος στὶς ἀπαιτήσεις τῆς ραπτικῆς τῶν ἀρχῶν τοῦ εἰκοστοῦ μας αἰῶνα.

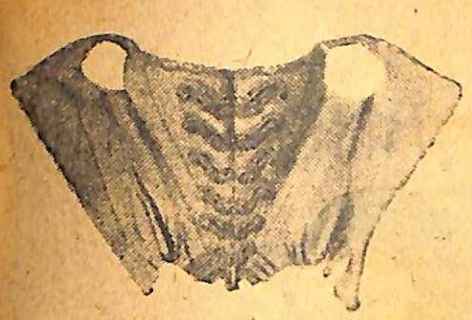

«Σῶμα» 17ου αἰῶνος: μὲ κορδόνια περαστὰ στὴν πλάτη. Τὸ φοροῦσε ἡ Λαβαλιὲρ καὶ ἡ πριγκήπισσα ντὲ Κλαίβ.

Ἦρθε τὸ 1914. Μαζί του ἦρθε καὶ ἡ κατάργησι τῶν καμπυλοτήτων τοῦ γυναικείου σώματος, στὴν ἐξωτερικὴ ἐμφάνισι φυσικά. Τὰ φουστάνια ἔμοιαζαν μὲ πουκαμίσες. Ἡ μέση κατέβηκε στὶς περιφέρειες.

Εὐτυχῶς ἀπὸ τὰ 1925 δημιουργήθηκε μιὰ σωτήρια ἀντίδρασι. Τὰ φουστάνια μάκραιναν, ἀλλὰ διέγραφαν περισσότερο τὶς καμπύλες τῶν ἰσχύων καὶ ὑπεχρέωσαν πάλι τοὺς ράφτες καὶ τὶς μοδίστρες νὰ ἀπαιτήσουν ἀπὸ τὶς πελάτισσές τους νὰ φορέσουν κορσέ, ἀπαραίτητο στοιχεῖο γιὰ νὰ ἐπιτύχουν μιὰν ἁπλῆ καὶ ἁρμονικὴ γραμμή. Ὁ σημερινὸς κορσὲς εἶναι ὁ ἁπαλώτερος καὶ βολικώτερος κορσὲς ποὺ φόρεσαν ποτὲ οἱ γυναῖκες. Γίνεται ἀπὸ τὰ πιὸ ἁπαλὰ καὶ λεπτὰ ὑφάσματα — τούλι, κρὲπ ντὲ σίν—νάϋλον, κουτίλ, βατίστα — καθὼς καὶ ἐλαστικὴ δαντέλα.

Οἱ γυναῖκες τὸν φοροῦν γιατὶ τοὺς δίνει ἄνεσι καὶ καλὴ γραμμή, χωρὶς νὰ δυσκολεύη καμμιά τους κίνησι.

Ἔτσι, παρ' ὅλες τὶς συστάσεις τῶν γυμναστῶν, τῶν ἰατρῶν καὶ τῶν διαιτολόγων, οἱ γυναῖκες ἐπιμένουν νὰ φοροῦν κορσέ. Καὶ δὲν βγαίνουν διόλου ζημιωμένες.

18ος αἰώνας: Κορσὲς μὲ μπανέλες! Οἱ λουρίδες τῆς μπασκίνας σφίγγουν τὴ μέση. Τὰ μικρὰ «πορτάκια» στὸ στῆθος, ἄνοιγαν καὶ ἔκλειναν ἀνάλογα μὲ τὴν ἀνάγκη, ὅταν ἡ γυναίκα ποὺ τὸν φοροῦσε, θήλαζε μωρό.

★

ΜΙΚΡΑ ΜΙΚΡΑ

Ἂν εἶσθε ἀπὸ τὶς τυχερὲς ποὺ διαθέτουν ἠλεκτρικὴ σκούπα ἐκνευρίζεσθε μερικὲς φορές, βλέποντας πὼς δὲν λειτουργεῖ καλά. Ὑπάρχει πιθανότης νὰ εἶναι ὁ σωλήνας φραγμένος. Βάλετέ τον λοιπὸν μέσα στὸν φυσητῆρα νὰ καθαρίση.

Βεβαιωθῆτε ἐπίσης ἂν τὸ καουτσοὺκ ποὺ περιβάλλει τὴ θήκη γιὰ τὴ σκόνη, εἶναι καλὰ τοποθετημένο.

Πολλὲς φορὲς ὅταν μείνουν τὰ ἀσπρόρρουχα καιρὸ στὸ συρτάρι, κιτρινίζουν ἐπάνω στὶς τσάκισες. Ἡ κιτρινάδα φεύγει ἂν τὴν τρίψετε μέσα σὲ βραστὸ πιτυρόνερο.

Η ΜΑΓΕΙΑ ΩΣ ΠΑΡΑΓΩΝ ἐγκληματικότητος

ΕΝΑΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΚΙΝΔΥΝΟΣ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΚΜΗΔΕΝΙΣΘΗ

ΔΕΝ θὰ κάναμε μεγάλο λάθος, ἂν χαρακτηρίζαμε τὴ μαγεία σὰν μιὰ παρανοϊκὴ ἰδέα. Ἡ δεύτερη εἶναι μιὰ ἰδέα παθολογικὴ καὶ ἔχει ὡς περιεχόμενο καταστάσεις καὶ συμβάντα ποὺ πράγματι δὲν ὑπάρχουν, ἀλλ' εἶναι προϊόντα τελείως νοσηρᾶς φαντασίας.

Ἡ Μαγεία εἶναι ἰδέα ποὺ δέχεται ὅτι ὑπάρχει σχέσις αἰτίου πρὸς ἀποτέλεσμα μεταξὺ δύο φαινομένων, τὰ ὁποῖα καμμία λογικὴ ἐπίδρασι δὲν μποροῦν νὰ ἔχουν μεταξύ τους. Δέχεται δηλαδὴ ὅτι ὑπάρχει λογικὴ σχέσις μεταξὺ τῆς ἐνεργείας τῆς μάγισσας καὶ τοῦ ἀποτελέσματος εἰς τὸ ὁποῖον ἀποβλέπει ἡ ἐπιθυμία τοῦ ἐπικαλουμένου τὴν μαγεία. Ἡ διαφορὰ εἶναι ὅτι ἐνῶ ἐκεῖνος ποὺ κατέχεται ἀπὸ παρανοϊκὲς ἰδέες δὲν μπορεῖ νὰ πιστεύση διάφορα ἀπ' ὅ,τι ἡ παθολογική του κατάστασι τοῦ παρουσιάζει, στὴ μαγεία ὁ ψυχικῶς ὑγιὴς ἄνθρωπος εἶναι δυνατὸν νὰ λογικευθῆ καὶ νὰ συγκρατηθῆ ἀπὸ τὴν ἐπίκλησι τῆς δυνάμεώς της.

Στὴ μαγεία κυριαρχεῖ μονάχα τὸ αἴσθημα. Ἡ λογικὴ λείπει τελείως, ἡ δὲ κρίσις ἀδρανεῖ. Ὁ φόβος, ἡ ἄγνοια καὶ ὁ πόθος γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ ἀποτελέσματος, ἀποτελοῦν τοὺς κυρίους παράγοντας προσφυγῆς στὴ μαγεία.

Ἔτσι, συχνὴ εἶναι ἡ προσφυγὴ στὴ μαγεία σ' ἐρωτικὲς ἀπατυχίες. Τὸ συναίσθημα ἐνταῦθα ἀποβάλλει τὴ λογική. Κρίσις δὲν μπορεῖ νὰ ὑπάρξη. Ὁ πόθος γιὰ τὴν κατάκτησι τοῦ ἀγαπημένου, ἀποτελεῖ τὸ ὅλο ψυχικὸ περιεχόμενο καὶ μ' αὐτὸν κατακλύζεται ἐκεῖνος ποὺ ἀγαπᾶ. Τρέχει λοιπὸν στὶς μάγισσες κι' ἐπικαλεῖται τὴ δύναμί τους γιὰ τὴν κατάκτησί του.

Χαρακτηριστικὸ τῆς μαγείας εἶναι ὅτι πιστεύει εἰς τὸν ἐξαναγκασμό, γιὰ νὰ ἐπέλθη τὸ ἀποτέλεσμα. Δὲν πρόκειται νὰ γίνη παράκλησις γιὰ τὸν ἐρχομό του. Ἡ μάγισσα θὰ ἐξαναγκάση νὰ γίνη ἐκεῖνο ποὺ θέλει ὁ πελάτης της, ἀρκεῖ... νὰ ἐξασφαλισθῆ πρῶτα κι' ἡ ἴδια γιὰ τὴν ἀμοιβή της.

Διάφορες εἶναι αἱ ἐκδηλώσεις μὲ τὶς ὁποῖες μᾶς παρουσιάζεται ἡ μαγεία. Ἐμφανίζεται ὡς ἱκανὴ γιὰ τὴν πρόρρησι τοῦ μέλλοντος καὶ τὴ διόρθωσι καὶ ἀνατροπὴ τῶν κακῶν ποὺ πρόκειται νὰ συμβοῦν. Εἶναι ἀποκλειστικὴ στὸν ἐξορκισμὸ τῆς βασκανείας καὶ τὸ ἀποτελεσματικώτερον μέσον γιὰ τὴν πρόκλησι κακῶν εἰς ἀντίπαλον, εἰς δὲ τὴν θεραπείαν διαφόρων νόσων παρουσιάζεται κι' αὐτὴ γιὰ νὰ παίξη τὸ ρόλο της.

Ἀνάλογα μ' αὐτὲς τὶς ἐκδηλώσεις της εἶναι καὶ τὰ ἐγκλήματα ποὺ προκαλοῦνται ἐξ αἰτίας της. Οἱ βλάβες τῆς ζωῆς καὶ τῆς ὑγείας εὑρίσκονται εἰς τὴν πρώτην γραμμήν. Νοθευμένοι καφέδες, ἄλλα ποτά, ροφήματα ἢ φάρμακα ποὺ δίδονται ἀπὸ τὶς μάγισσες εἰς τοὺς ἐπικαλουμένους τὴ δύναμί τους, ἠμποροῦν νὰ βλάψουν ἀνεπανόρθωτα τὴ ζωὴ ἢ τὴν ὑγεία των. Συχνὰ ἐπίσης εἶναι τὰ ἐγκλήματα τῆς βιαιότητος. Ἡ μάγισσα «βρίσκει» ὅτι ἡ ἀποτυχία στὸν ἔρωτα ἢ καὶ κάθε ἄλλη ζημία τοῦ πελάτου της ὀφείλεται σὲ μάγεια κάποιου ἐχθροῦ του, τὸν ὁποῖον καὶ ἀποκαλύπτει. Δὲν χρειάζεται περισσότερο. Ἡ πίστι στὴ μαγεία κάνει ἀναμφισβήτητη τὴν ἀλήθεια αὐτὴ τῆς ἀποκαλύψεως. Καὶ ἡ ρῆξις ἐπέρχεται. Ἡ κλοπή, ὄχι σπάνια, διαπράττεται ὑπὸ ἀφελῶν, σύμφωνα μὲ ὑπόδειξι κάποιας μάγισσας, ὅτι τὸ κλοπιμαῖον θὰ φέρη στὸν κλέφτη «γοῦρι». Κλέπτεται ἀκόμη ἀντικείμενον, γιατὶ πιστεύεται ὅτι τοῦτο θὰ ἐπενεργήση «μαγικῶς» στὸ ἄτομο ἀπ' τὸ ὁποῖο ἀφηρέθη καὶ θὰ ἐπιφέρη σ' αὐτὸ τὸ ἀποτέλεσμα ποὺ ἐπιθυμεῖ ὁ κλέφτης.

Ἡ μαγεία ὅμως καὶ κατ' ἄλλον τρόπον, ἐμμέσως, ἐπιδρᾶ εἰς τὴν ἐγκληματικότητα. Διάφοροι ἐπιτήδειοι, κυρίως τσιγγάνες, παρουσιάζονται ὅτι γνωρίζουν «τὰ μάγια» καὶ ἔτσι διαπράττουν ποικίλας ἀπάτας εἰς βάρος ἀφελῶν. Ἐὰν μάλιστα ἡ μάγισσα διαπιστώση ὅτι ὁ πελάτης της δίνει μεγάλη πίστι στὰ μάγια, τότε, μὲ πολὺ ἱκανότητα ἐκμεταλλεύεται καὶ ἡ ἴδια τὴν πίστι τῶν πελατῶν της καὶ ἐξαναγκάζει τούτους στὶς πιὸ ἀπίθανες παροχὲς γιὰ ἀμοιβή της, ἀσκῶντας σοβαρωτάτην ψυχολογικὴν βίαν, εἰς βάρος τους.

Ἐξ ἄλλου, συχνὰ ἡ μαγεία ἀποτελεῖ σπουδαῖον συντελεστὴν στὴν τέλεσι ἐγκλήματος, διότι προωθεῖ τὸ δράστη νὰ ἐνκληματίση. Πιστεύει, δηλαδή, ὁ δράστης ὅτι, ἂν κατὰ τὴ στιγμὴ ποὺ γίνεται τὸ ἔγκλημα, ἐπαναλάβη ὡρισμένες «μαγικὲς» φράσεις, δὲν θὰ καταστῆ δυνατὴ ἡ σύλληψίς του. Ἔτσι, μόνος του ἐνθαρρύνεται καὶ παρωτρύνεται στὴ διάπραξι τῆς ἐγκληματικῆς πράξεως, ἀπὸ τὴν ὁποία, διαφορετικά, ὁ φόβος τῆς συλλήψεώς του καὶ ἡ ἀπειλὴ τῆς ποινῆς, ἀσφαλῶς θὰ τὸν συνεκράτουν.

Ἡ ἰδέα τῆς μαγείας ἔχει τὶς ρίζες της στὴν ἀρχαιότητα. Ἡ πίστι ὅμως σ' αὐτὴν εἶχε τότε δικαιολογημένην τὴν αἰτία. Ἦταν ἡ ἄγνοια γιὰ τὴν ἑρμηνεία τῶν διαφόρων φυσικῶν φαινομένων. Ἀλλὰ σήμερα, μὲ τὴν πρόοδο ποὺ ἔχει ἐπιτελέσει ὁ πολιτισμός, δὲν δικαιολογεῖται ἡ ὕπαρξί της. Τὰ αἴτια τῶν πλείστων γεγονότων μᾶς εἶναι γνωστά. Δὲν πρέπει νὰ ἐπιδιώκουμε μὲ τὸ αἴσθημα νὰ βροῦμε τὴ λύσι γιὰ κάτι ποὺ δὲν θελήσαμε νὰ γνωρίσουμε. Ἡ μαγεία δὲν συγχωρεῖται σήμερα. Πρέπει νὰ ἐκλείψη καὶ ὡς ἰδέα, γιὰ νὰ σταματήση νὰ ἐνεργῆ καὶ ὡς παράγων ἐγκληματικότητας. Σὲ κάθε περίπτωσι πρέπει νὰ ἐπιβάλλεται ἡ λογική. Τότε, μὲ τὴν κυριαρχία καὶ τῆς κρίσεως, ἡ μαγεία θ' ἀποβάλη τὸ προσωπεῖο τῆς παντοδυναμίας, θ' ἀποκαλυφθῆ ἡ ἀδυναμία της καὶ θὰ ἐξαφανισθῆ μέσα στὴν ἀποδοκιμασία τῶν ἀφελῶν, ποὺ γιὰ πολλοὺς αἰῶνες τὴν ἔστεψαν μὲ τὸ στεφάνι τῆς παντογνωσίας.

ΙΩ. Ν. ΔΑΡΑΣ

★

Ο ΝΟΜΙΚΟΣ ΑΠΑΝΤΑ

ΦΟΙΤΗΤΗΝ ΝΟΜΙΚΗΣ: Ὡς συνάγεται ἐκ τοῦ ἄρθρου 1495 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 1579, ὁ πατὴρ ὑποχρεοῦται νὰ προικίση καὶ τὴν θετήν του θυγατέρα. Σχετικῶς μὲ τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ πατρὸς πρὸς προίκισιν τῆς γνησίας θυγατρὸς τοῦ θετοῦ υἱοῦ του, αὕτη καὶ εἰς τὸ προϊσχῦον δίκαιον δὲν ὡρίζετο. Συνήγετο ὅμως κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὸ ἄρθρ. 10 τοῦ Ν. 2310. Κατ' ἀκολουθίαν, διὰ τοὺς θεωρουμένους ἐν ἄρθρῳ 1581 τοῦ Ἀστικοῦ Κώδικος ὡς γνησίους κατιόντας, ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ προϊσχύοντος δικαίου καὶ κατ' ἀναλογίαν τοῦ ὡς ἄνω Νόμου, ὑφίστατο ἀνάλογος πρὸς προίκισιν ὑποχρέωσις. Ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο ἀνεγράφη καὶ τὸ σχετικὸν τμῆμα τοῦ ἄρθρου εἰς τὸ φύλλον ποὺ ἀναφέρεσθε.

Σήμερον ὁ Ἀστικὸς Κῶδιξ δὲν καθιεροῖ ὑποχρέωσιν τοῦ πρὸς πατρὸς ἀνιόντος πρὸς προίκισιν.

ΝΕΑΝΙΚΑ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ

1. Μπλούζα μὲ γυριστὸ γιακά, διπλὸ κούμπωμα. Πιετάκια δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ κάτω ἀπὸ τὸ λοξὸ κόψιμο καὶ φιογκάκια ἀπὸ κορδέλα·

2. Φόρεμα πλισαρισμένο ὁλόκληρο. Ἕνα πλισὲ ἀπὸ λευκὸ πικὲ συμπληρώνει τὸ ὀβάλ ντεκολτέ. Μανσετάκια μὲ μύτες ἀπὸ τὸ ἴδιο λευκὸ ὕφασμα. Οἱ ὄρθιες τσέπες στὰ πλάγια τῆς φούστας ἔχουν μιὰ φάσα μὲ κουμπότρυπες, γιὰ νὰ κλείνη μὲ κουμπιά.

3. Φόρεμα μὲ κορσὰζ πλισέ. Κούμπωμα στὶς πάτ τῶν ὤμων καὶ τοῦ κορσάζ. Ἰδιόρρυθμα τσεπάκια καὶ φούστα σουρωτή.

4. Μοντέλο μὲ πιέτες ὁριζόντιες στὸ κορσάζ καὶ κάθετες στὴ φούστα. Γαρνίρεται μὲ μεγάλα ρεβὲρ στὸ ντεκολτὲ καὶ φαρδειὰ ζώνη.

ΣΕΜΕΝ ΝΤΕ ΤΑΜΠΛ ΚΑΙ ΠΕΤΣΕΤΑΚΙΑ

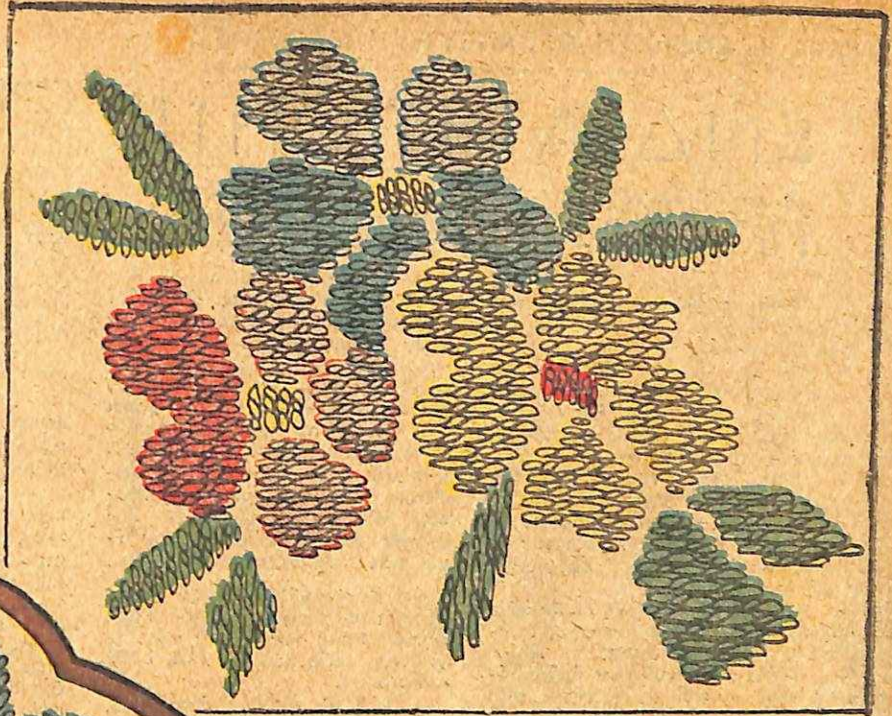

Ἡ φωτογραφία καὶ ἡ ἐξήγησι τοῦ σχεδίου δημοσιεύεται στὴ σελ. 63.

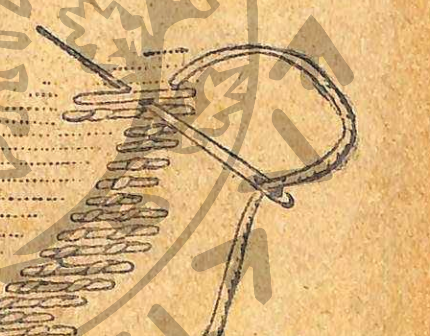

ΕΝΔΙΑΦΕΡΘΗΤΕ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΛΗΣΙΟΝ ΣΑΣ

Ἕνας σωφὲρ μὲ λιβρέα ἦλθε νὰ βρῆ τὸν φύλακα τοῦ νεκροταφείου:

—Ἡ κυρία εἶναι πολὺ ἀδύνατη καὶ δὲν μπορεῖ νὰ περπατήση, τοῦ εἶπε. Θὰ εἴχατε τὴν καλωσύνη νὰ μὲ συνοδέψετε ἕως τὸ αὐτοκίνητο;

Στὸ αὐτοκίνητο βρισκόταν μιὰ κυρία μὲ ἀσθενικὸ ὕφος.

—Εἶμαι ἡ κυρία Ἄνταμς, εἶπε. Εἶναι τώρα δυὸ χρόνια ποὺ σᾶς στέλνω κάθε ἑβδομάδα πέντε δολλάρια...

—Γιὰ νὰ βάζω λουλούδια στὸν τάφο τοῦ γυιοῦ σας, συμπλήρωσε ὁ φύλακας.

—Ναί, καὶ σήμερα ἦρθα μόνη μου, γιατὶ οἱ γιατροὶ μοῦ ἔδωσαν νὰ καταλάβω ὅτι δὲν ἔχω πολὺν καιρὸ ἀκόμα νὰ ζήσω.... Ὤ, δὲν λυπᾶμαι ποὺ φεύγω ἀπ' αὐτὸν τὸν κόσμο, γιατὶ δὲν ἔχω πιὰ κανένα προορισμὸ ἐδῶ. Ἤθελα νὰ ρίξω μιὰ τελευταία ματιὰ στὸν τάφο τοῦ γυιοῦ μου καὶ νὰ σᾶς εὐχαριστήσω.

Ὁ φύλακας τὴν κύτταξε ἀνοιγοκλείνοντας τὰ μάτια του μὲ ὕφος ἀναποφάσιστο, καὶ κατόπιν τῆς εἶπε μὲ ἀμηχανία:

—Ξέρετε, κυρία μου, στενοχωριόμουν ποὺ ἐξακολουθούσατε νὰ μοῦ στέλνετε λεφτὰ γιὰ λουλούδια.

—Γιατί;

—Νά, αὐτὰ τὰ λουλούδια, ὅπως ὅλα τὰ λουλούδια δὲν κρατᾶνε πολὺ καί, ἐπὶ πλέον, κανένας δὲν τὰ βλέπει ποτέ.

—Μὰ καταλαβαίνετε αὐτὰ ποὺ λέτε;

—Βεβαίως, κυρία μου. Ἐπιτρέψτε μου νὰ σᾶς ἐξηγήσω. Εἶμαι μέλος μιᾶς φιλανθρωπικῆς ὀργανώσεως. Κάθε τόσο ἐπισκεπτόμαστε τὰ νοσοκομεῖα καὶ τὰ τρελλοκομεῖα. Σ' αὐτὰ τὰ μέρη οἱ ἄνθρωποι ἀγαποῦν πολὺ τὰ λουλούδια. Μποροῦν νὰ τὰ δοῦν καὶ νὰ τὰ μυρίσουν. Μὴν ξεχνᾶτε, κυρία μου, ὅτι στὰ νοσοκομεῖα καὶ στὰ ἄσυλα ὑπάρχουν ἄνθρωποι ποὺ ζοῦν!

Ἡ κυρία ἔμεινε μιὰ στιγμὴ σιωπηλὴ καὶ κατόπι ἔκανε νόημα στὸν σωφὲρ νὰ ξεκινήση.

Λίγους μῆνες ἀργότερα, ὁ φύλακας τοῦ νεκροταφείου εἶχε μιὰ ἔκπληξι: τὸν ἐπεσκέφθη πάλι ἡ κυρία Ἄνταμς. Καὶ μεγαλύτερη ἀκόμα ἔκπληξι: ὡδηγοῦσε μόνη της τὸ αὐτοκίνητό της.

—Τώρα, πηγαίνω ἐγὼ τὰ λουλούδια στοὺς ἀρρώστους, τοῦ εἶπε μ' ἕνα εὐγενικὸ χαμόγελο. Εἴχατε δίκιο, οἱ ἄρρωστοι ἀγαποῦν τὰ λουλούδια. Βρίσκω σ' αὐτὸ μεγάλη εὐχαρίστησι... Οἱ γιατροὶ ἀγνοοῦν πόσο καλὸ μοῦ κάνει, μὰ ἐγὼ τὸ ξέρω! Τώρα ἔχω ἕνα σκοπὸ στὴ ζωή μου.

Εἶχε ἀνακαλύψει ἕνα πρᾶγμα ποὺ οἱ περισσότεροι ἀπὸ μᾶς γνωρίζουν, μὰ προσπαθοῦν νὰ ξεχάσουν: ὅταν βοηθᾶμε τὸν πλησίον μας, προσφέρουμε μιὰ μεγάλη ὑπηρεσία πρὸς τὸν ἑαυτό μας.

Αὐτὸς ὁ κανόνας ἀποτελεῖ τὴν θεραπευτικὴ ἀρχὴ ἑνὸς γιατροῦ φίλου μου, ὁ ὁποῖος κάνει πραγματικὰ θαύματα. Χωρὶς φάρμακα, χωρὶς νιστέρια, κατορθώνει νὰ δώση τὴ χαρὰ τῆς ζωῆς σὲ πολλοὺς ἀρρώστους. Σημειώνει ἐπίσης ἐπιτυχία σὲ πολὺ λεπτὲς περιπτώσεις: ἀλκοολισμοῦ, παραλύσεως, καρδιακῶν ταραχῶν καὶ ψυχώσεων. Ἡ μέθοδός του ἔχει μιὰ παιδιάστικη ἁπλότητα.

Ἡ ἀφιλοκέρδεια εἶναι ἡ καλύτερη ἐγγύησι ἐναντίον κάθε οἴκτου πρὸς τὸν ἑαυτό μας, ἐναντίον κάθε μίσους καὶ κάθε ἀνησυχίας.

—Γιὰ νὰ σοῦ τὸ ἀποδείξω, ἐξακολούθησε ὁ φίλος μου, θὰ σοῦ διηγηθῶ μιὰ ἱστορία. Μιὰ μέρα, μιὰ νέα ποὺ τὴν ἔλεγαν Αἰμιλία καὶ ποὺ βρισκόταν σὲ ἀναζήτησι τῆς εὐτυχίας... παρουσιάστηκε στὸ γραφεῖο τοῦ καθηγητοῦ Ἔρνεστ Λίγκον, διευθυντοῦ τῶν ψυχολογικῶν σπουδῶν τοῦ Οὔνιον Κόλετζ. Ἡ Αἰμιλία ἤθελε νὰ μάθη τί θὰ μποροῦσε νὰ κάνη στὴ ζωή της. Ἦταν ἀξιολύπητη. Κοκκαλιάρα, καὶ πολὺ ψηλὴ γιὰ τὴν ἡλικία της. Τὸ κάτω χεῖλι της κρεμόταν ἐλαφρὰ κι' ἦταν πολὺ ἀδέξια. Σφίγγοντας τὸ χέρι, ἕνα χέρι νευρῶδες καὶ παγωμένο, ὁ καθηγητὴς δὲν μπόρεσε νὰ μὴν κάνη μιὰ κίνησι ἀποτροπιασμοῦ. Ἐπὶ πλέον, ἡ Αἰμιλία δὲν εἶχε καθόλου γοῦστο. Ἦταν φοβερὰ κακοντυμένη.

—Δεσποινίς, τῆς εἶπε ὁ καθηγητής, θὰ μοῦ κάνετε τὴν χάρι νὰ πᾶτε πρῶτα-πρῶτα ν' ἀγοράσετε ἕνα φόρεμα καὶ πρὸ παντὸς ν' ἀφήσετε τὴν πωλήτρια νὰ σᾶς διαλέξη τὸ φόρεμα ποὺ σᾶς ταιριάζει. Κατόπιν θὰ πᾶτε νὰ κάνετε περμανάντ καὶ θ' ἀφεθῆτε πάλι στὸ γοῦστο τοῦ κομμωτῆ. Θὰ σᾶς ζητήσω τέλος νὰ 'ρθῆτε μὲ τὸ καινούργιο σας φόρεμα στὸ δημοτικὸ χορὸ τῆς ἄλλης Τρίτης.

Ἡ Αἰμιλία κούνησε τὸ κεφάλι της.

—Εὐχαρίστως θ' ἀγοράσω τὸ φόρεμα καὶ θὰ κάνω περμανάντ, μὰ δὲν ἔχω ὄρεξι νὰ ἔρθω στὸ χορό.

—Ξέρω γιατί! ἀνεφώνησε ὁ καθηγητής... Φοβόσαστε μὴν πλήξετε. Δὲν πρόκειται νὰ συμβῆ αὐτό. Νὰ τί θὰ κάνετε: Μόλις μπῆτε στὴν αἴθουσα, μὴν ἀρχίσετε νὰ κυττάζετε γύρω σας μὲ βεβιασμένο χαμόγελο ἐλπίζοντας ὅτι κάποιος θὰ ἔρθη ν' ἀσχοληθῆ μὲ σᾶς. Μείνετε ἀντιθέτως ἤρεμη καὶ φυσικὴ καί, μόλις ἀντιληφθῆτε κάποιον προσκεκλημένο μόνο του, πλησιάστε τον, καὶ ρωτῆστε τον πῶς λέγεται καὶ ποιὰ εἶναι ἡ πιὸ εὐχάριστη ἀσχολία του. Καὶ κατόπι φέρτε τον σὲ μένα. Θὰ προσπαθήσω νὰ παρουσιάσω σ' αὐτὸν τὸν κύριο ἕναν ἄλλον προσκεκλημένον ποὺ νὰ ἔχη τὰ ἴδια γοῦστα. Ἂν λόγου χάρι, κάνει συλλογὴ γραμματοσήμων, θὰ τοῦ συστήσω ἕναν ἄλλον συλλέκτη. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐσεῖς θὰ ἀναζητήσετε ἄλλον προσκεκλημένον ποὺ θὰ κάθεται μόνος του. Ν' ἀναπτύξετε ὅλη σας τὴ δραστηριότητα, σὰ νὰ εἶχαν μισθώσει τὶς ὑπηρεσίες σας γιὰ νὰ φροντίσετε ὥστε οἱ προσκεκλημένοι νὰ περνοῦν καλά.... καὶ ὑποσχεθῆτε μου νὰ μείνετε ὡς τὸ τέλος τῆς ὡσεως.

Λοιπὸν ἡ Αἰμιλία μιὰ ἐξαιρετικὴ βραδυά. Κ χε μεγάλη ἐπιτυχία. Μπορ γιατρὸς νὰ μὴν τὴν ἔκανε φη, κατώρθωσε ὅμως, μὲ συμβουλές του νὰ τὴν κάν παθητική. Τὸ τέλος αὐτῆς ἱστορίας εἶναι ὅτι ἡ Α παντρεύτηκε, λίγους μῆνες γότερα, ἕναν συμπαθητικ νέο, ποὺ εἶχε συναντήσει κριβῶς ἐκεῖνο τὸ βράδυ.

Ὁ φίλος μου γιατρὸς διάσημος νευρολόγος. Π ἄρρωστοι, ποὺ ἄλλοι γ δὲν κατώρθωσαν νὰ τοὺς πεύσουν, πηγαίνουν νὰ τὸν βουλευθοῦν.

—Ξέρετε τί τοὺς κάν θὰ σᾶς ἀναφέρω τὴν περ σι τοῦ.... ἂς τὸν ποῦμε Μ Οὐΐλκινς.

Αὐτὸς ὁ Μπίλλ Οὐΐλκ νας μεσίτης τῆς Οὐώλ Σ ξύπνησε ἕνα πρωῒ σ' ἕν σοκομεῖο ποὺ δέχεται ἀλκοολικούς.

—Πέστε μου, γιατρέ, κυττάζοντας τὸν γιατρὸ τ πηρεσίας μὲ ὕφος ἀπελπ νο, πόσες φορὲς ἔχω ἔρθει

—Πενῆντα! Εἶναι φοβερό

—Καὶ θὰ πεθάνω, γ Ἔτσι δὲν εἶναι;

—Μπίλλ, ἀπάντησε ὁ τρὸς μὲ ὕφος ἐπίσημο, δὲν κειται νὰ ζήσης ἀκόμα καιρό.

—Τότε, εἶπε ὁ Μπίλλ στός. Τί θὰ λέγατε γιὰ ἕ τηράκι κρασί; Γιὰ νὰ συν

—Πολὺ καλὴ ἰδέα, ἀπ σε ὁ γιατρός. Θὰ κάνου μως πρῶτα μιὰ συμφωνία. διπλανὴ αἴθουσα βρίσκετ νας νέος σὲ ἀξιοθρήνητη κα στασι. Εἶναι ἡ πρώτη φορ τὸν φέρνουν ἐδῶ. Πήγαινε τὸν βρῆς καὶ παρουσιάσου αὐτὸν σὰν ἕνας ἀλκοολικὸς τὸ πάθος του τὸν χαντακ Ἴσως κατορθώσης νὰ τὸν βίσης καὶ νὰ κόψη τὴν κακ νήθεια νὰ πίνη οἰνοπνευμα ποτά.

—Ὀκεϋ, εἶπε ὁ Μπίλλ μὴν ξεχάσετε τὸ ποτηρά ταν ἐπιστρέψω.

Ὁ Μπίλλ ἦταν ἕνας ἄ πος μ' ἐλεύθερο μυαλὸ καὶ ραξενεύτηκε ἀκούγοντας αὐτό του νὰ ἱκετεύη τὸ ν μὴν ξαναβάλη κρασὶ στὸ μα του.

—Τὸ κρασὶ εἶναι μιὰ ἐ ρικὴ δύναμις ποὺ σ' ἔχει ριαρχήσει. Μονάχα μιὰ δύναμι, ἐξωτερικὴ κι' αὐτὴ ρεῖ νὰ σὲ σώση. Πὲς τὴν ἡ Ἀλήθεια δὲν ἔχει σημασ

Δὲν ξέρω τί ἀπέγινε ὁ ἐν πάσει περιπτώσει, ὅμω Μπίλλ κατόρθωσε νὰ κα τύπωσι στὸν ἴδιο τὸν ἑαυτ Ὅταν γύρισε στὴν κάμαρ ξέχασε ἐντελῶς τὴ συμφ ποὺ εἶχε κάνει μὲ τὸ γ Αὐτὸ συνέβη πρὶν ἀπὸ χρόνια κι' ὁ Μπίλλ πε ἀκόμα τὸ ποτηράκι του νοντας τὸν ἑαυτό του νὰ φθῆ μιὰ φορὰ ἕναν ἄλλον τωσε ἀπὸ τὸ πάθος του ἵδρυσε ἕνα σωματεῖο γ καταπολέμησι τοῦ ἀλκοολ Αὐτὸ τὸ σωματεῖο εἶναι γ σὲ ὅλη τὴν Ἀμερική. Πρ ρε ἤδη τεράστιες ὑπη βοηθῶντας χιλιάδες ἀτό θεραπευθοῦν ἀπὸ τὸ τους.

ΦΟΥΛΤΟΝ ΟΥΡΣ

Γεν. Ἀντιπρος ΗΛ. ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Ἁγ. Μάρκου 18 Τηλ. 22.707

ΤΡΩΤΕ ΡΥΖΙ

Εἶναι γνωστὸ ὅτι ἡ πίεσι αὐξάνει μὲ τὸν ὑπερσιτισμό. Χρόνια λοιπὸν τώρα οἱ γιατροὶ συνιστοῦν σ' ἐκείνους ποὺ ἔχουν πίεσι νὰ τρῶνε ἐλαφρά, ν' ἀποφεύγουν τὰ βαρειὰ φαγητά, τὰ ἐρεθιστικὰ καὶ τὰ πολὺ ἁλμυρά. Μπορεῖ ὅμως ἕνας ἄνθρωπος, ἄνδρας ἢ γυναίκα, ποὺ δουλεύει νὰ περιορίση τὸ φαγητό; Τότε θὰ ἀδυνατίση, οἱ δυνάμεις του θὰ ἐλαττωθοῦν, ἡ ...τικότης του θὰ περιορισθῆ καὶ θὰ κατεβάση, πιθανόν, τὴν πίεσί του, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ βλάψη ἀνεπανόρθωτα τὴν ὑγείαν του.

Ὁ δόκτωρ Κέμπνερ ἔπειτα ἀπὸ πολλὲς μελέτες καὶ πειράματα ἔθεσε σ' ἐφαρμογὴ μιὰ εἰδικὴ δίαιτα, ἡ ὁποία υἱοθετήθηκε ἀπὸ πολλοὺς γιατροὺς καὶ εἶναι γνωστὴ στὴν ἐπιστήμη ὡς «δίαιτα Κέμπνερ». Ἡ δίαιτα αὐτὴ ἔχει σὰν βάσι τοὺς ὑδατάνθρακες (ζάχαρη καὶ ἄμυλο) καὶ προορίζεται γιὰ κείνους ποὺ ἔχουν μεγάλη πίεσι. Μὲ μερικὲς ὅμως μεταβολὲς μπορεῖ νὰ προσφέρη μεγάλες ὑπηρεσίες σ' ἐκείνους ποὺ ἔχουν μικρὴ πίεσι.

Ἡ δίαιτα «Κέμπνερ» συνίσταται στὸ νὰ δίνουμε κάθε μέρα στὸν ἀσθενῆ: 450 γραμμάρια ὑδατάνθρακες, 20 γραμμάρια λευκώματα καὶ 5 γραμμάρια λίπη, συμπληρώνοντες ἔτσι ἕνα σύνολο 2.000 θερμίδων.

Τὸ ἀποτέλεσμα αὐτὸ ἐπιτυγχάνεται ἐκλέγοντας σὰν πηγὴ ὑδατανθράκων τὸ ρύζι, ποὺ εἶναι μία τροφὴ σχετικὰ πλήρης καὶ μ' αὐτὸ τρέφονται σχεδὸν ἀποκλειστικὰ ἑκατομμύρια ἀνθρώπων τῆς Ἄπω Ἀνατολῆς. Τὸ ρύζι παρουσιάζει, ἐξ ἄλλου, τὸ πλεονέκτημα ὅτι περιέχει ἐλάχιστη ποσότητα ἁλατιοῦ (6 ἕως 7 ἑκατοστὰ τοῦ γραμμαρίου κατὰ κιλό).

Ὁ δόκτωρ Κέμπνερ δίνει καθημερινὰ στοὺς ἀσθενεῖς του ...0 ἕως 300 γραμμάρια ρύζι, ζάχαρη κατὰ βούλησιν, ὅσα φροῦτα μπορεῖ νὰ ὑποφέρη τὸ στομάχι (ἐξαιροῦνται τὰ καρύδια, οἱ χουρμάδες καὶ οἱ μπανάνες). Ἡ δίαιτα αὐτὴ πρέπει νὰ τηρεῖται αὐστηρότατα ἐπὶ τρεῖς μῆνες.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς δίαιτας Κέμπνερ, συγκρινόμενα μὲ τὰ ἀποτελέσματα τῶν παλαιοτέρων μεθόδων, εἶναι πολὺ ἀξιοσημείωτα. Παρατηρήσεις ποὺ ἔγιναν σὲ ἑκατὸ ἀσθενεῖς ἔδειξαν ὅτι ἡ πίεσι εἶχε σημαντικὰ ἐλαττωθῆ στοὺς μισοὺς ἀπ' αὐτούς. Σὲ μερικοὺς ἡ πίεσι ἀνέβηκε πάλι ὅταν ἐσταμάτησαν τὴ δίαιτα Κέμπνερ. Σὲ ἄλλους ὅμως (σχεδὸν στὸ ἕνα τρίτο τῶν ἀσθενῶν) ἡ πίεσι διετηρήθη σὲ χαμηλὰ ἐπίπεδα ἀκόμα καὶ μετὰ τὴν ἐγκατάλειψι τῆς δίαιτας Κέμπνερ.

Σὲ ἕνα ποσοστὸ 20 % τῶν ἀσθενῶν, ἡ δίαιτα Κέμπνερ ἔδωσε ἀποτελέσματα ἀπὸ τὴν πρώτη κι' ὅλας ἑβδομάδα καὶ στοὺς ἄλλους ἀσθενεῖς ἔπειτα ἀπὸ ἕνα μῆνα. Σὲ μερικοὺς μετὰ τὸ δεύτερο καὶ τὸν τρίτο μῆνα. Ὅταν, μετὰ ἀπ' αὐτὸ τὸ χρονικὸ διάστημα (τῶν τριῶν μηνῶν) δὲν σημειωθῆ καμμιὰ βελτίωσι, ὁ ἀσθενὴς δὲν πρέπει νὰ ἐπιμείνη. Μὲ τὴ δίαιτα δὲν πρόκειται νὰ ἐπιτύχη κανένα ἀποτέλεσμα.

Τὰ συμπτώματα ποὺ συνοδεύουν τὴν ὑψηλὴ ἀρτηριακὴ πίεσι (πονοκέφαλοι, ζαλάδες, βουΐσματα στ' αὐτιά, διαταραχὲς στὴν ὅρασι) ἐξαφανίζονται πρὶν ἀκόμη κατέβη ἡ πίεσις. Ἡ πνευματικὴ κατάστασι βελτιώνεται, ἡ νευρικότης, ἡ ἀϋπνία ἐξαφανίζονται. Ὁ ἀσθενὴς αἰσθάνεται εὐεξία.

Ὅλες οἱ μορφὲς τῆς ἀρτηριακῆς πιέσεως δὲν ἀντιδροῦν τὸ ἴδιο στὴν δίαιτα. Ἡ πίεσις τῶν πενῆντα ἐτῶν καὶ ἡ πίεσις τῶν παχυσάρκων εἶναι ἐκεῖνες ποὺ θεραπεύονται πιὸ εὔκολα. Ἀντιθέτως, ἡ πίεσις ποὺ συνοδεύει τὴ χρονία νεφρίτιδα, δὲν θεραπεύεται μὲ τὴ δίαιτα, ἀφοῦ ἡ αἰτία της βρίσκεται στὴ βλάβη τῶν νεφρῶν.

Τὰ ἀποτελέσματα, ὅπως βλέπουμε, εἶναι πολὺ καλά. Ἡ μέθοδος, ὡστόσο τοῦ Δρος Κέμπνερ ἔχει τὰ ἐλαττώματά της ποὺ ὀφείλονται ταυτόχρονα στὴ μονοτονία, ποὺ κουράζει τοὺς ἀσθενεῖς, στὴν ποσοτικὴ ἀνεπάρκεια (2.000 θερμίδες ἀνταποκρίνονται σὲ ὑποσιτισμὸ) καὶ στὴν ἔλλειψι ἅλατος.

Ἡ πρώτη ἀντίδρασι στὴ δίαιτα εἶναι γενικὰ ἡ ἀπώλεια τῆς ὀρέξεως: Ὁ ἀσθενὴς αἰσθάνεται ἀηδία γιὰ τὸ ρύζι καὶ τὴ ζάχαρη στὴν ἀρχὴ καὶ κατόπιν γιὰ ὅλες τὶς τροφές. Ἡ δυσπεψία εἶναι ἀναγκαστικὴ συνέπεια (ξέρουμε πὼς τὸ ρύζι εἶναι δύσπεπτο). Καμμιὰ φορὰ ὁ ἀσθενὴς ἔχει ναυτίασι, ἐμετοὺς καὶ διάρροια.

Γενικά, ὁ ἀσθενὴς αἰσθάνεται πολὺ καλὰ στὴν ὑγεία του κατὰ τὶς πρῶτες δύο ἑβδομάδες. Κατόπιν ἀκολουθεῖ μιὰ περίοδος σωματικῆς καὶ ψυχικῆς ἀτονίας. Ἂν ὁ ἀσθενὴς κατορθώση νὰ τὴν ὑπερνικήση, ἡ εὐδιαθεσία ἐπανέρχεται. Μὰ πολλὲς φορὲς δὲν τὸ κατορθώνει.

Οἱ παχύσαρκοι χάνουν 5—6 κιλὰ κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ πρώτου μήνα. Μικρὸ τὸ κακό. Μὰ οἱ ἀδύνατοι χάνουν 2 — 4 κιλά, πρᾶγμα ποὺ εἶναι πιὸ σοβαρό.

Οἱ γιατροὶ στὴν Εὐρώπη, σὲ περιπτώσεις μικρῆς ἀρτηριακῆς πιέσεως, ἐφαρμόζουν τὴ μέθοδο Κέμπνερ, μὲ μικρὲς μεταβολές, ποὺ συνίστανται στὴν προσθήκη θερμίδων. Ἔτσι, δίνουν στοὺς ἀσθενεῖς, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ρύζι καὶ τὰ φροῦτα, 200 γραμμάρια ψωμὶ χωρὶς ἁλάτι, 20 γραμμάρια ἀπὸ παράγωγα δημητριακῶν καὶ 20 γραμμάρια συμπεπυκνωμένου γάλακτος ἀποχλωριωμένου.

Ἄλλοι γιατροὶ (κι' αὐτὸς εἶναι ὁ πιὸ ἀποτελεσματικὸς τρόπος) ἐναλλάσσουν τὴ δίαιτα Κέμπνερ μὲ τὴν κανονικὴ δίαιτα (8 μέρες δίαιτα, 8 μέρες κανονικὴ τροφή). Ὅταν βελτιωθῆ μάλιστα ἡ κατάστασι τοῦ ἀσθενοῦς, ἐφαρμόζουν τὴ δίαιτα Κέμπνερ μιὰ φορὰ τὴν ἑβδομάδα.

ΠΡΟΣΕΧΩΣ:

ΑΘΗΝΑΙΚΗ

Ἡ πλέον ἐνημερωμένη
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ
Ἀπογευματινὴ Ἐφημερίς

ΑΥΓΗΣ ΑΤΤΙΚΟΥ:

ΘΥΕΛΛΑ...

ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

24ον

Ὕστερα μιὰ καινούργια σειρὰ ἀπὸ λευκὲς σελίδες, μὲ μόνη τὴ λέξι «Σιωπή!».

Τέλος, ἡ σύντομη σημείωσις ποὺ ἔγραψε δέκα λεπτὰ πρὸ τοῦ θανάτου του, μπροστὰ στὸν Φωτιάδη:

«Καμμιὰ ἀνησυχία γιὰ τὴν τύχη τῆς Ἔλλης. Νὰ εἰδοποιηθῇ ὁ πάτερ Ἀμβρόσιος ὅταν θὰ ἐξαφανισθῇ ὁ Ἀνδρέας Γιαννᾶς. Κι' ὁ παπᾶς θὰ εἰδοποιήσῃ σίγουρα τὴν Ἔλλη!».

Καθὼς ὁ Τέλης ἑτοιμαζόταν νὰ ξαναβάλῃ τὸ καρνὲ στὴν τσέπη του, ἕνα χαρτὶ πέταξε καὶ ἔπεσε στὰ πόδια του.

Τὸ σήκωσε, τὸ κύτταξε καὶ ἡ ἔκπληξίς του ἔγινε κατάπληξις.

Ἦταν ἕνα τσὲκ τῶν δέκα χιλιάδων αἰγυπτιακῶν λιρῶν!

Ἦταν τὸ ἀντίτιμο τῆς σιωπῆς τοῦ Ὀμάρ, ποὺ γιὰ νὰ εἶναι ἐν τάξει μὲ τὴ συνείδησί του δὲν ἤθελε νὰ τὸ ἐξαργυρώσῃ, πρὶν ἀπὸ τὴν 1 Ἰανουαρίου.

Ἡ κυρία Ζαλούχου τελείωσε τὸ ντύσιμό της. Καθιστὴ μπροστὰ στὸν καθρέφτη τῆς τουαλέτας, στερέωνε στὸ καπέλλο της τὸ βελάκι της. Καὶ γιὰ πρώτη φορὰ ὕστερα ἀπὸ τόσον καιρό, κυττοῦσε μὲ προσοχὴ τὴν παραμόρφωσι τοῦ προσώπου της.

Οἱ μεγάλοι ρὸζ λεκέδες ἀπὸ τὰ ἐγκαύματα τοῦ βιτριολιοῦ ἔμεναν ἀνεξίτηλοι, φυσικά, ἀλλὰ τὰ ζωηρὰ σημάδια εἶχαν τώρα ὑποχωρήσει. Καὶ κυττάζοντας τὸ πρόσωπό της, ἡ κυρία Ζαλούχου ξαναγύρισε μὲ τὴ σκέψι ἔξη μῆνες πίσω, στὴν ἡμέρα ποὺ ἡ Καίτη Ἀναστασιάδου τῆς εἶχε ἐπιτεθῇ μὲ τὸ βιτριόλι.

Ἔξη μῆνες μόνον. Πόσο γρήγορα κυλᾶ ἡ ζωὴ ὅταν παρουσιάζῃ πίσω της τόσα ἀνεπανόρθωτα δυστυχήματα καὶ τόσα θανάσιμα μίση.

Καὶ γιὰ πρώτη φορὰ ὕστερα ἀπὸ ἔξη μῆνες σκεφτόταν ἡ κυρία Ζαλούχου μὲ τόση ἐπιμονή, τὸ μικρό της διαμέρισμα τῆς ὁδοῦ Μητσαίων, στὴν Ἀθήνα, γιὰ πρώτη φορὰ νοσταλγοῦσε τὴν ἥσυχη ζωή της τῆς Ἀθήνας, γιὰ πρώτη φορὰ λαχταροῦσε τὴν Ἑλλάδα, τὴν πατρίδα της.

Ἡ μητρική της ἀγάπη μόνον τὴν εἶχε ὁδηγήσει σ' ὅλες τὶς θυσίες, γιὰ νὰ ξαναβρῇ τὴν Ἔλλη καὶ νὰ τὴν γλυτώσῃ ἀπ' τὰ χέρια τοῦ Ἀνδρέα.

Στὴν κυρία Ζαλούχου φαινόταν τώρα ὅτι εἶχαν ὅλοι ξαναγυρίσει στὸ σημεῖο ἀπ' ὅπου εἶχαν ξεκινήσει, ὅτι μάταια εἶχαν ἀγωνισθῆ ἐπὶ ἔξη μῆνες.

Τὴν προηγουμένη τὸ βράδυ ὅταν ὁ Φωτιάδης ἐπέστρεψε γιὰ νὰ τοὺς ἀναγγείλῃ τὸν θάνατο τοῦ Ὀμάρ, τῆς εἶχε κρύψει ἐπιμελῶς τὴν ἀνακάλυψι τοῦ καρνέ.

Γιὰ πρώτη φορά, ἀπὸ ἔξη μῆνες τώρα, ὁ Τέλης ἔπαιρνε τὴν ἀπόφασι νὰ κρατήσῃ μυστικὰ ἀπ' αὐτήν, νὰ μὴ τῆς ἀναφέρῃ τίποτε γιὰ τὸ καινούργιο γεγονός, ποὺ ἦταν, σύμφωνα μὲ ὅλες τὶς πιθανότητες — ἡ δολοφονία τοῦ Πέτρου στὴν Ἀλεξάνδρεια!

Τί θὰ ὠφελοῦσε νὰ πιῇ κι' αὐτὸ τὸ καινούργιο φαρμάκι ἡ δύστυχη γυναίκα;

Δίνοντας τὸ καρνὲ στὸν Ζερμπούλη γιὰ νὰ τὸ διαβάσῃ μὲ τὴν ἡσυχία του, ὁ Τέλης τοῦ εἶπε τὶς σκέψεις του κι' ἐκεῖνος τὶς ἐπεδοκίμασε:

—Πρέπει τώρα, κύριε Φωτιάδη νὰ πείσετε τὴν κυρία Ζαλούχου νὰ ἐπιστρέψῃ ἀμέσως στὴν Ἑλλάδα, εἶπε. Θὰ βρῆτε τὰ ἐπιχειρήματα γιὰ νὰ τὴν πείσετε.

»Πρέπει ὁπωσδήποτε. Γιατὶ ὁ θάνατος τοῦ Ὀμάρ, ὅσο τυχαῖος κι' ἂν εἶναι, μᾶς προειδοποιεῖ ὅτι θ' ἀρχίσῃ ἕνας ἀδυσώπητος κι' ἀνηλεὴς ἀγὼν μεταξύ τοῦ γυιοῦ μου κι' ἐμένα. Πρέπει, λοιπόν, νὰ μὴν ἔχομε κανένα ξένο περισπασμό!

—Τὴν ἴδια γνώμη ἔχω κι' ἐγώ, κύριε Ζερμπούλη!

Ἡ κυρία Ζαλούχου, λοιπόν, ἀφοῦ τελείωσε τὸ ντύσιμό της ξεκίνησε γιὰ τὸ σπίτι τοῦ παπᾶ. Εἶχε ἀποφασίσει νὰ πάῃ αὐτὴ ἡ ἴδια νὰ παρακαλέσῃ τὸν πάτερ Ἀμβρόσιο νὰ τὴν διαφωτίσῃ κάπως γιὰ τὴν κόρη της, ὕστερα ἀπὸ τὸ ἄκαρπο διάβημα ποὺ εἶχε κάμει ὁ Ὀμὰρ τὴν προηγουμένη.

Φτάνοντας στὸ μικρὸ σπίτι τῆς ἀριστερῆς ὄχθης τοῦ Νείλου, ἔνοιωσε γιὰ μιὰ στιγμὴ μιὰ ψυχικὴ ἀγωνία. Θυμήθηκε τὴν πρώτη φορὰ ποὺ εἶχε ἔρθει γιὰ νὰ ξαναβρῇ ἐκεῖ τὴν κόρη της ξαπλωμένη στὸ κρεβάτι τοῦ πόνου, μὲ τὸ στῆθος τρυπημένο ἀπὸ μιὰ σφαῖρα.

Ἀλλὰ ἡ θερμὴ ὑποδοχὴ ποὺ τῆς ἔκανε ὁ πάτερ Ἀμβρόσιος, διέλυσε τὴν ἀγωνία.

—Εἶμαι πολὺ εὐτυχὴς ποὺ σᾶς ξαναβλέπω, κυρία, τῆς εἶπε ἀμέσως, γιὰ νὰ μπορέσω νὰ σταλάξω κάποια παρηγοριὰ στὴν πληγωμένη σας καρδιά.... Καθῆστε, σᾶς παρακαλῶ, κυρία Ζαλούχου.

Μέσα στὸ βάθος τῆς ψυχῆς της ἔλαμψε σὰν μιὰ χαρούμενη ἀναλαμπή, ἡ σχεδὸν βεβαιότης ὅτι θὰ μάθαινε!

—Ἔχω τόση ἐμπιστοσύνη σὲ σᾶς, αἰδεσιμώτατε, εἶπε ἁπλᾶ.

Καὶ πρόσθεσε ἀμέσως, γιὰ νὰ φθάσῃ γρηγορώτερα στὸν σκοπό ης:

—Μάθατε τὸν φρικτὸ θάνατο ποὺ βρῆκε ὁ Ὀμαρ χθὲς τὸ βράδυ, φεύγοντας ἀπὸ σᾶς;

—Τὸν ἔμαθα μόλις σήμερα τὸ πρωΐ, κυρία μου καὶ εἶμαι καταλυπημένος. Ὁ Ὀμάρ ἦταν παιδικός μου φίλος καὶ μολονότι δὲν φέρθηκε πάντοτε ἀπέναντί μου σὰν τζέντλεμαν, εἶχα χίλιους λόγους νὰ τὸν συγχωρῶ καὶ τὸ φρικτό τέλος του μὲ συγκινεῖ ἀπερίγραπτα.

»Ἦταν ἕνας ἄνθρωπος πολὺ ἔξυπνος καὶ φοβοῦμαι ὅτι θὰ τοῦ λείψῃ πολὺ τοῦ κυρίου Ζερμπούλη...

Ὁ αἰδεσιμώτατος ἔβηξε καὶ διορθώνοντας ἀπὸ συνήθεια τὰ γυαλιά του:

—Γιὰ νὰ σᾶς μιλήσω εἰλικρινά, θὰ προτιμοῦσα νὰ εἶχα δεχθῆ χθὲς τὴ δική σας ἐπίσκεψι παρὰ τοῦ Ὀμάρ... Καὶ θὰ σᾶς ξαναπῶ αὐτὰ ποὺ εἶπα σ' ἐκεῖνον:

»Καὶ πρῶτα-πρῶτα γιὰ νὰ σᾶς καθησυχάσω ἀπολύτως, ἐπιτρέψτε μου νὰ σᾶς διαβεβαιώσω, ἐπισήμως ὅτι ἡ Ἔλλη εἶναι στὸ ἑξῆς προφυλαγμένη ἀπὸ κάθε κίνδυνο!

—Μά, εἶπε δειλὰ ἡ κυρία Ζαλούχου, δὲν ἀποκαλύψατε στὸν Ὀμὰρ τὸ μέρος ὅπου κατέφυγε ἡ Ἔλλη;...

—Γιατὶ δὲν μοῦ ἐπιτρέπεται νὰ τὸ ἀποκαλύψω σὲ κανένα, ἀκόμη οὔτε καὶ σὲ σᾶς!... Αὐτὸ εἶναι, καταλάβετέ με καλά, μυστικὸ τῆς Ἔλλης καὶ ὄχι δικό μου.

—Μὰ ἐπιτρέπεται μιὰ κόρη νὰ ἔχῃ ἕνα τέτοιο μυστικὸ ἀπὸ τὴν μητέρα της καὶ μάλιστα ἀπὸ μιὰ μητέρα πονεμένη σὰν ἐμένα;

Ὁ πάτερ Ἀμβρόσιος δίστασε. Ὕστερα εἶπε:

—Μέσα στὴν ψυχή μου καὶ στὴ συνείδησί μου, πιστεύω ὅτι ἔχει τὸ δικαίωμα αὐτό... Σᾶς λέω μόνον τοῦτο: Ὅτι ἂν ξέρατε τὴν ἀλήθεια θὰ τὴν ἐπιδοκιμάζατε καὶ σεῖς. Σᾶς παρακαλῶ νὰ μὲ πιστέψετε.

—Σᾶς πιστεύω, αἰδεσιμώτατε! ψιθύρισε ἡ κυρία Ζαλούχου.

—Σᾶς εὐχαριστῶ γιὰ τὴν ἐμπιστοσύνη σας...

—Ἂν λάβωμε ὑπ' ὄψιν μας αὐτὸ ... μου εἶπε χθὲς ὁ καημένος ὁ Ὀμάρ... ξαναβρῆτε τὴν Ἔλλη, εἶμαι βέβαιος ... αὐτό!

Ἡ κυρία Ζαλούχου καταλαβαίνοντας ... τίποτε δὲν θὰ μποροῦσε νὰ πείσῃ τὸν ... πὰ νὰ μιλήσῃ, ρώτησε σιγά:

—Τοὐλάχιστον, μπορεῖτε νὰ μοῦ ... αἰδεσιμώτατε, ἂν ἡ Ἔλλη βρίσκεται ... Αἴγυπτο ἢ ἂν γύρισε στὴν Ἑλλάδα;

—Μὴ μοῦ θέτετε, κυρία μου, ἀν... ἐρωτήσεις, οἱ ὁποῖες ἀναγκαστικὰ θὰ ... νουν χωρὶς ἀπάντησι.

—Γιὰ νὰ μὲ καθησυχάσετε ἀπολ... ἡ ἐρώτησίς μου δὲν εἶναι ἀνώφελη! Κα... ταλαβαίνετε ὅσο κι' ἐγώ, τὶς δύο ... αὐτῆς τῆς ἐρωτήσεως.... Ἂν ἡ Ἔλλη ... ρέμεινε στὴν Αἴγυπτο, μπορεῖ νὰ ξα... πλησιάσῃ τὸν Γιαννᾶ.... Ἂν γύρισε ... Ἀθήνα, μπορεῖ νὰ τὴν ξαναπλησιάσῃ ... κύριος Φωτιάδης...

—Καταλαβαίνω τί θέλετε νὰ πῆτε. ... θέλατε νὰ σᾶς ἀποκαλύψω ἂν ξέρω ... ληθινὰ αἰσθήματα τῆς κόρης σας ἀπέ... τι τοῦ κυρίου Φωτιάδη καὶ τοῦ Ἀν... Γιαννᾶ;

»Ναί, τὰ γνωρίζω! Ναί, μοῦ τὰ ... στεύθηκε!... Καὶ εἶναι αὐτὰ τὰ αἰσθ... τα ποὺ τῆς ὑπαγόρευσαν νὰ κάμῃ ... ποὺ ἔκαμε! Μείνετε ἐντελῶς ἥσυχη γιὰ ... αἰσθήματά της ἀπέναντι τοῦ πρώην ... γου της! Δὲν αἰσθάνεται γι' αὐτὸν ... μῖσος οὔτε θυμό, πρᾶγμα ποὺ θὰ ... ὅτι ὑπάρχει ἀκόμη μέσα της μιὰ ἀ... γι' αὐτόν. Αἰσθάνεται γιὰ τὸν Ἀν... μιὰ βαθειὰ φρίκη ποὺ τῆς τὴν ἐμπνέει ... ποιος λόγος ποὺ δὲν τὸν ξέρω!

»Δὲν θὰ σᾶς πῶ ὅτι ἐπιδιώκει νὰ ... ξεχάσῃ! Δὲν ξέρω τί εἶναι ἐκεῖνο ποὺ ... ρει γι' αὐτὸν καὶ ποὺ τὴν ἔκαμε νὰ ... ἔχῃ σχεδὸν ξεχάσει!

—Ἄ, εἶσθε βέβαιος ὅτι δὲν κάνετε ... θος στὴν ἐκτίμησι τῶν πραγμάτων, ... σιμώτατε! εἶπε ζωηρὰ ἡ κυρία Ζαλ...

— Οὔτε κάνω λάθος διαβεβαιών... σας ἐπίσης ὅτι τρέφει ἀπέναντι τοῦ ... ρίου Φωτιάδη ἕνα αἴσθημα συμπα... καὶ θαυμασμοῦ κι' ὅτι αὐτὸ τὸ αἴσ... τὴν ἔσπρωξε νὰ ἐνεργήσῃ ἔτσι!

—Πῶς! εἶπε ζωηρὰ ἡ καημένη μητ... Τότε γιατὶ ἔφυγε μακρυὰ ἀπὸ τὸν ... Φωτιάδη; Δὲν παραδέχομαι ὅτι εἶναι ... ἡ ἐξήγησίς σας!

—Ἂν ἡ Ἔλλη δὲν εἶχε τὴν εὐκ... κατὰ τὴ διάρκεια τῆς ἀναρρώσεώς τῆς ... γνωρίσῃ καλύτερα τὸν κύριο Φωτιάδη ... τὸν ἐκτιμήσῃ πρῶτα καὶ νὰ τὸν ἀγ... ὕστερα, θὰ ἔμενε κο... ά σας, ποὺ εἶ... μόνη της παρηγοριὰ σήμερα...

—Ἐπιτρέψτε μου, τὸν διέκοψε ἡ κ... Ζαλούχου. Ἡ Ἔλλη δὲν ἀγνοοῦσε κ... λου ὅτι ὁ κύριος Φωτιάδης τὴν ἀγ...

—Σύμφωνοι!

—Τότε θὰ τῆς ἦταν εὔκολο νὰ ἐξομ... θῆ τὰ αἰσθήματά της σὲ μένα ἢ σ'... νον... Εἶναι ἐλεύθερη στὸ ἑξῆς. Δὲν ... πιὰ τίποτε τὸ κοινὸν μὲ τὸν Ἀνδρέα ... νᾶ! Στὸ χέρι της ἦταν νὰ γίνῃ εὐτυχ... νη ὕστερα ἀπὸ τόσες ἀπογοητεύσεις...

—Βλέπετε ὅτι τὰ φαινόμενα σᾶς ... τοῦν, κυρία μου!... Ἐλεύθερη;.... Δὲν ... ἐλεύθερη παρὰ φαινομενικῶς!... Τίπο... κοινὸ πιὰ μὲ τὸν Γιαννᾶ;... Ναί! ... πει νὰ ἔχῃ κάτι τὸ κοινὸν ἀκόμη μ... τὸν ἄνθρωπο, κάποιο τρομερὸ μυστικὸ ... τὸ ἀγνοῶ, μὰ ποὺ ὁ ὀξυδερκὴς Ὀμ... τὸ ἀγνοοῦσε καθόλου.... Κι' ὅταν ... τι ἡ εὐτυχία ἦταν στὸ χέρι της, π... ξέρετε ὅτι ἐκείνη εἶχε καταλάβει ... ρα ἀπὸ σᾶς καὶ ἀπὸ μένα ὅτι δὲν ... σε νὰ τὴν ἀγγίξῃ αὐτὴ τὴν εὐτυχ... σον ἕνα ἄλλο χέρι θὰ ἦταν ἱκανὸ ... τὴν καταστρέψῃ.

—Καταλαβαίνω, πάτερ μου... ... φωνὴ συγκινημένη, ἡ πονεμένη μητ... ἔπειτα;

—Δὲν ἔχω τίποτε ἄλλο νὰ σᾶς ...

—Τίποτε;

—Τίποτε. Μπορῶ μόνον νὰ σᾶς ... μιὰ συμβουλή, μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ... ἀκολουθήσετε.

—Σᾶς τὸ ὑπόσχομαι.

—Γυρίστε στὴν Ἑλλάδα ὅσο τὸ ... τὸν γρηγορώτερα, κυρία Ζαλούχου ...

...στε τὸν κύριο Φωτιάδη νὰ βοηθήσῃ τὸν Ζερμπούλη....

—Μοῦ ἐπιτρέπετε μιὰ τελευταία ἐρώ...

—Μιλῆστε.

—Μοῦ εἶναι δύσκολο νὰ ζητήσω ἀπὸ ... κύριο Φωτιάδη νὰ ἐξακολουθήσῃ νὰ ἐν... φέρεται γιὰ τὶς ἰδιωτικὲς ὑποθέσεις τοῦ ... Ζερμπούλη καὶ θὰ ἔχω τύψεις νὰ ... μόνη;

—Δὲν θὰ χρειασθῇ νὰ τὸ ζητήσετε αὐ... ἀπὸ τὸν κύριο Φωτιάδη, γιατὶ εἶναι ... ἀποφασισμένος νὰ τὸ κάμῃ. Ὅσο γιὰ τὸ ... φύγετε μόνη σας, μὴ διστάζετε διόλου. ...στε καὶ περιμένετε ἥσυχα στὸ σπίτι ... στὴν Ἀθήνα, τὴν ἐξέλιξι τῶν γεγονό... πρᾶγμα ποὺ δὲν θ' ἀργήσῃ νὰ γίνῃ.

—Τί προβλέπετε, σᾶς παρακαλῶ;

—Προβλέπω ὅτι τὸ πολὺ σὲ δυὸ μῆ... θὰ ἔχετε νέα μου.... Θέλω νὰ πῶ ... θὰ ἔχετε νέα ἀπὸ τὴν Ἔλλη καὶ τὸν ... Φωτιάδη καὶ γιὰ ὅ,τι σᾶς ἐνδιαφέρει... Σᾶς δίνω τὸ λόγο μου, ἂν θελήσετε ... ἀκολουθήσετε τὴ συμβουλή μου, νὰ κα... ...λουθῶ τὰ γεγονότα καθημερινῶς καὶ ... σᾶς εἰδοποιήσω ὅταν πρέπει γιὰ τὴν ὁ... ...κὴ μορφὴ ποὺ θὰ πάρουν... ὅταν θὰ ... αὐτὸ ποὺ ὁ καημένος ὁ Ὀμὰρ μ' ... νὰ καταλάβω!

Ἡ κυρία Ζαλούχου δὲν εἶπε λέξι, ἀλλὰ ... μάτια της ἦσαν γεμᾶτα ἐρωτηματικά ... καὶ ὁ πάτερ Ἀμβρόσιος πρόσθεσε:

—Μὴ μὲ ρωτήσετε τίποτε περισσότε... Δὲν θὰ μποροῦσα νὰ σᾶς ἀπαντοῦσα!

—Σᾶς εὐχαριστῶ, εἶπε ἡ κυρία Ζαλούχου μὲ φωνὴ σταθερὴ ἐνῶ σηκωνόταν ἀπ' ... καρέκλα της. Ἡ ἐπίσκεψίς μου δὲν ὑ... ἀνώφελη, γιατὶ κατάλαβα ὅτι ἔχω ... ἕναν φίλο στὸν κόσμο καὶ σὲ σᾶς ... τὴν τελευταία μου ἐλπίδα.

—Σὲ μένα, στὸν κύριο Φωτιάδη καὶ ... κύριο Ζερμπούλη.

—Σὲ σᾶς τοὺς τρεῖς ποὺ ἡ καλωσύνη ... εἶναι ἀνεξάντλητη... Σᾶς ἀποχαιρετῶ, ...σιμώτατε.

—Στὸ καλό, κυρία μου!

Καὶ ἡ κυρία Ζαλούχου βγῆκε ἀπὸ τὸ ... τοῦ παπᾶ μὲ τὸ μέτωπο ψηλὰ καὶ μὲ ... σταθερό. Εἶχε ἀνακτήσει τὸ θάρρος ...

Εἶχε πάρει τὴν ἀπόφασί της τώρα. Θ' ... τὴν ἀνιδιοτελῆ συμβουλὴ τοῦ παπᾶ. ... ἔφευγε ὅσο τὸ δυνατὸν γρηγορώτερα. ... γυρίζοντας στὸ μέγαρο τοῦ Ζερμπούλη, ...στήθηκε ποὺ ἔμαθε ὅτι ὁ Φωτιάδης ... γυρίσει καὶ τὴν περίμενε στὴ σέρα. ... ...γε ἀμέσως καὶ τὸν βρῆκε. Καὶ ἀμέ... τοῦ μίλησε γιὰ τὴ συζήτησι ποὺ εἶχε ... τὸν πάτερ Ἀμβρόσιο γιὰ τὴ συμβουλὴ ποὺ τῆς εἶχε δώσει καὶ γιὰ τὴν ἀπόφασι ποὺ εἶχε πάρει.

Ὁ Τέλης προσπάθησε νὰ μὴ δείξῃ καθόλου τὴν ταραχὴ ποὺ εἶχε ἀπὸ δυὸ ὧρες τώρα, ἀπὸ τὴ στιγμὴ δηλαδὴ ποὺ βρῆκε στὸ ταχυδρομεῖο του ἕνα γράμμα τοῦ συμβολαιογράφου Μαθιόπουλου.

Τὸ γράμμα αὐτὸ τὸ εἶχε στὴν ἐσωτερικὴ τσέπη τοῦ σακκακιοῦ του. Καὶ θ' ἀρκοῦσε χωρὶς ἄλλο νὰ τὸ δείξῃ στὴν μητέρα τοῦ Πέτρου Ζαλούχου γιὰ νὰ ἐγκαταλείψῃ ἀμέσως ἡ δύστυχη μητέρα τὸ σχέδιο ἀναχωρήσεώς της καὶ νὰ παραβῇ τὴ συμβουλὴ τοῦ παπᾶ!

Δὲν τὸ ἔδειξε ὅμως. Δὲν θέλησε νὰ τῆς προξενήσῃ ἕναν καινούργιο πόνο.

Εἶπε ἁπλῶς μὲ τόνο σοβαρό καὶ μελαγχολικό:

—Αὐτὸ ποὺ σᾶς συνεβούλευσε ὁ αἰδεσιμώτατος Ἀμβρόσιος, ἑτοιμαζόμουν νὰ σᾶς τὸ ὑποδείξω κι' ἐγώ. Γι' αὐτὸ εἶμαι ἐνθουσιασμένος μὲ τὴν ἀπόφασί σας, σὰν νὰ ἦταν δικό μου ἔργο.

—Ἕνα πρᾶγμα μὲ στενοχωρεῖ ἀκόμη... Πῶς νὰ πῶ στὸν κύριο Ζερμπούλη, ποὺ ὑπῆρξε τόσο καλὸς καὶ φιλόξενος ἀπέναντί μου καὶ τῆς κόρης μου, ὅτι ἀπεφάσισα νὰ φύγω;

—Ἀναλαμβάνω ἐγώ, εἶπε ὁ Τέλης. Μὴ στενοχωριέσθε γι' αὐτό.

Τὴ στιγμὴ ἐκείνη πρόβαλε πίσω ἀπὸ τὰ φυλλόδενδρα ἡ σιλουέτα τοῦ Ζερμπούλη. Ἦταν καταφανὲς ὅτι κατέβαλε κάποια προσπάθεια γιὰ νὰ κρατῇ ἴσιο τὸ ψηλό του σῶμα. Καὶ περισσότερο ἀπὸ τὸν Φωτιάδη, δὲν μποροῦσε νὰ κρύψῃ τὸ ταραγμένο του ὕφος, πρᾶγμα ποὺ δὲν διέφυγε οὔτε τῆς κυρίας Ζαλούχου οὔτε τοῦ Φωτιάδη.

Ὁ Τέλης δὲν μποροῦσε νὰ μαντάψῃ ὅτι ὁ κύριος Ζερμπούλης εἶχε βρῆ στὸ πρωϊνό του ταχυδρομεῖο ἕνα γράμμα πιὸ σπουδαῖο ἀκόμη ἀπ' αὐτὸ ποὺ εἶχε λάβει ἐκεῖνος ἀπὸ τὸν Μαθιόπουλο.

—Κύριε Ζερμπούλη, εἶπε ὁ Φωτιάδης, ἐπιτρέψτε μου νὰ σᾶς ἀναγγείλω ὅτι ἡ κυρία Ζαλούχου ἔκρινε καλὸν ν' ἀποφασίσῃ νὰ ἐπιστρέψῃ στὴν Ἑλλάδα.

—Πολὺ ὡραῖα! Πιστεύω προσωπικῶς ὅτι εἶναι μιὰ φρόνιμη ἀπόφασις καὶ ἡ καλυτέρα λύσις πρὸς τὸ παρόν... Καὶ σᾶς διαβεβαιῶ, κυρία Ζαλούχου, σᾶς δίνω ἐπισήμως τὸν λόγο μου, ὅτι πολὺ σύντομα θὰ ξαναβρῆτε τὴν Ἔλλη, ποὺ θὰ μοῦ ἐπιτρέψετε νὰ τὴν ἀγαπῶ σὰν ἀληθινὸ παιδί μου... Πολὺ σύντομα, σᾶς τ' ὁρκίζομαι, τίποτε πιὰ δὲν θὰ μπορῇ ν' ἀντιδράσῃ στὴν εὐτυχία σας, οὔτε στὴν εὐτυχία τοῦ φίλου μου Φωτιάδη, οὔτε, ποιὸς ξέρει.... ἴσως καὶ στὴ δική μου!

Κι' ὁ δισεκατομμυριοῦχος ἔπιασε ἀπότομα τὰ χέρια τῆς κυρίας Ζαλούχου καὶ τὰ φίλησε μὲ πάθος.

Ἡ κυρία Ζαλούχου, γεμάτη συγκίνησι, αἰσθάνθηκε ἕνα δάκρυ νὰ κυλᾶ ἐπάνω στὰ χέρια της.

Κι' ἐνῶ ἀπομακρυνόταν, ὁ Σπῦρος Ζερμπούλης ἐπεβλήθη στὸν ἑαυτό του καὶ κατέπνιξε τὴ συγκίνησί του.

—Ἐλᾶτε στὸ γραφεῖο μου, εἶπε στὸν Τέλη. Ἔχω νὰ σᾶς μιλήσω.

—Κι' ἐγὼ τὸ ἴδιο, ἀπήντησε ὁ Τέλης βάζοντας τὸ χέρι του στὴν τσέπη του γιὰ νὰ βγάλῃ τὸ γράμμα τοῦ Μαθιόπουλου... Ἔχω νὰ σᾶς πῶ ἕνα νέο καταπληκτικό!

—Καταπληκτικό;.... Θὰ στοιχημάτιζα χίλιες λίρες μὲ μιὰ ὅτι εἶναι ἀσήμαντο μπροστὰ σ' αὐτὸ ποὺ ἔχω νὰ σοῦ πῶ ἐγώ, φίλε μου!

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: ἡ συνέχεια.

ΣΕΜΕΝ ΝΤΕ ΤΑΜΠΛ ΚΑΙ ΠΕΤΣΕΤΑΚΙΑ

Τώρα ποὺ ἔρχεται τὸ καλοκαῖρι μπορεῖτε νὰ σερβίρετε τὸ παγωτὸ καὶ τὸ οὖζο, ...ώνοντας μόνον αὐτὸ τὸ σεμὲν ντὲ τάμπλ καὶ τὰ πετσετάκια του.

Τὸ χαριτωμένο αὐτὸ σχέδιο τῆς σελίδος εἶναι πολὺ μοντέρνο καὶ ἁπλό. Τὰ λουλούδια καὶ τὰ φύλλα κεντιοῦνται μὲ βελονιὰ ποὺ σᾶς δίνουμε στὸ σχέδιο, μὲ κλωστὴ μουλινέ. Τὰ ἀνθάκια γίνονται σὲ διάφορους χρωματισμοὺς μὲ δύο τόνους τὸ κάθε λουλούδι.

Στὰ πετσετάκια θὰ κεντήσετε στὴ μιὰ γωνία μόνον τὸ μικρὸ μπουκετάκι.

Τὸ σεμὲν ντὲ τάμπλ καὶ τὰ πετσετάκια θὰ ἔχουν ὡς τελείωμα φεστόνι.

Πνευματικὲς ἀσκήσεις

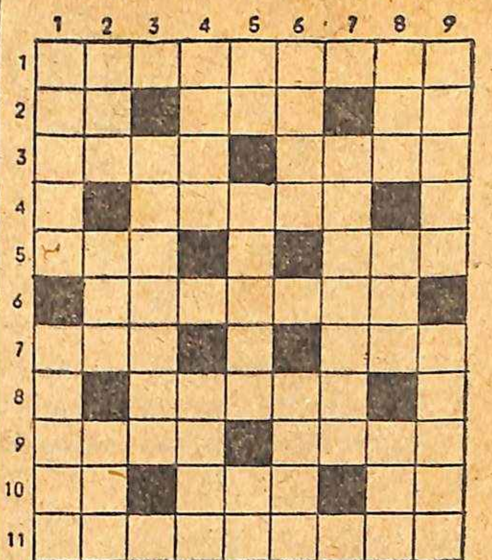

ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ ΜΕ ΠΑΡΟΙΜΙΑ

Ἡ πρωτοτυπία τοῦ σημερινοῦ μας σταυρολέξου ἔγκειται στὸ ἑξῆς:

Δὲν σᾶς δίνουμε τὴ σημασία τῆς πρώτης καὶ τελευταίας ὁριζοντίων λέξεων— 1 καὶ 11 ὁριζοντίως— τὶς ὁποῖες πρέπει νὰ βρῆτε ἔχοντας ὑπ' ὄψιν ὅτι καὶ οἱ δύο μαζὶ σχηματίζουν μιὰ γνωστότατη λαϊκὴ παροιμία.

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ:

1) ....
2) Μόριον — Ἐπαναλαμβανόμενον γίνεται παιχνίδι — Ἄρθρον.
3) Ἂν δὲν εἶναι φρέσκο μὴν τὸ φᾷς—Γνωστὴ ἠθοποιὸς τοῦ μουσικοῦ μας θεάτρου.
4) Ἐπιδεκτικὸς θεραπείας.
5) Ἡ ἀμερικανικὴ στρουθοκάμηλος— Ὄρος περίφημον διὰ τὸ ἄντρον του.
6) Ἔχει κι' αὐτὸς τὴ μνηστή του.
7) Ἄγγλος ποιητὴς καὶ Ἕλλην λόγιος — Γιὰ νὰ γίνῃ βουνὸ πρέπει νὰ διπλασιάσῃς τὸ μεσαῖο.
8) Γαλλικὴ πόλις κοντὰ στὸ Παρίσι.
9) Ὅλοι τὴν θέλουν μὰ λίγοι τὴν ἀποκτοῦν—Χωριὸ στὴν ἐπαρχία Τροιζηνίας.
10) Σύνδεσμος — Ὁ ἔνατος ἀπόγονος τοῦ Ἀδὰμ — Ὑποθετικὸν τῆς ἀρχαίας.
11) ....

ΚΑΘΕΤΩΣ:

1) Ἀσιατικὸν ὀροπέδιον— Εἶναι τὸ συντριβάνι.
2) Τὸ λὲς γιὰ μένα— Τοπικὸν ἐπίρρημα— Γάλλος αἰσθηματικὸς συγγραφεύς.
3) Ἀπ' τὴν μιὰ μέρα ὡς τὴν ἄλλη.
4) Εἶναι ἡ Ζὰν ντ' Ἀρκ—Ἔκανε κρότο ὡς βιβλίο.
5) Μουσικὴ νότα — Ἀπέχει 22 χιλιόμετρα ἀπ' τὴν Ἀθήνα—Σύνδεσμος.
6) Δὲν εἶναι τὸ κάθε νούμερο—Δὲν τὸ βρίσκεις μόνο στὴν Παλαιὰ Διαθήκη μὰ καὶ στὸ Φάληρο.
7) Οἱ γυναῖκες τὰ γυρίζουν.
8) Ἀπὸ κεῖ ἀρχίζει μιὰ σκάλα — Ἦταν ἀπαραίτητη στὶς τελετὲς τῶν ἀρχαίων— Γαλλὶς βασίλισσα.
9) Εἶναι ἀγγεῖον ἀλλ' ὄχι πήλινον— Ἑλληνικὴ χώρα.

ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

καὶ προλέγουν τὸ μέλλον γιὰ τὸ διάστημα ἀπὸ 19 Ἀπριλ—2 Μαΐου γι' αὐτὲς ποὺ γεννήθηκαν στοὺς παρακάτω ἀστερισμοὺς

ΚΡΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—30 Μαρτίου): Θὰ βρῆτε βοήθεια ἀπὸ τοὺς γονεῖς σας καὶ τοὺς ἀδελφούς σας. Καλὸ δεκαπενθήμερο γενικά.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Μαρτίου—9 Ἀπριλίου): Προτιμῆστε τὴν 25η καὶ 26η Ἀπριλίου γιὰ τὰ ζητήματα ποὺ ἀφοροῦν τὰ αἰσθήματά σας γενικά.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10—19 Ἀπριλίου): Μπορεῖτε αὐτὸ τὸ δεκαπενθήμερο νὰ βάλετε σ' ἐφαρμογὴ τὰ σχέδια ποὺ δὲν ἀποφασίζατε νὰ ἐκτελέσετε.

ΤΑΥΡΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (20—30 Ἀπριλίου): Μὴ συγχέετε τὴν κίνησι μὲ τὴν δραστηριότητα καὶ ν' ἀποφύγετε τὶς αἰσθηματικὲς συναντήσεις.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαΐου): Ἀτμόσφαιρα λίγο βαρειά. Ἀναβάλλετε κάθε μετακίνησι ἢ ἀλλαγή.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαΐου): Θὰ ὑποστῆτε μιὰ κριτική, ποὺ δὲν πρέπει ὅμως νὰ πάρετε κατάκαρδα. Θὰ ἔχη τὰ στοιχεῖα τῆς ἀντικειμενικότητος.

ΔΙΔΥΜΟΙ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21—31 Μαΐου): Κάνετε ἀκόμα λίγο κουράγιο, ἀντλῆστε θάρρος ἀπὸ τὴν ἀγάπη σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Ἰουνίου): Μπορεῖτε νὰ πάρεσε σοβαρὲς ἀποφάσεις. Εἶναι ἡ πιὸ κατάλληλη στιγμή.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—22 Ἰαυνίου): Ἠλεκτρισμένη ἀτμόσφαιρα ἰδίως τὴν 1ην Μαΐου. Μὴν ὑπερβάλλετε τίποτα.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ἰουνίου — 1 Ἰουλίου): Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν 25η Ἀπριλίου, ποὺ θὰ εἶναι λίγο συγκεχυμένη, ὅλο τὸ ἄλλο δεκαπενθήμερο θὰ εἶναι εὐχάριστο καὶ τυχερό.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Ἰουλίου): Ἡ ἐξυπνάδα σας καὶ ἡ ἱκανότητά σας θὰ σᾶς βοηθήσουν νὰ ὑπερβῆτε πολλὰ ἐμπόδια.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 Ἰουλίου): Ἀκολουθῆστε ἴσιο καὶ κανονικὸ δρόμο, ἀλλοιῶς ὑπάρχει φόβος νὰ ἀπογοητευθῆτε.

ΛΕΩΝ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ἰουλίου — 1 Αὐγούστου): Πιθανὸν νὰ κάνετε ἕνα ἐνδιαφέρον διάβημα ἢ νὰ ἔχετε μιὰ εὐχάριστη συνάντησι.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Αὐγούστου) Χρειάζεται νὰ κάνετε τώρα γιὰ κάμποσο διάστημα μιὰ ἥσυχη ζωή.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—22 Αὐγούστου): Ἔστω καὶ ἂν φανοῦν μερικὰ σύννεφα στὸν ὁρίζοντα μὴ διστάσετε νὰ πραγματοποιήσετε τὰ σχέδιά σας. Ἡ καλύτερη μέρα ἡ 1η Μαΐου.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Αὐγούσταυ — 2 Σεπτεμβρίου): Ἀνέλπιστη χαρὰ θὰ διαδεχθῆ τὴν στενοχώρια σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—12 Σεπτεμβρίου): Μερικὲς οἰκογενειακὲς προστριβὲς ποὺ δὲν θὰ χαλάσουν ὅμως τὸ κέφι σας, γιατὶ σᾶς δονεῖ μιὰ ἀνώτερη χαρά.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—22 Σεπτεμβρίου): Θὰ κουρασθῆτε λίγο ἀπὸ δικαιολογημένη ἢ ἀδικαιολόγητη αἰτία.

ΖΥΓΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Σεπτεμβρίου—2 Ὀκτωβρίου): Νὰ τραβᾶτε σιγὰ - σιγὰ καὶ μὲ προσοχὴ κουπί, γιατὶ ἡ εὐτυχία σας δὲν εἶναι σταθερή.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—12 Ὀκτωβρίου): Στὸ δρόμο ποὺ θὰ πηγαίνετε τὴν πρώτη νύχτα τῆς Ἀνοίξεως (ἡμερολογιακὰ) μὴν παρασυρθῆτε ἀπὸ πλανερὰ λόγια.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13—23 Ὀκτωβρίου): Ἀναβάλλετε ὅ,τι τὸ σπουδαῖο ἔχετε νὰ κάνετε αὐτὸ τὸ δεκαπενθήμερο.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (24 Ὀκτωβρίου — 2 Νοεμβρίου): Μεγάλη πρόοδος στὰ ζητήματα τῆς καρδιᾶς.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3—11 Νοεμβρίου) Νὰ εἴσαστε ἐπιφυλακτικὴ στὰ λόγια σας καὶ στὶς πράξεις σας ὅλο αὐτὸ τὸ δεκαπενθήμερο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—21 Νοεμβρίου): Οἱ φιλίες σας καὶ οἱ ἐρωτές σας θὰ εἶναι πιστοί. Μερικὰ χρήματα. Ἡ καλύτερη μέρα ἡ 23η Ἀπριλίου.

ΤΟΞΟΤΗΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Νοεμβρίου —1 Δεκεμβρίου): Μερικὲς αἰσθηματικὲς χαρὲς ποὺ θὰ βλάψουν ὅμως τὶς δουλειές σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Δεκεμβρίου) Ἀποφύγετε νὰ δεσμευθῆτε, ἀποφύγετε τὶς ὑπερβολές.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—21 Δεκεμβρίου): Ταξίδια, καινούργιες σχέσεις, ἐκπλήξεις ἀπὸ τὴ φιλία, εἶναι δυνατά.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Δεκεμβρίου — 1 Ἰανουαρίου): Καινούργια ἐποχή, καινούργια περίοδος στὴ ζωή σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2—11 Ἰανουαρίου): Αἰσθηματικὲς αὐταπάτες. Καπρίτσια τῆς μοίρας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12—22 Ἰανουαρ.) Τὸ φῶς ποὺ ἀρχίζει νὰ λάμπη στὸ σκοτάδι γίνεται ὅλο καὶ πιὸ δυνατὸ καὶ ἔντονο.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22—30 Ἰανουαρίου): Κι' ἕνα γράμμα ἐπὶ πλέον μὲ εὐχάριστα νέα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Ἰανουαρίου — 9 Φεβρουαρίου): Ἡ εὐτυχία ποὺ σᾶς προσμένει εἶναι μεγάλη, μὰ κάποιο σύννεφο θὰ σκιάση προσωρινὰ τὴ ζωή σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10—20 Φεβρουαρίου): Ἕνας κύριος μὲ ἁδρὰ χαρακτηριστικὰ θὰ φέρη κάτι καινούργιο στὴ ζωή σας.

ΙΧΘΕΙΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—29 Φεβρουαρίου): Ἀποφύγετε κάθε οἰκονομικὴ συναλλαγὴ αὐτὸ τὸ δεκαπενθήμερο.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1—10 Μαρτίου): Μιὰ χαρὰ σᾶς προσμένει, ποὺ θὰ καταστρέψετε ὅμως ἀπὸ ἀδεξιότητα.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11—20 Μαρτίου): Μιὰ μικρὴ κρίσις αὐτὸ τὸ δεκαπενθήμερο.

ΣΙΒΥΛΛΑ

ΤΟ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟ ΣΑΠΟΥΝΙ

Γιὰ τὸ λούσιμο τῶν μαλλιῶν σας μεταχειρίζεσθε

ΜΟΝΟΝ Τὸ ΣΑΠΟΥΝΙ

ΛΑΝΟΛΙΝΗΣ ΠΗΤΕΡΣ

ΕΑΝ ΘΕΛΕΤΕ

Νὰ σᾶς ἐξαλειφθῆ ἡ πιτυρίδα
Νὰ σᾶς προφυλάξη ἀπὸ τὴν Ψαλλίδα καὶ νὰ σᾶς προστατεύση ἀπὸ τὴν Τριχόπτωσι.

Στιλπνὰ καὶ Μεταξένια μαλλιά.

ΔΟΚΙΜΑΣΑΤΕ
ΤΟ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟ
Σαπουνι
ΛΑΝΟΛΙΝΗ ΠΗΤΕΡΣ

ΖΑΚΕΤΤΑ ΣΠΟΡ ΚΑΡΡΩ — ΦΟΥΣΤΑ ΣΕ ΑΣΣΟΡΤΙ ΦΟΝΤΟ

Κάτι ποὺ δὲν τὸ ξαναείδατε ἄλλοτε

Λανσάρομε πρῶτοι τὰ πλέον πρωτότυπα ἐφετεινὰ Ἀνοιξιάτικα ΤΑΓΙΕΡ

Ἡ Ἀνοιξιάτικη Μόδα τοῦ 51 ἔχει δική της γραμμὴ καὶ ἀσυνήθιστη χάρη

Τὸ ΤΜΗΜΑ ΕΤΟΙΜΩΝ ΦΟΡΕΜΑΤΩΝ μας ἐκθέτει τὰ νέα σχέδια ἀπὸ εἰδικῶς παραγγελθέντα Εὐρωπαϊκὰ ὑφάσματα ἀποκλειστικότητες τοῦ ΜΙΝΙΟΝ

ΜΙΝΙΟΝ

ΠΕΡΙΤΤΕΣ ΤΡΙΧΕΣ ΜΠΙΜΠΙΚΙΑ, ΦΑΚΙΔΕΣ, ΑΚΜΗ (ΣΠΥΡΙΑ ΝΕΟΤΗΤΟΣ)

ΚΡΕΑΤΟΕΛΗΕΣ: Ριζικὴ καὶ ταχεῖα ἐξαφάνισις. Εἰδικὴ θεραπεία διὰ ξανάνιωμα προσώπου, πανάδες, τριχόπτωσις, ρυτίδες, ἀγγειώματα, στίγματα, οὐλὲς κ.λ.π. Αἰσθητικὸς Ἰατρὸς Μ. ΓΙΟΕΛ, Βαλαωρίτου 12 τηλ. 33.039
Συμβουλαὶ δωρεάν

ΙΩΑΝ. ΝΙΚΟΛΕΤΣΟΠΟΥΛΟΣ
Ἐπιμελητὴς Δημοσίου Ψυχιατρείου
Νευροψυχικὰ —Σεξουαλικά
Δέχεται 5—7 μ. μ.
Καὶ ἐπὶ συνεντεύξει.
Εὐφράνορος 19 Τηλέφ.
70.414

ΩΡΟΛΟΓΙΑ
ΚΑΙ
ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
Ν. ΚΑΛΑΤΖΟΠΟΥΛΟ
Αἰόλου 59. Βυσσῆς
ΜΕΓΑΡΟΝ ΠΑΥΛΙΔΟΥ 3ος
ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ

Ο ΤΟΚΕΤΟΣ ΜΕ ΛΑΒΙΔΕΣ

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΚΑΘΟΛΟΥ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ

«Οἱ λαβίδες»... Ἡ λέξις αὐτὴ …ροβίζει τὶς περισσότερες γυναῖκες. Κι' ὁ φόβος αὐτὸς μεταβάλλεται σχεδὸν σὲ πανικὸ ὅταν σκέπτωνται ὅτι μπορεῖ στὸν τοκετό τους νὰ γίνη χρῆσις αὐτοῦ τοῦ ἐργαλείου.

Πολλὲς ἀναγνώστριές μας μᾶς ζητοῦν πληροφορίες γιὰ τὴν τόσο συχνὴ σήμερα αὐτὴ ἐπέμβασι. Γιὰ νὰ τὶς κατατοπίσουμε ἐζητήσαμε τὴ γνώμη ἑνὸς εἰδικοῦ γυναικολόγου ἰατροῦ.

— Γιατρέ, ὁ τοκετὸς μὲ «λαβίδες» εἶναι πιὸ σοβαρὸς ἀπὸ τὸν φυσιολογικὸ τοκετό;

— Ποιὸ σοβαρός; Δὲν εἶναι ἀκριβὴς λέξις. Στὴν πραγματικότητα, δὲν πρέπει νὰ μειώσουμε τὴ σημασία μιᾶς πράξεως ποὺ ἀποτελεῖ μιὰ μικρὴ χειρουργικὴ ἐπέμβασι. Δὲν πρέπει ὅμως καὶ νὰ τρέμουμε ἀπὸ τὸ φόβο μας ἀκούγοντας μονάχα αὐτὴ τὴ λέξι. Στὴν πραγματικότητα, τὶς περισσότερες φορές, ἡ χρῆσις τῶν «λαβίδων» ἀποτελεῖ γιὰ τὸ γιατρὸ πολύτιμη βοήθεια. Ἀφοῦ μάλιστα διαθέτουμε τελειοποιημένα ἐργαλεῖα χάρις εἰς τὰ ὁποῖα οἱ κίνδυνοι ποὺ προήρχοντο ἄλλοτε ἀπὸ τὴν ἐφαρμογή τους, εἶναι σήμερα σχεδὸν ἀνύπαρκτοι.

—Λέγονται, ὡστόσο, γιατρέ, πολλὰ πράγματα γιὰ τὶς «λαβίδες». Ὅτι τὰ ὀστᾶ τοῦ κρανίου μποροῦν νὰ συμπιεσθοῦν ἐπικίνδυνα... Ὅτι πολλὲς φορὲς τὰ παιδιὰ βγαίνουν μὲ σημάδια στὸ πρόσωπο...

— Κανένας λόγος ἀνησυχίας. Ὅταν ἡ ἐφαρμογὴ τῶν λαβίδων γίνεται ἀπὸ ἔμπειρα χέρια, δὲν ὑπάρχει κανένας κίνδυνος οὔτε γιὰ τὴ μητέρα οὔτε γιὰ τὸ παιδί.

— Τότε ἡ ἐπέμβασις αὐτὴ θὰ ἔπρεπε νὰ διευκολύνη ὅλους τοὺς ὀδυνηροὺς τοκετούς;

—Μὴ βιάζεσθε νὰ βγάλετε τὰ συμπεράσματά σας! Τὶς «λαβίδες» δὲν πρέπει νὰ τὶς χρησιμοποιοῦμε σὲ ὅλες τὶς περιπτώσεις τοκετοῦ. Γιατὶ ὅσο καὶ νᾶναι οἱ λαβίδες ἀποτελοῦν μιὰ λεπτὴ ἐπέμβασι. Δὲν πρέπει ἐπομένως νὰ τὶς ἐφαρμόζουμε παρὰ μόνον ὅταν ὅλα τὰ φυσιολογικὰ μέσα γιὰ τὴν ἐπιτάχυνσι ἢ τὴ διευκόλυνσι τοῦ τοκετοῦ ἀποδειχθοῦν ἀνεπαρκῆ ἢ ἀτελεσφόρητα...

—Ὑπάρχουν ἀπολύτως ὡρισμένες περιπτώσεις κατὰ τὶς ὁποῖες ὁ γιατρὸς θὰ χρησιμοποιήση τὶς λαβίδες; Ἰδιαιτέρως οἱ λαβίδες δὲν χρησιμοποιοῦνται στὴν περίπτωσι ποὺ τὸ παιδὶ ἔρχεται μὲ τὸν πισινό;

—Ἀπαντῶ ναὶ στὴν πρώτη ἐρώτησι καὶ ὄχι στὴ δεύτερη, γιατὶ ἡ ἐμφάνισι τοῦ παιδιοῦ μὲ τὸν πισινὸ δὲν εἶναι ἀναγκαστικὰ συνδεδεμένη μὲ μιὰ τεχνικὴ ἐξαγωγή. Σὲ πολλὲς περιπτώσεις ποὺ τὸ παιδὶ ἔρχεται ἀνάποδα, ὁ τοκετὸς γίνεται χωρὶς λαβίδες (ἰδίως στὶς γυναῖκες ποὺ ἔχουν ἤδη ἀποκτήσει ἕνα ἢ περισσότερα παιδιά), χωρὶς νὰ πάθη τίποτα ἡ μητέρα ἢ τὸ παιδί. Ἐξ ἄλλου, οἱ γιατροί, σ' αὐτὴν τὴν περίπτωσι, κατορθώνουν πολλὲς φορὲς νὰ δώσουν στὸ ἔμβρυο κανονικὴ θέσι χάρις σὲ εἰδικὲς κινήσεις ποὺ ἐφαρμόζουν κατὰ τὶς τελευταῖες ἑβδομάδες πρὸ τοῦ τοκετοῦ. Ὅταν ἀντιθέτως ἡ λεκάνη «μαζεύη», εἴμαστε πολλὲς φορὲς ἀναγκασμένοι νὰ καταφύγουμε στὶς λαβίδες, ὑπὸ τὸν ὅρο ὅτι ἡ λεκάνη εἶναι ἀρκετὰ φαρδειὰ ὥστε νὰ μπορέση νὰ περάση τὸ κεφάλι τοῦ παιδιοῦ. Στὴν ἀντίθετη περίπτωσι, καταλαβαίνουμε εὔκολα ὅτι οἱ λαβίδες θὰ ἦταν πιὸ ἐπικίνδυνες παρὰ χρήσιμες, γιατὶ θὰ ἀναγκάζαμε τὸ κεφάλι τοῦ παιδιοῦ νὰ περάση ἀπὸ μιὰ πολὺ στενὴ δίοδο. Φυσικά, σ' αὐτὴν τὴν περίπτωσι ἐπιβάλλεται νὰ γίνη ἐγχείρησι. Μὰ σᾶς λέω ὅτι οἱ περιπτώσεις αὐτὲς ἀποτελοῦν τὴν ἐξαίρεσι.

— Χρησιμοποιοῦνται, γιατρέ, οἱ λαβίδες, ὅταν ἡ μέλλουσα μητέρα ἔχη προσβληθῆ ἀπὸ σοβαρὴ ἀρρώστεια καὶ ὑπάρχει φόβος νὰ μὴν μπορέση νὰ ὑποφέρη τὸν τοκετό;

—Ναί. Οἱ λαβίδες χρησιμοποιοῦνται ὅταν ἡ μέλλουσα μητέρα ἔχει προσβληθῆ ἀπὸ φυματίωσι, σοβαρὴ καρδιακὴ πάθησι, ἀρτηριακὴ ὑπέρτασι (πίεσι) κ.λ.π., καὶ ἕνας ὀδυνηρὸς καὶ μακρὺς τοκετὸς μπορεῖ νὰ χειροτερεύση τὴν κατάστασί της. Στὶς γυναῖκες μάλιστα ποὺ ἔχουν λεύκωμα (σὲ μεγάλη ποσότητα) πρέπει νὰ ἐπιταχύνουμε ὅσο μποροῦμε τὸν τοκετό, γιατὶ μπορεῖ νὰ ἐμφανισθῆ ἡ τρομερὴ κρίσις τῆς ἐκλαμψίας.

—Σὲ ποιὲς ἄλλες περιπτώσεις ἐπιβάλλεται ἡ χρῆσις τῶν λαβίδων;

— Σὲ ὅλες τὶς περιπτώσεις ποὺ διάφορες ἀνωμαλίες παρατείνουν ὑπερβολικὰ τὴ διάρκεια τοῦ τοκετοῦ, ἡ μητέρα κουράζεται ὑπερβολικὰ καὶ τίθεται σὲ κίνδυνο ἡ ζωὴ τοῦ παιδιοῦ. Παραδείγματος χάριν ὅταν οἱ συσπάσεις τῆς μήτρας δὲν γίνονται κανονικά, εἶναι πολὺ ἀδύνατες, ἀραιὲς καὶ ἀκανόνιστες. Μπορεῖ ὅμως νὰ πρόκειται καὶ γιὰ πολὺ δυνατὲς καὶ ἄρρυθμες συσπάσεις ποὺ κουράζουν τὴ γυναίκα, τὴν ἐκνευρίζουν, τὴν ἀνησυχοῦν καὶ τὴν ἐμποδίζουν νὰ «βοηθήση» στὸν τοκετό. Καὶ στὶς δυὸ περιπτώσεις ὁ γιατρὸς δὲν χρησιμοποιεῖ ἀμέσως τὶς λαβίδες, ἀλλὰ καταφεύγει στὰ φάρμακα: ἐκχύλισμα ὑποφύσεως στὴν πρώτη περίπτωσι, καὶ ἕνα ἀντισπασμωδικὸ στὴν δεύτερη. Ὅταν τὰ μέσα αὐτὰ ἀποτύχουν, πρᾶγμα ποὺ συμβαίνει καμμιὰ φορά, τότε ὁ γιατρὸς χρησιμοποιεῖ τὶς λαβίδες.

Μένει τέλος ἡ περίπτωσις τῶν παιδιῶν ποὺ ἔχουν πολὺ μεγάλο κεφάλι ἐν σχέσει μὲ τὶς διαστάσεις τῆς μητρικῆς λεκάνης. Καὶ στὴν περίπτωσι αὐτὴ πρέπει νὰ βοηθήσουμε τὴν ἔξοδο τοῦ ἐμβρύου. Τὸ ἴδιο καὶ γιὰ τὶς ἀνωμαλίες τοῦ ὀμφαλίου λώρου: ὅταν ὁ λῶρος εἶναι πολὺ κοντὸς ἢ ὅταν βγαίνη μαζὶ μὲ τὸ κεφάλι τοῦ ἐμβρύου, ἀντὶ νὰ βγῆ κατόπι. Καὶ στὴν περίπτωσι αὐτὴ ἐπίσης πρέπει νὰ τελειώνουμε ὅσο τὸ δυνατὸν γρηγορώτερα τὸν τοκετό.

—Ὥστε ὁ τοκετὸς μὲ λαβίδες, γιατρέ, μπορεῖ νὰ ἐφαρμοσθῆ ἄφοβα; Δὲν εἶναι ἐπικίνδυνος οὔτε γιὰ τὴ μητέρα, οὔτε γιὰ τὸ παιδί;

— Καθόλου. Ἂν ἐφαρμοσθῆ καλά, ἀποτελεῖ μεγάλη βοήθεια γιὰ τὸν γιατρὸ καὶ μεγάλη ἀσφάλεια γιὰ τὴ μητέρα καὶ τὸ παιδί.

Συντάκτης Χ.

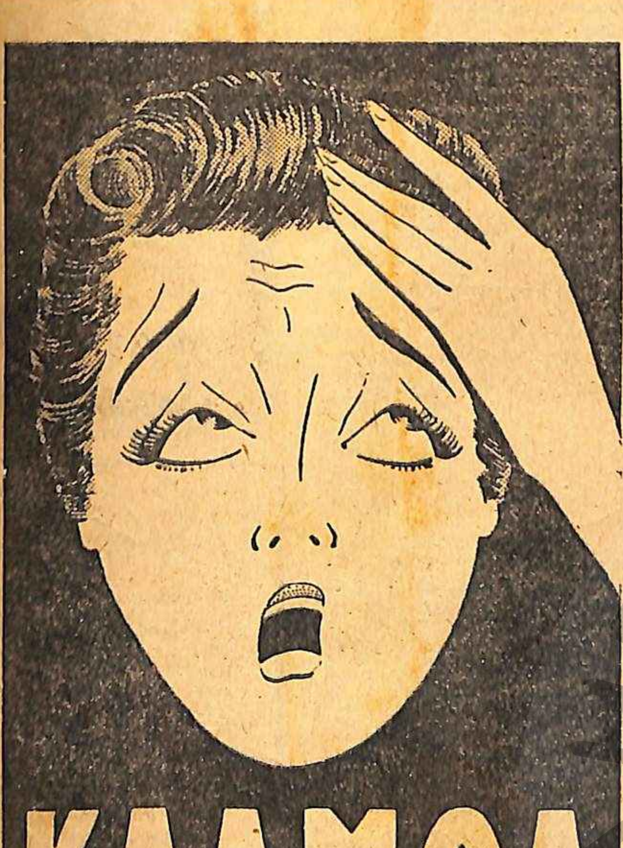

ΚΑΛΜΟΛ
Ἀνακουφίζει πάντοτε

FAREL
"Ἕνα ἀκόμη ἐκλεκτὸν προϊὸν τῆς Φαρμακευτικῆς Βιομηχανίας "FAREL,,

Οἱ λύσεις τῶν Πνευματικῶν Παιχνιδιῶν

	1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Π	Ε	Ρ	Α	Σ	Μ	Ε	Ν	Α
2	Α	Σ		Γ	Ι	Ο		Τ	Ο
3	Μ	Υ	Δ	Ι		Ν	Τ	Ο	Ρ
4	Ι		Ι	Α	Τ	Ο	Σ		Τ
5	Ρ	Ε	Α		Α		Ι	Δ	Η
6		Σ	Μ	Ε	Τ	Α	Ν	Α	
7	Π	Ω	Π		Ο		Ο	Σ	Α
8	Ι		Α	Ν	Ι	Ε	Ρ		Χ
9	Δ	Ο	Ξ	Α		Δ	Α	Ρ	Α
10	Α	Ν		Ν	Ω	Ε		Ε	Ι
11	Ξ	Ε	Χ	Α	Σ	Μ	Ε	Ν	Α

ΨΥΓΕΙΑ ΠΑΓΟΥ
Σ. ΠΑΠΑΠΑΥΛΟΥ
Εὐκολίαι Πληρωμῆς
ΠΡΑΞΙΤΕΛΟΥΣ
-33-

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΜΗΤΕΡΕΣ

ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΨΕΜΑ

Μιὰ μητέρα ἀπευθύνεται ἀνήσυχη σὲ ἕναν εἰδικὸ ψυχολόγο:

—Εἶμαι πολὺ στενοχωρημένη, τοῦ λέει, μὲ τὸ παιδάκι μου... Ἐδῶ καὶ λίγον καιρό λέει διαρκῶς ψέματα. Πῶς νὰ τὸ διορθώσω ἀπ' αὐτὸ τὸ ἐλάττωμα προτοῦ εἶναι πολὺ ἀργά;

Ὁ ψυχολόγος χαμογελάει.

—Δὲν εἶναι σοβαρό, λέει.

—Δὲν εἶναι σοβαρό! Νὰ λέη ψέματα!

—Πιθανὸν νὰ μὴν πρόκειται γι' αὐτὸ ποὺ νομίζετε... Γιὰ πέστε μου ἕνα ἀπὸ τὰ ψέματά του.

—Νά, χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἔπαιζε στὸν κῆπο. Ὅταν μπῆκε στὸ σπίτι μοῦ διηγήθηκε ὅτι εἶχε κουβεντιάσει μ' ἕνα κοριτσάκι ποὺ κρατοῦσε ἕνα μεγάλο ἄσπρο σκυλί. Ἔμεινα κατάπληκτη γιατὶ ὅση ὥρα ἔπαιζε, τὸ παρακολουθοῦσα ἀπὸ τὸ παράθυρο καὶ δὲν εἶχα δῆ κανένα κοριτσάκι νὰ περάση ἔξω ἀπὸ τὸν κῆπο.

»Ἀφοῦ τὸν πίεσα πολὺ, ἀνακάλυψα ὅτι ἐπρόκειτο γιὰ ψέμα. Φυσικὰ τὸ μάλωσα.

—Δὲν εἴχατε δίκιο. Ἔξη ἐτῶν δὲν εἶναι ὁ μικρός σας; Λοιπόν, σ' αὐτὴν τὴν ἡλικία αὐτὸ ποὺ λέτε ἐσεῖς ψέμα, ἐμεῖς τὸ λέμε μυθοπλασία!

ΕΝΑΣ ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Ὑπάρχει λοιπόν, μιὰ ἡλικία, ποὺ τὸ ψέμα εἶναι κάτι τὸ φυσιολογικό; Ναί! Ἂν βέβαια μὲ τὴ λέξι «ψέμα» ἐννοοῦμε τὴν δημιουργία φανταστικῶν ἱστοριῶν. Τὸ πνεῦμα τοῦ παιδιοῦ ἀναπτύσσεται βαθμιαῖα καὶ περνάει ἀπὸ διάφορα στάδια. Σὲ ἡλικία ἔξη ἐτῶν ἐκεῖνα ποὺ κατακλύζει τὸ μυαλουδάκι του εἶναι ἡ φαντασία.

Σ' αὐτὴ τὴν ἡλικία, τὸ παιδὶ ζῆ κυριολεκτικὰ σ' ἕναν ἄλλον κόσμο, ποὺ κατοικεῖται ἀπὸ τὰ δημιουργήματα τῆς φαντασίας του ἢ ἀπὸ τοὺς ἥρωες τῶν βιβλίων ποὺ διαβάζει. Οἱ ἱστορίες ποὺ τοῦ διηγοῦνται ἢ ἐκεῖνες ποὺ διαβάζει, μεταφέρονται κατὰ τρόπο ἐντελῶς φυσικὸ στὴ ζωή του. Τὸ κοριτσάκι γιὰ τὸ ὁποῖο μίλησε τὸ παιδάκι τῆς κυρίας, νὰ εἶσθε βέβαιες, ὅτι ὁ μικρὸς τὸ εἶδε καὶ κουβέντιασε μαζί του...

—Ἡ μητέρα του ὡστόσο, θὰ παρατηρήσετε, τὸ ἀνάγκασε νὰ ὁμολογήση ὅτι ἡ ἱστορία ἦταν ψεύτικη!

Τίποτα τὸ πιὸ φυσικὸ ἀπ' αὐτό. Γιατὶ στὸ παιδὶ ἀρχίζει ν' ἀναπτύσσεται καὶ ἡ παρατηρητικότητα. Μὲ τὴν βοήθεια λοιπὸν τῶν μεγάλων μπορεῖ νὰ κάνη διάκρισι ἀνάμεσα στὸ πραγματικὸ καὶ τὸ φανταστικό.

ΣΑΝ ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΠΟΥ ΖΗ ΣΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ

Ἴσως μερικοὶ γονεῖς παρατηρήσουν ὅτι δὲν μποροῦν ν' ἀφήσουν τὸ παιδί τους νὰ ζῆ ἐντελῶς ἔξω ἀπὸ τὴ ζωή.

Κανένας κίνδυνος δὲν ὑπάρχει. Γιατὶ ἔπειτα ἀπὸ λίγο διάστημα, μονάχο του τὸ παιδὶ θὰ κάνη αὐτὴ τὴ διάκρισι. Ἂν στὴν ἀρχή, τὸ πραγματικὸ καὶ τὸ φανταστικὸ ἐμπλέκωντο μέσα στὸ μυαλό του κατὰ τρόπο ποὺ ἔπρεπε νὰ καταβάλη μεγάλη προσπάθεια γιὰ νὰ τὰ ξεχωρίση, σιγά-σιγὰ τὸ μυαλό του θὰ «καθαρίση» καὶ τὸ πραγματικὸ θὰ «ἀποσπασθῆ» ἀπὸ τὸ φανταστικό. Μὴν ἀνησυχῆτε ἐπομένως. Σὲ λίγο ὁ δράκος, τὸ βασιλόπουλο ἢ τὸ κοριτσάκι μὲ τὸ ἄσπρο σκυλὶ θὰ ξαναπάρουν τὴ θέσι τους στὸ παιδικὸ βιβλίο μὲ τὶς εἰκόνες.

Πρέπει ὅμως οἱ γονεῖς νὰ εἶναι πολὺ προσεκτικοὶ στὴν συμπεριφορά τους ἀπέναντι στὸ παιδί. Δὲν πρέπει νὰ ἐπεμβαίνουν ἀπότομα στὸν ψυχικό του κόσμο. Γιατὶ ἡ φαντασία εἶναι ἕνα πολύτιμο ἀγαθὸ ποὺ ἡ κατοχή του πλουτίζει ὁλόκληρη τὴ ζωή μας. Μὴν ξεχνᾶτε, ὅτι εἶναι ἡ πηγὴ τῆς τέχνης. Ἂν τὸ παιδί σας ἔχη μεγάλη φαντασία, ἴσως γίνη μεγάλος καλλιτέχνης.

Γνώρισα ἕνα παιδὶ, ποὺ οἱ γονεῖς του, ἐπειδὴ ἀπηχθάνοντο τὸ ψέμα, εἶχαν ἀποφασίσει νὰ τὸ κάνουν νὰ ζήση ἀπὸ πολὺ μικρὸ σὲ στενὴ ἐπαφὴ μὲ τὴν πραγματικότητα. Οὔτε βιβλία μὲ εἰκόνες τοῦ ἐχάριζαν, οὔτε παραμύθια τοῦ ἐδιηγοῦντο. Μόνο σχολικὰ βιβλία τοῦ ἔδιναν ἢ γεωγραφικοὺς ἄτλαντας.

ΒΟΗΘΗΣΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

—Μὰ τὶ πρέπει νὰ κάνουμε, θὰ ρωτήσουν πολλὲς μητέρες, ἂν τὸ παιδί μας μᾶς διηγηθῆ μιὰ φανταστικὴ ἱστορία;

Ἡ καλύτερη μέθοδος εἶναι νὰ πάρετε κι' ἐσεῖς μέρος στὸ παιχνίδι τῆς φαντασίας του. Σᾶς εἶπε πῶς εἶδε ἕνα κοριτσάκι; Ρωτῆστε το μὲ ἐνδιαφέρον: Φοροῦσε ὡραῖο φόρεμα; Τὶ τοῦ εἶπε; Καὶ μὴν κάνετε καμμιὰ παρατήρησι γιὰ τὰ ἀπίθανα σημεῖα τῆς ἱστορίας. Ἀντιθέτως. Κι' ἂν ἔχετε κι' ἐσεῖς ζωηρὴ φαντασία, ἁπλῶστε τὴν ἱστορία, ὥστε νὰ πάρη ὅσο τὸ δυνατὸν μεγαλύτερη ἔκτασι.

Τὸ ὑποτιθέμενο «ψέμα» (ποὺ δὲν εἶναι ψέμα) θὰ μεταβληθῆ ἔτσι σὲ παιχνίδι.

Πρέπει οἱ γονεῖς νὰ καταλάβουν τὴν βαθύτατη ἀνάγκη τῶν παιδιῶν τους γιὰ «ἱστορίες», γιὰ «παραμύθια», γιὰ φανταστικὰ πράγματα, χωρὶς τὰ ὁποῖα δὲν μπορεῖ ν' ἀναπτυχθῆ τὸ πνεῦμα τους καὶ ἡ ψυχή τους, ὅπως τὸ σῶμα τους δὲν μπορεῖ ν' ἀναπτυχθῆ χωρὶς ἀέρα.

Φυσικὰ ὑπάρχουν καὶ τὰ πραγματικὰ ψέματα, ἐκεῖνα ποὺ χρησιμοποιοῦν τὰ παιδιὰ γιὰ νὰ ξεφύγουν ἀπὸ μιὰ τιμωρία. Αὐτὰ τὰ ψέματα πρέπει νὰ τιμωροῦνται. Πρέπει τὸ παιδὶ νὰ μάθη νὰ ἔχη τὸ θάρρος τῆς γνώμης του καὶ ν' ἀναλαμβάνη τὶς εὐθῦνες τῶν πράξεών του. Φυσικὰ ἡ τιμωρία θὰ ἐπιβληθῆ ἐὰν τὸ παιδὶ ἐξακολουθῆ νὰ λέη τέτοια ψέματα, παρὰ τὴ νουθεσία ποὺ τοῦ ἔγινε.

ΚΛΑΙΡ ΡΟΖΕ

ΙΡΙΣ
ΤΑ ΓΝΩΣΤΑ ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ «LADAS»
ΣΥΝΘΕΣΕΩΣ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΟΥ ΙΑΤΡΟΥ Γ. ΛΑΔΑ
LAIT Velouté — Ἄριστον τονωτικὸν τοῦ δέρματος προληπτικὸν τῶν ρυτίδων, χρησιμοποιούμενον πρὸ τῆς πούδρας.
LAIT Demaquillant — Καθαρίζει ἁπαλύνει καὶ τονώνει τὸ δέρμα. Ἀπαραίτητον διὰ τὸν καθαρισμὸν τοῦ δέρματος.
Cold-Cream — Εἰδικὴ λιπαρὰ τροφοτονωτικὴ κρέμα διὰ ξηρὰ καὶ εὐαίσθητα δέρματα.
ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ ΚΑΙ ΜΥΡΟΠΩΛΕΙΑ
εἰς ἐσφραγισμένα μόνον φιαλίδια φέροντα ταινίαν γνησιότητος
ΓΕΝΙΚΟΣ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΔΙ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
Γ. ΛΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΙΩΝΟΣ 6 ΑΘΗΝΑΙ ΤΗΛ. 52.788
ΑΜΕΣΟΣ ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΩΝ

ΓΥΑΛΙΖΕΤΕ ΤΑ ΠΑΠΟΥΤΣΙΑ ΣΑΣ ΜΟΝΟΝ ΜΕ ARIZONA

"Ἄνοιξις
Ἡ καταλληλότερη ἐποχὴ γιὰ μιὰ τόνωσι καὶ ἀνανέωσι τῆς ἐπιδερμίδος σας. Ἐξαλείψατε καὶ τὴν παραμικρότερη ρυτίδα, δῶστε στὸ δέρμα σας μιὰ νέα ζωὴ μὲ τὰ παγκοσμίου φήμης Ἀμερικανικὰ Καλλυντικὰ
CONSTANCE BENNETT
Διαρκὴς παρακαταθήκη:
ΚΑΡΟΛΟΣ ΜΠΕΡΑΧΑΣ
Ὁδὸς Κτενᾶ 10. Τηλ. 22.

Dr SCHOL'S:
Ὅ,τι ἀφορᾷ τὴν ὑγεία καὶ αἰσθητικὴ τῶν ποδιῶν
ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ ΜΠΑΚΑΚΟΥ
ΟΜΟΝΟΙΑ Τηλ. 52.673, 52.674

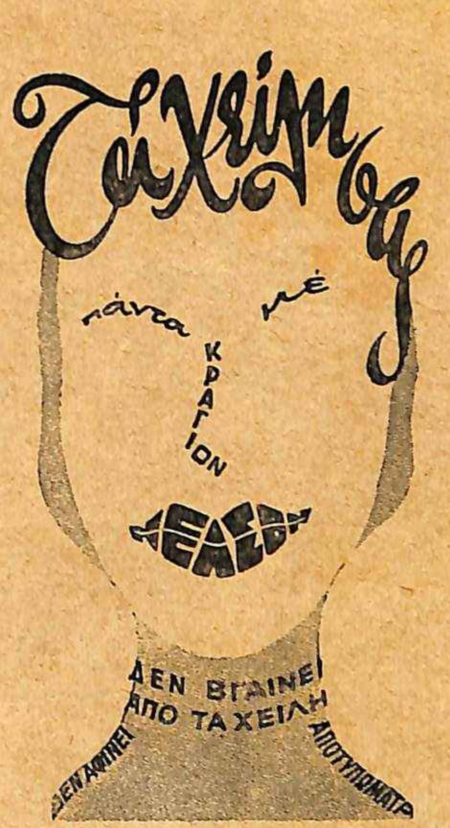

Ο,ΤΙ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ
ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ ΚΑΙ ΒΑΦΕΣ ΤΕΛΕΙΩΣ ΦΥΣΙΚΕΣ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟ
ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΝ "ΛΟΥΞ"
ΑΠΟ ΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟΥΣ ΤΕΧΝΙΤΑΣ
Διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς Βαφῆς ἰδιαίτερα διαμερίσματα
ΑΔΕΛΦΟΙ ΟΙΚΟΝΟΜΟΠΟΥΛΟΙ
Ὁδὸς Ἐλ. Βενιζέλου (πρώην Πανεπιστημίου) 59 Α
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ: 23.776

ΨΥΓΕΙΑ "ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ"
Κυρίες
Πρὶν προβῆτε εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ ψυγείου τὸ ὁποῖον κατέστη καὶ ἀπαραίτητον συμπλήρωμα γιὰ κάθε σπίτι, ἐπισκεφθῆτε τὸ γνωστὸν εἰς τὸ εἶδος αὐτὸ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ
ΠΑΥΛΟΥ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ
Ὁδὸς ΕΡΜΟΥ 104

Ἐργασία ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἠγγυημένη
Οἰκονομία πάγου καὶ διατήρησις τῆς ψύξεως
Ὅλα τὰ εἴδη
Ὅλα τὰ μεγέθη
ΨΥΓΕΙΑ ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ
Ὁδὸς ΕΡΜΟΥ 104

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤ